தமிழரசு

சாதனை மலர்

பிப்ரவரி 1971 50 காசு

பதிவு எண் M 8657

உறுதியான கட்டடங்கள்: பொதுப்பணியில்-2

SANKAR I C CEMENT

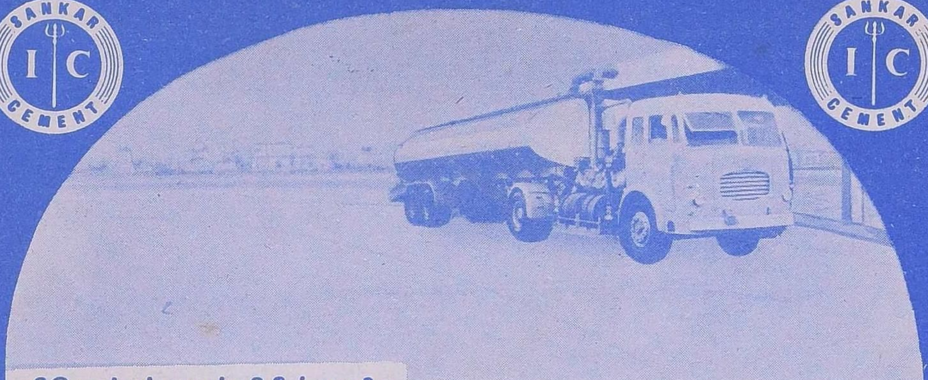

சிமெண்ட் கான்கிரீட் சாலை

சாலச் சிறந்த சாலைகள் அமைக்க

சங்கர் சிமெண்ட்

IS:269

பாறை போன்று உறுதி நிலைத்திருக்கக் கூடியது

ISI மார்க்குடன் உத்தரவாதம் உள்ளது

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட், தன் பில்டிங், சென்னை-2

23 ஆண்டுகள் நிலைத்து — இன்னும் வளர்ந்துகொண்டே போகிறது!

இலவச தொழில் நுட்ப ஆலோசனைக்கு: சிமெண்ட் சர்வீஸ் பீரோ, 'குரோவ்', சென்னை-18

FDSIC-1447TM

* 1967-ல் பதவியேற்ற அண்ணா அமைச்சரவை *

1967 பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு 6-3-67 அன்று தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ருர் பேரறிஞர் அண்ணு

1969-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 10-ஆம் நாள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ருர் கலைஞர் மு. கருணுநிதி.

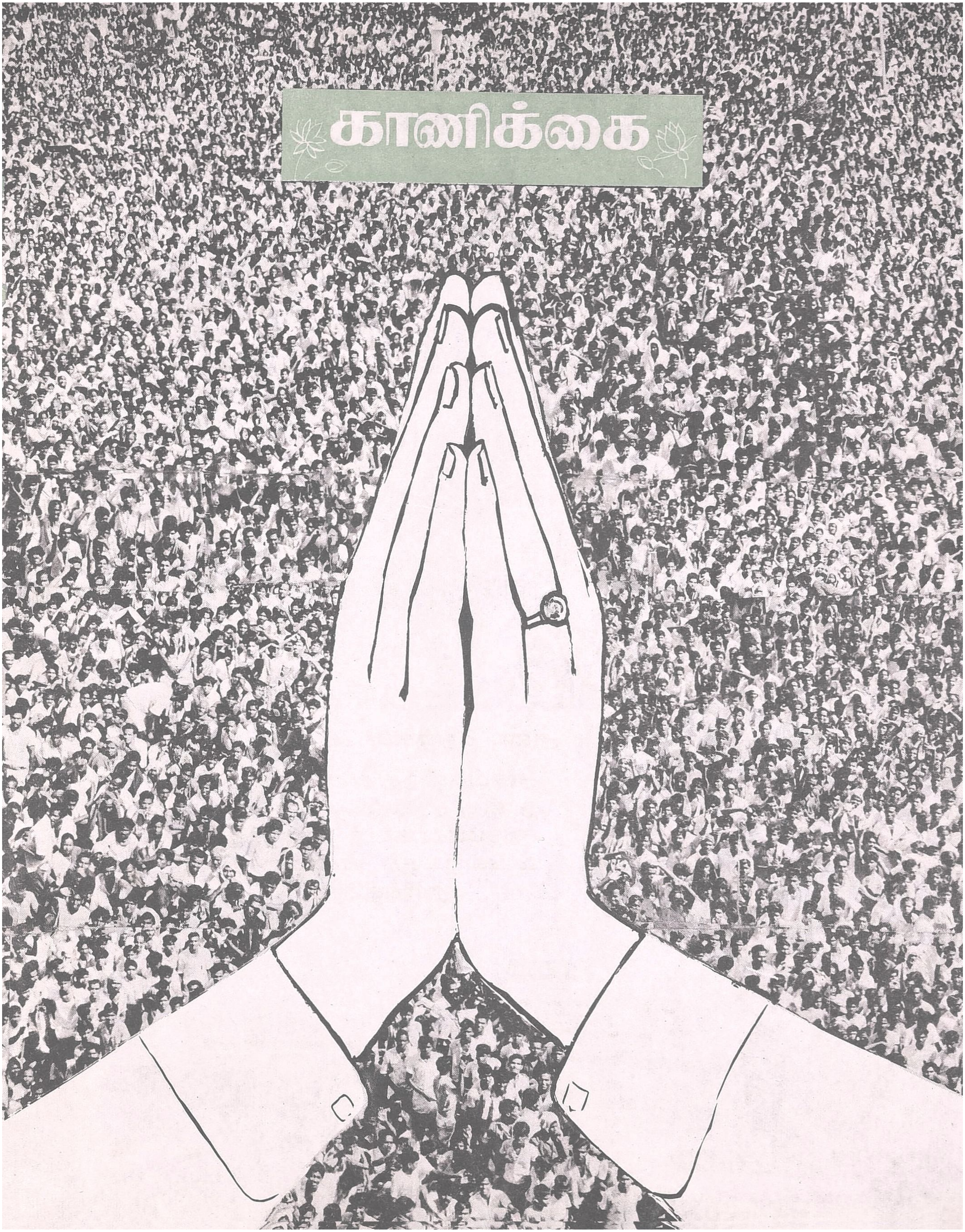
காணிக்கை

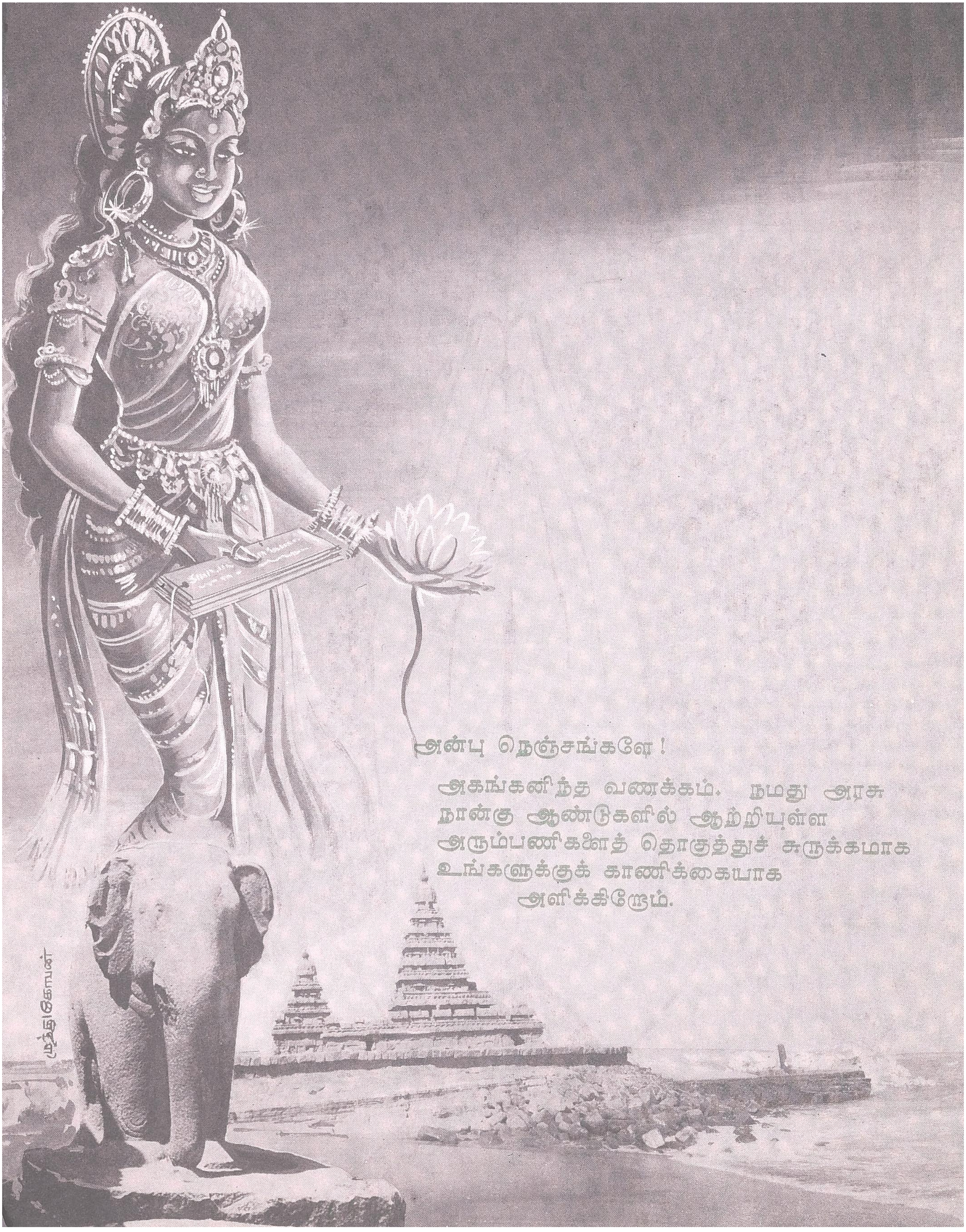
அன்பு நெஞ்சங்களே!
அகங்கனிந்த வணக்கம். நமது அரசு
நான்கு ஆண்டுகளில் ஆற்றியுள்ள
அரும்பணிகளைத் தொகுத்துச் சுருக்கமாக
உங்களுக்குக் காணிக்கையாக
அளிக்கிறோம்.
முத்துகோபன்

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான்_

தமிழ் நாட்டில் பசுமைப்புரட்சி

புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி நீக்கம்

ஐந்து ஏக்கர் வரை நன்செய்க்கும் வரி நீக்கம்!

மிக விளைச்சல் தரும் புதிய ரகம் அதிகப் பரப்பில் பயிராகிறது!

மின் இணைப்புப்பெற்ற பம்பு செட்டுகள் அதிகம்!

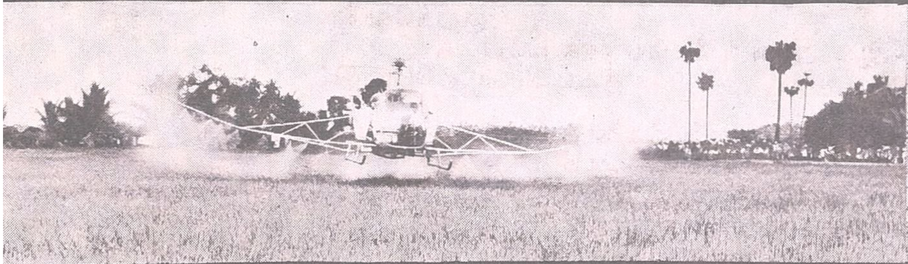

வானவெளி மருந்து தெளிப்பு மிகுந்து வருகிறது...

பலமுறை பயிரிடும் திட்டம் பரவி வருகிறது...

இருபோக சாகுபடி பெருகிவருகிறது........

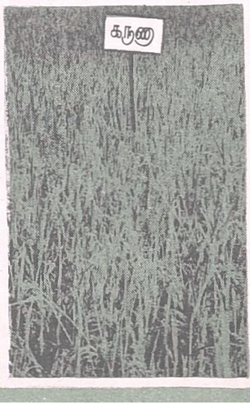

முத்து

அன்று அரிசி கிடைக்கவில்லையே என்று
ஏங்கினோம்!

இன்று அண்டை மாநிலங்களுக்கு அரிசி
அனுப்புகிறோம்!

இந்நிலை எப்படி வந்தது ?

அரிசி உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட துரித
முன்னேற்றம் பாரீர்!

1966-67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான
அரிசி......37.91 லட்சம் டன்கள்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான
அரிசி......45.32 லட்சம் டன்கள்.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கும்
அரிசி உற்பத்தி......49.00 லட்சம் டன்கள்.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்ற வேண்டிய
குறிக்கோளை
1970-71-ஆம் ஆண்டிலேயே அடைந்திடத்
திட்டமிடும் தமிழ்நாடு!

உயர்விளைச்சல் சிறுதானியங்களைத் தமிழ்நாட்டில் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் சாகுபடி செய்ய மைய அரசு நிர்ணயித்த குறிக்கோள்......2.50 லட்சம் ஏக்கர்

ஆனால், தமிழ்நாடு அரசின் வேளாண்மைத் துறை 1970-71-ஆம் ஆண்டிலேயே உயர் விளைச்சல் சிறுதானியங்களைப் பயிரிடத் திட்டமிட்டுள்ள குறிக்கோள்...2.50 லட்சம் ஏக்கர்

இந்த இலக்கில் 26-12-70 வரை
எய்தியுள்ள பரப்பு .... 2.06 லட்சம் ஏக்கர்

எஞ்சியுள்ள காலத்தில் குறிக்கோளை விஞ்சிடுவோம்!

இலக்கினை விஞ்சுவது தமிழ்நாடே!

மைய அரசின் குறிப்பிற்கிணங்கவும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் படியும் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் உயர் விளைச்சல் நெல் தினுசுகளைப் பயிரிட வேண்டிய பரப்பு.......................................33.50 லட்சம் ஏக்கர்

தமிழ்நாடு அரசின் வேளாண்மைத் துறை 1970-71-ஆம் ஆண்டிலேயே உயர் விளைச்சல் நெல் தினுசுகளைப் பயிரிடத் திட்டமிட்டுள்ள பரப்பு...37.50 லட்சம் ஏக்கர்

இந்த இலக்கில் 26-12-70 வரை எய்தியுள்ள பரப்பு......................36.67 லட்சம் ஏக்கர்

1973-74-ஆம் ஆண்டில் அடைய வேண்டிய இலக்கினை 1970-71-ஆம் ஆண்டிலேயே அடைந்திருப்பதோடு, மேலும் விஞ்சியுள்ளோம். மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் தமிழ்நாடு அரசு முன்னோடியாக உள்ளது என்பதை இச்சாதனை காட்டுகிறது.

உணவு உற்பத்தியை உயர்த்திட உதவும் உயர் விளைச்சல் தரும் ரகங்கள் பரவுதல் காணீர்!

ஆண்டு	பயிராகிய பரப்பு (லட்சம் ஏக்கர்)
1966-67	5.28
1967-68	12.80
1968-69	17.10
1969-70	30.46

1970-71-ஆம் ஆண்டில் பயிரிடத்திட்டமிட்டுள்ள பரப்பு......40 லட்சம் ஏக்கர்.

26-12-70 வரை பயிரிடப்பட்டுள்ள பரப்பு......38.73 லட்சம் ஏக்கர்.

உணவு உற்பத்தித் துறை மூலம் புதிய கிணறு மானியத் திட்டத்தின்கீழ் 1-4-68 முதல் நவம்பர் 1970 வரை ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள்

1. தோண்டப்பட்ட புதிய கிணறுகள்......23,854.
2. புதிய கிணறுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை......ரூபாய் 718.20 லட்சம்.
3. புதிய கிணறுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகை......ரூபாய் 166.19 லட்சம்.

கோட்டைகுடி பெரியநாயக்கர்
வெ. கோவிந்தசாமி அவர்களின்
நூல் தொகுப்பு

உணவு உற்பத்தியில் தமிழ்நாடு தன்னிறைவு!

1966-67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங்கள்......54.58 லட்சம் டன்கள்.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங்கள்......63.00 லட்சம் டன்கள்.

இதன் பயனாய்,

1. உணவுக் கட்டுப்பாடு அகற்றப்பட்டது!
2. கட்டாயக் கொள்முதல் நீக்கப்பட்டது!
3. பொது ஏலத்தில் அரிசி விற்கும் நிலை மலர்ந்துள்ளது!
4. பிற மாநிலங்களுக்கு அரிசி அனுப்ப முடிந்துள்ளது.
5. பற்றாக்குறை நீங்கி, உபரி மாநிலமாக உயர்ந்துள்ளது!

1970-71-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கும் அளவு......67 லட்சம் டன்கள்.

1971-72-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டுள்ள அளவு......71 லட்சம் டன்கள்.

இச்சாதனை தமிழ்நாடு அரசின் செயல்திறனுக்குச் சான்று!

விண்ணில் பறந்தும் மருந்து தெளிப்போம்-
பயிர்களைக்
கண்ணின் மணிபோல்
காத்திடுவோம்!

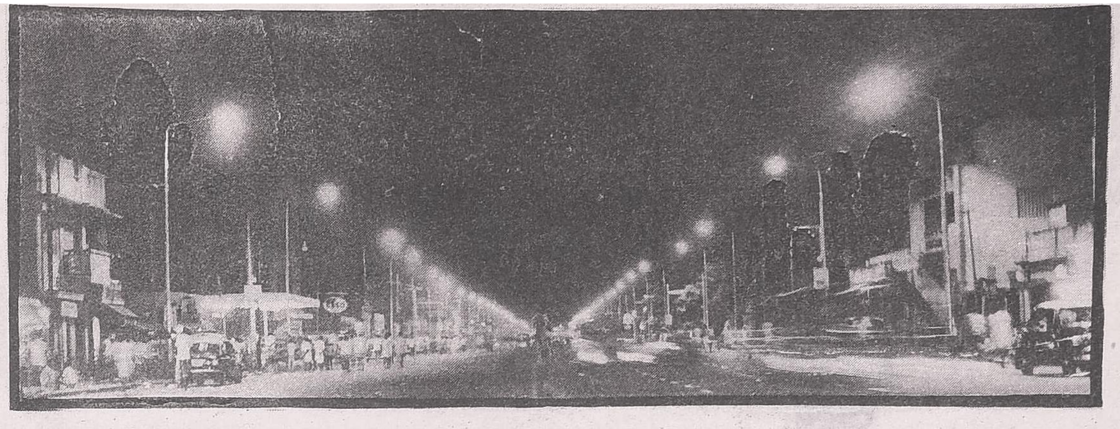

1971க்குள் மின்சார வசதி பெறாத கிராமமே தமிழகத்தில் இருக்காது.

கிராமப்புறங்களுக்கு மின்வசதி அளிப்பதில் கேரளம், அரியானா தவிர மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் தமிழகம் விஞ்சிவிட்டது.

கேரளம், அரியானா மாநிலங்களில் உள்ள கிராமங்கள் சில ஆயிரமே. கேரளத்தில் 1573 கிராமங்கள்தான் உள்ளன.

ஆனால், தமிழகத்தில் 341 நகரங்களும், 14,124 கிராமங்களும், 42,000 குக்கிராமங்களும் உள்ளன. கிராமங்களை ஒட்டி, 20,200 அரிசனக் குடியிருப்புகளும் உள்ளன.

30-4-70ல்

தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா நகரங்களுக்கும் 10,126 கிராமங்களுக்கும் (71.9 சதவிகிதம்) 25,031 குக்கிராமங்களுக்கும் (59.6 சதவிகிதம்) மின் வசதி அளிக்கப்பட்டு விட்டது.

கடந்த நான்காண்டுகளில், கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிப்பதில், தமிழகத்தில் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம்.

மார்ச் 67 நிலவரப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் 58.71 சதவிகிதம் அதிகம்.

மின்வசதி அளிக்கப்பட வேண்டிய கிராமங்களின் எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பமே.

இது மகத்தான சாதனை. இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்தையும் விட, இத்துறையில் தமிழகம் கண்டுள்ள சாதனை மிகப் பெரிது.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கத் தமிழக அரசு முன்னின்று பாடுபடுகிறது.

1970-71 முடிய, 4,300 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க உதவித் தொகை அளிப்பதில், கடந்த நான்காண்டுகளில், தமிழக அரசு முன் நிற்கிறது.

இதோ புள்ளிவிவரங்கள் :—

1-3-67 முதல் 31-10-70 வரை அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை ரூ. 29.47 இலட்சம்.

31-10-70 வரை அளிக்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகை ரூ. 49.57 இலட்சம்.

மார்ச் 67 வரை அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 134% அளவு உயர்வுக்கு உதவித் தொகை கடந்த மூன்றரை ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த மூன்றரை ஆண்டுகளில், முந்திய ஆண்டுகளைவிட, இந்த உதவித் தொகை மிகப் பெரிய அளவில் உயர்ந்துள்ளது.

1957-58லிருந்தே இவ்வுதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், கடந்த மூன்றரை ஆண்டுகளில்தான் மிகப் பெரிய அளவில் இத்தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட அரிசனக் குடியிருப்புகள் — 3,577.

31-12-70 வரை அவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை — 5939.

	மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள்	சதவிகிதம்
31.3.51-ல்	1,495	10.6
31.3.56-ல்	2,430	17.2
31.3.61-ல்	5,919	42.0
31.3.66-ல்	7,203	51.0
31.3.70-ல்	10,116	71.8

இன்றைய சேமிப்பு
நாளைய பாதுகாப்பு!
சிறு சேமிப்பு
நாட்டுக்கும், வீட்டுக்கும்
நலந்தரும் திட்டம்
காற்றுள்ளபோதே தூற்றவேண்டும்
காசுள்ளபோதே சேர்க்கவேண்டும் அல்லவா!
இன்றே உங்கள் அருகிலுள்ள அஞ்சலகத்துடன் தொடர்பு கொள்
இயக்குநர்: சிறுசேமிப்பு நிறுவனம்

ஆனல் 67 மார்ச் முதல் 31-12-70 வரை இந்த **மூன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில்** மட்டும் மின் விசை பொருத்தப்பட்ட விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 5, 10, 019 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

இது மகத்தான சாதனை! இத் துறையில் நாட்டிலேயே தமிழகம் தான் முன்னேடியாக நிற்கிறது.

ஏழை எளிய மக்களின் அரசு தமிழக அரசு.

அவர்கள் வாழ்விலே ஒளியேற்று வதையே தலையாய கடமையாகக் கொண்டுள்ளது தமிழக அரசு.

அவர்களின் ஒளிமயமான எதிர் காலத்தை உருவாக்க அயராது தமிழக அரசு பாடுபடும்!

தமிழகத்தில் 1966-67 வரை மின்விசை பொருத்தப்பட்ட விசை யேற்றங்களின் எண்ணிக்கை — 2,89,903.

31-12-70 வரை மின்விசை பொருத்தப்பட்ட விசையேற்றங் களின் எண்ணிக்கை — 5,10,019.

1-3-67ல் இருந்ததைவிட, இப் பொழுது ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற் றத்தின் சதவிகித அளவு—75.2

1959-60 இறுதியில் மின்விசை பொருத்தப்பட்ட விசையேற்றங்கள் 97,476 மட்டுமே.

இது 1966-67 இறுதியில், **ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில்** 2,89,903 ஆகத்தான் உயர்ந்தது.

ஏழை எளிய மக்களின், அரிசன மக்களின் அரசு, தமிழக அரசு. ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்விலே ஒளிவீசச் செய்யத் தமிழக அரசு அரும்பாடு படுவதில் வியப்பொன்று மில்லை!

விசையேற்றங்களுக்கு மின்விசை பொருத்துவதில் தமிழகத்திற்கு நிகர் தமிழகம்தான்!

31-12-70 வரை மின்வசதி பொருத்தப்பட்ட விசையேற்றங் கள்— 5,10,019.

இது, நாட்டின் மொத்தத்தில் 40 சதவிகிதத்துக்கும் மேலாகும்!

இத்துறையில் எந்த மாநிலமும் தமிழகத்தை விஞ்சமுடியாது என் பதுதான் அப்பட்டமான உண்மை.

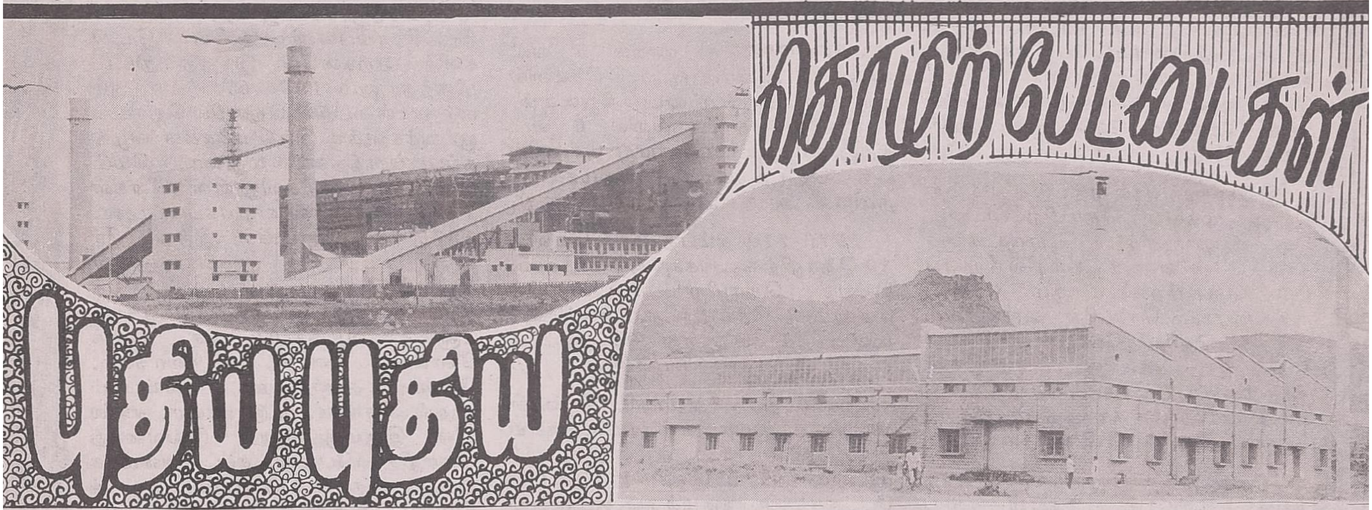

தமிழகத்தில் நாளுக்கு நாள், ஆண்டுக்கு ஆண்டு தொழில்கள் பெருகி வருகின்றன. தமிழ்நாடு அரசு, தொழில் வளர்ச்சியில் காட்டி வரும் தனி ஆர்வமே இதற்குக் காரணம்.

குறிப்பாக 1968-70ல் தமிழகத் தில் தொழில் வளர்ச்சியில் புதிய வேகம் ஏற்பட்டது. எங்கெங்கு தொழில்கள் பெருக வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவோ அவற்றையெல்லாம் ஆய்ந்து புதிய தொழிற் கூடங்களை உருவாக்க எல்லா நடவடிக்கைகளை யும் எடுத்தது அரசு.

திருச்சி கொதிகலன் தொழிற் சாலை, நெய்வேலி போன்ற மிகப் பெரிய தொழிற்கூடங்களுக்குச் சில சிறிய இயந்திரத்தின் பாகங்கள், கருவிகள்தேவை என்பதனைக் கண்டு, ஆங்காங்கு அதற்கான துணைத் தொழிற் பேட்டைகளை (ancillary Industrial Estates) அரசு நிறுவியது.

கொதிகலன் தொழிற்சாலையை யும், திருவெறும்பூரில் 10 தொழிற் கூடங்கள் கொண்ட தொழிற் பேட்டை ஒன்றையும், நெய்வேலி மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைக்காக வடலூரில் 6 தொழிற்கூடங்கள் கொண்ட தொழிற் பேட்டை ஒன்றையும் அரசு நிறுவியது.

திருவெறும்பூரில் 10 கூடங்களும் கட்டப்பட்டுச்சிறு தொழில்தொடங் குபவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப் பட்டுள்ளன. பொறியியல் கல்வி பயின்றவர்களே இதனை எடுத்து நடத்துகிறார்கள்.

இந்தத் தொழிற் கூடத்தின் மூலம் பொறியியல் பயின்றவர்கள் 200 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள் ளது.

வடலூரில் 4 தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டு, அவற்றுள் 3 வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ளன.

இதே போல் உதகையில் இந்துஸ் தான் புகைப்படச்சுருள் தொழிற் சாலைக்குத் தேவையான கருவிகளைத் தயாரிக்க ஒரு தொழிற்பேட்டை நிறுவவும் தமிழக அரசு திட்டமிட் டுள்ளது.

தொழிற் பேட்டைகளில் மற் ருெருவகை, குறிப்பிட்ட தொழில் களுக்காக நிறுவப்படும் தொழிற் பேட்டைகளாகும் (Functional Industrial Estates). ஏற்கனவே மட் பாண்டப் பொருட்களுக்காக விருத்தாசலத்திலும், தோல் பொருட்களுக்காக மாதவரத்திலும் தொழிற்கூடங்கள் இயங்கி வருகின் றன. 1968-70ல் விருத்தாசலம் தொழிற்பேட்டையில் மேலும் 4 தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. இதன் மூலம் சுமார் 500 பேருக்கு வேலை கிடைத்தது.

அதே போன்று 1968-70ல் மாதவரத்தில் புதிதாக 4 தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. இதன் மூலம் 500 பேருக்கு மேலாக வேலை வாய்ப்புப் பெற்றனர்.

நாட்டின் தற்போதைய பெருகி வரும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய தொழில்களில் தனிக் கவனம் செலுத்தத் தமிழ்நாடு அரசு விரும்பியது.

எனவே 1968-69ல் 12 லட்சம் ரூபாய் செலவில் திருவள்ளூரை அடுத்ததாகவுள்ள காகலூரில் மின் சாரப் பொருட்களுக்கான தொழிற் பேட்டை நிறுவியது. இங்கு 10 தொழிற் கூடங்கள் கட்டப்பட்டு, தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. மின்சாரக் கம்பிகள், மின் விசிறிக்கான பாகங்கள், போன்றவை இங்கு தயாரிக்கப்படும். ஆரம்பக் கட்டத்தில் 100 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ள இந்தத் தொழிற்கூடத்தில் நாளடைவில் 100 பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

இன்றைய அரசு ஏற்படுத்தும் மற்றொரு முக்கிய தொழிற்பேட்டை 'எலெக்டிரானிக்'' பொருட்களுக்காகச் சென்னை அடையாறில் நிறுவப்படும் தொழிற்கூடமாகும். 39 லட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாகும் இந்தத் தொழிற்பேட்டையில் பல நவீன நுணுக்கமான பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுவதோடு பொறியியல் கல்வி பயின்றவர்கள் சுமார் 2000 பேருக்கு வேலையும் கிடைக்கும்.

இவை தவிர மதுரையருகே வத்தலக் குண்டில் உணவு—பழப் பொருட்களுக்கான தொழிற் பேட்டை ஒன்று ரூ. 15 லட்சம் செலவில் தற்போது நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

அதேபோல் அம்பத்தூரில் மருந்துகள் தயாரிக்கும் தொழிற்பேட்டை ஒன்று நிறுவப்படும்.

இந்தத் தொழில்களைப் பெருக்குவதற்காக ஆங்காங்கே பல ஆய்வுக் கூடங்களை அரசு ஏற்படுத்தி இவை பற்றித் தீவிரமாக ஆராய்ச்சிகள் பல நடத்தி வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அடையாறில் 'எலெக்டிரானிக்' மற்றும் கருவிகள் தயாரிக்கும் பொருட்கள் பற்றிய ஆய்வுக்காக மட்டும் ரூ. 26 லட்சம் செலவில் ஆய்வுக்கூடம் நிறுவப்படுகிறது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் இத்தகைய பொருட்களை நவீன முறையில் விரைவாகத் தயாரிக்க உதவுவதோடு தொழில் நுணுக்கக் கல்வி பயின்ற நூற்றுக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினையும் அளிக்கும்.

மேற்கூறிய இருவகைத் தொழிற் கூடங்கள் தவிர, எல்லா வகைப் பொருட்களும் தயாரிக்கும் பொதுவான தொழிற் பேட்டைகள் (Conventional Industrial Estates) ஏற்கனவே 19 தொழிற்பேட்டைகள் தமிழகத்தில் உள்ளன.

1967-68ல் மொத்தம் 9.19 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நாகப்பட்டினத்திலும் ஓசூரிலும் இரு புதிய தொழிற் பேட்டைகள் நிறுவ அரசு அனுமதி வழங்கியது.

இவை தவிர அம்பத்தூரிலுள்ள தொழிற்பேட்டையில் மேலும் 47 தொழிற்கூடங்கள் இந்த ஆண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1968-69ல் கடலூரில் 5 லட்சத்து 78 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு தொழிற்பேட்டை நிறுவவும், 1969-70ல் நாமக்கல்லில் 6 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு தொழிற்கூடம் அமைக்கவும் தமிழக அரசு அனுமதித்துள்ளது.

1970-71ல் அம்பத்தூரில் மேலும் 30 தொழிற்கூடங்கள் அமைக்கவும், கிண்டி தொழிற் பேட்டையில் மேலும் 7 தொழிற் கூடங்கள் கட்டவும் 39 லட்சத்து 93 ஆயிரம் ரூபாய் அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

இவை தவிர தர்மபுரி, திருவண்ணாமலை, குமாரபாளையம் ஆகிய இடங்களில் 22 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் தொழிற் பேட்டைகள் அமைக்கும் திட்டமும் அரசின் ஆலோசனையிலுள்ளது. அரசு அனுமதி வழங்கியதும் 1971-72ல் இந்தத் தொழிற் பேட்டைகள் நிர்மாணிக்கப்படும்.

கூட்டுறவுக்காகவும், தனியாருக்காகவும் அரசு, தொழிற்பேட்டைகள் நிறுவி உள்ளது. சேலம் கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைக்கு இரண்டு லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாயும், தூத்துக்குடி கூட்டுறவுத் தொழிற் பேட்டைக்கு நான்கு லட்சத்து 61 ஆயிரம் ரூபாயும் கடனை 1967-68ஆம் ஆண்டில் அரசு தந்துள்ளது. அவர்களது திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்தப் பணம் உதவும்.

1967-68ஆம் ஆண்டில் வியாசர்பாடி கூட்டுறவுத் தொழிற் பேட்டைக்காக ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து (L. I. C.) 8லட்சத்து 69 ஆயிரம் கடன் பெற்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல் 68-69ல் சேலம் கூட்டுறவுத் தொழிற் பேட்டைக்காக ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து 6 லட்சத்து 66 ஆயிரம் கடன் வாங்கி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தனியார் துறையில், கே. ஆர். சுந்தரம் தனியார் தொழிற்பேட்டையில் 20 தொழிற்கூடங்களும், கோயமுத்தூர் தனியார் தொழிற் பேட்டையில் 30 தொழில்கூடமும் ஒதுக்கப்பட்டுத், தயாரிப்பைத் தற்போது துவங்கியுள்ளன.

மேற்கூறிய தொழிற்பேட்டைகளில் கட்டடங்களை எழுப்பி வாடகைக்கு வழங்குகிறது அரசு. இவை தவிர, மனைகளைச் சீர்படுத்தித் தரும் தொழிற் பேட்டைகளும் (Developed Plots Estates) உண்டு.

அம்பத்தூர், மதுரை, மேட்டூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் ஏற்கனவே இந்தத் திட்டமிருந்தாலும் 1966-67 வரை அம்பத்தூரில் மட்டும் தொழில் தொடங்குபவர்களுக்கு இந்த மனைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. மதுரை, மேட்டூர் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள மனைகள் 1967-68-ல்தான் வழங்கப்பட்டன. 1970-71ல் கிண்டியில் இந்தச் சீர்படுத்தப்பட்ட மனையிலுள்ள தொழிற்பேட்டைத் திட்டம் துவக்கப்பட்டு, மனைகள் தொழில் அதிபர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அரக்கோணம், மணலி, கத்திவாக்கம், சேலம், காஞ்சிபுரம், தாம்பரம் முதல் செங்கல்பட்டு வரை சாலையின் இருமருங்கிலும் இவ்வகைத் தொழிற் பேட்டைகள் அமைக்க அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இராணிப்பேட்டையில் 8 லட்சத்து 22 ஆயிரம் செலவில் இவ்வகை மனையுள்ள தொழிற் பேட்டை அமைக்க அரசு 1970ல் அனுமதி வழங்கி இதுவரை 711.52 ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளூரில் 23.33 லட்சம் ரூபாயில் 283 ஏக்கரில் தொழிற் பேட்டை அமைக்க 1970-71ல் அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. சிறு தொழில்களும், வேலை வாய்ப்பும் பெருக இத் தொழிற்பேட்டைகள் மிகவும் உதவுவதாகவுள்ளன.

பேருந்தின் பெருஞ்சாதனை

சிவப்பு வெளிர் மஞ்சள் நிறமுள்ள பேருந்துகளைக் கண்டதும், அவை தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையைச் சார்ந்த பேருந்துகள் என்று தெரிந்து கொள்ளாதார் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

ஆனால் அதனைப் பற்றிய பல தகவல்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்க முடியாது.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே, தமிழக அரசின் பேருந்துக் கட்டணம்தான் மிகக்குறைந்த கட்டணம் கடந்த மூன்றாண்டுகளாகப் பேருந்துக் கட்டணத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு உயர்த்தவில்லை என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டிய மற்றொரு அம்சமாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால் விரைவு வண்டிகளுக்கான கட்டணம் முன்பு மைலுக்கு 6 காசாக இருந்ததை, 5 காசாகக் குறைத்துள்ளது அரசு.

சென்னை மாநகரில் ஓடும் பேருந்துகளில் 80 சதவீத பாதைகளில் ஓடும் பேருந்துகள் லாபகரமாகயில்லாதிருப்பினும், மக்கள் நலனை முன்னிட்டு, அரசு குறைந்த கட்டணத்தையே வசூலித்து வருகிறது.

சென்னை நகரப் பேருந்துகளில் மாணவ-மாணவியருக்குச் சலுகை முறையில் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. கல்வி, கலாச்சார நிலையங்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் பேருந்துகள் வாடகைக்குத் தரப்படுகின்றன. பார்வையிழந்தவர்களுக்கும், ஊனமுள்ளவர்களுக்கும் சிகிச்சைக் காலங்களில் மருத்துவமனை சென்றுவரக் கட்டணம் வசூலிப்பதில்லை.

தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறையைப் பற்றிய மற்றொரு சிறப்பு அம்சம், இந்தியாவிலுள்ள நான்கு மிகப் பெரிய அரசுப் பேருந்து நிறுவனங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். தமிழ் நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் மொத்தம் 2000 பேருந்து வண்டிகள் உள்ளன. மொத்தம் 20,000 ஊழியர்கள் இத்துறையில் பணியாற்றி வருகின்றனர். பேருந்துகள், கட்டடங்கள், நிலம் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து மொத்த மதிப்பு 20 கோடி ரூபாயாகும்.

இந்தப் பேருந்துகள் தமிழகம் முழுவதும் ஓடுவதோடு, கேரளா, மைசூர், ஆந்திரா, பாண்டிச்சேரி ஆகிய அண்டை மாநிலங்களின் சில பகுதிகளிலும் ஓடுகின்றன.

நாட்டுடைமை ஆக்குவதில் புதிய வேகம்

1947-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில், மையக்குழுவின் பரிந்துரையின்பேரில் அரசு, பேருந்துப் போக்குவரத்தை நாட்டுடைமையாக்கத் தொடங்கியது என்றாலும், கடந்த 1967முதற்கொண்டு நாட்டுடைமையாக்கும் பணி மிகவும் தீவிரமாக அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு 1959ல் வகுக்கப்பட்ட கொள்கையின்படி 120 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள தடங்கள் அரசினால் ஏற்று நடத்தப்பட்டன. இப்போது (1967க்குப் பின்) 75 மைல்களுக்கு மேலுள்ள தடங்கள் அனைத்தும் அவை சாதாரணப் பேருந்துத் தடங்களோ, அன்றி விரைவு வண்டித் தடங்களோ ஆனாலும், அவை நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னை நகருக்குள் முடிவடைகிற அல்லது சுற்றி வருகின்ற தடங்கள் அனைத்தும், நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல், குமரிமாவட்டத்திற்குள் முடிவடைகிற அல்லது சுற்றி வருகின்ற தடங்கள் அனைத்தும் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன்படி சென்னை-ஆரணி தடம் 1967-ஆகஸ்ட் திங்கள் முதல் நாள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டது. அது முதல் 31.12.70 வரை மொத்தம் 431 பேருந்துகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்போது எல்லா மாவட்டங்களின் தலைநகரங்களும் அரசின் விரைவு வண்டிகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

	நாட்டுமையாக்கப்பட்ட	
	தடங்கள்	பேருந்துகள்
1967-68-ல்	173	268
1968-69-ல்	82	150
69 முதல் 31-12-70 வரை	13	13
	268	431

நாட்டுடைமையாக்கும் பணி துரிதமாக நடத்தப்பட்டதால், அதற்குத் தேவையான பணிமனை கள், பேருந்து நிலையங்கள் ஆகிய வற்றையும் அரசு ஏராளமாக நிறுவியது.

மாதவரம், குமிலி, பாபநாசம், கோயில்பட்டி, விருதுநகர், உதக மண்டலம், மதுரை, திண்டுக்கல், கடலூர், தர்மபுரி, திருவண்ணு மலை, தஞ்சாவூர், வேலூர், காஞ்சி புரம், ராணித்தோட்டம், பாளையங் கோட்டை, வந்தவாசி, ஒசூர் ஆகிய இடங்களில் பெரிய பணிமனைகளும், சென்னை நகரில் மந்தவெளி, காந்தி நகர், தியாகராயநகர், அண்ணு நகர், ஆகிய பகுதிகளிலும், திரு வண்ணுமலை, ஆரணி, சிதம்பரம், மேட்டூர் ஆகிய ஊர்களில் துணைப் பணி மனைகளும், சென்னையில் உயர் நீதி மன்றத்தில் ஒரு விரைவு வண்டிப் பேருந்து நிலையமும், மதுரையில் ஒரு பேருந்து நிலையமும் நிறுவியது.

பயணிகள் வசதிக்காக

பயணிகள் தங்குவதற்காக வசதி யுள்ள ஓய்வு அறைகள் பல இடங் களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இடம் பெற்ற நகரங்கள், திருச்சி, கோவை, சேலம், உதகை, தஞ்சை, கிருஷ்ணகிரி, வேலூர், திண்டி வனம், கடலூர் ஆகியவையாகும்.

மகளிர், குழந்தைகளுக்காகத் தனிப் பேருந்துகள் விடப்பட்டுள் ளன. தொழிலாளர்களுக்காகத் தனி யாகப் பேருந்துகள் ஒதுக்கப்பட்டுள் ளன. புதிதாக மாடி பஸ்கள் விடப் பட்டுள்ளன. சென்னை நகரில் மக்கள் ஒழுங்காகப் பேருந்துகளில் ஏறிச் செல்லச் சீரணித் தொண்டர்கள் உதவி செய்து வருகின்றனர்.

நான்கு மண்டலங்கள்

பேருந்துத்துறை இன்னும் திற மையாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் 1970ல் ஒரு முக்கிய சீரமைப்பினை அரசு மேற் கொண்டது. அதன்படி மாநிலப் போக்குவரத்து நான்கு மண்டலங் களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இணை இயக்குநரின் மேற்பார்வையில், தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்த துணை இயக்குநர் உதவியுடன் ஒவ்வொரு மண்டலமும் இயங்கி வருகிறது. இந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயலாகி வருகிறது.

தொடர்ந்து பரிசு

போக்குவரத்துப் பணிமனைகள் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகின் றன என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது, குரோம்பேட்டையி லுள்ள மையப் பணிமனை. விபத்துக் கள் ஏற்படாமல் திறமையாகப் பணி யாற்றி வருவதற்குத் தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகளாக இப்பணிமனை மைய அரசின் பரிசினைப் பெற்று வந்துள்ளது.

உடல் குறைபாடுகள் (கைகால் இழந்தோர், கண்பார்வையிழந் தோர்....) உள்ளவர்களை அதிக அளவில் வேலைக்கு நியமித்துள்ளதற் காக மாநிலப் பரிசையும் இந்தப் பணிமனை பெற்றுள்ளது.

தொழிலாளர் நலன்

தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசு மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டி வருகிறது. அவ்வப்போது, அகவிலைப் படி, நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி, மலைப்படி, குளிர் காலப்படி ஆகியவற்றை உயர்த்தி வந்துள்ளது.

அதிக உற்பத்தி செய்வது, ஒழுங் காக வேலைக்கு வருவது ஆகியவற் றிற்காக ஊக்க ஊதியமும் தொழி லாளர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

போக்குவரத்துத் துறை ஊழியர் களுக்காக வியாசர்பாடியில் 138 இல்லங்களும், கோடம்பாக்கம் புதூர் குடியிருப்பில் 50 இல்லங் களும் தரப்பட்டுள்ளன.

குரோம்பேட்டை அருகில் நெமி லிச்சேரியிலும், நாகர்கோவில் அருகே நீண்ட கரையிலும், கோவை யிலும், போக்குவரத்துத் தொழி லாளர்களுக்கு இல்லங்கள் அமைத் துத் தர மனை நிலங்கள் வாங்கப்பட் டுள்ளன. குரோம்பேட்டையிலும், நாகர்கோவிலிலும் இல்லங்கள் அமைக்கும்பணி தொடங்கிவிட்டது. பிறபகுதிகளிலும்விரைவில் தொடங் கும். தஞ்சையிலும் இதேபோன்று குடியிருப்புப் பகுதிகள் ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வரு கிறது.

இல்லத்திலிருந்து தொழிலாளர் கள் வேலைக்குப் பேருந்துகளில் வர இலவச அனுமதிச் சீட்டுத் (பாஸ்) தரப்படுகிறது. எல்லாப் பணிமனை களிலும் ஊழியர்கள் வசதிக்காகச் சிற்றுண்டி விடுதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஓய்வு அறைகளும் கட் டப்பட்டுள்ளன. நியாயவிலைக் கடை கள் மூலம், கட்டுப்பாடுள்ள எல்லாப் பொருட்களும் தொழிலாளர் களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கடன் வசதி, குடும்ப வைத்திய வசதி ஆகியவையும் செய்து கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

தடைகளை நீக்கித் தடங்களை அடைந்தோம்

1967 முதல் 1970 வரை போக்குவரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்ற விவரம் :—

		1967-68	68-69	69-70	31.12.70 வரை
.	சென்னை				
	பேருந்து எண்ணிக்கை	1491	1651	1685	1718
	கன்னியாகுமரி	240	295	304	315
2.	சென்னை கிளை				
	ஓடும் பேருந்துகள்	1268	1432	1409	1509
	குமரி கிளை	222	266	268	272
3.	பயணம் செய்யும் பயணிகள்				
	சென்னை	9.9 லட்சம்	9.7 லட்சம்	11.7 லட்சம்	12.6 லட்சம்
	குமரி	1.3 லட்சம்	2.3 லட்சம்	2.1 லட்சம்	1.9 லட்சம்
4.	சராசரி வசூல்				
	சென்னை ரூ.	3.04 லட்சம்	3.94 லட்சம்	3.43 லட்சம்	3.33 லட்சம்
	குமரி			0.66 லட்சம்	0.67 லட்சம்

மொத்த வருவாய்

		1967-68	68-69	69-70	31.12.70ல் உள்ளபடி
1.	தடங்களின் எண்ணிக்கை	391	490	475	481
2.	தடத்தின் நீளம் (மைலில்)	27,959	31,020	31,561	37,650
3.	ஓடிய பேருந்து எண்ணிக்கை	1,490	1698	1677	1781
4.	மொத்த வருவாய் ரூ.	1224 லட்சம்	1643 லட்சம்	1795 லட்சம்	

விபத்தினல், பெரு மழையினல் பாதிக்கப்படும் ஊழியர்களுக்கு அரசு நட்ட ஈடு வழங்குகிறது.

1967-68 நிதி அறிக்கை விவாதத்தின்போது பொதுப்பணி அமைச்சர் உறுதியளித்தபடி, உயர் மட்டக்குழு ஒன்று, போக்குவரத்துத் துறையினைத் திறம்படச் செயல்படுத்தவும், தொழிலாளர் நலம் பேணவும் ஆய்வு செய்யும்படி நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு தனது அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்தது. அதன்படி 15-9-1969 முதல் தொழிலாளர்களுக்கான படி, இரவுப்படி, துணிகளுக்கான படி இவைகளை அரசு உயர்த்தியுள்ளது. இதன் மூலம் அரசுக்கு ஆண்டுக்குக் கூடுதல் செலவு சுமார் 26 லட்சம் ரூபாயாகும்.

நிவாரண நிதி

விபத்தில் மாண்ட தொழிலாளர்கள் அல்லது அவர்தம் குடும்பத்தினர், மற்றும் அரசுப் பேருந்துகளினல் விபத்துக்கு இலக்கான அனுதைகளின் இறுதிக் கடன்களை மேற்கொள்ள ஒரு நிவாரண நிதியினை அரசு ஏற்படுத்தியது. 1960-ல் இத்தொகை ரூ. 1000 மாக இருந்தது. 1967-ல் இது ரூ. 2000 ஆக உயர்த்தப்பட்டு மீண்டும் 1970ல் ரூ. 3500 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

நேர்மைக்குப் பாராட்டு

பேருந்துகளில் பயணிகள் மறதியாக விட்டுச் செல்லும் பணம், மற்றும் விலையுயர்ந்த பொருட்களைப் பத்திரமாக எடுத்துத்தரும் ஊழியர்களின் நேர்மையைப் பாராட்டி அவ்வப்போது 'நேர்மைப் பரிசு' வழங்குகிறது. சிறுசேமிப்புப் பத்திரமாக இப்பரிசு வழங்கப்படுகிறது. மிகுந்த திறமையினைக் காட்டும் ஊழியர்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

போக்குவரத்துத் துறையில் பொதுமக்களின் குறைபாடுகள், குற்றச்சாட்டுக்கள், கோரிக்கைகள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப் படுகின்றன. இதற்கெனத் தனியாக மக்கள் தொடர்புப்பிரிவு இயங்கிவருகிறது.

பொதுமக்கள் பேருந்துகளில் தொலைத்துவிடும் பொருட்கள் பத்திரமாக அவர்களுக்குத் திருப்பித் தரப்படுகின்றன. 1967-68ல் இம் மாதிரி 3,272 பொருட்கள் கிடைக்கப் பெற்று உரிமையாளரின் கோரிக்கையின் பேரில் 982 பொருட்கள் திருப்பித் தரப்பட்டுள்ளன. 1968-69ல் 2358 பொருட்களும், 1969-70ல் 1322-ம், 31-12-70 வரை 1082 பொருட்களும் இவ்வாறு கிடைக்கப் பெற்று, முறையே 602, 422, 294 பொருட்கள் உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசுப் பேருந்துகளில் விளம்பரம் செய்து பல நிறுவனங்கள் பயன் பெற்று வருகின்றன. இவ்வகையில் 1967-68ல் அரசுக்கு ஒரு லட்சத்து 21 ஆயிரம் ரூபாய் வருவாய் வந்துள்ளது. இது 1969-70ல் ஒரு லட்சத்து 87 ஆயிரமாக உயர்ந்துள்ளது. முக்கியப் பேருந்து நிலையங்களின் விளம்பரங்களை நிறுவிடும் திட்டமும் ஆலோசனையிலுள்ளது.

மாமல்லபுரம், காஞ்சிபுரம், வேடந்தாங்கல், திருக்கழுக்குன்றம் போன்ற சுற்றுலாத் தலங்களுக்குச் சென்றுவரத் தனிப் பேருந்து வசதிகளைப் போக்குவரத்துத்துறை ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

தமிழ் மணம்

1967 வரை ஆங்கிலப் பெயருடன் வலம் வந்து கொண்டிருந்த பேருந்துகள், அதன்பின் 'தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்து' என்ற தூய தமிழ்ப் பெயரினைப் பெற்றதுடன் பெயருக்கேற்பத் தமிழ்மணம் வீசுவதாகவும் அமைந்தன. ஒவ்வொரு பேருந்திலும், பயணிகள் அனைவரது பார்வையையும் சிந்தனையையும் கவரும் வண்ணம் உலகப் பேரொளியாம் வள்ளுவரின் திருவுருவமும், திருக்குறளும் பொறிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் குறள்நெறியை மக்கள் மத்தியில் பரப்பும் பெருமையினையும் பேருந்து பெற்றது.

காந்தியடிகள் கனவை நனவாக்கி
தமிழ் நாடு வழிகாட்டுகிறது!
கதர் ~ கதர்ப்பட்டு
சோப்பு ~ தேன்
செக்கெண்ணெய்
தோல்பொருள்கள்
பனைவெல்லம் சர்க்கரை
மண்பாண்டம் - வார்ப்படங்கள்
பனைபொருள்கள்
பித்தளை. வெண்கலப் பாத்திரங்கள்
பற்பல கைநுட்பப் பொருள்கள்
தயாராகின்றன!
கதர் - கிராமத் தொழில்கள்
கதர் கிராமத் தொழில்களை ஆதரிப்பது உணவு உற்பத்திக்கு உழைக்கும் கிராம மக்களுக்கு உதவுவதாகும்
வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும்
விவசாயிகளுக்கு
ஊதியத்துடன் கூடிய
வேலைவாய்ப்பளிக்கின்றன
வெளியீடு: கதர்- கிராமத் தொழில் துறை, உ.சர் தேசிகாச்சாரி ரோடு, சென்னை-4.
குமார்

ஊரை வளர்த்தோம்
உயர்வை அளித்தோம்

கிராமப் புற வளர்ச்சியில் தமிழகம் கடந்த நான்காண்டுகளாக ஏறுநடை போடுகிறது. கிராம மக்கள் தான் நாட்டின் இதயம். நாட்டின் உயிர்த்துடிப்பே கிராமங்களில்தான் உள்ளது. கிராமப் புறங்களில் வாழும் எளிய மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை அரசு தீட்டிச் செயலாற்றி வந்துள்ளது. வளர்ச்சிப் பணிகளில், கிராம மக்களை நேரடியாக ஈடுபடுத்தி — நாட்டின் வளர்ச்சியில் தங்களுக்குப் பங்குண்டு என்ற மன நிறைவை அவர்கள் பெறுகின்ற வகையில் பணிகள் ஆற்றப்பட்டுள்ளன.

கடந்த நான்காண்டுகளில் நடைபெற்றுள்ள கிராம வளர்ச்சிப் பணிகள் இவ்வுண்மையைத் தெளிவு படுத்தும் :—

சாலை வசதிகள்

	அன்றும் 1966-ல் மைல்கள்	இன்றும் 1970-ல் மைல்கள்
கிராம மண்சாலைகள்	10660	13438
கிராமக் கப்பிச்சாலைகள்	4230	6281
ஊராட்சி ஒன்றிய கப்பிச் சாலைகள்	6200	6606

சுகாதாரம் — துப்புரவுப் பணிகள்

	1966-ல்	1970-ல்
மேல்நிலை நீர்த்தொட்டிகள்	1936	3447
குடிதண்ணீர்க் கிணறுகள்	43200	60049
ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மருந்தகங்கள்	252	274
ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்	207	349
தாய்சேய் நல விடுதிகள்	2364	2587

விலங்கின வளர்ச்சி

விலங்கின மருந்தகங்கள்	278	410
சொந்தக் கட்டடத்தில் இயங்கும் மருந்தகங்கள்	143	344

குடியிருப்பு மனைகள்

	1966-ல்	1970-ல்
வட்டார அலுவலர்களுக்குக் குடியிருப்புகள்	978	1099
ஊர்நல மகளிர் பணியாளர்களுக்கு	447	595
ஆசிரியைகளுக்குக் குடியிருப்புகள்	898	1330

கல்வி:

	1966-ல்	1970-ல்
ஊராட்சி ஒன்றியங்களினல் நிர்வகிக்கப்படும் ஆரம்பப் பள்ளிகள்	17659	18531
ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்கள்	24.6 இலட்சம்	29.7 இலட்சம்

	1966-ல்	1970-ல்
	(ஆயிரக்கணக்கில்)	
ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்	75.4	82.8
உதவிபெறுவோர் பள்ளி ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை	34.1	35.9
சொந்தக் கட்டடங்களில் இயங்கும் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள்	9874	13109

சமுதாயக் கல்வி:

	1966-ல்	1970-ல்
ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள வானெலிப் பெட்டிகள்	14,845	23,088
மகளிர் மன்றங்கள்	10,034	12,350
குழந்தைகள் காப்பகங்கள்	1072	1450
கிராம வானெலி மன்றங்கள்	10469	12200

நீர்ப்பாசனம்

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழுள்ள சிறிய நீர்ப்பாசனக் குளங்கள்	23,300	24,500

சுகாதாரம் கிராமத் துப்புரவு

சீர்திருத்தப்பட்ட குடிதண்ணீர்க் கிணறுகள்	1812	3840

கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி

கிராமங்களுக்குக் குடிநீர்வசதி அளித்தல் நல்லாட்சியின் தலையாய கடமையாகும்.

இதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தினையே அரசு உருவாக்கியுள்ளது.

1971-72க்குள்ளாகத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி செய்து தருவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இதற்காக, மாநில அளவில் குடிநீர், வடிகால் திட்ட வாரியம் ஒன்றினை அரசு நிறுவியுள்ளது. குடிநீர் வசதி ஏற்படுத்துவதெற்கென்றே இவ்வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

* * *

ஊராட்சித் தேர்தல்களில், ஊராட்சித் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது இந்த ஆட்சியில்தான்.

* * *

சாலைகளைப் பேணுவதற்காக ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் நபர் ஒன்றுக்கு 40 பைசா வீதம் கணக்கிட்டுத் தல சாலை மானியம் தரப்பட்டு வந்தது. இத்தொகை போதியதாக இல்லாததினால் தல சாலை மானியம் சாலைகளின் நீளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயர்த்தி வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நெடுநாட்களாக இருந்து வந்தது. இந்தக் கோரிக்கையைத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, தல சாலை மானியம் வழங்கும் முறையை மாற்றி, அதில் ஒரு பகுதி, மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும், இன்னொரு பகுதி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வகிக்கும் சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையிலும் மானியமாக வழங்கப்படல் வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தது.

கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென ரூ. 700 இலட்சமும், பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கென ரூ. 300 இலட்சமும், விவசாயம், விலங்கின வளர்ச்சி, மீன்வளம் ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 593.26 இலட்சமும், சமூகக் கல்விக்கென ரூ. 100 இலட்சமும், மகளிர்—குழந்தைகள் நலனுக்காக ரூ. 120 இலட்சமும், கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கென ரூ. 100 இலட்சமும் செலவிடப்படும்.

* * *

குழந்தைகள் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது தமிழக அரசு. கிராமப் புறக் குழந்தைகள் படிக்க வசதியின்றி, போதுமான பாதுகாப்பின்றி இருப்பதைத் தவிர்த்து, எதிர்காலத்தில் அவர்கள் நல்ல குடிமக்களாகத் திகழத் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயலாற்றி வருகிறது அரசு.

முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகள் — பேறுகால மகளிர்க்குக் கிராமப் பகுதிகளில் உணவு வழங்கும் திட்டம் ஒன்றினைத் தமிழக அரசு 1970-ல் தீட்டிச் செயலாற்றுகிறது. முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகள், பேறுகால மகளிர், கைக்குழந்தை உள்ள தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 1,20,000 பேருக்கு உணவு அளிக்க வேண்டுமென்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கம். தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 1000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தி அவை ஒவ்வொன்றிலும் 120 பேருக்கு ஆண்டுக்கு 300 நாட்களுக்கு உணவளிக்க இத்திட்டம் வகை செய்யும். இத்திட்டம் 'கேர்' நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படுத்தப்படும்.

ஓராண்டுத் திட்டம்

ஊர்வளர்ச்சிக்கென அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாள் காணிக்கையாக, ஓராண்டுத் திட்டம் ஒன்றினைத் தமிழக அரசு தீட்டிச் செயல்படுத்தியது. இத்திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் துவக்கப்பட்டது.

டிராக்டர்கள், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள், தூவு கருவிகள், உழுபடைக் கருவிகள் முதலியவற்றை வாங்கி, அவற்றை உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதன் மூலமும், சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவது போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றியதின் மூலமும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வேளாண்மைத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டன.

1969-70-ல்

மருத்துவக் கல்வித் துறையில் தமிழகத்தில் கடந்த நான்காண்டுகளில் கண்டுள்ள சாதனைகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாண வர்களின் எண்ணிக்கை 1,075 ஆக இருந்தது 1967-68-ல் 1,125 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

1968-69-ல் மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்காக அனேக புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன.

1. சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் 102 ஆண்கள் தங்கும் விடுதி :

2. கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் 'அனடமி'ப் பிரிவில் ஒரு புதிய கூடம்

3. கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் அவசர ஆபரேஷன் தியேட்டர்.

4. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் குழந்தைகள் பிரிவில் குளிர்சாதன வசதி.

5. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் மேலும் 50 மாணவிகள் தங்கும் விடுதி.

6. மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் 50 ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் தங்கும் விடுதி.

7. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் 42 ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் (மகளிர்) தங்கும் விடுதி.

இதே போன்று மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பலவித புதிய கட்டடங்கள், புதிய வசதிகள் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் புதுக் 'கார்டியாலஜி' பிளாக் கட்டப் பட்டது.

கீழ்க்கண்ட மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனைகளில் சித்த வைத்தியப் பிரிவுகள் அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியது :—

அரசு தலைமை மருத்துவமனைகள், வேலூர், கடலூர், சேலம், இராமநாதபுரம், கோவை.

* * *

மருத்துவக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வரும் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்துள்ளது :—

	ரூ.
1967-68-ல்	6,05,11,300
1968-69-ல்	6,91,33,100
1969-70-ல்	7,69,21,600

மொத்தம் மருத்துவம்—பொதுச் சுகாதாரத்துக்காகத் தமிழக அரசு இன்று 25 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறது. 1966-ல் மருத்துவ நலனுக்காகச் செலவிடப்பட்டது 16 கோடி ரூபாய்தான்!

அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போலவே, மருத்துவ வசதிகள் ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழக அரசு வழங்கியுள்ளது.

1968 நவம்பரில், சென்னையில் குழந்தைகள் நலம் காக்கும் நிலையம்—குழந்தைகள் மருத்துவமனை எழும்பூரில் தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சென்னை பொது மருத்துவமனையில் இருந்த குழந்தைகள் பிரிவு—எழும்பூர் மகளிர் — குழந்தைகள் மருத்துவமனையில் இருந்த குழந்தைகள் பிரிவு — இவை இரண்டும் இந்தப் புது மருத்துவமனையுடன் இணைக்கப்பட்டன.

சாலை வசதி — பாலங்கள் கட்டுதல் — வளர்ச்சிப் பணி நடைபெற நாட்டின் பொருளாதாரம் பெருக — அடிப்படைத் தேவைகள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ''சமூகத்தின் ஆக்க சக்திகளாக அறிவியல் அறிஞர், பொறியியல் நிபுணர் போன்றோர்க்குப் பணி செய்யும் வாய்ப்பும், மக்களிடையே மதிப்பும் அளிப்பது ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முதற்படியாகும்'' என்று ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள்.

தமிழக அரசின் பொதுப்பணித் துறையும் நெடுஞ்சாலைத்துறையும் ஆக்கத் திட்டங்களைச் செம்மையுற நிறைவேற்றுகின்றன.

* * *

சாலைகள் வளர்ச்சியில் தமிழக அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 37 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்பணிகள் நிறைவேறிய பிறகு, தமிழ் நாட்டில் உள்ள சாலைகள் நீளம் 77,947 கிலோ மீட்டர்களாக உயரும். 1–4–69ல் சாலைகளின் நீளம் 65,023 கிலோ மீட்டர்கள்.

* * *

1967-68லிருந்து 1970-71 வரை கடந்த நான்காண்டுகளில் மட்டும் கட்டப்பட்ட பெரிய பாலங்கள்

7. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் பி.சி.சி. சாலையில் ரூ. 9.40 செலவில் ஒரு பாலம்.

8. கடலூர் — விருத்தாசலம் சாலையில் மணிமுத்தாறு மீது உள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்துதல். (செலவு ரூ. 4.95 இலட்சம்).

9. சென்னை – திருச்சிராப்பள்ளி சாலையில் சங்கரபரணிப் பாலம். (செலவு ரூ. 11.75 இலட்சம்).

10. திருச்சி மாவட்டத்தில் சங்கரியூர்-கள்ளிக்குடிச் சாலையில் சூலையாறு பாலத்தைத் திருத்தி அமைத்தல் (செலவு ரூ. 4.12 இலட்சம்.)

11. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை–திருப்பூர் சாலையில் ஒரு பாலம். (ரூபாய் 5.75 இலட்சம் செலவு.)

பாலம்

சென்னை ஜெமனி வட்டத்தில் 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட விருக்கும் மேல் நிலைப் பாலம் இந்தியாவிலேயே 3 வது மேம்பாலமாகப் பல புதுமைகளைக் கொண்டதாக அமையும்.

சிங்களத் தீவினைத் தமிழகத்துடன் இணைக்கும் கப்பல் மார்க்கத்தின் தொடக்கத்தில் இருக்கும் இராமேசுவரத்தில் ஒரு படகுத் துறையும், அப்படகுத் துறையினருக்கு ஒரு பாதையும் அமைப்பது 1969-ஆம் ஆண்டின் சீரிய பணிகளில் ஒன்றாய் அமைந்தது. இராமேசுவரத்தைத் தமிழகத்துடன் இணைக்கும் சாலைப் பாலம் அமைக்க ரூ. 6.52 இலட்சம் செலவாகும்.

* * *

சென்னை மாநகரின் போக்குவரத்திற்கு உதவுவான் வேண்டி, இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளில் தலையாயது ஜெமினி வட்டத்தில் சுமார் 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் விரைவில் கட்டப்பட விருக்கும் மேல் நிலைப்பாலம் (Fly-over) ஆகும். இது இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது மேம்பாலமாகப் பல புதுமைகளைக் கொண்டதாக அமையும்.

* * *

1. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தரவிக்குளம் — சூரங்குடியில் வைப்பாறுமீது ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டது. செலவு ரூ. 20.13 இலட்சத்திற்கு மேல்.

2. செங்கை மாவட்டத்தில் திருமுக்கூடல் அருகில் பாலாற்றின்மீது குறுக்குப் பாலம் (செலவு ரூ. 7 இலட்சம்).

3. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கொரடாச்சேரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வேட்டாறு மீது பாலம் கட்டப்பட்டது. (செலவு ரூ. 5.50 இலட்சம்)

4. விருத்தாசலம் — தொழுதூர் சாலையில் ஒரு பாலம் (செலவு ரூ. 5.50 இலட்சம்).

5. விருத்தாசலம் — தொழுதூர் சாலையில் மற்றுமொரு பாலம் (செலவு ரூ. 5.50 இலட்சம்).

6. கடலூர் — சிதம்பரம் சாலையில் கெடிலம் நதிமீது ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டது. (செலவு ரூ. 24.20 இலட்சம்).

12. சென்னை நகரில் மவுண்ட் ரோட் ரவுண்ட்டானாவில் சுரங்கப் பாதை (ரூ. 13.75 இலட்சம்).

13. சென்னை நகரில் சென்டிரல் ரயில் நிலையம் அருகில் சுரங்கப் பாதை (ரூ. 4.40 இலட்சம் செலவு)

* * *

விரைவில் செய்யப்பட விருக்கும், திருத்தியமைக்கும் வேலைகள் :

1. திருச்சிராப்பள்ளியில் காவேரி பாலத்தை புதுப்பித்தல் (செலவு ரூ. 70 இலட்சம்)

2. கோயம்புத்தூர் நகர எல்லைக்குள் ஒரு மேம்பாலம் கட்டுதல் (இதற்காகும் செலவு ரூ. 40 இலட்சம்).

3. மாயூரம் நகர எல்லைக்குள் கும்பகோணம்–சீர்காழி சாலையில் ஒரு மேம்பாலம் (செலவு ரூ. 40 இலட்சம்).

4. கும்பகோணம் நீடாமங்கலம் சாலையில் ஒரு மேம்பாலம் (செலவு ரூ. 15 இலட்சம்).

5. முசிறியையும் குளித்தலையையும் இணைக்கும் காவேரி மீது ஒரு பாலம் கட்டுதல் (செலவு ரூ. 30 இலட்சம்).

6. கொடைக்கானல்—பழனியை இணைக்க ஒரு சாலை அமைத்தல். (ரூ. 75 இலட்சம்.)

7. சென்னை, திருச்சி-திண்டுக்கல் சாலையில் இப்பொழுதுள்ள வாலாஜா பாலத்திற்குப் பதிலாகப் புதிய பாலம் கட்டுதல் (செலவு ரூ. 25 இலட்சம்).

3. சென்னை நகரில் ஜெமினி வட்டத்தில் ஒரு மேல்நிலைப் பாலம் (செலவு ரூ. 45 இலட்சம்).

4. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கள்ளியூர் - கடத்தூர் சாலை அமராவதி மீது ஒரு பாலம் (செலவு ரூ. 9 இலட்சம்).

5. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் முத்துப்பேட்டை—மிமிசல் சாலையில் அம்புலியாறுமீது ஒரு பாலம். (செலவு ரூ. 10 இலட்சம்).

6. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் முத்துப்பேட்டை—மிமிசல் சாலையில் அக்கினியாறு மீது ஒரு பாலம் (செலவு ரூ. 10 இலட்சம்).

7. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பாப்பனுப்பட்டி—வழுதாவூர் சாலையில் சங்கரபரணி பாலம் (செலவு ரூ. 12 இலட்சம்).

8. சென்னை-கல்கத்தா சாலையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குறட்டலையாறு மீது ஒரு பாலம். (செலவு ரூ. 29.60 இலட்சம்).

8. சென்னையில் கூவம் வெலிங்டன் பாலத்தை அகலப்படுத்துதல். (செலவு ரூ. 25 இலட்சம்).

9. செங்கற்பட்டு நகர எல்லைக்குள் சென்னை—திருச்சிச் சாலையில் ஒரு மேம்பாலம் கட்டுதல் (செலவு ரூ. 15 இலட்சம்.)

10. வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கடலூர்—சித்தூர் சாலையில் பாலாற்றின்மீது உள்ள பாலத்தைத் திருத்தி அமைத்தல். (செலவு ரூ. 60 இலட்சம்).

* * *

நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் முக்கிய பணிகள்:

1. மதுரை நகராட்சி எல்லைக்குள் சுப்பிரமணியபுரத்தில் மேம்பாலம். (செலவு ரூ. 37 இலட்சம்).

2. மதுரை நகராட்சி எல்லைக்குள் மீனாட்சி மில்லுக்கு அருகில் ஒரு மேம்பாலம் (செலவு ரூ. 31 இலட்சம்).

தமிழ்நாட்டில் இரசாயன உரங்களின் உபயோகம் பெருகுதல் பாரீர்!

ஆண்டு	உபயோகப்படுத்தப்பட்ட உரங்கள் (லட்சம் மெட்ரிக் டன்களில்)
தழைச்சத்து உரங்கள்	
1967-68	0.96
1968-69	1.13
1969-70	1.48
1970-71 (டிசம்பர் '70 வரை)	1.09
மணிச்சத்து உரங்கள்	
1967-68	0.30
1968-69	0.35
1969-70	0.42
1970-71 (டிசம்பர் '70 வரை)	0.31

சிறு தொழிலில் பெரும் வளர்ச்சி!

தமிழகத்தில் சிறு தொழில்கள் வளர்ந்துள்ளனவா? கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் சிறு தொழில்கள் இரு மடங்காகப் பெருகியுள்ளன. 1967-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் தொழில் — வாணிபத்துறையிடம் பதிவு செய்திருந்த தொழில்கள் சுமார் 11,000. அவை 1970-ல் 22,231 ஆக உயர்ந்துள்ளன. இந்த வளர்ச்சிக்கு ஒரே காரணம், சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு அரசு எடுத்துவரும் தனிக்கவனமே ஆகும்.

பெருகிவரும் இந்தச் சிறுதொழில்களில் 'எலக்டிரானிக்' பொருட்கள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், ஊர்திகளுக்கான கருவிகள், இரும்புப் பொருட்கள், உணவுப் பொருட்கள், பாதுகாப்பு இயந்திரப் பாகங்கள், மின்சாரப் பொருட்கள், ரசாயனப் பொருட்கள் போன்றவை அடங்கும். சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் நாடு அரசு 1967-ல் மிகத் துணிச்சலான ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. மாவட்டங்களிலுள்ள தொழில்துறை உதவி இயக்குநர்களிடம் சிறு தொழில்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளலாம் என்பதே அது. இந்த நடவடிக்கை அனாவசியமான கால தாமதத்தைத்தவிர்த்தது. அதோடு இந்த முறையானது நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறதா என்பதையும் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அரசு மிக உன்னிப்பாகக் கண்காணித்துவந்தது. அதன் பலனாகத் தற்போது புதுத்தொழில்களைப் பதிவு செய்வது என்பது மிகவும் சுலபமாகவும் உடனடியாகவும் நடைபெறுகிறது.

அத்துடன் நிற்கவில்லை, அரசு. சிறுதொழில் பணி உதவி நிலையம், தேசிய சிறு தொழில்கள் கழகம் உற்பத்தி மன்றங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, சிறுதொழில் நடத்துபவர்களுக்குத் தொழில் நுணுக்க ஆலோசனை கூறவும் தவணைமுறையில் எளிதாக இயந்திரங்கள் வழங்கவும் நிர்வாகப் பயிற்சி, தொழில் ஆலோசனை ஆகியவை பெறவும் ஏற்பாடுகள் செய்து வந்தது.

சிறுதொழில் நடத்துபவர்கள், தொழில் நுணுக்கங்களில் புதிய உத்திகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக 1969-ல் தமிழ் நாடு அரசு ரூ. 5000 அனுமதி வழங்கியது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே இந்த வகையில் இது தான் முதல் திட்டம். இந்தத் திட்டம், தேசிய உற்பத்தி மன்றம் மற்றும், தமிழ்நாடு தொழிற் பேட்டைகள் சங்கம், மாநிலஅரசு அலுவலர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் 3 ஆண்டுகளுக்கு அமுல் நடத்தப்படும்.

நிர்வாகப் பயிற்சி பெறுவதற்கான சிறு தொழில் நிர்வாக சங்கத்திற்கு ஆண்டுதோறும் 5000 ரூபாய் அளவில் நிதி உதவியாகத் தமிழக அரசு வழங்கி வருகிறது.

சேலம் தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம் ஆகிய தொழில்துறையில் பின் தங்கிய மாவட்டங்களில் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதற்காக 1968-70 ஆண்டுகளில் தமிழ் நாடு அரசு தீவிரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியது. சிறு தொழில்கள் பணிஉதவி நிலையம், தேசிய சிறு தொழில்கள் கழகம், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் இந்த மாவட்டங்களில் சிறு தொழில்கள் தொடங்கும் பணிகள் விரைவுபடுத்தப் பட்டன. அந்தந்த இடங்களிலேயே நேரடியாகச் சென்று சிறு தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அதன் மூலமாக 2000 சிறுதொழில்கள் தொடங்கப் பட்டன.

அத்தொழில்கள் மூலம் நேரடியாக 4000 பேர்களும், அதனைச் சார்ந்து 8000 பேர்களும் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றனர்.

வேலையில்லாத பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிட்டத் தமிழ்நாடு அரசு தனி அக்கறை காட்டியது. 1969-ல் இதற்காகச் 'சிறுதொழில்தொடங்குவது பற்றித் தனிப் பயிற்சியளித்ததோடு, நாட்டுடைமையான வங்கிகள், தேசிய ஆய்வுக்கூடங்கள், ரோட்டரி சங்கங்கள் ஆகியவை நடத்திய தனிப் பயிற்சிகளில் கலந்துகொண்டு, தொழில்துறை உதவியது. அதன் பலனாக வங்கிகளிடமிருந்து அதிக அளவு நிதி உதவி பெற முடிந்தது. தமிழக அரசின் இடையறாத முயற்சிகளின் காரணமாகவும் ஆதரவின் காரணமாகவும் 1968-70-ல் 'ஸ்டேட் பாங்க்' மற்றும் பிறவங்கிகளிடமிருந்தும் சிறுதொழில்களுக்காக 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நிதி உதவி பெற முடிந்தது.

தமிழ்நாடு அரசின் முயற்சியினால் சிறுதொழில்களுக்கான இயந்திரங்களைப் பெறுவதில் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1967-ல் 950 சிறுதொழில்கள் 98 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிற்கு இயந்திரங்கள் பெற்றிருந்தன. ஆனால் இன்று, 2800 சிறுதொழில்களுக்கு 550 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டுள்ளன.

சிறுதொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த விரைவான முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம், தமிழ் நாடு அரசு, சிறுதொழில் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எடுத்து வரும் முக்கிய நடவடிக்கைகளேயாகும்.

1968-69

கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கும் திட்டத்தினைச் செயற்படுத்த முனைந்துகணிதவியல், அறிவியல் பாடங்களில் புகுமுக வகுப்பிற்கான நூல்கள் வெளியிடப் பட்டன.

இந்திய அரசுப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் தேர்வுகளைத் தமிழிலும் எழுத ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசு வற்புறுத்தியதற்கிணங்க **தமிழ்** உட்படப் பதினன்கு மொழிகளிலும் தேர்வு நடத்துவதென மத்திய அரசு முடிவு செய்தது.

தமிழ்வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடும் பொதுமன்றங்களுக்கு நிதி உதவி தந்து ஊக்குவிப்பதுடன் சிறப்பான தமிழ் நூல்களுக்கு அரசு பரிசுகளை வழங்கி ஆக்கம் தந்தது.

அலகாபாத், கேரளம், கல்கத்தா, உஸ்மானியா, ஆக்ரா பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்ய நிதி உதவி அளித்துள்ளது இந்த அரசு.

திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்காக இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நிதியிலிருந்து சென்னை, அண்ணாமலை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 3 லட்சம் வழங்கியது அரசு.

1969-70

1956ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டம் முனைப்பாகச் செயலாக்கப் பட்டது. ஆட்சிச் சொல்லகராதியைத் திருத்தி அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பி.எஸ்சி. பட்டப் படிப்புக்குத் தேவையான 31 அறிவியல் பாட நூல்கள் இவ்வாண்டில் வெளியிடப்பட்டன.

தமிழ் பட்டப்படிப்புத் தொடங்குவதற்கு வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆண்டுக்கு ரூ 10,000 வீதம் 1970-71ம் ஆண்டு முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு இந்த அரசு மானியம் வழங்குகிறது.

தென் இந்திய மொழிகள் புத்தக நிறுவனத்திற்கு ரூ. 2,45,000 வழங்கியுள்ளது.

புதுடில்லியில் கட்டப்பட்டுவரும் தில்லித் தமிழ்ச் சங்கக் கட்டடத்திற்கு மேலும் ரூ 50,000 அரசு நன்கொடை வழங்கியுள்ளது.

1960ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப் பட்ட தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்நூல் விவர அட்டவணைத் தயாரிப்புப் பிரிவு, எழும்பூரிலுள்ள ஆவணக் காப்பகத்தில் தற்போது சீரிய பணியாற்றி வருகிறது.

தமிழில் வரைவுகள், குறிப்புகள் எழுதுவதை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் தமிழில் சிறப்பாக வரைவுகள், குறிப்புகள் எழுதும் அரசு அலுவலருக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தியுள்ளது.

5 ஆண்டுகளுக்குள் எல்லா அலுவலகங்களிலும் முழுத் தமிழ்த் திட்டம் செயற்பட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியம், சிறுவர் கலைக்களஞ்சியம் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தின் முதல் துணைப் பதிப்பு ஆகியவை வெளியிடும் பணியில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது.

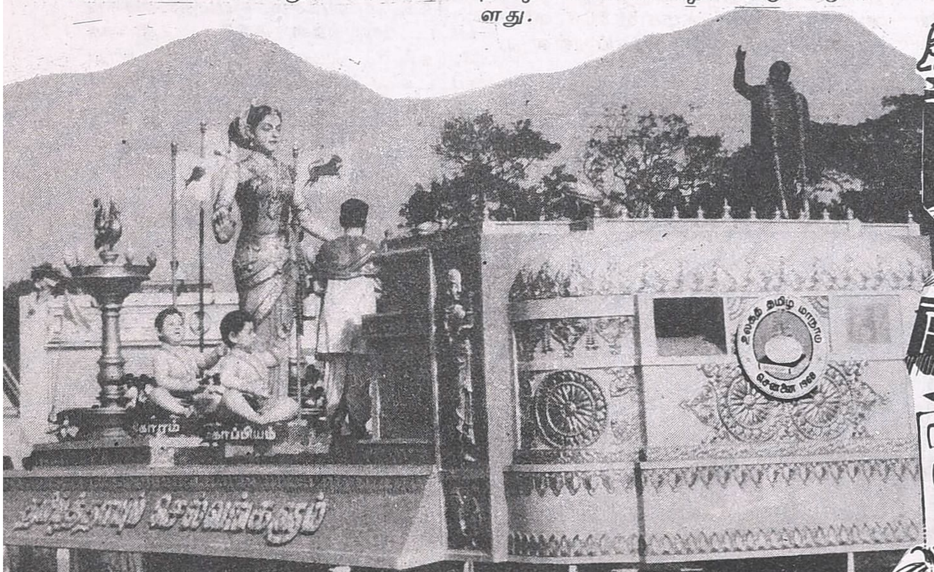

முப்பெரும் கழகங்கள்

தமிழகத்தில் தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், வெவ்வேறு பணிகளுக்காக மூன்று பெரும் கழகங்களை நிறுவியுள்ளது, தமிழ்நாடு அரசு.

ஒன்று, தமிழ்நாடு சிறுதொழில் கழகம் (டான்சி); இதன் பணி அரசினரின் சிறு தொழில்களை நடத்துவதும், நிர்வகிப்பதுமாகும். இந்தக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் 58 தொழில்கள் உள்ளன. கட்டடங்களுக்கு இரும்புக் கூரை; வீடுகள், அலுவலகங்களுக்கு வேண்டிய மேஜை நாற்காலிகள், பீரோக்கள், பூட்டுகள், சைக்கிள்கள், மோட்டார்கள், பம்பு செட்டுகள், தோல் பொருட்கள் போன்ற பல்வேறு பொருட்கள் இத்தொழிற் கூடங்களில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

1965-டிசம்பர் திங்களில் துவக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்கூடத்தின் 1965-66-ம் ஆண்டு உற்பத்தி மதிப்பு 389 லட்சம் ரூபாய். இன்று (1969-70-ல்) உற்பத்தி மதிப்பு 662 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது.

இரண்டாவது, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (டிட்கோ). 10 கோடி ரூபாய் முதலுடன் துவக்கப்பட்ட இந்தக் கழகத்தின் பணி, தொழில்களை வளர்ப்பது, முன்னேற்றுவது, புதுத் தொழில்களை நிறுவுவது, பொதுத்துறையில் தொழில்களை நடத்துவது, தனியார் துறையில் தொழில் வளர்க்க நிதி உதவுவது ஆகியவையாகும்.

கடந்த மூன்றுண்டுகளில் பின் வரும் நான்கு முக்கிய தொழில்களை நிறுவுவதில் இந்தக் கழகம் முக்கிய முயற்சி எடுத்து வந்துள்ளது.

1. அரக்கோணத்திலுள்ள வார்ப்படத் தொழிற்கூடம், 6 கோடியே 86 லட்சம் ரூபாய் முதலுடன் ஆரம்பிக்கப்படும், இந்தத் தொழிற்கூடம், முதல் கட்டத்தில் 50,000 டன் உருக்கு உற்பத்தி செய்யும்; இரண்டாவது கட்டத்தில் அது லட்சம் டன்னாக உயரும். 1971 ஆகஸ்ட் திங்களில் இத்தொழிற்கூடம் உற்பத்தியைத் துவங்கும்.

2. ஆலங்குளம் அரசு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை. 1970 பிப்ரவரியில் உற்பத்தியைத் துவங்கிய இந்த சிமெண்ட் ஆலையின் முதலீடு 6 கோடியே 77 லட்சம் ரூபாய். இதன் தின உற்பத்தித் திறன் 1200 டன். தற்போது ஒரு சூளை செயல்படுகிறது. அதன் தின உற்பத்தி 600 டன்.

3. முடுவத்தூர் (திருச்சி மாவட்டம்) முன்னோடி சிமெண்ட் ஆலை. 1967-ல் அரசு வசம் ஒப்படைக்கப்பட்ட இந்த ஆலையின் உற்பத்தித் திறன் நாளுக்கு 20 டன் ஆகும். இதனை நாளுக்கு 150 டன்னாக உயர்த்த ஆய்வுகள் நடக்கின்றன.

4. சேலம் இரும்பாலை. 1970 செப்டம்பர் 16-ஆம் நாள் இந்திய தலைமை அமைச்சரால் துவக்கப்பட்ட சேலம் இரும்பாலை 100 கோடி ரூபாய் முதலீடு கொண்டது. இரும்பாலை மூலம் 5000 பேர்களுக்கும், சார்புத் தொழில்கள்மூலம் 50,000 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத்தரும் இந்த இரும்பாலை, 5 ஆண்டுகளில் செயல்படத் தொடங்கும். இதற்காகக் கஞ்சமலைப் பகுதியில் 5000 ஏக்கர் நிலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. நில ஆர்ஜித வேலைகள் முடிவடைந்துவிட்டன.

கூட்டுத்துறையில் கீழ்க்கண்ட தொழில்கள் நிறுவப்படுகின்றன.

உர ஆலை

தூத்துக்குடியில் சதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல் தொழில்கழகத்தால் நடத்தப்படவிருக்கும் உர ஆலைக்கு இந்தக் கழகம் 200 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்துள்ளது.

சோடியம் ஹைடிரோ சல்பைட் தொழிற்கூடம்

காரைக்குடியில் தமிழ்நாடு கெமிக்கல் புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்தால் நடத்தப்படும் தொழில்,சோடியம் ஹைடிரோ சல்பைட் தொழிலாகும். இதில் டிட்கோவிற்கும் முக்கிய பங்குகள் உண்டு.

டயர்-டியூப் தொழிற்கூடம்

இராமநாதபுர மாவட்டம் திருப்பத்தூரில் கூட்டுத்துறையில் தொடங்கவிருக்கும் தொழிற்கூடம் டயர்—டியூப் தொழிற்கூடமாகும். இங்கு ஆண்டுக்கு மூன்று லட்சம் டயர்களும் டியூப்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

சோடா ஆஷ் மற்றும் அமோனியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை

தூத்துக்குடியில் உருவாகும் மற்றொரு தொழிற்கூடம் சோடா ஆஷ், அம்மோனியம் குளோரைட் ஆகியவை தயாரிக்கும் தொழிற்கூடம். ஆண்டு உற்பத்தி 66 ஆயிரம் டன்.

இவை தவிர உப்பு சார்ந்த தொழில்களும் மற்றும் எட்டுப் புதிய தொழில்களும் நிறுவவும் டிட்கோ திட்டமிட்டு வருகிறது.

மூன்றாவது கழகம், தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம். இதன் பணி, தமிழகத்திலும், பாண்டிச்சேரியிலும், வெளி வங்கிகளில் கடன் உதவி கிடைக்காத தொழில்களுக்குக் கடன் உதவி வழங்குவதாகும். பொதுவாக 10 ஆண்டுகளுக்குக் கடன் வழங்கப்படும்.

31-12-70 வரை இந்தக் கழகத்திடம் வந்துள்ள மனுக்கள் விவரம்: வந்துள்ள மனுக்கள் 819, தொகை 6,441.34 லட்சம்; ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட மனுக்கள் 457, தொகை 3,842.81 லட்சம்; கடன் தரப்பட்டவை 375, தொகை 2,928.34 லட்சம்.

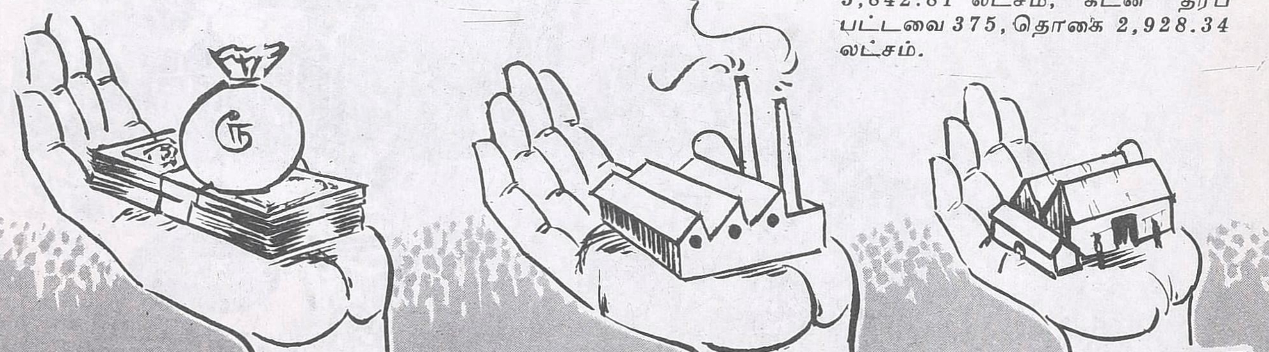

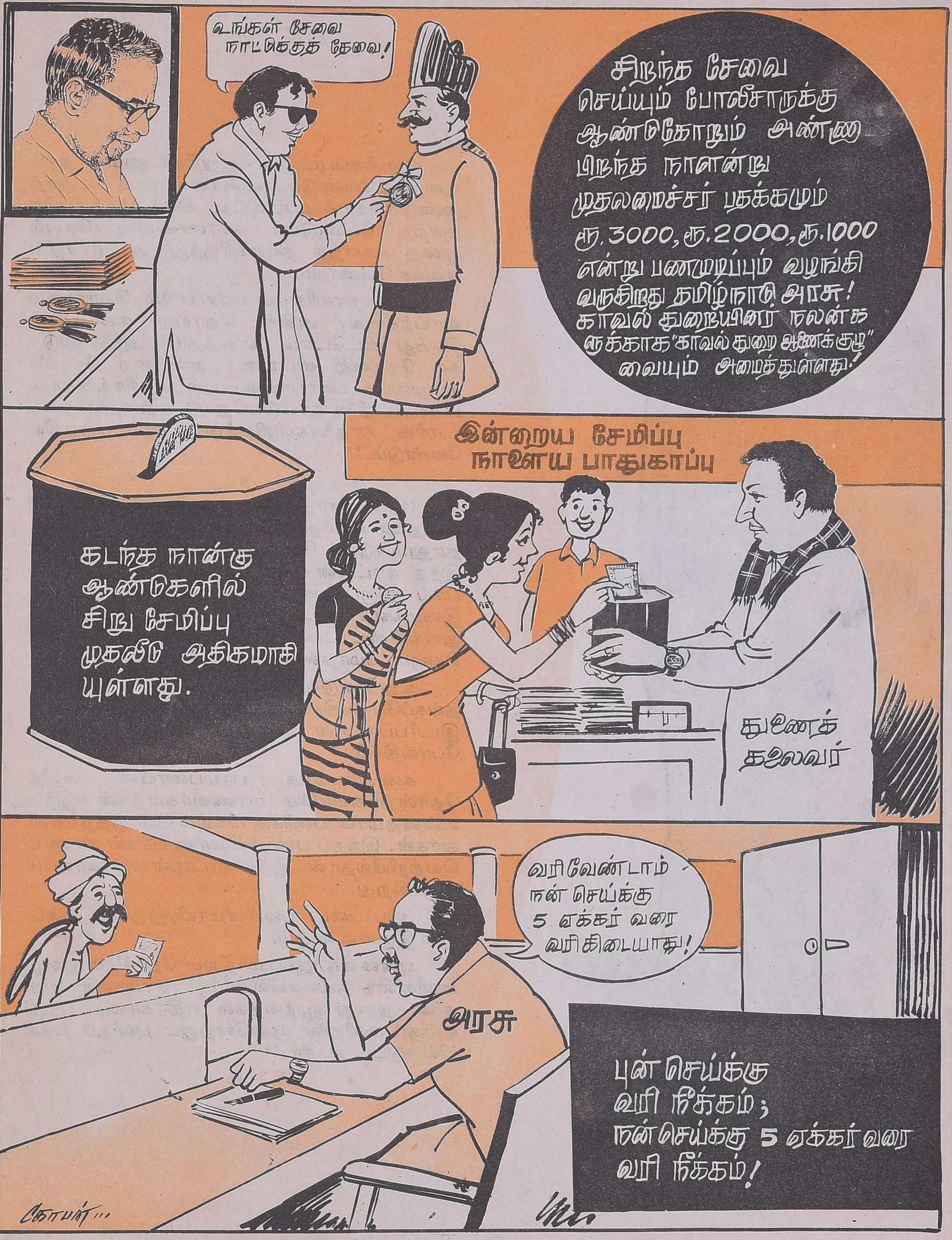
உங்கள் சேவை
நாட்டுக்குத் தேவை!
சிறந்த சேவை
செய்யும் போலீசாருக்கு
ஆண்டுதோறும் அண்ணா
பிறந்த நாளன்று
முதலமைச்சர் பதக்கமும்
ரூ.3000, ரூ.2000, ரூ.1000
என்று பணமுடிப்பும் வழங்கி
வருகிறது தமிழ்நாடு அரசு!
காவல் துறையினர் நலன்க
ளுக்காக "காவல் துறை ஆணைக்குழு"
வையும் அமைத்துள்ளது!
இன்றைய சேமிப்பு
நாளைய பாதுகாப்பு
கடந்த நான்கு
ஆண்டுகளில்
சிறு சேமிப்பு
முதலீடு அதிகமாகி
யுள்ளது.
துணைத்
தலைவர்
வரிவேண்டாம்
நன் செய்க்கு
5 ஏக்கர் வரை
வரிகிடையாது!
அரசு
புன்செய்க்கு
வரி நீக்கம்;
நன்செய்க்கு 5 ஏக்கர் வரை
வரி நீக்கம்!

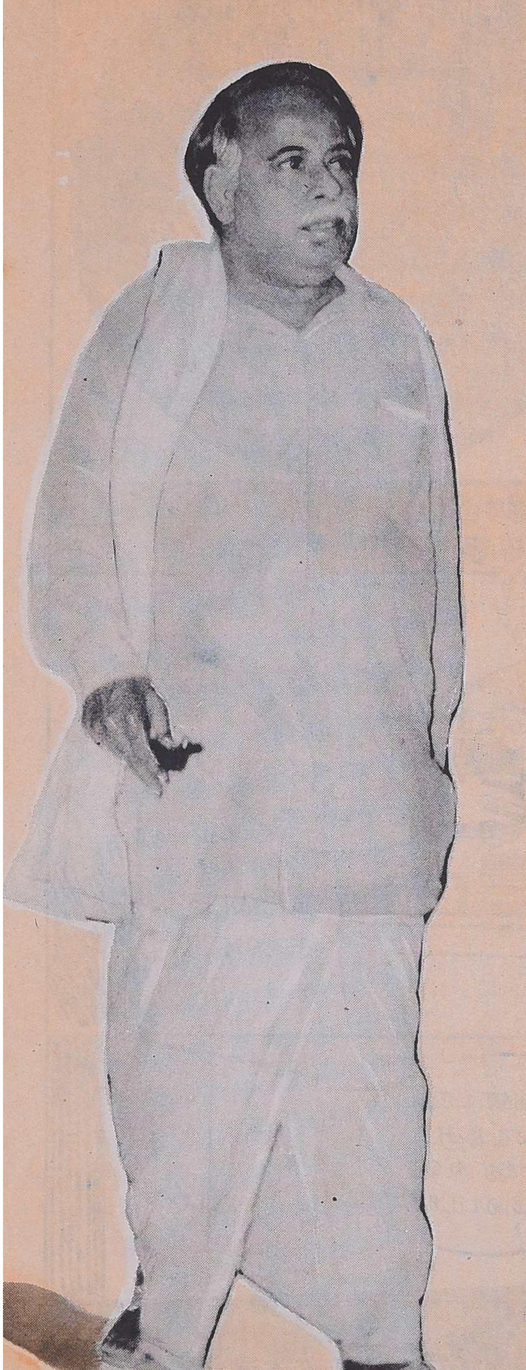

'' முனைப்புடனும் - உறுதியுடனும் நாம் உழைக்க வேண்டும். ஏனெனில் நாம் பல நூற்றுண்டுகளாய்க் கப்பிவிட்ட சிலந்திக் கூடுகளை அகற்ற வேண்டும்; காரண-காரிய செயல் முறை உயர்ந்த நிலையிலிருந்து ஆட்சி புரிய வைக்க வேண்டும்.

நமது நாகரிகமும் பண்பாடும் தொன்மை வாய்ந்தவை. அதில் தொய்வு உண்டாகச் செய்து விட்டோம். காலத்தால் அதில் வடுக்கள் தோன்றி விட்டன. அவற்றை நோக்கி நம்முடைய பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் மீண்டும் நிலை நாட்டுவதோடு மற்றைய நாட்டாரின் சாதனைகளிலிருந்தும் நாம் கற்றறிய வேண்டும்.''

* * *

'' . . . .சாதாரண மனிதனை-கீழ்த்தட்டு மனிதனை உயர்த்தும் பணியில் நாம் எங்கிருந்தாலும் ஈடுபட வேண்டும். அந்த மனிதன்தான் இந்த நாட்டின் - பிற நாடுகளின் முதுகெலும்பாய் இருப்பவன். இந்த மனிதன் தனக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியை உணர்ந்து கொள்ளத் துவங்கி விட்டான். அதன் விளைவாகக் கிளர்ச்சிகளும், மோதல்களும் ஏற்படுகின்றன.

உறுதி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் - நாம் பின் தங்கப்போவதில்லை; நமது சாமான்ய மனிதனை இடர்ப்பாடான நிலையில் விட்டுச் செல்லப் போவதில்லை.

கண்ணியமிக்க பரம்பரையின் வழித் தோன்றல்களாகிய மாணவர்கள்தான் இந்த உன்னதமான பணிக்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்கள். இந்தப் பணியில் மாணவர்கள் காணும் வெற்றியில்தான், இந்த நாட்டின் எதிர்காலமே இருக்கிறது.

அடிப்படை பலவீனமாயிருந்தால், மகுடமும் இருளில் வீழும்.

புன்னகை பூக்கும் நிலம் நோக்கும் ஏழை மனிதனை - குடிசையில் வாழும் சாமான்ய மனிதனை - தனது குழந்தைகள் எதிர்காலம் பற்றி ஏங்கும் மனிதனை முன்னேற்றும் புனிதப் பணியில் ஈடுபட வாரீர்.''

* * *

"முன்பு ஒரு காலத்தில் சமுதாயத்தின் சில பகுதி மக்கள் படிக்க முடியாது. அவர்கள் படிக்கக் கூடாது என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

நல்லவேளையாக சமூகப் புரட்சி துவங்கி விட்டது. நூற்றாண்டுக் காலங்களாகப் பழக்கத்தில் இருந்த அடக்கி வைக்கும் முறை மறைந்தது.

இப்போது எல்லோரும் படிக்கலாம். வாயில் வெள்ளிக் கரண்டியால் உணவு ஊட்டப்படும் சீமான் வீட்டுச் செல்லப்பிள்ளையானாலும், கலயத்தில் கஞ்சி குடிக்கும் ஏழையின் மகன் ஆனாலும் யார் வேண்டுமானாலும் சரி, இப்போது படிக்கலாம்.

இதில், மனிதனுக்கு மனிதன் பேதமில்லை, ஒருவன் கல்வி கற்றால், சமூகம் படிக்கிறது என்று பொருள்.

நமது இலட்சியங்களுக்கும், அவை நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் இடையிலே வேறுபாடு இருக்கிறது. அதற்காகப் பெரிதிலும் பெரிதான இலட்சியங்களை வகுத்துக் கொள்வதை நாம் கைவிடவேண்டியதில்லை. லட்சியம் சிறந்ததாக உயர்ந்ததாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நாம் அந்த இலட்சியத்தை நோக்கி முன்னேறும்போது இலட்சியத்துக்குச் சிதைவு நேராமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்."

* * *

"தமிழ்ப் பண்பாடு உலகத்தில் எல்லா மனிதர்களையும் சகோதரர்களாகவும், தோழர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளும்; தன்னிடம் வருபவர்களை வாழ்த்தி வரவேற்கும்; எந்த மொழியையும் உரிய முறையில் மதிக்கும்; அறிவுச் செல்வம் உலகின் எந்தக் கோடியில் இருந்தாலும் தேடிச் சென்று எடுத்து வரும்!

ஆனால். . .தமிழர்கள் தமக்கென்று உள்ளதை இழக்க ஒருக்காலும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள்!"

* * *

1967
31-12-1970
சிறு தொழில்கள் இரு மடங்காகின
1967-ல் பதிவுசெய்யப்பட்ட சிறுதொழில்கள் 11,000
31-12-70-ல் ” 22,231
கடந்த 4 ஆண்டுகளில் 6000 விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு உதவிப் பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. காந்தியடிகள், பண்டித நேரு ஆகியோரின் பிறந்தநாள் விழாக்களை அனைத்துக் கட்சி விழாக்களாகத் தமிழ்நாடு அரசு கொண்டாடி வருகிறது.
மருந்து
மருந்து
1966
1970
1966-ல் மருத்துவ நலனுக்காக செலவிட்டது 16 கோடி ரூபாய். இன்று அதனை 25 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளது தமிழ்நாடு அரசு.

மாநகர்

காவற்படையின்

மகத்தான சாதனை

சென்னை மாநகரக்காவற்படையினர் அன்றாடம் செய்துவரும் அரும்பணிகள் பல உண்டு. ஆயினும் அவர்களால் செய்யப்பட்ட சாதனைகள் பல மறத்தற்கரியது. அவைகளில் சில இதோ!

இரண்டாவது உலகத் தமிழ்மாநாடு நடந்தபொழுது பெருமளவில் செய்யப்பட்டிருந்த போக்குவரத்து மற்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள்.

சென்னையில் நடந்த தொழிற்சந்தைக்கு (I. I. T. I. F.) செய்யப்பட்டிருந்த போக்குவரத்து ஏற்பாடுகள், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.

1967, 1968-ஆம் ஆண்டுகளில் குடிசைப்பகுதிகளில் தீப்பிடித்து வந்தது. அப்பொழுது காவற்படையினர் செய்த உதவிகள் மறத்தற்கரியது. காவற்படையினர் செய்த தீவிரக் கண்காணிப்பின் காரணமாக 1969-ஆம் ஆண்டில் குடிசைப் பகுதிகளில் தீப்பிடிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தலைச்சேரி காவல் நிலையத்தைத் தாக்கிவிட்டு தப்பிவந்த நாராயணன், பாலன், விஸ்வநாதன் என்ற நக்சல்பாரிகளை டிசம்பர் 1968-ல் சென்னையில் கைது செய்து, அவர்களைக் கேரள மாநிலக் காவல் துறையினரிடம் ஒப்படைத்தது.

1968-ஆம் ஆண்டில் சென்னை நகரில் பல இடங்களில் கொள்ளையடித்த 'பவேரியா, கொள்ளைக் கூட்டத்தைப் பிடித்து, பயந்து கொண்டிருந்த சென்னை மாநகர மக்களுக்கு மன அமைதி ஏற்படுத்தியது.

1967-ஆம் ஆண்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 76 சதமாக இருந்தது. 1970-ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடித்த குற்றங்கள் 87 சதமாக உயர்ந்தது. இதனால் குற்றவாளிகள் குறைந்து வருகின்றனர்.

ஆந்திர மாநிலத்தைச் சார்ந்த நாகிரெட்டி மற்றும் 8 நக்சல்பாரிகளைக் கைது செய்து ஆந்திர மாநிலக் காவற்படையினரிடம் ஒப்படைத்தது.

கேரளா, மற்றும் ஆந்திர மாநில நக்சல்பாரிகள் தமிழ்நாட்டில் புகுந்த உடனேயே அவர்களைக் கைது செய்து தொல்லையை முளையிலேயே கிள்ளியெறிந்து வருவது.

பொது மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக மக்கட் தொடர்பு அலுவலரை 1968-ஆம் ஆண்டில் நியமித்தது.

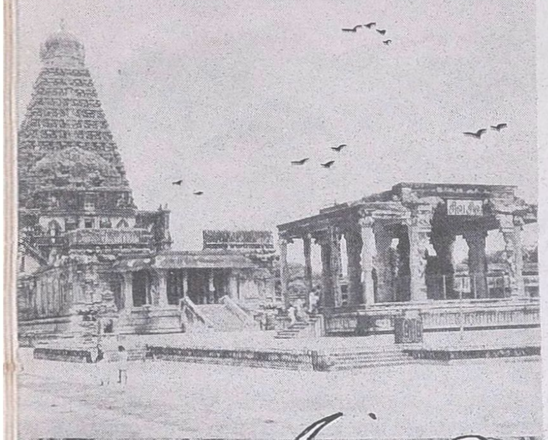

அறநிலையப் பணிகள்

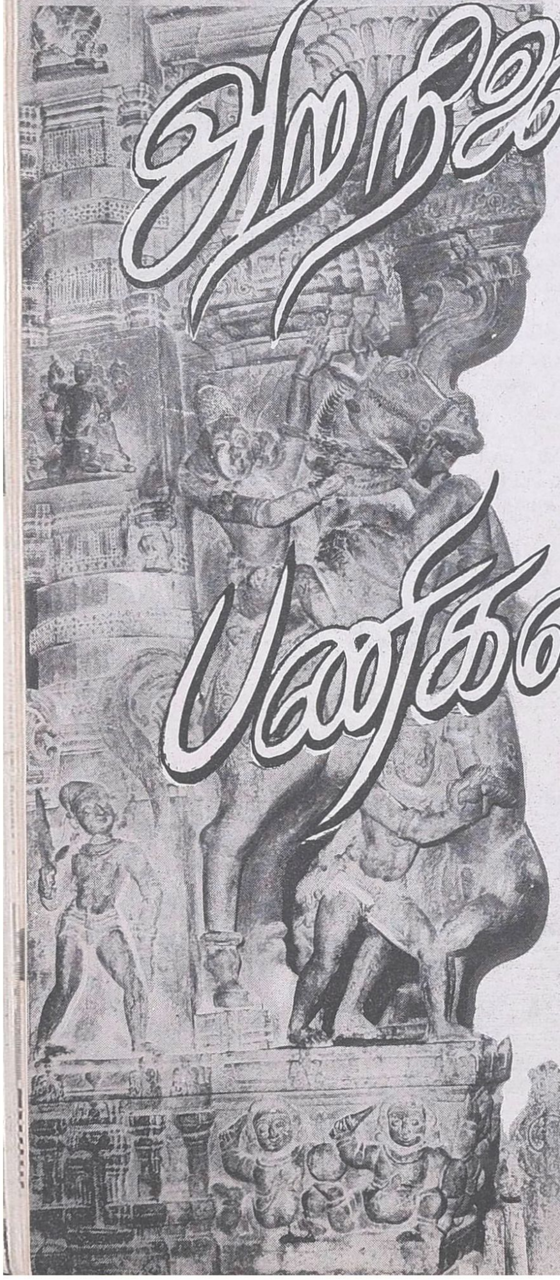

"ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்பது சான்றோர் வாக்கு. தமிழக அரசின் அடிப்படை இலட்சியம் இதுதான். அறநிலையப் பணிகள் இந்த ஆட்சியில் யாவரும் பாராட்டத்தக்க வகையில் நடைபெற்றுள்ளன. இத்தனைக் காலமாக ஓடாது இருந்த திருவாரூர்த் தேர் ஓடியதும் இந்த அரசின் முயற்சியால்தான்! கும்பகோணம் மகாமகம் எப்பொழுதும் இல்லாதவகையில் மிகவும் சிறப்புடன் நடைபெற்றது.

* * *

தமிழக அரசு அறநிலையப்பணிகளில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறது. கோயில்களைத் தூய்மையுடன் திகழச் செய்வதிலும் ஆண்டவனைத் தரிசிக்க வருகின்ற பக்தர்களுக்கு வசதிகள் பல செய்து தருவதிலும் இந்த அரசு மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது.

கோயில்களில் திருமண மண்டபங்கள் கட்டுவதில்மிகுந்த முன்னேற்றம் கடந்த நான்காண்டுகளில் பெற்றுள்ளோம்.

இதோ புள்ளிவிவரங்கள் :—

	அனுமதிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டுச் செலவு
1967	82,000 ரூபாய்
1968	62,000 ,,
1969	4,12,000 ,,
1970	18,42,700 ,,

அறநிலையங்கள் அறப்பணித்துறையின் கீழ், பெருவாரியான அளவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. புள்ளி விவரங்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன :—

1966-67-ல்	9,747
1967-68-ல்	9,912
1968-69-ல்	10,102
1969-70-ல்	10,239 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

* * *

காலம் காலமாக, பாரம்பரிய அர்ச்சக முறை ஒழிக்கப்பட்டது இந்த ஆட்சியின் காலத்தில்! சாதி மதப் பாகுபாடின்றி, தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் அர்ச்சகர்கள் நியமிக்கப்படலாம் எனச் சட்டமே பிறப்பிக்கப்பட்டது ஆட்சியினல்.

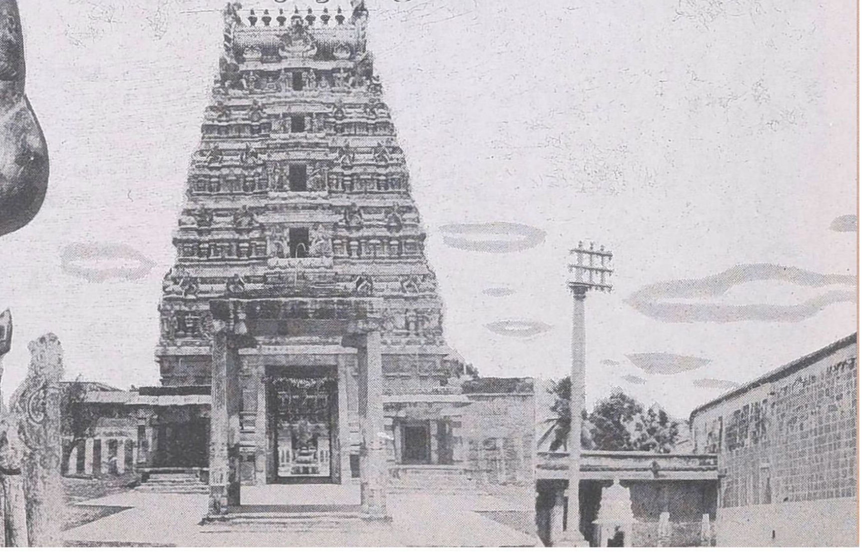

இந்து மதத்தைச் சேராதவர்களும் தமிழகத்தில் உள்ள இந்துக் கோயில்களுக்குள் சில நிபந்தனைகளுக் குட்பட்டு அனுமதிக்கப்படலாம் என்று ஆணை பிறப்பிக் கப்பட்டது இந்த அரசினல்தான்! நம்முடைய கலைத் திறனை, சிற்பச் செல்வங்களை வெளிநாட்டுக்காரர்களும் கண்டு களிக்க, இதனல் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

கோயில்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் கடந்த மூன்றுண்டுகளில் மிகவும் பெருகியுள்ளது.

இதோ புள்ளிவிவரங்கள் :—

1967-68-ம் ஆண்டில்	ரூ.	3,98,52,754
1968-69-ம் ஆண்டில்	ரூ.	4,99,25,142
1969-70-ம் ஆண்டில்	ரூ.	5,99,10,170

தமிழகத்தில் அறநிலையங்கள், கோயில்களின் வளர்ச்சியில் இந்த அரசு காட்டிய அக்கறையும் ஆர் வமுமே இந்த முன்னேற்றத்திற்குக் காரணங்கள் என்று சொன்னல் மிகையாகாது.

அறநிலையங்கள், கோயில்களின் உபரி வருமானத்தை ஆக்கப்பணிகளுக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்த ஆவன புரிந்து வந்துள்ளது இந்த அரசு. இத்தொகை ஆண்டுதோறும் பெருகிக்கொண்டே வந்துள்ளது.

1966-67-ல் இப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்ட தொகை

கல்விக்காக	ரூ.	3,46,000
மற்ற ஆக்கப் பணிகளுக்காக	ரூ.	6,33,869
மொத்தம்	ரூ.	9,79,869

ஆனல் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் செலவிட்ட தொகை

	கல்விக்காக	மற்றப்பணி களுக்காக	மொத்தம்
1967-68ல்	2,00,910	8,04,538	10,05,448
1968-69ல்	14,29,337	4,17,121	18,46,458
1969-70ல் (31-12-70 முடிய)	28,84,075	13,96,422	42,80,049

பக்தர்கள் தங்கும் விடுதிகள் கட்டச் செலவிடப் பட்ட தொகை

1969-ல்	ரூ.	1,10,700
1970-ல்	ரூ.	2,65,800

பயணிகள் தங்கும் விடுதிகள் கட்ட

1967	ரூ.	3,95,400
1968	ரூ.	2,73,200
1969	ரூ.	6,34,000
1970	ரூ.	10,60,000

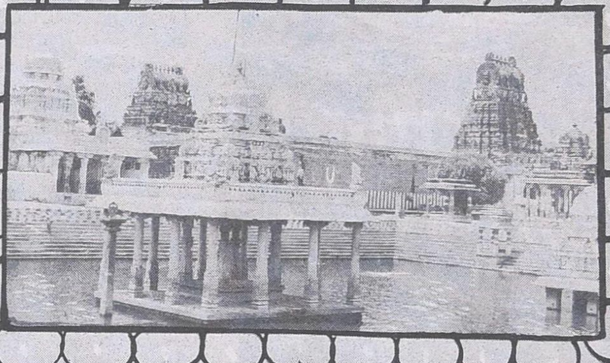

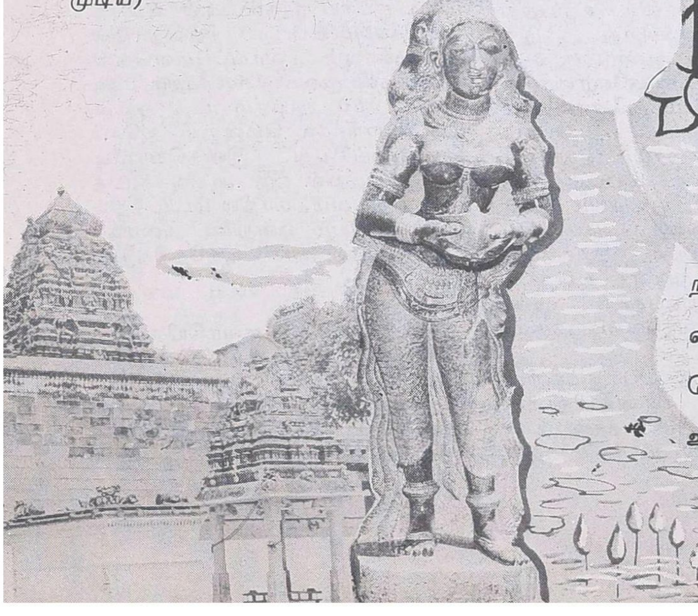

அறநிலையப் பணி

களையும் இந்த அரசு

நல்ல முறையில் நிர்வகித்து வருகிறது. பல் லாண்டுகளாக ஓடாதிருந்த திருவாரூர்த் தேரினை அண்மையில் ஓடவைத்து 'பக்தர்களின்' உள்ளங்களில் உவகையை உருவாக்கிய நிகழ்ச்சி இதற்குச் சான்று பகருகிறது!

எத்தனை எத்தனை இரசாயனத் தொழில்கள் இங்கே!

தமிழ் நாடு அரசு, தமிழகத்தில் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய சில இரசாயனப் பொருட்களைப் பயன்படுத்திப் பல புதிய தொழில்கள் துவங்குவதில் கடந்த 4 ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றி வருகிறது. அவற்றில் உப்பு சார்ந்த தொழில்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

உப்பளங்களில் கடல் நீரிலிருந்து உப்புத் தயாரிக்கும்போது எண்ணெய் போன்ற கழிவுப் பொருள் கிடைக்கும். அதிலிருந்து 'மக்னீசியம் கார்பனேட்' தயாரிக்கலாம். ரப்பர், வாசனைப் பொருட்கள் முதலியவை தயாரிக்க இந்த மக்னீசியம் கார்பனேட் பயன்படும்.

எனவே, தூத்துக்குடியில் இதற்கான தொழிற்சாலையினைத் தமிழக அரசு அமைத்துள்ளது. அங்கு ஆண்டுக்கு 300 டன் மக்னீசியம் கார்பனேட் தயாரிக்கப்படும். சமீபத்தில் இந்தத்தொழிற்கூடம் தனது உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. இதுவரை 10 டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மக்னீசியம் கார்பனேட்டுக்கு வெளிச்சந்தையில் நல்ல வரவேற்புள்ளது.

உப்பு சார்ந்த தொழிலில் மற்றொன்று பொட்டாசியம் குளோரைடு. 1967-ல் தமிழக அரசினால் அனுமதி வழங்கப்பட்ட இந்தத் தொழிலகம் தூத்துக்குடியில் மக்னீசியம் கார்பனேட் தொழிற்கூடத்தின் அருகாமையிலேயே உள்ளது. நான்கு லட்சத்து ஐயாயிரம் ரூபாய் முதலீட்டுடன் துவக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்கூடத்திற்கான கட்டடங்கள், இயந்திரங்கள் ஆகியவை நிறுவப்பட்டு விரைவில் உற்பத்தியைத் துவங்கயிருக்கிறது. இத்தொழிற்கூடத்தில் ஆண்டுக்கு 300 டன் பொட்டாசியம் குளோரைடும் 900 டன் மக்னீசியம் குளோரைடும் உற்பத்தி செய்யப்படும். பொட்டாசியம் குளோரைடு இதுவரை தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படாத ஒரு பொருள். உரத்திற்கு மிகவும் பயன்படும் இது, இதுவரை பெருமளவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. உள்நாட்டிலேயே தயாரிப்பதால் இனி இதற்கு மிகுந்த வரவேற்பிருக்கும்.

மேற்கூறிய இரு பொருட்களின் உற்பத்தியும், கிண்டியிலுள்ள இரசாயன ஆய்வுக்கூடத்தில் பன்முறை ஆய்வு செய்யப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டவையாகும்.

தூத்துக்குடியில் துவக்கப்பட்டுள்ள மற்றொரு தொழில் 'பிளாஸ்டர் ஆப் பாரிஸ்'. 1967-ல் தமிழக அரசினால் அனுமதிக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்கூடம் ஒரு லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் முதலீட்டுடன் அவ்வாண்டிலேயே நிறுவப்பட்டது. விரைவில் தயாரிப்பில் இறங்கும் இந்தத் தொழிற்கூடம் ஆண்டுக்கு 300 டன் 'பிளாஸ்டர் ஆப் பாரிஸ்' உற்பத்தி செய்யும். இந்தப் பொருள் கட்டடம் நிறுவவும், மட்பாண்ட கலைவண்ணப் பொருட்கள் தயாரிக்கவும் பயன்படும்.

தூத்துக்குடியில் நிறுவப்படயிருக்கும் மற்றொரு தொழில் அம்மோனியம் குளோரைடு, சோடா ஆஷ் தயாரிப்பு ஆகும். இதில் அம்மோனியம் குளோரைடு உரமாகவும், சோடா ஆஷ் தொழில்களுக்கும் பயன்படக்கூடியவை. கூட்டுத்துறையில் எட்டுக்கோடியே எண்பது லட்சம்ரூபாய் செலவில் நிறுவப்படும் இத்தொழிற்கூடம் நாளொன்றுக்கு, ஒவ்வொன்றிலும் 200 டன் தயாரிக்கக்கூடியது.

தமிழ்நாட்டில் கடற்கரையோரப் பகுதிகள் வெகு நீளமாக அமைந்திருப்பதால், இவை போன்ற உப்பு சார்ந்த தொழில்கள் தொடங்கவும், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்யும் அளவிற்குப் பெருமளவில் தயாரிப்பில் இறங்கவும், நிறைய வாய்ப்பு உள்ளது. இது பற்றி ஆய்வு செய்த குருநாத் நிறுவனம் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் 5 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் உப்புத் தயாரிக்கவும் உப்பு சார்ந்த தொழில்களமைக்கவும் வாய்ப்புள்ளதென்றும் அதன் மூலம் 16 லட்சம் டன் உப்பும், 60 ஆயிரம் டன் ஜிப்சமும் தயாரிக்கலாமென்றும் ஆலோசனை வழங்கியது. இதையொட்டி தூத்துக்குடியில் ஒரு ஆய்வுக்கூடத்தினை நிறுவவும், மாநில மட்டத்தில் உப்பு வாரியம் ஒன்றினை அமைக்கவும் தமிழக அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

தமிழகத்தில் உருவாகியிருக்கும் மற்றொரு பெரிய கூட்டுத் தொழில், பெட்ரோ கெமிக்கல் தொழிலாகும். சென்னை மணலியிலுள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையினால் ஏற்படவிருக்கும்துணைத்தொழில்கள்

தான் அவை. இதனைப்பற்றி ஆய்ந்து இந்தியப் பொறியாளர்கள் நிறுவனம் ஓர் அறிக்கை தந்தது. அந்த அறிக்கையினைத் திரு. டி. சி. கோதாரி தலைமையிலுள்ள குழு நன்கு ஆய்ந்து, தனது பரிந்துரையை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளது.

அந்தக் குழு, இதன் மூலம் பல பொருட்கள் தயாரிக்கலாமென்றும், குறிப்பாக நாப்தா கிராக்கர் (Naptha Gracker) பாலிதீன், பாலிபுரபைலின், செயற்கை ரப்பர் போன்ற தொழில்களைத் தனியார் துறையில் துவங்கலாமென்று பரிந்துரைத்துள்ளது. இந்தத் தொழில்கள் அனைத்தும் ரூ. 200 கோடி முதலீடு கொண்டதாகயிருக்கும். இரண்டு கட்டத்தில் இந்தத் தொழில்கள் நிறுவப்படும்.

நெய்வேலியிலும் பல புதிய தயாரிப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. நெய்வேலியிலுள்ள முக்கிய மூன்று தொழிற் கூடங்களான அனல் மின் நிலையம், யூரியா உர ஆலை, நிலக்கரித் தொழிற்கூடம் ஆகியவற்றிலிருந்து துணைப்பொருட்களாக, ரோடு போடப் பயன்படும் தார், மற்றும் பினையில், கிரசால், எக்ஸிலினல் போன்றவை தயாரிக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் என்னென்ன தொழில்கள் அமைக்கலாமென்பதினைக் கண்டறிய தமிழ்நாடு அரசு, 'எஞ்சினியர்ஸ் இந்தியா லிமிடெட்' என்ற நிறுவனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அந்த நிறுவனம் இதுபற்றி ஆய்வு செய்து, அங்கு பினையில் ரகங்களும், வர்ணங்களும் கட்டடம் மற்றும் மின் தடுப்பிற்குப் பயன்படும் செங்கற்களும் தயாரிக்க நல்ல வாய்ப்புள்ளதாக அறிவித்துள்ளது.

வடலூரில் புதிய தொழில்

1968-ல் வடலூரில் கரித்தொழிற் கூடம் (Active carbon unit) ஒன்றினை அரசு துவக்கியது. இதற்கு ஏற்கனவே கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள இந்தத் தொழிற்கூடம் 1971 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் தயாரிப்பில் இறங்கும். இந்தக் கரி, சர்க்கரை, எண்ணெய், மருந்து ஆலைகள் ஆகியவற்றில் அவைகளை நிறமாற்றம் செய்யப் பயன்படக்கூடியது. எனவே இதற்கு மிகமிக அதிக அளவில் வரவேற்பு இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உயிர்ச் சத்து

உயிர்ச்சத்துள்ள (வைட்டமின்) 'ஈஸ்ட்' என்னும் பொருளைத் தயாரிக்க கிண்டியில் தொழிற்கூடம் அமைக்கத் தமிழக அரசு 1967-ல் ஒப்புதல் அளித்தது. இதற்கான முதலீடு மூன்று லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாயாகும்.

ரொட்டி, மிட்டாய் ஆகியவை தயாரிக்கவும், மதிய உணவுக்கு உயிர்ச்சத்துப் பொருளாகவும் இந்த ஈஸ்ட் பயன்படும். இந்தியாவிலே இவ்வகையில் இதுவே முதல் தொழிற்கூடமாகும். உள்நாட்டுத் தொழில்நுணுக்கத்துடன் வெளிநாட்டுக் கூட்டுறவு எதுவுமின்றித் தொடங்கப்பட்டது என்ற பெருமையும் இதற்கு உண்டு. 1971 ஜூன் திங்களில் இந்தத் தொழிற்கூடம் உற்பத்தியைத் தொடங்கும். ஆண்டுக்கு 300 டன் உற்பத்தி செய்யும்.

வாலாஜாபேட்டையில் ஒரு புதிய தொழிற்கூடம் உருவாகி வருகிறது. 1968-ல் தமிழ்நாடு அரசினல் அனுமதியளிக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்கூடம், சோடியம் டைக்குரோமேட் என்ற பொருளினைத் தயாரிக்கும். தோல் பதனிடுவதற்கு இது இன்றியமையாத பொருளாகும். நான்கு லட்சத்து அறுபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய்செலவில் கட்டப்படும் இந்தத் தொழிற்கூடம் வாலாஜாப்பேட்டை ராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர், ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள தோல் தொழிற்கூடங்களுக்குப் பேருதவியாக அமையும். விரைவில் இங்கு உற்பத்தி தொடங்கும்.

கடல் சிப்பிகளிலிருந்து இரசாயனத்திற்கான சுண்ணும்பு தயாரிக்கும் தொழிற்கூடமொன்று தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் மரக்காணத்தில்உருப்பெற்று வருகிறது. இது சர்க்கரை, தோல், நெசவு ஆகிய தொழில்களுக்கு இன்றியமையாத பொருளாகும். 1969-ல் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாயில் திட்டமிடப்பட்ட இந்தத் தொழிற்கூடம் விரைவில் உற்பத்தியைத் துவங்கயிருக்கின்றது. இவை தவிர இரசாயனப் பொருட்கள்பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்து அத்தகையத் தொழில்களை தமிழகத்தில் தொடங்கும் வாய்ப்புக்களைக் கண்டறியப் பல ஆய்வுக் கூடங்களை நடத்தி வருகிறது தமிழ்நாடு அரசு.

அதிலொன்று, கிண்டியிலுள்ள இரசாயன ஆய்வுக்கூடம். இங்கு கனிகள், தாதுக்கள், உலோகங்கள், கலப்பு உலோகங்கள், எண்ணெய்கள், கொழுப்புகள், உரங்கள், பூச்சு மருந்துகள், தொழில்களுக்குத் தேவையான இரசாயனப் பொருட்கள், எரி பொருட்கள், வர்ணங்கள், வார்ணிஷ், உணவுப் பண்டங்கள், மற்றும் பிற வணிகப் பொருட்கள் பற்றி ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இதில் தனியார்கூடத் தாங்கள் தயாரித்த பொருள்களின் தரம் அறியக் குறைந்த செலவில் அவற்றை ஆய்வு செய்து கொள்ளலாம். முறையான சிறு தொழிலதிபர்களுக்குக் கட்டணத்தில் 50 சதவிகிதம் சலுகையும் அளிக்கப்படுகிறது. எல்லா நவீன வசதியுமுள்ள இந்த ஆய்வுக் கூடத்தில் கடந்த நான்காண்டுகளாக ஆய்வுக்கு வந்த பொருட்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 8,250

கிண்டி தொழிற்கூடத்தில் நடந்த ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கது நறுமண எண்ணெய்களைத் தயாரிப்பதாகும். மல்லிகைத் தைலம், ரோசாத் தைலம், ஐயனேன், சித்திரால், ஜெரனியம், பல்மரோசா, ரோடினல் ஆகிய தைலங்களைத் தயாரிப்பதுபற்றி இங்கு விரிவான ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. தலையில் தேய்க்கப் பயன்படும் நறுமணத் தைலங்கள், சவரம் செய்யப் பயன்படுத்தும் தைலம் (After shave lotion) எடிக்கோலன் ஆகியவையும் இங்கு தயாரிக்கப்பட்டன. காமதேனு, காவேரி போன்ற சிறப்பங்காடிகள் மூலமும் பொருட்காட்சிகளிலும் விற்பனை செய்ததில் இவற்றிற்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. சுமார் 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரை இந்தத் தயாரிப்புகள் விற்பனை ஆகியுள்ளன.

இயந்திரம் மற்றும் வானிலை ஆராய்ச்சிக்காகக் கிண்டியில் மற்றொரு ஆய்வுக்கூடமும், மதுரையில் ஒரு மண்டல ஆய்வுக்கூடமும் உள்ளன. மதுரை ஆய்வுக்கூடம் 1971 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் செயல்படும். திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களுக்கு இந்த ஆய்வுக் கூடம் பயன்படும்.

இந்த ஆய்வுக் கூடங்களை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் பரவலாகச்சிறு தொழில்கள் ஏராளமாகத் தோன்றவும், நன்கு வளரவும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

எழுத்தறிவித்த புண்ணியம்

கிராமங்களில் வதியும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்குக் கல்வி அளிக்க எல்லா வசதிகளும் செய்து தருகிறது தமிழக அரசு.

கிராமியக் கல்வி, முன்னேற்றத் திற்கே அடிப்படை அல்லவா?

1967-க்கு முன் இல்லாத சில சிறப்புத்' திட்டங்களே அரசு கடந்த 'மூன்றரை ஆண்டுகளில் இத்துறை யில் நிறைவேற்றியுள்ளது.

புறக்கணிக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப் பட்ட, பிற்பட்ட சமுதாயத்தை உயர்த்த, ஏழை எளிய பாமர மகனின் வாழ்விலே ஏற்றம் கான, ஏழைகளின் அரசு பாடுபடுகிறது.

ஏழையின் சிரிப்பில்தான்—பாமர மக்களின் மகிழ்வில்தான் இறைவன் இருக்கிறன்!

* * *

இதற்கு முன்பெல்லாம் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு, உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நூலகங்கள் கிடை யாது. 1969-70-ல் தமிழக அரசு இப்படி நூலகங்கள் தோற்றுவிக்க, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள அப் பள்ளிகளுக்கு ரூ. 3,68,880 இணை மானியமாக அளித்துள்ளது. இதற்கு ஈடான தொகையை ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அளிக்கும்.

* * *

ஆரம்பப் பள்ளிகள்-உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு விஞ்ஞானக் கருவிகள் வாங்க.

1967-68-ல்	*7,30,600* ரூபாயும்
1968-69ல்	*2,92,500* ரூபாயும்
1969-70-ல்	*7,36,500* ரூபாயும்
1970-71-ல்	*7,36,500* ரூபாயும்

தமிழக அரசு வழங்கியுள்ளது.

* * *

ஆசிரியைகளுக்கு வீடு கட்டித்தரக் கடந்த நான்காண்டுகளில் ஆண் டொன்றுக்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் என்று அரசு வழங்கியுள்ளது. ஒரு வீடு கட்டச் சுமார் 4,500 ரூபாய் ஆகிறது.

* * *

கூடுதல் ஆசிரியர் திட்டத்தின் அடிப்படையில் விஞ்ஞானக் கருவி கள் வாங்க, கூடம் கட்ட 68-69ல் ரூ. 3,70,000ம், 69-70ல் ரூ. 14,90,768-ம் அரசு அளித்துள் ளது.

* * *

ஆரம்பப்பள்ளிகளில் துப்புரவு வசதிகளுக்காக (Sanitary Fecilities) இதுவரையில் எந்த ஒரு நிதி ஒதுக் கீடும் கிடையாது. 1970-71-ல் இதற்காக ரூ. 4 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இதுவரையில் செயல் படுத்தப்படாத சிறப்புத் திட்டங் களில் இதுவும் ஒன்ருகும்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அரசு உதவி பெறும் நிர்வாகத்தின்கீழ், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகாரத்தில் உள்ள ஆரம்பப்பள்ளிகள்-உயர்நிலை ஆரம் பப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 27,000க்கும் மேல். இப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 1,16,500க்கும் மேல் உள்ளனர். இப்பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர் களின் எண்ணிக்கை 40,40,700.

* * *

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆரம பக் கல்விக்கான வரவு செலவுத் திட்ட ரூபாய் சுமார் 27.42 கோடி ரூபாயாகும். இந்தத் தொகையில் சுமார் 23.50 கோடி ரூபாய் (அதாவது 86 சதவிகிதம்) சட்ட பூர்வமான — சட்டபூர்வமில்லாத மானியமாக ஊராட்சி ஒன்றியங் களுக்கு அரசினல் அளிக்கப் படுகிறது. மிச்சமுள்ள 3.92 கோடி ரூபாயினே ஊராட்சி ஒன்றியங்களே திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

* * *

ஆரம்பக் கல்விக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திரட்டும் உள்ளூர் ஆதாரங்கள் ஆண்டுதோறும் பெருகிக்கொண்டே போகிறது :—

	ரூபாய்
1966-67-ல்	*314* இலட்சம்
1967-68-ல்	*347* இலட்சம்
1968-69-ல்	*358* இலட்சம்
1969-70-ல்	*373* இலட்சம்
1970-71க்கு நிதி நிலை ஒதுக்கீடு	*392* இலட்சம்

ஊராட்சி நிறுவனங்களும் கிராம மக்களும் — ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச் சிக்கு, அறிவுக்கண்களைத் திறக்கும் திருப்பணியில் அரசுடன் தோளோடு தோள் நின்று பணியாற்றுகிருர்கள். இந்தப் புள்ளி விவரங்களே இதற் குச் சான்ருக அமைந்துள்ளன.

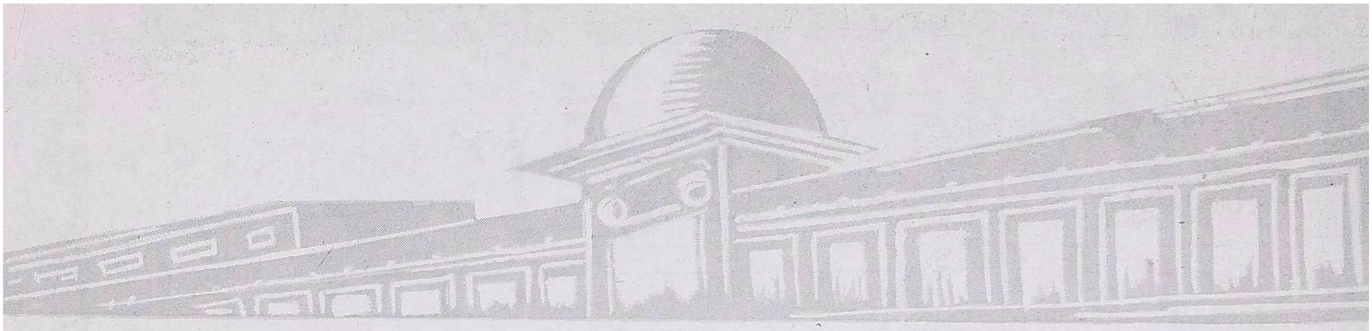

ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தமான நிதிகள் பற்றித் தனியாக ஒரு கணக்கே இதுவரையில் இருந்தது கிடையாது. 1969ல்-தான் இதற்கென்று ஒரு தனிக் கணக்கே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசினுல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. நீண்ட நெடு நாளையத் தேவையை இதன் மூலம் தமிழ்நாடு அரசு தீர்த்து வைத்திருக்கிறது.

* * *

இதற்கு முன்பெல்லாம் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞானக் கருவிகள், விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடச் சாதனங்களுக்கு வசதியே கிடையாது.

இப்பொழுது இதற்காகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 1,515 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் — 282 உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் 1969-70-ல் ரூபாய் 7,36,500க்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 300, உயர் ஆரம்பப்பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 இதன் மூலம் கிடைக்கும்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் — உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் நூலகங்கள்

ஏற்படுத்த — ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 8,836 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் 1,730 உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் 1969-70ல் ரூ. 3,68,880 அரசு வழங்கியுள்ளது. இது ஓர் இணை மானியமாகும். அதே அளவுத் தொகையை ஊராட்சி நிறுவனங்கள் திரட்ட வேண்டும்.

* * *

1970-71-ல் 1,515 ஆரம்பப் பள்ளிகட்கும் 282 உயர் ஆரம்பப்பள்ளிகட்கும் சிறப்பு மானியம் ரூ. 7,36,500 வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 300-ம், உயர் ஆரம்பப் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000மும் கிடைக்கும்.

* * *

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்ட 1968-69ல் ரூ. 33.59 இலட்சமும், 1969-70ல் ரூ. 48 இலட்சமும், 1970-71ல் ரூ. 52.60 இலட்சமும் அரசு வழங்கியுள்ளது.

* * *

ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிகள் — ஆதாரங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்ய ஒரு தனிக் குழுவினையே — ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதி ஆய்வுக் குழு ஒன்றினையே இந்த அரசு தான் முதன் முதலாக அமைத்தது. 1958-ல் ஊராட்சிச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு, இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாக, இப்படி ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

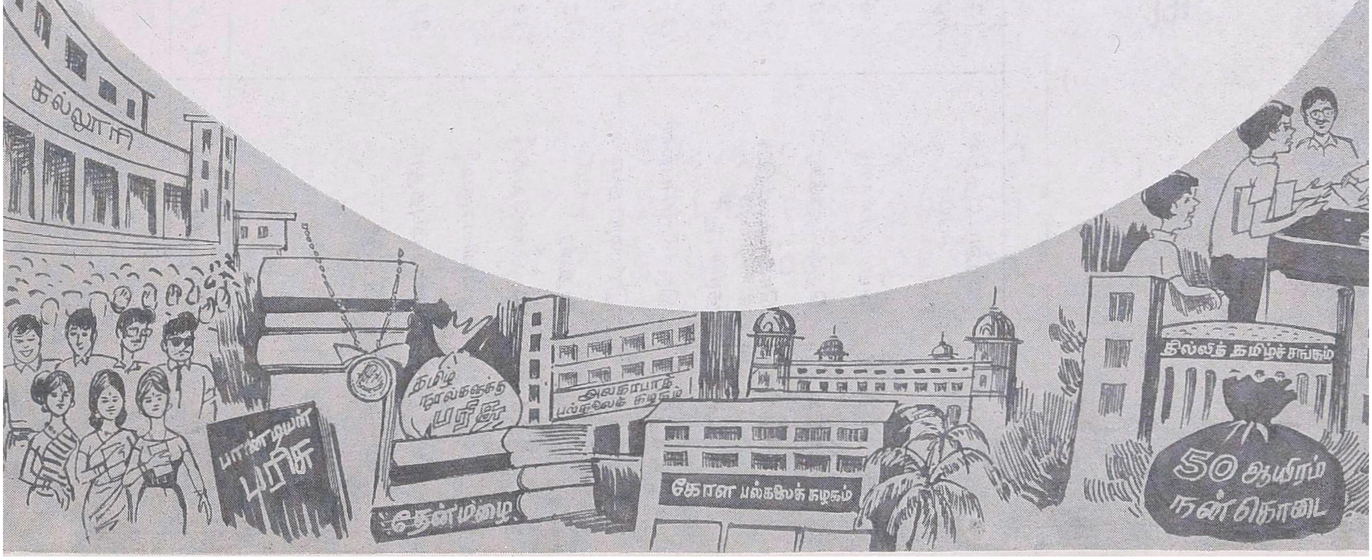

உணவு உற்பத்தித் துறையால்

தீவிர உரமிடும் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை

வரிசை எண்	மாவட்டத்தின் பெயர்	1966-67-ல் வழங்கப்பட்டது (ரூபாய்)	1967-68-ல் வழங்கப்பட்டது (ரூபாய்)	1968-69-ல் வழங்கப்பட்டது (ரூபாய்)	1969-70-ல் வழங்கப்பட்டது (ரூபாய்)	1970-71-ல் வழங்க ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை (ரூபாய்)
1.	வட ஆர்க்காடு	6,11,420-72	65,52,220	53,87,240	1,66,26,226	90,00,000
2.	தென் ஆர்க்காடு	10,63,033-86	24,35,476	75,26,530	1,47,97,649	1,25,00,000
3.	செங்கற்பட்டு	18,99,403-69	21,56,277	21,10,889	69,56,354	54,00,000
4.	தஞ்சாவூர்	12,71,412-23	21,93,784	29,35,589	45,99,750	65,00,000
5.	திருச்சிராப்பள்ளி	22,72,436-39	25,99,721	53,45,167	68,92,253	84,00,000
6.	இராமநாதபுரம்	1,10,715-00	10,14,970	11,99,950	15,00,450	41,25,000
7.	மதுரை	3,69,164-71	2,12,969	2,59,500	9,20,079	21,00,000
8.	திருநெல்வேலி	12,93,863-23	10,39,267	16,96,955	24,77,738	68,26,000
9.	கன்னியாகுமரி	65,475-00	61,275	2,30,220	2,27,480	2,86,000
10.	கோயம்புத்தூர்	20,12,843-59	4,42,129	9,04,775	26,93,971	35,40,000
11.	தர்மபுரி	3,06,580-48	15,24,835	16,33,534	32,33,483	23,33,000
12.	சேலம்	6,63,253-45	2,80,000	3,00,004	7,49,927	14,70,000
13.	நீலகிரி	3,515-00	5,000	7,000	14,000	20,000
	மொத்தம்	1,19,43,117-35	2,05,17,923	2,95,37,353	6,16,89,360	6,25,00,000

நீர்வளம் பெருக்கிய நிலையான சாதனை

பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

ஆண்டு	திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆகிய செலவு (ரூபாய்)	பயன்பெற்ற ஆயக்கட்டு (ஏக்கர்)	அதிகம் உற்பத்தியாகிய உணவுதானியங்கள் (மெட்ரிக் டன்)
1967-68....	4,11,98,000	7,55,920	5,07,210
1968-69....	3,99,68,000	7,57,820	5,08,730
1969-70....	4,34,28,000	7,72,170	5,16,930
1970-71....	4,47,40,000	8,23,420	5,51,100

சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்

ஆண்டு	முடிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் எண்ணிக்கை.	செலவு (ரூபாய்)	பயன்பெற்ற ஆயக்கட்டு (ஏக்கர்)	அதிகம் உற்பத்தியாகிய உணவு தானியங்கள். (மெட்ரிக் டன்)
1967-68	766	3,02,26,000	70.960	41.030
1968-69	671	2,31,45,000	94,580	54,150
1969-70	1,016	2,39,82,000	1,28.830	72,370
1970-71	1,130	3,12,00,000	1,20,900	64,440

நலம் பயக்கும் நற்சாதனைகள்

குடிநீர் அளித்தல், கழிவுநீர் அகற்றல் ஆகிய இவ்விரண்டும் சுகாதார வாழ்க்கையின் அடிப்படை அம்சங்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தற்பொழுது 94 நகராட்சிகளும் 16 நகரியங்களும் உள்ளன. பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட பேரூராட்சிகளின் எண்ணிக்கை 202 ஆகும். 1961–ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட மக்கட் தொகைக் கணக்கின்படி இந்நகர்ப் பகுதிகளின் மொத்தமக்கட் தொகை ஏறத்தாழ 79 லட்சமாகும்.

நீர் வழங்கு—கழிவுநா அகற்று ஏற்பாடுகள் இம்மா நிலத்தில் சென்ற நூற்ருண்டின் இறுதியிலேயே தொடங்கப்பட்டன. 1890 ஆம் ஆண்டு முதல் 1946-ஆம் ஆண்டு வரை இத்திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 300 லட்சம் மட்டுமே! 1951-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 36 நகராட்சிகளிலும் 5 நகரியங்களிலும் 3 பேரூராட்சிகளிலும் நீர் வழங்கு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. புதைச் சாக்கடை ஏற்பாடுகள் 3 நகராட்சிகளில் தான் இருந்தன. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளுக்கு மட்டும் பயன்படும் கழிவுநீர் அகற்றுத் திட்டங்கள் 6 நகராட்சிகளிலும், 2 நகரியங்களிலும் அமுலில் இருந்தன. இந்த நீர் வழங்கு ஏற்பாட்டினுலும் புதைச் சாக்கடைத் திட்டத்தாலும் முறையே 25 லட்சம் மக்களும் 8.5 லட்சம் மக்களும் பயன் பெற்றனர்.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் (1951-56) 2 நகராட்சிகளிலும், 3 நகரியங்களிலும், 3 பேரூராட்சிகளிலும் புதிய குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டன. 2 நகராட்சிகளில் நீர் வழங்கு திட்டங்கட்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டன. 2 நகரியங்களில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டன. இத்திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 140 லட்சமாகும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் (1956-61) 11 நகராட்சிகளிலும், 1 நகரியத்திலும் 6 பேரூராட்சிகளிலும் புதிய குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. 10 நகராட்சிகளில் மேம்பாட்டுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2 நகராட்சிகளில் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டும் பயன்படும் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. 3 நகராட்சிகளில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கு மேம்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இத்திட்டங்கட்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 662 லட்சமாகும்.

மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் (1961-66) 11 நகராட்சிகளிலும், 2 நகரியங்களிலும், 6 பேரூராட்சிகளிலும் புதிய குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள் அலுக்கு வந்தன. 9 நகராட்சிகளில் குடிநீர் திட்டங்கட்கு மேம்பாடுகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டம் ஒரு நகரியத்திலும் ஒரு பேரூராட்சியிலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒரு நகராட்சியில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டத்திற்கு மேம்பாடு செய்யப்பட்டது. இத் திட்டங்கட்குச் செலவு செய்த தொகை ரூ. 598 லட்சமாகும்.

நான்கு ஆண்டுச் சாதனைகள் (1967-70)

1966-ஆம் ஆண்டு இறுதியில், (அதாவது மூன்ரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசியில்) குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள் 60 நகராட்சிகளிலும், 11 நகரியங்களிலும், 18 பேரூராட்சிகளிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு இருந்தன. புதை சாக்கடைத் திட்டங்கள் 3 நகராட்சிகளிலும் 4 நகரியங்களிலும் 1 பேரூராட்சியிலும் அமுல் செய்யப்பட்டு இருந்தன. குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் பயன்படும் கழிவுநீர் அகற்றுத் திட்டங்கள் ஒன்பது நகராட்சிகளிலும் ஒரு நகரியத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மேலும் நகர நீர் வழங்கு திட்டங்களிலிருந்து 35 கிராமங்கட்குக் குடிநீர் வசதி செய்து

தரப்பட்டிருந்தது. நீர் வழங்கு திட்டங்களினுல் 45 லட்சம் மக்களும், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களினுல் 9 லட்சம் மக்களும் பயன் அடைந்தனர்.

தண்ணீரின் அவசியத்தை நன்குணர்ந்த நம் தமிழக அரசு, பெருகி வரும் மக்கள் தொகையின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய எண்ணம் கொண்டு தமிழ்நாட்டின் எல்லா ஊர்கட்கும் குறைந்த கால அளவில் குடிநீர் திட்டங்களை அமுல்படுத்தத் தீர்மானித்து இதற்கானதோர் திட்டத்தைத் தயாரிக்கத் தமிழகப் பொது சுகாதாரப் பொறியியல் துறைத் தலைமைப் பொறியாளரைக் கேட்டுக்கொண்டது. அதற்கிணங்க இத்துறை இச்சீரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டது. திட்டங்கள் பல இருந்தும் நிதி பற்ருக்குறை காரணமாக இவை செயல்படுத்தப்பட முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தன. இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் பல வாயில்களை ஆராய்ந்து இறுதியில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகக் கடன் அளிக்கும் திட்டத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. தமிழ்நாட்டின் 22 குடிநீர் திட்டங்களுக்கும் 4 கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கும் முதல் கட்டமாக இக்கடன் உதவி பெறப்பட்டது. இந்த 26 திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு ரூ. 1,392 லட்சம் ஆகும். இத் திட்டங்களுக்குப் பிரதி வருடமும் ஒதுக்கப்படும் மதிப்பீட்டுத் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் கடனுக வழங்கும். மீதி ஒரு பங்கைத் தமிழக அரசே ஏற்றுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும்.

இந்தக் கடனுதவித் திட்டத்தின் கீழ் இரண்டாவது கட்டமாக மேலும் 52 திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் 49 குடிநீர் திட்டங்களும் 3 கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களும் ஆகும். இந்த 52 திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு ரூ. 1,664 லட்சம் ஆகும்.

மேற்கூறிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த நடைமுறை ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 683 லட்சம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த நிதியாண்டில் ரூ. 1,053 லட்சம் செலவிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஓர் ஆண்டுக் காலத்தில் மட்டும் செலவிடப்படும் தொகை மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவழிக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையைக் காட்டிலும் மிக அதிகம் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

1969-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒரு மகத்தான சாதனையையும் இங்கு கூறுவது மிகையாகாது. அந்த ஆண்டில் பருவமழை பொய்த்ததின் காரணமாகத் தமிழகமெங்கும் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. மக்கள் குடிநீருக்காக அல்லலுற்றனர். பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியும், புதிய கிணறுகளைத் தோண்டியும் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தும் வறட்சி நிலையினைப் போக்க அவசரகாலப் பணிகளை மேற்கொண்டது நம் தமிழக அரசு. இதன்படி, தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின்கீழ் குடிநீர் வழங்கு திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் மேற்பட்ட தொகைக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கிற்று. இத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கும் நகர நீர் வழங்கு திட்டங்களிலிருந்து வழிப்பக்க கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்துதரப்பட்டது.

மேற்கூறிய திட்டங்களை மேற்கொண்டதனுல் வேலைச்சுமை அதிகரித்தது. அதற்காகத் தேவையான பொறியாளர்களையும் மற்ற அலுவலர்களையும் அரசு நியமித்தது. இதன் காரணமாக வேலை வாய்ப்பு நிலைமையும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது.

தமிழக அரசு ''தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு, கழிவுநீர் அகற்றும் வாரியம்'' ஒன்றினையும் உருவாக்கியுள்ளது. இந்த வாரியம் பொது சுகாதாரப் பொறியியல் துறைப் பணிகளை இன்னும் விரைவாக செயல்படுத்த ஆவன செய்யும்.

சென்னை நகருக்குக் காவிரி குடிநீர் திட்டம், கோவைக்கு சிறுவாணித் திட்டம், சேலம் உருக்காலைக்கு நீர் விநியோகத் திட்டம், தூத்துக்குடித் தொழில் நிறுவனங்கட்கு நீர் வழங்கு திட்டம் முதலியன தமிழக அரசினரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சீரிய சாதனைகளில் சில.

எல்லாத் திட்டங்களும் திறம்பட மேற்கொண்டு செவ்வனே முடிக்கப் பெற்று மக்கள் யாவரும் பயன் பெற்று வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்ந்து விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

கல்வி வளர்த்தோம்

நாட்டின் செல்வங்களான இளை ஞர் சமுதாயம் உயர்கல்வி பெற்று மேன்மக்களாகத் திகழ இந்த அரசு அரும்பாடு பட்டு வருகிறது.

1967-ல் மட்டும் தமிழகத்தில் துவக்கப்பட்ட புதிய கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை **பதினொன்று.**

இவற்றில், **அரசுக் கல்லூரி கள் இரண்டு**

(1) அரசினர் கலைக்கல்லூரி, செய் யாறு.
(2) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, மாயூரம்.
செய்யாறு கல்லூரி ஆண்களுக் கும், மாயூரம் கல்லூரி மகளிர்க் குமானது.

தனியார் கல்லூரிகள் — ஒன்பது.

1. கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி— சென்னை
2. கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி— கடலூர் (பெண்களுக்காக)
3. பச்சையப்பன் கல்லூரி— காஞ்சிபுரம் (பெண்களுக்காக)
4. ஸ்ரீ வாசவி கல்லூரி—ஈரோடு
5. நேரு நினைவுக் கல்லூரி, புத் தனம்பட்டி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
6. சௌராஷ்டிரா கல்லூரி, மதுரை.
7. செட்டிநாடு கரையாளர் கல் லூரி, செங்கோட்டை.
8. நாசரெத் மார்கோசிஸ் கல் லூரி, பிள்ளையான்மனை, நாசரேத்.
9. குமாரசாமி கல்லூரி, நாகர் கோயில்.

* * *

1967-68ல் மொத்தம் 11 புதிய கல்லூரிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.
1966-67 வரை உள்ள கல்லூரி கள் — 105.
1967-68ல் கல்லூரிகளின் எண் ணிக்கை — 116.
1967-68ல் தனியார் துறையில் காந்தி கிராமத்தில் ஒரு பயிற்சிக் கல்லூரி துவக்கப்பட்டது.

1968ல்

புதிய கல்லூரிகள் — பத்து.
(அரசுக் கல்லூரிகள் — நான்கு, தனியார் கல்லூரிகள் ஆறு)

அரசுக் கல்லூரிகள்

(1) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல்
(2) திருவள்ளுவர் அரசினர் கலைக்கல்லூரி, இராசிபுரம்
(3) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, விழுப்புரம்
(4) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, வாலாஜாபாத், வடார்க்காடு மாவட்டம். (மகளிர்).

தனியார் துறைக் கல்லூரிகள்

1. என்.எஸ்.எஸ். வக்ஃ போர்டு கல்லூரி — மதுரை.
2. பசும் பொன் முத்துராமலிங் கத்தேவர் கல்லூரி — உசிலம்பட்டி.
3. இராசரத்தினம் கல்லூரி, சிவ காசி (மகளிர்).
4. மடத்துப்பட்டி கோபால் நாயக்கர் கல்லூரி — சங்கரன் கோயில்.
5. ஸ்ரீ தேவி கே.என்.பி. வைஷ் ணவக் கல்லூரி, குரோம்பேட்டை, (மகளிர்).
6. கோபி கலைக் கல்லூரி, கோபிச் செட்டிப்பாளையம்.

* * *

1968-69ல் பத்து புதுக் கல்லூரி கள் துவக்கப்பட்டன.
1967-68ல் கல்லூரிகளின் எண் ணிக்கை — 116.
1968-69ல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை — 126.
1968-69ல் மூன்று பயிற்சிக் கல் லூரிகள் தனியார் துறையில் ஏற் படுத்தப்பட்டன :—

(1) திரு அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்.

(2) ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரி, சேலம்.

(3) ஜஸ்டின்ஸ் மகளிர் பயிற்சிக் கல்லூரி, மதுரை.

1968-69ல் பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை — 23.

அரசுக் கல்லூரிகள் — 7
தனியார் கல்லூரிகள் — 16

* * *

1969-70ல் ஆறு புதுக் கல்லூரிகள் துவக்கப்பட்டன.

அரசுக் கல்லூரிகள்

(1) அரசினர் கலைக்கல்லூரி, நந்தனம், சென்னை

(2) திரு ஏ. கோவிந்தசாமி அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திண்டிவனம்.

(3) கே. கே. அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி, புதுக்கோட்டை.

(4) அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, முசிரி.

(5) அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி, நாமக்கல்.

(6) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, வேலூர்.

தனியார் கல்லூரிகள்

1. அம்பை கலைக்கல்லூரி, அம்பாசமுத்திரம்.
2. யாதவர் கல்லூரி, மதுரை
3. ஆர்.பி.சி.சி. கல்லூரி, தண்டரை, பட்டாபிராம்.
4. இந்து தேசியக் கல்லூரி, சிறுகளத்தூர், சென்னை—56.
5. மொரல்ட் ஹெயிட் மகளிர் கல்லூரி, ஆனந்தகிரி, உதகமண்டலம்.
6. மாசூலம் கலைக் கல்லூரி, ஆம்பூர்.
7. ஸ்ரீ அய்யப்பா கல்லூரி, ஆலூர், கன்யாகுமரி மாவட்டம்.
8. பூம்புகார் கலைக் கல்லூரி, மேலையூர்.
9. வள்ளுவர் கலைக் கல்லூரி, பொதிகையாடி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

1969-70ல் மொத்தக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 126லிருந்து 141 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

1970-71ல் நான்கு அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளும், தனியார் துறையில் 15 கல்லூரிகளும் புதிதாகத் துவக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1967லிருந்து இன்றுவரை 105 லிருந்து 161 வரை உயர்ந்துள்ளது. இந்த நான்காண்டுகளில் மட்டும் 56 புதிய கல்லூரிகள், துவங்கப்பட்டுள்ளன. இத்தனை ஆண்டுகளாக, 1967 வரை நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த மாநிலத்தில் இயங்கி வந்த கல்லூரிகள் 105 தான். இந்த நான்காண்டுகளில் மட்டும் அதற்குமேல் 56 கல்லூரிகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவு வளர்க்கும் திருப்பணியில் தமிழகம், கடந்த நான்காண்டுகளாகத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது! இது மகத்தான சாதனை! மாணவர்களின் நல்வாழ்விலே, படிப்பு வசதி பெருகிடத் தமிழக அரசு எத்துணை அக்கறை கொண்டுள்ளது, என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்குகின்றன.

இக்கலைக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு தெரியுமா? மொத்தம் 1,65,856 பேர் இக்கல்லூரிகளில் படிக்கின்றனர்.

இவற்றில் ஆண்கள் — 1,24,243
பெண்கள் — 41,603

* * *

பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை — 23.
படிக்கும் மாணவர்கள் — 2882

* * *

மூன்று கல்லூரிகள் பட்டப்படிப்புக் கல்லூரிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன :

மூன்று கல்லூரிகள் பட்டப்படிப்புக் கல்லூரிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன :

(1) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, திண்டிவனம்.

(2) அரசினர் கலைக் கல்லூரி, முசிரி.

(3) அரசினர் கலைக் கல்லூரி— விருத்தாசலம்.

அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோர், மேற்படிப்புப் படிக்க வாய்ப்பளிக்கும் மாலை நேரக் கல்லூரித் திட்டம், நாடு போற்றும் நல்ல திட்டமாகும். உழைக்கும் சமுதாயத்தை உயர்த்தும் நற்பணியில் அரசு முன் நிற்கிறது.

தமிழகத்தில் இயங்கி வருகின்ற மாலை நேரக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை — 20.

* * *

கல்லூரிகளின் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி எல்லோருக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது இந்த அரசினால். இது ஏழை, எளிய மக்களின் அரசு . . . . கல்வி மறுமலர்ச்சியில் இந்த நாட்டிலேயே தமிழக அரசு தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். அதுபோலச் சட்ட மன்றத்தில் நமது அரசு சாதித்துள்ள சாதனைகளில் ஒரு சில மட்டும் இங்கே இடம்பெறுகின்றன.

தமிழ்மக்களின் நலனைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் அவர்களின் நீண்டகால விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் முறையிலும் கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் வரலாற்றில் நிலைக்கும் தீர்மானங்களையும் மசோதாக்களையும் நிறைவேற்றியுள்ளது.

மறைந்த முதல்வர் அறிஞர் அண்ணு அவர்கள், 1967, ஜூலை, 18–ஆம் நாள் சட்டமன்றத்தில், 'இம்மாநிலத்தின் பெயர், தமிழ்நாடு' என்று மாற்றப்பட வேண்டுமென்னும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். ஒருமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

இதையடுத்து, மத்திய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் இதையொட்டிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்த பின்னர், இத்தீர்மானம் செயற்படுத்தப்பட்டது. தமிழர்களின் உள்ளம், நீண்டகாலக் கனவு நனவாகிய மகிழ்ச்சியில் பெருமிதம் அடைந்தது.

* * *

இந்தித் திணிப்பைத் தமிழ் மாணவர்களும் தமிழர்களும் நீண்ட காலமாக எதிர்த்து வந்துள்ளனர். 1967–ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய ஆட்சிமொழிச் (திருத்தச்) சட்டத்தின் காரணமாகத் தமிழகத்தில் பெரும் கிளர்ச்சி மூண்டது. இந்த நிலையைச் சீராக்கித் தமிழர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கும் வகையில், 1968, ஜனவரி, 23-ஆம் நாள், கல்வி அமைச்சர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் இருமொழித் தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்.

''பல மொழிகளும் பண்பாடும் நாகரிகமும் கொண்ட இந்த நாட்டில் வட்டார மொழிகளில் ஒன்றுன இந்தியை மட்டும் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதன் மூலம் இந்நாட்டின் ஒற்றுமையும் நல்லெண்ணமும் பாதிக்கப்படும். ஒரு மொழி பேசும் ஒரு வட்டாரம், மற்ற மொழிகள் பேசும் வட்டாரங்களை ஆதிக்கம் செய்யும் நிலையும் இதனுல் உருவாகின்றது.''

''தமிழும் மற்ற தேசிய மொழிகளும் இந் நாட்டின் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படும்வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்.''

என்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தி இத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

''1967–ஆம் ஆண்டு ஆட்சிமொழித் (திருத்தச்) சட்டத்துடன் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம், அநீதியையும் பாதகத்தையும் அதிகப்படி சுமையையும் இந்தி பேசாத மக்களுக்கு உண்டாக்குகிறது. இச்சட்டம் செயலாக்கப்படக்கூடாது'' என்று சட்டமன்றத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மூன்று மொழித் திட்டத்தைத் திணிப்பது, இந்தித் திணிப்பிற்கேவழிவகுக்கும் என்றும், இறுதியில் இந்தியை மட்டுமே ஆட்சிமொழியாக்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட செயலாகுமெனவும் சட்டமன்றம் கருத்தறிவித்து மும்மொழித் திட்டத்தை நீக்கித் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது.

தமிழும் ஆங்கிலமும் மட்டுமே கற்பிக்கப் படும் நிலையை உருவாக்கியது. தமிழகத்தின் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தி அகற்றப்பட்டது. தேசிய மாணவர் படையில் இந்திக் கட்டளைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுவது உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டது.

மத்திய அரசு, இந்திக் கட்டளைச் சொற்களை நீக்க மறுத்தால் தேசிய மாணவர் படையே கலைக்கப்படுமென்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக்கவும் மாநில அரசின் எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழை ஆட்சிமொழி ஆக்கவும் விரைந்த நடவடிக்கை எடுக்கவும் சட்டமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

சட்ட மன்றச் சாதனைகள் சில....!

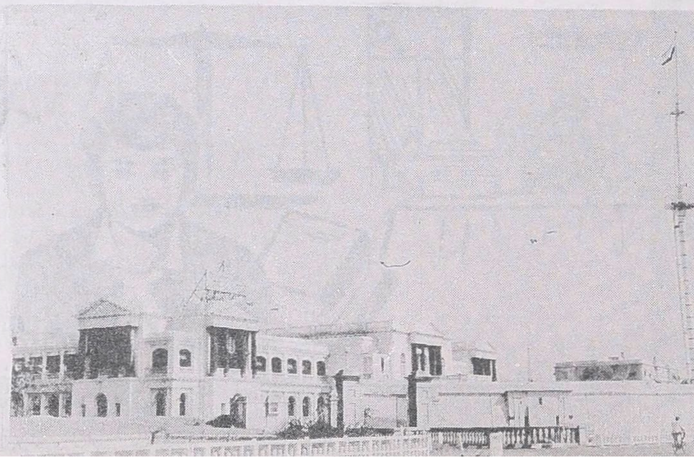

அரசியலமைப்பில் இந்திக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள தனித் தகுதி நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சட்டமன்றம் வலியுறுத்தி, தேசீய மொழிகள் அனைத்திற்கும் சமமான தகுதி அளிக்கப்படும் வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியது.

அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் குறிக்கப்பட்டுள்ள எல்லா மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் மத்திய அரசு உதவவேண்டுமென்றும் அத்தீர்மானம் கேட்டுக் கொண்டது.

* * *

தமிழகத்தில் எதிர்பாராத முறையில் மழை பொய்த்தது. வறட்சி கண்டு, குடிநீருக்கும் அல்லற்படும் நிலையேற்பட்டது. இந்த வறட்சி நிலையைச் சமாளித்து மக்களுக்குத் துணைசெய்ய, 1969, மார்ச், 31-ஆம் நாளன்று தமிழ்நாடு முதல்வர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள், மத்திய அரசிடமிருந்து வறட்சி நிவாரணம் கோரும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

''1968ல் பருவமழை தவறியதால் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் பெரிதும் இடர்ப்பட்டு வருகின்றனர். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு உதவியளிக்க விரைந்த நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகிறது. உடனடியாக மத்திய அரசு உதவி செய்ததற்கு இம்மன்றம் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கிறது. இம்மாநில அரசு கோரிய வறட்சி உதவித் தொகையை உடனடியாக அளிக்குமாறு மத்திய அரசை வலியுறுத்துமாறும் இம்மன்றம் பரிந்துரைக்கிறது.''

இத்தீர்மானத்தின் விளைவாகத் தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து ரூ 14 கோடிக்கு மேல் உதவி கிடைத்தது. பல்வேறு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

* * *

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களின் சொத்து விவரங்களை அறிவிக்கக் கோரும் தீர்மானமும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். 1969, ஆகஸ்டு. 27-ஆம் நாள் முதல்வர் அவர்கள் இத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

தமிழர்கள் நீண்ட காலமாகக் கோரி வந்த சீர்திருத்தத் திருமணம் சட்டப்படி செயல்திறனுக்கப்பட, 1967-ஆம் ஆண்டு இந்துத் திருமணங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

17-7-1967ல் இம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு 28-11-1967ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

* * *

வேளாண்மைக் காரியங்களுக்குக் கடன் பெறுவதில் உழவர்கள் பெருந்தொல்லைகளுக்கு ஆட்பட்டு வந்தனர். காலதாமதமும் பெரும் செலவும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு வந்ததைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கிகள் (திருத்தச்) சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் வங்கிகள், வட்டார அளவில் கூட்டுறவு முறையில் விரைந்து கடன் வழங்க ஏதுவாக அமைந்தது.

நெசவாலைகள் திடீரென மூடப்பட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி அவதியுற்றனர். இந்நிலையைப் போக்கி, மூடப்பட்ட ஆலைகளை அரசே மேற்கொண்டு நடத்த அதிகாரம் பெறும் வகையில், 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு நிதித்துறைகள்) சட்டம் 26-8-69ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

* * *

இலங்கையிலிருந்தும் பர்மாவிலிருந்தும் தாயகத்திற்கு அனுப்பப்படும் தமிழர்களின் மறுவாழ்வுக்காக, 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அகதிகள் (சட்ட நடவடிக்கைத் தடுப்புச்) சட்டம் 27-8-69ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

* * *

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அதிகக் கூலி கேட்டு ஒத்துழையாத தொல்லை இருந்து வந்தது. நில உடைமையாளர்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளருக்கும் ஓர் இணக்கமான உறவை ஏற்படுத்த அரசு முனைந்தது. இதன் விளைவாக, 1969-ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியச் சட்டம் 13-9-1969ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் ஏற்பட்ட பெரும் கலவரம் இதனால் தணிக்கப்பட்டு, சாகுபடிப் பருவத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சீரான கூலி வீதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

* * *

தொழிலாளர் நலம் காக்கவும் அவர்களின் நீண்டநாள் விருப்பை நிறைவேற்றவும் மே நாளை விடுமுறை நாளாக அறிவிக்க, 1970-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசீய, பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள்) திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. மே நாள் — கட்டாய விடுமுறை நாளாக இதன் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.

* * *

1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்படி, ஒருவர் சம்பந்தமாகவும் 5 பேருக்கு மேற்படாத ஒவ்வொரு குடும்பம் சம்பந்தமாகவும் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உடைமையாக வைத்து வரப்படலாம் என்றிருந்தது. வேளாண்மைச் சீர்திருத்தத்தின் மற்றொருபடியாக, 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்து, 1970-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பைக் குறைத்தல்) சட்டம் 9-4-1970ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

* * *

நீர் வழங்கல், வடிகால் வசதிகளுக்குத் தமிழ்நாட்டில் பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்துத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு முன்வந்தது. மாநிலம் முழுவதிலும் இத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்த, 1970-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நீர் வழங்கல், நீர்வடிகால் வாரியச் சட்டம் சட்டமன்றத்தில் 2-12-1970ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

திட்டத்தின் பெயர்.		திட்டத்தின் மதிப்பு.
1. பரப்பலாறு திட்டம்........	ரூ 42·70	லட்சம்.
2. சின்னாறு திட்டம்........	ரூ 118·00	லட்சம்.
3. பாலாறு-புரந்தலாறு திட்டம்....	ரூ 281·60	லட்சம்.
4. பொன்னனியாறு திட்டம்....	ரூ 50·75	லட்சம்.
5. தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டம்...	ரூ 51·81	லட்சம்.
6. நந்தன்கால்வாய் புதுப்பித்தும் திட்டம்.	ரூ 48·00	லட்சம்.
7. கறுப்பநதித் திட்டம்........	ரூ 154·00	லட்சம்.
8. பிளவுக்கால் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.....	ரூ 83·00	லட்சம்.

மைய அரசு அனுமதிக்காக எதிர்நோக்கியுள்ள திட்டங்கள்.

மருதநதித் திட்டம் ரூ 99 லட்சம் செலவில்

பெரியாறு கால்வாயை மேம்படுத்தும் திட்டம் ரூ 425 லட்சம்

இந்த ஆண்டில் செயல்படுத்திய திட்டங்கள்.

கொல்லிமலை அருகே ஐயாறு திட்டம் ரூ 255 லட்சம் செலவில்

தொட்ட ஹள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் ரூ 91·88 லட்சம் செலவில்

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிப்பாசன வாய்க்கால்களை நவீனமாக்கும் திட்டம்... ரூ- 4,900 லட்சம் செலவில்

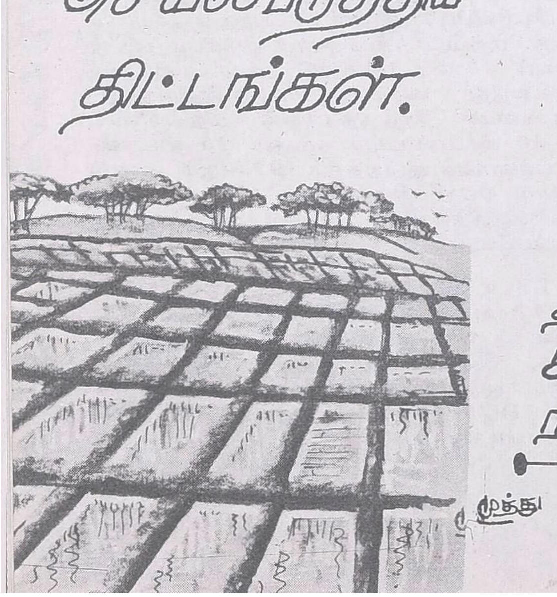

"நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்." மக்களின் பசிப்பிணியைத் தீர்த்து, இன்று தமிழகம் உணவுத்துறையில் தன்னிறைவு பெற்றுத் திகழ்கிறது. அமைதியானதொரு பசுமைப் புரட்சி இன்று தமிழகத்தில் நடந்தேறிவிட்டது. மக்களின் பசிப்பிணி அகற்றினால் போதுமா? அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்க வேண்டாமா? அவர்கள் நோய் நொடியின்றி நல்வாழ்வு வாழ வேண்டாமா? கல்வித்துறையில் இன்று தமிழகம் ஏறு நடை போடுகிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்காகப் பெரிய அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு (1970-71-ல் மட்டும் கல்விக்காக ரூ. 66.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.) அறிவு வளர்ச்சிப் பணிகள் அசுர வேகத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஏழை, எளிய மக்களின் அரசு, மக்கள் நோய் நொடியின்றி நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயலாற்றி வருகிறது.

* * *

1966-ல் மருத்துவ நலனுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை 16 கோடி ரூபாய். இன்று அதை 25 கோடியாகத் தமிழக அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

* * *

மாவட்ட மருத்துவ மனைகளின் வளர்ச்சிக்காக 1969-70ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு ரூ 5.91 இலட்சமும் 1970-71-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு ரூ. 17.66 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டது.

* * *

மாவட்டங்களில் மாவட்ட மருத்துவமனைகள் தான் சுகாதாரப் பணிகளின் மையம். அம் மாவட்ட மருத்துவமனைகளுக்கு மேலும் கூடுதலான வசதிகள் பல இந்த அரசினால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

1967-68-ல்

மாவட்ட மருத்துவமனைகளில் 1967-68-ல் செய்யப்பட்டுள்ள கூடுதல் வசதிகள் :—

1. திருச்சிராப்பள்ளி அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் 56 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு அமைக்கப்பட்டது.

2. வேலூர் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் ஆபரேஷன் தியேட்டரில் குளிர் சாதனம் பொருத்தப்பட்டது.

3. சேலம் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் ஆபரேஷன் செய்தபிறகு கவனிக்க வேண்டிய வார்டு ஒன்று 60 படுக்கைகளுடன் அமைக்கப்பட்டது.

4. கோயம்புத்தூர் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் 60 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு அமைக்கப்பட்டது.

1968-69-ல்

காஞ்சிபுரம், கடலூர், தர்மபுரி, உதகையில் உள்ள அரசுத் தலைமை மருத்துவமனைகளில் எக்ஸ்-ரே பிரிவுகள் ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1969-70-ல்

1. சேலம் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் விசையினால் துணிகளைச் சுத்தப்படுத்தும் பிரிவு அமைக்கப்பட்டது.

2. தூத்துக்குடி அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் தொத்து நோய் வார்டு (ஆறு படுக்கைகள் கொண்டது) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

3. காஞ்சிபுரம் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் 24 மணி நேரமும் நோயாளிகளைக் கவனிக்கும் வார்டு அமைக்கப்பட்டது.

4. திருச்சிராப்பள்ளி அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் ஆபரேஷன் தியேட்டரில் குளிர் சாதன வசதி அளிக்கப்பட்டது.

5 சேலம் அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் 'டீசல் ஜெனரேட்டர்' அமைக்கப்பட்டது.

6. தூத்துக்குடி அரசுத் தலைமை மருத்துவமனையில் எக்ஸ்-ரே பிரிவு அமைக்கப்பட்டது.

வட்ட மருத்துவமனைகள்

வட்ட மருத்துவமனைகள் கிராம மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதில் பெரும்பணி ஆற்றுகின்றன. அம் மருத்துவமனைகளுக்குப் போதிய மருத்துவக் கருவிகள் வழங்குதல், கூடுதலாக அலுவலர்களை நியமித்தல், படுக்கைகளை அதிகரித்தல் போன்ற வசதிகள் கடந்த நான்காண்டுகளில் மிகவும் பெருவாரியான அளவில் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

வட்ட மருத்துவமனைகளுக்குக் கூடுதல் வசதிகள்

	1969-70	70-71 (30-9-70 வரை)
படுக்கைகளை அதிகரித்தல்	20	86
எக்ஸ்ரே பிரிவுகள்	3	—

கடந்த நான்காண்டுகளில் வட்ட மருத்துவமனைகளுக்குப் புதிய வார்டுகள் ஏற்படுத்துதல், கூடுதலாகக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், ஆபரேஷன் தியேட்டர்கள் அமைத்தல், குருதி சேமிப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்துதல், மற்றும் பல வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

இதற்காக வேண்டிப் பெரும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1968-69-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகை —ரூ. 28.64 இலட்சம்.

1969-70-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகை— ரூ. 37.36 இலட்சம்.

மூன்றாவது திட்டக்கால முடிவில் தமிழகத்தில் 188 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் இருந்தன. 1967-68-ல் 39-ம், 1968-69-ல் 45-ம் ஏற்படுத்தப்பட்டன. டிசம்பர் 69 வரை 24 புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1970-71-ல் வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கு 33 ஆகும்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு வருமாறு :—

1968-69-ல் செலவிடப்பட்டது	ரூ 30.04 லட்சம்
1969-70-ல் திருத்திய மதிப்பீடு	ரூ 12.27 ,,
1970-71-ல் திருத்திய மதிப்பீடு	ரூ 28.18 ,,

குருதி சேமிப்பு நிலையங்கள்

எல்லா மாவட்டத் தலைமை மருத்துவமனைகளிலும் சில பெரிய, வட்ட மருத்துவமனைகளிலும் குருதி சேமிப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள்

மாவட்டங்கள் வாரியாக உள்ள நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள் :—

மாவட்டம்	நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள்
தர்மபுரி	1
செங்கற்பட்டு	1
வடஆர்க்காடு	1
மதுரை	1
இராமநாதபுரம்	1
திருநெல்வேலி	1
நீலகிரி	2
கோயம்புத்தூர்	1
திருச்சிராப்பள்ளி	1
மொத்தம்	10 பிரிவுகள்

தொழுநோய்த் தடுப்புத் திட்டம்

30-9-70 வரை தொழுநோய் தடுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டவர்கள்:

1) அரசுப் பிரிவுகளின் மூலம்	73,00,000
2) சமூகப் பணி நிலையங்கள் மூலம்	27,09,572
3) சர்வதேச நிலையங்களின் மூலம்	6,85,562
மொத்தம்	1,06,95,134

காசநோய்த் தடுப்பு (30-6-70 வரை)

தமிழ் நாட்டில் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 7 இலட்சம்.

மாவட்ட காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் மூலம் மருத்துவ வசதி அளிக்கப் பெற்றவர்கள் 3,60,113.

பி. சி. ஜி. ஊசி குத்துதல்: (30-6-70 வரை)

பரிசோதனை செய்யப்பட்ட நேர்வுகள்	1,00,90,535
ஊசி குத்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை	30,91,806

புற்றுநோய்த் தடுப்பு

புற்றுநோய்த் தடுப்பில் தமிழக அரசு மிகுந்த அக்கறையுடன் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயலாற்றி வருகிறது :—

தமிழகத்தில் பெரிய மருத்துவமனைகளில் புற்றுநோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகள் உள்ளன.

காஞ்சிபுரத்தில் புற்றுநோய்த் தடுப்பு மருத்துவமனை ஒன்று புதிதாகக் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இதற்கான கால்கோள் விழா 21-3-69-ல் நடைபெற்றது.

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் காஞ்சிபுரத்தில் அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய்த் தடுப்பு மருத்துவமனை கட்டப்பட்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் ஆயுள்காப்பீட்டு மருத்துவமனைகள்

இத்திட்டம் (இ. எஸ். ஐ.) 1955ல் துவங்கப்பட்டது.

20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் தொழிற்சாலைகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

ஆயுள் காப்பீடு செய்து கொண்ட, மாத வருமானம் 500 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொழிலாளர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் பயன் பெறலாம்.

தர்மபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, தற்பொழுது 35 பெரிய தொழில் நிறுவனங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

செயல்படுத்தப்படுகிற பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள், அவர்கள் குடும்பத்தினர் இத்திட்டத்தினால் பயன் பெறுகின்றனர்.

கோவை நகருக்கும், அதன் சுற்றுப்புறப்பகுதிக ளுக்கும் இத்திட்டம் 13-4-69-ல் விரிவுபடுத்தப் பட்டது.

ஆரணிப் பகுதிக்கு 27-4-69-லும் மதுரை நகர், சுற்றுப்புறப் பகுதிகளுக்கு 3-6-69-லும் விக்கிரமசிங்க புரம், தூத்துக்குடிப் பகுதிகளுக்கு 1970-லும் விருது நகர் பகுதிகளில் 26-9-70-லும் நெல்லிக்குப்பம் பகுதி களில் 31-10-70-லும் வடலூர்ப் பகுதிகளில் 31-10-70-லும் இத்திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டது.

1971-72-ல் இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டில் மேலும் பல பகுதிகளுக்கு விரிவாக்கப்படும்.

1970-71-ல் இதற்காகச் செலவிட அனுமதி வழங் கப்பட்ட திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகை: ரூ. 294 இலட்சம்.

1968-69-ல் 200 படுக்கைகள் கொண்ட இந்திய மருத்துவமனை ஒன்று சென்னை அரும்பாக்கத்தில் ''அறிஞர் அண்ணா இந்திய மருத்துவமனை'' என்ற பெயரில் கட்டத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, எட்டேகால் இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 17-9-70-ல் துவக்கி வைக் கப்பட்டது. 100 படுக்கை வசதிகள் இம்மருத்துவமனை யில் உள்ளன. மேலும் 60 படுக்கை வசதிகள் தர ஏற் பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

அரசு ஊழியர்கள் மருத்துவச் சான்றிதழ் அடிக் கடி பெறவேண்டிய அவலநிலை நீக்கப்பட்டு, நோயுற்ற போது சலுகைகள் பெற, ''மருத்துவச் சான்று அட்டை'' வழங்கப்பட்டதும் இந்த ஆட்சியில்தான்!

---

1. உழவர்களுக்குத் தேவை யான தரமான விதைகளை அளித் திட விதைச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டு, விதைச் சான்று வழங்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

2. வடஆர்க்காடு மாவட்டத் தில் உள்ள நவ்லாக் மாநில விதைப் பண்ணையில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் நிலையம் துவக்கப் பட்டது.

3. குடுமியான் மலைக்காடுகளில் 1017 ஏக்கர் பரப்புள்ள காடுகளைத் திருத்தி அரசு பண்ணையை அமைத்து 'அண்ணா பண்ணை' எனப்பெயரிட்டு இலாபகரமாக நடத்தி வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் ரூ 51,221 லாபம் கிடைத்துள்ளது.

4. அண்ணா பண்ணையில் மற்று மொரு சிறுதானிய விதை பக்குவப் படுத்தும் நிலையம் அமைக்க ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

5. தஞ்சை மாவட்டம் சாக் கோட்டை விதைப் பண்ணையில் நெல் விதை பக்குவப்படுத்தும் நிலையம் இவ்வாண்டில் துவக்க ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. மதுரையில் மற்றுமொரு விதைப் பரிசோதனை நிலையம் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

7. பயிர்ப்பாதுகாப்பு மருந்து களின் தரத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு மதுரையில் ஒன்றும், காஞ்சிபுரத்தில் ஒன்றுமாக 2 புதிய பூச்சிகொல்லி மருந்து ஆய்வகங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

8. கோவை வேளாண்மைக் கல் லூரியில் வானவெளி மருந்து தெளிப்பது பற்றிய பள்ளிக்கூடம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது.

9. புதிதாக 4 மண் பரிசோதனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

10. நவீன சாகுபடி முறைகளில் உழவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க 4 உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் திறக்கப் பட்டுள்ளன. இவைகளில் இதுவரை 66,052 உழவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

11. 1967-68 ஆம் ஆண்டில் 5 புதிய ரகங்களையும், 1968-69 ஆம் ஆண்டில் 12 புதிய ரகங்களையும், 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 14 புதிய ரகங்களையும், 1970-71 ஆம் ஆண் டில் (நவம்பர் வரை) 10 புதிய ரகங்களையும் வேளாண்மைத்துறை யின் ஆராய்ச்சிப் பகுதி கண்டு பிடித்து வெளியிட்டுள்ளன.

12. 1966-67ஆம் ஆண்டில் உற் பத்தி செய்யப்பட்ட கரும்பு 68.97 லட்சம் டன்தான். ஆனால் 1967-68 ஆம் ஆண்டில் 75.59 லட்சம் டன்னும், 1968-69ஆம் ஆண்டில் 89.60 லட்சம் டன்னும், 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 91.10 லட்சம் டன்னும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள் ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 94.60 லட்சம் டன் கரும்பு உற் பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள் ளது.

13. எண்ணெய் வித்துக்கள் உற் பத்தியைப் பெருக்க முனைப்புத் திட் டங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 11.25 லட்சம் டன் நிலக்கடலை உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

14. நிலக்கடலை ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்கும் திட்டம் 1967-68ம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்படு கிறது.

15. பருத்தியில் எம்.சி.யு. 4, எம்.சி.யு. 5, எம்.சி.யு. 6 ஆகிய புதிய ரகங்களை உருவாக்கி வெளி யிட்டதுடன், பருத்தி உற்பத்தித் திறனை உயர்த்த முனைப்புத் திட்டங் கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. முனைப்புத் திட்டம் செயல்படும் பகுதிகளில் 80 முதல் 100 சதவீதம் அதிக அளவு உற்பத்தி கிடைத்துள் ளது. இதன் காரணமாக இந்த ஆண்டின் பருத்தி உற்பத்தி 4.9 லட்சம் பேல்களாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

16. பருப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த ஆண்டில் 5.35 லட் சம் ஏக்கரில் பருப்பு வகைப் பயிர் களைச் சாகுபடி செய்ய ரூ. 24.98 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

17. தீவிர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம் 1967-68-ஆம் ஆண்டில் 10.21 லட்சம் ஏக்கரில் செயல்படுத் தப்பட்டது. 1969-70-ஆம் ஆண் டில் 20.68 லட்சம் ஏக்கரில் செயல் படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் (நவம்பர் வரை) 16.84 லட்சம் ஏக் கரில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் ஏற்கனவே செயல்படும் 4 மாவட்டங்களுடன், திருச்சி மாவட்டத்திற்கும் விரிவுபடுத்தப் படும்.

18. மானவாரி நிலங்களில் எச். பி. 3 கம்பு பயிரிடும் திட்டத்தின் கீழ் 28-11-70 வரை 1.26 லட்சம் ஏக்கரில் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிடப் பட்டுள்ளது.

நெசவுத் தொழிலும்

தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 5.50 இலட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன. இந்திய நாட்டில் உள்ள மொத்தக் கைத்தறிகளில், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 25 சதவிகிதத்திற்கு மேல் உள்ளன. சுமார் 20 இலட்சம் மக்கள், தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித்தொழிலையே நம்பி வாழ்கின்றனர்.

*　　*　　*

கைத்தறி நெசவாளரின் கண்ணீரைத் துடைக்க அரும்பாடு பட்டு வருகிறது தமிழக அரசு. அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் அரசு தங்கு தடையின்றிச் செய்து வருகிறது.

மூன்றுவது திட்டக் காலத்தில், தமிழகத்தில் கைத்தறி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 7.50 கோடி ரூபாய். நான்காவது திட்டத்தில் இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு 10.60 கோடி ரூபாய்.

1967-68 முதல் செலவிடப்பட்ட தொகை வருமாறு :—

	ரூ (இலட்சத்தில்)
1967-68	118.45
1968-69	130.69
1969-70	145.06
1970-71 (எதிர்பார்க்கப்படுகிற செலவு)	211.73

கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பாமர மக்களின் அரசு, ஆண்டுதோறும் அதிகப்படியான தொகையினை அள்ளித் தந்திருக்கிறது.

*　　*　　*

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் வளர்ச்சி கடந்த மூன்றுண்டுகளில் கணிசமான அளவு பெருகியுள்ளது.

	1967	1968	1969
1. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் அரசு முதலீடு	160.45 (இலட்சம்)	179.12. (இலட்சம்)	184.12 (இலட்சம்)
2. நூல் உற்பத்தி (கிலோ கிராம்கள் இலட்சக்கணக்கில்)	69.98	88.25	105.70
3. நூல் விற்பனை அளவு	556.18 (இலட்சம்)	743.06 (இலட்சம்)	899.36 (இலட்சம்)

*　　*　　*

சாயம், இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்ய ஐந்து உற்பத்திப் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன. இதனுல் நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான சாயம், இரசாயனப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடின்றி, ஒழுங்கான முறையில் கிடைக்கும்.

*　　*　　*

12,500 விசைத்தறிகள் ஏற்படுத்தத் திட்டமுள்ளது. 1970-71-ல் 500 விசைத்தறிகள் ஏற்படுத்தப்படும். விசைத்தறிச் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமையும் பொழுது, அவற்றில் பர்மா, இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புகளும் அப்படிக் கூட்டுறவுகள் அமைப்பதில் அவர்கள் பங்கு பெறவும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

*　　*　　*

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அரசு மூலதனம் போட்டுப் பங்கு கொள்கிறது. இது புதிய திட்டமாகும்.

ஆண்டு	அரசு பங்கீடு மூலதனம் போட்டுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	அரசு போட்டுள்ள மூலதனம்
1967-68	101	ரூ. 4.00 இலட்சம்
1968-69	103	5.00 ,,
1969-70	145	9.00 ,,
மொத்தம்	349	18.00 ,,

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்களுக்கு நெசவுத்தொழிலில் தீவிரப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் இன்று செயல்படுத்தப்படுகிறது. இது புதிய திட்டம். நீலகிரி, சென்னை மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில் 12 பயிற்சி நிலையங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நிலையமும் ஒரு சமயத்தில் 30 நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும். பயிற்சிக் காலம் 45 நாட்கள். பயிற்சிக் காலத்தில் பயிற்சி பெறுவோர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 உதவித்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இது புதிய திட்டம். இந்த அரசினுல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட திட்டம்.

நிமிர்ந்தது வாழ்வு!

முன்னாள் முப்படை வீரர்களுக்கு..

தமிழ் நாட்டில் படைவீரர்கள் கழகம் சென்ற 50 ஆண்டுகளாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இக்கழகம் தொழிலாளர் நலத்துறை நிர்வாகத்தின்கீழ் நிலையாக இயங்கி வருகிறது. சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு தரைப்படை, கப்பற்படை மற்றும் விமானப்படை வீரர்கள் கழகம் 1968-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் திருத்தியமைக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் செயல்படுகிறது. இக்கழகம் வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை இயக்குநர் அவர்களின் நேரடி நிர்வாகத்தில் இயங்குகிறது. இக்கழகத்திற்கு 26-2-68 முதல் ஒரு முழுநேரச் செயலாளரைத் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ளது.

தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் 12 மாவட்ட தரைப் படை, கப்பற்படை மற்றும் விமானப்படை வீரர்கள் கழகம் உள்ளன. மாவட்ட கழகம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேரடி நிர்வாகத்தில் பணி செய்கிறது. கோவை, சேலம், வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட கழகங்களுக்கு முழுநேரச் செயலாளர்களைத் தமிழ்நாடு அரசு 1969-டிசம்பர் திங்களில் நியமித்துள்ளது. மற்ற மாவட்டக் கழகங்களுக்கு, அந்தந்த மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலர்களே அலுவலால் செயலாளர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு தரைப்படை, கப்பற்படை மற்றும் விமானப்படை வீரர் கழகத்தின்மூலம், ஓய்வுபெற்ற படை வீரர்களுக்கு 1-4-67 முதல் 31-12-70வரை பின்கண்டவாறு உதவி செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. ஓய்வு பெற்ற படைவீரர்களின் பராமரிப்புக்கு நிவாரணமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 20 - முதல் ரூபாய் 50 - வரை அளிக்கப்பட்ட தொகை :—

1967-68	ரூ. 49,365.00
1968-69	ரூ. 78,416.30
1969-70	ரூ. 39,475.40
1970-71	ரூ. 1,08,975.00

2. உடனடி நிவாரண நிதியாக ஒரு தடவைக்கு ரூ. 100 - வரை அளிக்கப்பட்ட தொகை :—

1967-68	ரூ. 1,004.28
1968-69	ரூ. 1,539.35
1969-70	ரூ. 8,619.83
1970-71	ரூ. 90,862.00

3. அரசினர் ஒப்புதலளித்த உடல்நல மாடங்களில் (Sanatoria) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள எலும்புருக்கி நோயாளிகளுக்கும், தொழுநோய் பிணியாளர்களுக்கும் சில்லறைச் செலவுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை:—

1967-68	ரூ. 603.09
1968-69	ரூ. 842.05
1969-70	ரூ. 1428.00
1970-71	ரூ. 320.00

மேற்கூறிய நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை உடல்நல மாடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கும் நிதி உதவப்படுகிறது.

4. அங்கஹீனமுற்ற படைவீரர்கள், 45 வயதும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதும் அடைந்த ஓய்வுபெற்ற படை வீரர்கள், பென்ஷன் உதவி பெறாத விதவைகள் ஆகியோர் வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்தல், கோழிப் பண்ணை அமைத்தல், தையற்கடை வைத்தல், தட்டச்சகம் அமைத்தல் போன்ற சிறு தொழில்கள் துவக்குவதற்கு மொத்தமாக வழங்கப்பட்ட இலவச உதவித் தொகை:—

1967-68	ரூ. 49,484.00
1968-69	ரூ. 41,710.00
1969-70	ரூ. 60,043.84
1970-71	ரூ. 40,900.00

5. மீண்டும் வேலைவாய்ப்புப் பெற்ற ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடனுக வழங்கப்பட்ட தொகை :—

1967-68	ரூ. 14,175.00
1968-69	ரூ. 16,905.00
1969-70	ரூ. 21,530.00
1970-71	ரூ. 6,500.00

6. ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களுக்கு மறுவாழ்க்கை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பயிற்சி வசதிகள் செய்வதற்கு வழங்கப்பட்ட தொகை :—

1967-68	ரூ. 16,614.29
1968-69	ரூ. 4,420.00
1969-70	ரூ. 1,446.86
1970-71	ரூ. 1,700.00

7. ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்கள் தங்களுடைய ஒரு பெண்ணின் திருமணத்தை நடத்துவதற்கு ரூ. 300 - வீதம் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்ட தொகை :—

1967-68	ரூ. 300.00
1968-69	ரூ. 600.00
1969-70	ரூ. 6,900.00
1970-71	ரூ. 15,450.00

8. மாவட்ட படைவீரர் கழகங்களினால் பல்வேறு நிதியிலிருந்து பெறப்பட்ட நிதி உதவிகள் :—

1967-68	ரூ. 30,632.00
1968-69	ரூ. 77,183.00
1969-70	ரூ. 94,712.40
1970-71	ரூ. 1,15,602.91

9. மாவட்ட படைவீரர் கழகங்களால் சட்டபூர்வமான பட்டாநிலம் பெற்ற ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்கள் :—

1967	161
1968	164
1969	172
1970	49

10. போர் முடிந்தபின் புத்தாக்கம் செய்வதற்கான நிதி, தேசீய பாதுகாப்பு நிதியிலிருந்து ஆண்டுதோறும் இந்திய அரசு அளித்து வரும் நிதி, தமிழ்நாடு அரசு அளிக்கும் ஈட்டு உதவிநிதி ஆகியவைகளை ஒன்று சேர்த்து இணைக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்ட உதவிகள் :—

(1) அங்கஹீனமுற்று ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களுக்கும், ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களின் குடும்பத்தவர்களுக்கும் இலவசமாக அளிக்கப்பட்டுள்ள உதவித் தொகை :—

1968-69	ரூ. 5,550
1969-70	ரூ. 24,282
1970-71 (டிசம்பர்முடிய)	ரூ. 38,166

2. தொழில்கல்லூரி மற்றும் தொழிற்நுட்பக் கல்லூரிகளில் பயிலும் ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களின் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவிப்பணம் :—

1968-69	ரூ. 20,179
1969-70	ரூ. 1,03,697
1970-71	ரூ. 48,083

3. வழங்கப்பட்ட பயிற்சி உதவிப் பணம்

1968-69	ரூ. 6,519
1969-70	ரூ. 23,792
1970-71	ரூ. 33,653

4. வேலை வாய்ப்புப் பெறாத ஓய்வு பெற்ற படைவீரர்களும், விதவைகளும் சிறுதொழில் தொடங்க அல்லது சிறிய அளவில் வியாபாரம் தொடங்கக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகை :—

1968-69	ரூ. 25,000
1969-70	ரூ. 2,25,750
1970-71	ரூ. 10,45,982

5. ஓய்வுபெற்ற படைவீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கூட்டுறவுக் கடன் தொகை :—

1967-68	ரூ. 80,000.00
1968-69	ரூ. 2,10,000.00
1969-70	ரூ. 90,000.00
1970-71	ரூ. 5,11,100.00

பொதுப்பணித் துறை, என்பது வருவாய்த்துறை போன்ற தாய்த் துறையாகும். முடியுடை மூவேந்தர் ஆண்ட காலத்தில் ஏரி வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் மூலம் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குப் பல பாசனத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கரிகால் பெருவளத்தான் போன்ற மன்னர்கள் ஆற்றுநீரை அணைகள் மூலம் தேக்கியும், காவிரிக்குக் கரைகள் அமைத்தும் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுபட்டனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இம்மண்ணிலே வேரூன்றிய பின்னர் தான், முறையான பொதுப்பணித் துறை உருவானது. சிறப்பாகப் பாசன வசதிகளை முதன் முதலில் உருவாக்குவதில், இத்துறை முழுக் கவனம் செலுத்திய போதிலும், நெடுஞ்சாலை அமைத்தல், அரசுக்கு வேண்டிய கட்டடங்கள் அமைத்தல் எனும் பணியிலும் ஈடுபட்டது. மக்களிடையே தோன்றியுள்ள மறுமலர்ச்சி எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப, அரசு பல நன்மைகளை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையில், இத்துறை இன்று பெரிதும் வளர்ந்து பரந்துள்ளது.

பொதுப்பணித்துறை கட்டடப் பகுதி தமிழ்ப்பண்பு கெடாதவகையில், வளரும் பொறியியல் அறிவின் மூலம், குறைந்த செலவில், உறுதி வாய்ந்த கட்டடங்களை அமைத்து வந்துள்ளது; அமைத்து வரும்.

பொதுப்பணித்துறை, அரசின் கல்வி, பொதுநலம், காவல், விவசாயம் போன்ற பல்வேறு துறையினருக்குத் தேவையான கட்டடங்களை உருவாக்கித் தருகிறது. மைய அரசு, நகராட்சிகள், அரசு உரிமை பெற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவைகட்குத் தேவையான கட்டடங்களையும் உருவாக்கித் தருகின்றது. மேலும், தமிழக அரசின் எல்லாப் பொதுக்கட்டடங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகிறது.

முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் (66-67-ம் ஆண்டு உட்பட) பதினாறு ஆண்டுகளில், பொதுப்பணித்துறை உருவாக்கித் தந்த கட்டடங்களின் மதிப்பு சுமார் 25 கோடியாகும். கடந்த நான்கு

ஆண்டில் கட்டடங்கள் அமைக்கச் செலவழித்த தொகை 21 கோடி ரூபாயாகும். 1950-51 முதல் 1966-1967 வரை மருத்துவமனைக் கட்டடங்களுக்காகச் செலவழித்த தொகை 11.75 கோடி ரூபாயாகும். 1967-68 முதல் 1970-71 வரை மருத்துவமனைக் கட்டடங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 9 கோடி ரூபாயாகும். மேலும், முழு, மைய அரசு நிதி உதவியுடன், தமிழகமெங்கும் இந்த ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு 72-மார்ச் திங்களுக்குள் முடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள குடும்பநலத்திட்டக் கட்டடங்களின் மதிப்பு சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாயாகும்.

மருத்துவக் கல்லூரிகள், மருத்துவ மனைகள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆகியவைகளுக்கான கட்டடங்கள் அமைக்க நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது, முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத்திட்டக் காலத்தில் செலவிடப்பட்ட தொகைக்குச் சமமாகும். அறுபது மாவட்ட, வட்ட மருத்துவ மனைகளில், கூடுதல் கட்டடங்கள் கட்டும் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 10 இடங்களில் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றவைகள் பல்வேறு நிலையில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 45 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள், 374 குடும்பநலத்திட்ட நிலையங்கள், 891 துணை நிலையங்கள் அமைக்கும் பணி இந்த ஆண்டு

தொடங்கப் பட்டுள்ளது. இக்கட்டடங்கள் 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களுக்குள் முடிக்கப்படத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவைக்கான கட்டடங்கள் அமைக்கும் பணி 67-68ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தான் முழுமூச்சுடன் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் கல்விக் கட்டடங்களுக்காச் செலவிடப்பட்ட தொகை, 1947- முதல் 1967 வரை செலவிடப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாகும். வேலூர், சென்னை, கிருஷ்ணகிரி, இராசிபுரம், நாமக்கல், கடலூர், கும்பகோணம், பொன்னேரி, அரியலூர், கரூர், திருச்சி, திருவண்ணாமலை, வாலாஜாபேட்டை, தஞ்சாவூர், ஆகிய இடங்களில் புதிய கல்லூரிகளுக்கான கட்டடங்கள் சுமார் 75 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யாறு, விருத்தாசலம், மதுரை, திண்டிவனம், இராமநாதபுரம், திருப்பூர், குடியாத்தம், ஆகிய இடங்களில் புதிய கல்லூரிக்கான கட்டடங்கள் சுமார் 50 இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், புதுக்கோட்டை, தருமபுரி, திருவாரூர், விழுப்புரம் ஆகிய இடங்களில் சுமார் 51 இலட்ச ரூபாய் செலவில் புதிய கல்லூரிக்கான கட்டடங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

காவல் துறையினருக்கான குடியிருப்புகள் இதுவரை 7,500 ஆகும். சென்ற ஆண்டுவரை சுமார் 56 இலட்ச ரூபாயும், இந்த ஆண்டில் 20 இலட்ச ரூபாயும் செலவிடப்பட்டுள்ளது. சுமார் 50 இலட்ச ரூபாய் செலவில் குடியிருப்புக் கட்டடங்கள் கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. பணிகள் விரைவில் தொடங்கப்படும். எல்லாக் காவல் துறை ஊழியருக்கும் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் குடியிருப்புகள் அமைத்துத் தருவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மதுரையில் இணைந்த நீதிமன்றக் கட்டடங்கள் 10 இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கரூரில் 'முன்சீப் கோர்ட்' கட்டடங்கள் நான்கு இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. சென்னையில், வழக்குரைஞர்கள் தங்கும் அறை கட்டடங்கள் சுமார் 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தாம்பரம், திருவொற்றியூர், திருவள்ளூர், ஆரணி நகராட்சிகளுக்கான அலுவலகக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. காஞ்சிபுரம் பேருந்து நிலையமும், வேலூர் நகர் அங்காடியும் பொதுப்பணித் துறையினாலேயே கட்டப்பட்டன. திருச்சி நாளங்காடி, திருமண மண்டபம், அரக்கோணம் அலுவலகக் கட்டடம், ஆகியன தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும், மைய அரசின், அஞ்சல் துறை, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நிறுவனம், தமிழக அரசின் கால்

நடைத்துறை, வருவாய்த்துறை, மீன்வளத்துறை, சிறைத்துறை, பொதுநிர்வாகம் ஆகியவைகளுக்குத் தேவையான கட்டடங்களையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளோம்.

பொதுப்பணித்துறைக் கட்டடப் பகுதி, குறைந்த செலவில், அழகும், உறுதியும் வாய்ந்த கட்டடங்களை தற்கால தொழில் நுட்பங்களை இணைத்து ஆங்காங்கே கிடைக்கும் கட்டடப் பொருள்களைக்கொண்டு, உருவாக்கி வருகின்றது; இப்பணி மக்கள் ஒத்துழைப்புடனும், ஊழியர்கள் உழைப்புடனும் மங்காது சிறந்து தொடங்கும்.

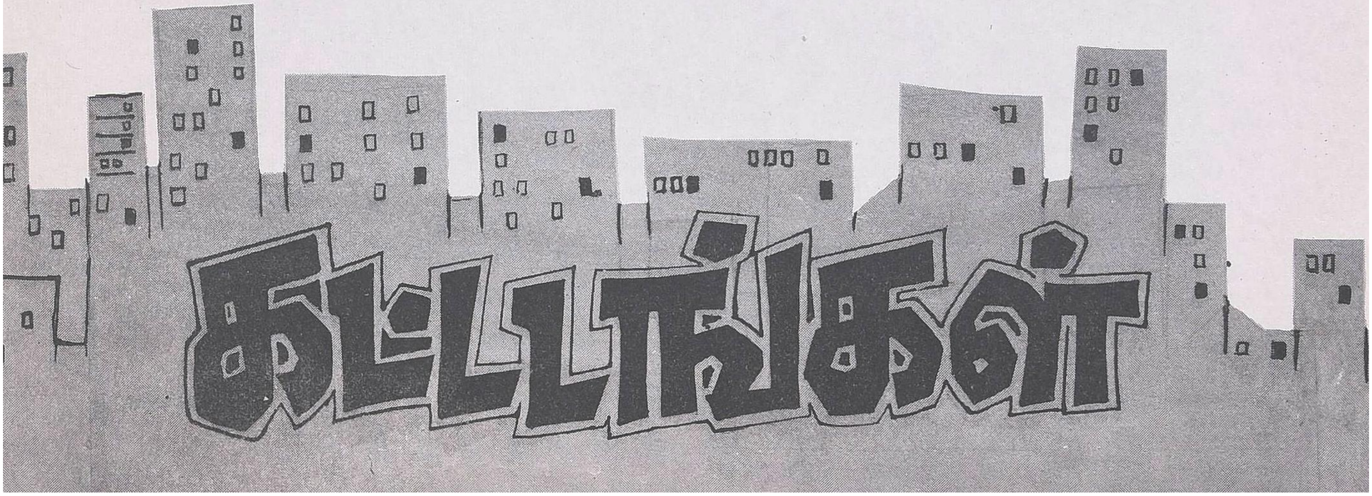

NAS 478
மர்பி
மினியாய்
டிரான்ஸிஸ்டர்கள்
...லண்டனுக்கு
என்னுடைய ஆங்கிலேய
ரசிகர்களும்கூட என்னை
விரும்பத்
தொடங்கிவிட்டனர்.
பெருமைக்குரிய விஷயம்!
FOR EXPORT
BOMBAY TO LONDON
MURPHY TRANSISTORS

தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனிச்சலுகைகள்

ஆண்டாண்டுக் காலமாகச் சமுதாயத்தின் அடித் தளத்திலேயே ஆழ்த்தப்பட்டுக் கிடக்கும் அரிசனங்கள் மற்றும் மலைசாதியினரின் நலத்தில் இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அவர்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு பல புதிய திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. அரிசனங்களுக்கும், மலை சாதியினருக்கும் அரிசன நலத்துறையின் மூலமாக அரசு செய்துள்ள நன்மைகள் பலவாயினும் அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

1. அரிசன மாணவர்களுக்கும், மலைசாதி மாண வர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள படிப்பு உதவித் தொகை பற்றிய விவரம்.

ஆண்டு	படிப்பு உதவித் தொகை பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை	படிப்பு உதவித் தொகையாக அளிக் கப்பட்ட மொத்தத் தொகை (லட்சத்தில்)
1967-68	2,67,400	68.25
1968-69	2,89,973	74.75
1969-70	3,60,539	82.16
1970-71	3,68,069	74.29

2. தமிழ்நாடு அரசின் அரிசன நலத்துறையால் நடத்தப்பெறும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செலவிடப் பட்ட தொகை:—

ஆண்டு	செலவிடப்பட்ட தொகை (லட்சத்தில்)
1967-68	112.76
1968-69	127.91
1969-70	134.74

தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் 831 அரிசனநலப் பள்ளிகள் உள்ளன. இப்பள்ளிகளில் 1,10,746 மாணவ மாணவிகள் படிக்கின்றனர்.

3. அரிசன நலத்துறையினரால் நடத்தப்பெறும் மாணவ இல்லங்களும் அதற்குச் செலவிடப்பட்ட தொகையும் பற்றிய விவரம்.

ஆண்டு	நடத்தப்பட்ட மாணவர் இல்லங்கள்	மாணவர் இல்லங் களுக்காகச் செல விடப்பட்ட தொகை (லட்சத்தில்)
1967-68	396	65.43
1968-69	411	68.15
1969-70	427	74.71
1970-71	457	37.43

தற்பொழுது உள்ள 457 மாணவ இல்லங்களில் 136 மாணவிகளுக்காகவும், 321 மாணவர்களுக்காக வும் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்வில்லங்களின் மூலம் 7,913 மாணவிகளும், 21,854 மாணவர்களும் பயன் பெற்று வருகின்றனர்.

4. அரிசனக் காலனிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு அளித்தல்:—

இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பு (1966-67) வரை தமிழ்நாட்டில் 2,362 அரிசனக் காலனிகளுக்கே ரூபாய் 20.10 லட்சம் செலவில் மின்சார இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு 1967-68 முதல் அரிசனக் காலனிகளுக்குப் பின்கண்ட வாறு மின்சார இணைப்பு அளித்துள்ளது.

ஆண்டு	மின்சாரம் வழங் கப்பட்ட அரிசனக் காலனிகள்.	மின்சாரம் வழங்க மானியமாகச் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை (லட்சத்தில்)
1967-68	448	3.50
1968-69	480	7.69
1969-70	1,175	9.14

5. அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கப்பட்ட அளவு:—

சொந்தமாக வீடு இல்லாத அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்துக் குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருப்பின் அவைகளை அரிசனக் காலனிக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது.

அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இல்லாவிட்டால், தனியாரிடமிருந்து நிலங்களை விலைகொடுத்து வாங்கி அரிசனங்களுக்கு நில ஒப்படை செய்யப்படுகிறது. நிலம் வாங்குவதற்கு ஆகும் முழுச்செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்வதுடன், சாலை மற்றும் வசதிகளை அமைத்து மனைப்பிரிவு செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 5 சென்ட் நிலம் வீடு கட்டுவதற்காக ஒப்படை செய்யப்படுகிறது. இவ்வகையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பின்வருமாறு.

ஆண்டு	வழங்கப் பட்ட மனைப் பட்டாவின் எண்ணிக்கை	மனைப்பட் டாவாக வழங் கப்பட்ட நிலப்பரப்பு	மனைப்பட்டா வழங்கிய வகையில் ஏற் பட்ட செலவு
1967-68	11,166	815.60 ஏக்	29.88 லட்
1968-69	10,816	566.81 ,,	16.96 ,,
1969-70	6,643	679.01 ,,	25.34 ,,

6. அரிசனக் காலனிகளுக்குக் குடிநீர் வசதிநிலை முதலிய வசதிகளை அளித்தல்:—

ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் கிராம வேலைத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மானியத்தில் (Village Works Grant) 20 சத அளவை அரிசனங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. அரிசனக் காலனிகளுக்குக் குடிநீர்க் கிணறுகள் அமைக்கவும் சாலைகள் அமைக்கவும் முறையே 15 சதம், 10 சதம் பங்குத் தொகையை அரிசன நலத்துறை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுத்து உதவுகிறது. பழைய கிணறுகளைப் பழுது பார்த்தல், மயான சாலை அமைத்தல் போன்ற வேலைகள் மாவட்ட நல அலுவலர் மூலம் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வகையில் பின்கண்ட முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	அரிசனநலத்துறை மூலம் செலவிடப்பட்ட தொகை
1967-68	ரூபாய் 17.76 லட்சம்
1968-69	ரூபாய் 14.39 ,,
1969-70	ரூபாய் 16.77 ,,

7 அரிசனங்கள் சிறுதொழில் தொடங்க வட்டியில்லாக் கடனுதவி அளிக்கப்பட்ட தொகை:—

அரிசனங்கள் சிறுதொழில் தொடங்கி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்காக வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கும் திட்டத்தை இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே முதன் முதலாக 1968-69-ஆம் ஆண்டில் துவங்கியது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 5000 வரை, துவங்கப்படும் தொழிலின் தன்மைக்கேற்பக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு கடன் வாங்க, கடன் கேட்கும் தொகையைப் போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு மதிப்புள்ள சொத்துக்களை ஈடுகாட்ட வேண்டும். இவ்வகையில் பின்கண்டவாறு கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	கடன் பெற்றவர்	கடனுதவிக் கொடுக்கப் பட்ட தொகை ரூ.
1968-69	167	98,750
1969-70	612	2,61,250

நடப்பாண்டிற்கு ரூபாய் 2,20,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடன் மனுக்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

8. பாசனக் கிணறு வெட்டவும், உழவு மாடுகள் வாங்கவும் வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகை :—

பாசனக் கிணறு வெட்ட, கிணறு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1500 மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அது போல் உழவு மாடுகள் வாங்க ஓர் இணை மாடுகளுக்கு ரூபாய் 400 வீதம் மானியம் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இந்த மானியங்களை இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு இந்த ஆண்டு முதல் முறையே ரூபாய் 2000, ரூபாய் 500 என உயர்த்தியுள்ளது. இவ்வகையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பின்வருமாறு உள்ளது.

ஆண்டு	வெட்டப் பட்ட பாசனக் கிணறுகள்	வழங்கப் பட்ட உழவு மாடுகள்	செலவிடப் பட்ட தொகை ரூ.
1967-68	482	679 இணை	7.79 லட்.
1968-69	707	—	5.73 ,,
1969-70	1000	542 இணை	9.15 ,,
1970-71	535	141 இணை	4.41 ,,

9. அரிசனங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அரிசன பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்சங்க உறுப்பினர்கள் கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் முன்பு ரூபாய் 300 நிதி உதவி (ரூபாய் 150 மானியம், 150 கடன்) கொடுக்கப்பட்டதை இன்றைய அரசு 1969-70 முதல் ரூபாய் 500 ஆக (ரூபாய் 250 மானியம், 250 கடன்) உயர்த்தியது. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரிசனநலத்துறை மூலம் பின்வருமாறு செலவிடப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	புதிதாகத் துவங் கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ.
1967-68	27	2.08 லட்.
1968-69	37	2.95 ,,
1969-70	32	3.79 ,,

10. அரிசனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக ஒற்றை வீடுகளுக்கு ரூபாய் 940 வீதமும், இரட்டை வீடுகளுக்கு ரூபாய் 1,805 வீதமும் கொடுக்கும் திட்டத்தை இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு நடப்பு ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்தொகையில் ஒற்றை வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ரூபாய் 250 மட்டுமே கடனுதவும், இரட்டை வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ரூபாய் 500 மட்டுமே கடனுதவும் அடங்கியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

11. அரிசனக் காலனிகளைத் தூய்மையாக வைத்திருப்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறந்த காலனிகளுக்குப் பரிசு கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு காலனிக்கு ரூபாய் 300 மதிப்புள்ள வானொலிப் பெட்டி பரிசாக வழங்கப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின்கீழ் பரிசு பெற்ற காலனிகள் விவரம்.

ஆண்டு	பரிசு பெற்ற காலனிகள்
1967-68	96
1968-69	113
1969-70	107

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தீண்டாமை அகற்றப் பாடுபடும் இரண்டு கிராமங்களுக்குப் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் முதற் பரிசு பெறும் கிராமத்திற்கு ரூபாய் 1000-மும், இரண்டாம் பரிசு பெறும் கிராமத்திற்கு ரூபாய் 500-ம் வழங்கப்படுகிறது.

12. தமிழ்நாட்டில் அரிசன மக்களுக்குச் சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களைக் கற்பிப்பதற்காக 25 சமுதாய நிலையங்கள் உள்ளன. இந்நிலையங்களின் மூலம் அரிசனக் குழந்தைகளுக்குப் பாலும், மதிய உணவும் வழங்கப்படுகின்றன. முதலுதவி செய்வதற்குத் தேவையான பொருள்களும் இந்நிலையங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நிலையங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை பின்வருமாறு.

ஆண்டு	செலவிடப்பட்ட தொகை
1967-68	ரூ. 1.66 லட்சம்
1968-69	ரூ. 1.78 ,,
1969-70	ரூ. 1.83 ,,

13. துப்புரவு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ரூபாய் 1500 வழங்கப்படுகிறது. இதில் ரூபாய் 750-ஐ தமிழ்நாடு அரசு மானியமாகக் கொடுக்கிறது. மீதியுள்ள ரூபாய் 750 உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கடனுகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பின்வருமாறு.

1967-68	44 வீடுகள்.
1969-70	1253 ,, (868 வீடுகள் முன்னேற்ற நிலையில் இருந்தன)

14. சுத்தம் செய்யும வேலையில் ஈடுபடுபவர்கள் மலத்தைச் சுமந்து செல்வதைத் தடுப்பதற்காகச் சக்கர வண்டிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அரிசன நலத்துறைக்காகக் கிராமநலத்துறையால் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், பின்கண்டவாறு செலவிடப்பட்டுள்ளது.

1967-68	ரூ. 0.39 லட்சம்
1968-69	ரூ. 0.11 ,,
1969-70	ரூ. 0.98 ,,

ஆண்டு	கிணறுகள்	செலவு
1967-68	106	ரூ. 5.48 லட்சம்
1968-69	359	ரூ. 5.92 ,,
1969-70	250	ரூ. 7.62 ,,

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம் வழங்கும் திட்டத்தை இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே 1968-69-ல் கொண்டு வந்தது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகளில் ஒருவர் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவராகவோ அல்லது மலைசாதி வகுப்பைச் சார்ந்தவராகவோ இருந்தால், இத்திட்டத்தின்கீழ் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 1968-69-ல் 48 தங்கப்பதக்கமும், 1969-70-ல் 35 தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிற்கு ரூபாய் 10,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

19. அரசினர் மருத்துவமனை மற்றும் முதல்நிலை சுகாதார நிலைய டாக்டர்கள் அரிசனநலப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், விடுதிகளுக்கும் சென்று மருத்துவ ஆய்வு செய்வதற்காக மாதம் ரூபாய் 50 உதவித் தொகை அளிக்கும் திட்டத்தை இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே 1969-70 முதல், செயல்படுத்தி வருகிறது.

20. தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத்துறையின் கீழ் கோவை திருச்சி, நகரங்களில் உள்ள ஓட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பெரிய மோட்டார் வாகனங்களை ஓட்டுவதற்கு அரிசன, மலைசாதி மக்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தை இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே முதன்முதலாக 1970 ஜனவரி முதல் செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் ஒவ்வொரு ஓட்டுநர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் 50 பேர்களுக்கு, 3 மாதகாலப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 50 வீதம் பயிற்சி உதவிப்பணம் அளிக்கப்படும்.

குடிநீருக்கும் ஒரு வாரியம்

1972-க்குள் தமிழ்நாட்டில் கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் மின்சாரம் வழங்கிட விரைந்து செயலாற்றுகிறது தமிழக அரசு. அதேபோல் வெகுவிரைவில் தமிழ்நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்க வழி செய்துள்ளது தமிழக அரசு.

31-3-1968 முடிய தமிழ் நாட்டில் 2821 கிராமங்களும், 9074 குக்கிராமங்களும் எவ்விதப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியும் இல்லாத நிலையில் இருந்தன. இவ்வவல நிலையினைப் போக்கி இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி, 1971-72ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி செய்து தருவதென அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. இதை நல்ல முறையில் செயற்படுத்துவதற்கென, மாநில அளவில் குடிநீர் — வடிகால் திட்ட

வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குடிநீர் வசதி அளிப்பதற்கென்றே, இந்த வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆயுள் காப்புக் கழகத்திடம் இருந்து கீழ்க்கண்ட 22 குடிநீர்த் திட்டங்களையும், 4 வடிகால் திட்டங்களையும் 1969-70ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்ற, ரூபாய் 192.33 லட்சம் கடனுகப் பெறப்பட்டது.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள்

ஊரின் பெயர்	கடனுக வழங்கப்பட்ட ரூபாய் (லட்சத்தில்)
ஆலந்தூர்	10.00
செங்கற்பட்டு	3.33
தாம்பரம்	6.67
திருக்கோவிலூர்	4.33
கள்ளக்குறிச்சி	3.00
ஆம்பூர்	8.67
திருப்பத்தூர்	5.00
வாணியம்பாடி	6.67
மேல் விசாரம்	3.33
சேலம்	33.33
ஆத்தூர்	6.67
கிருஷ்ணகிரி	8.83
திருவாரூர்	6.67
ஈரோடு	4.00
பெருந்துறை, சென்னிமலை, கருமாண்டி செல்லிப்பாளையம்	8.67
பொள்ளாச்சி	5.33
உதகமண்டலம்	14.67
மதுரை	8.00
இராமநாதபுரம்	8.00
கடையநல்லூர்	4.33
கோவில்பட்டி	17.33
விக்கிரமசிங்கபுரம்	4.00

வடிகால் வசதி ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள்

காஞ்சிபுரம்	2.67
திருச்சி	6.67
கோயம்புத்தூர்	1.33
மதுரை	1.33

ஆயுள் காப்புக் கழகக் கடன் உதவியுடன் 1969-70ல் 26 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனுல், 1970-71ல் 52 புதிய குடிநீர், வடிகால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஓர் ஒருங்கிணைந்த திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. 1970 ஜூலைத் திங்களில் 52 புதிய குடிநீர், வடிகால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ரூபாய் 140.83 லட்சமும், 22 முடிவு பெருத திட்டங்களுக்காக (இரண்டாம் தவணை) ரூபாய் 155.46 லட்சமும், ஆக மொத்தம் ரூபாய் 296.29 லட்சம் ஆயுள் காப்புக் கழகத்திடம் கடனுகக் கேட்கப்பட்டது.

கடன் வழங்கப்பட்டுள்ள 50 திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படுவதுடன் எஞ்சியுள்ள 24 திட்டங்களும் முடிந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படும்.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்

	உள்ளாட்சி நிறுவனத்தின் பெயர்	கடனுக வழங்கப்படவிருக்கும் ரூபாய் (லட்சத்தில்)
1.	ஆலந்தூர்	15.67
2.	செங்கற்பட்டு	5.34
3.	கள்ளக்குறிச்சி	0.50
4.	ஆம்பூர்	3.76
5.	திருப்பத்தூர்	9.99
6.	மேல்விசாரம்	0.67
7.	சேலம்	2.69
8.	ஆத்தூர்	1.49
9.	திருவாரூர்	2.95
10.	ஈரோடு	1.17
11.	பெருந்துறை,	2.70
	சென்னிமலை,	3.60
	கருமாண்டிசெல்லிப்பாளையம்	3.61
12.	பொள்ளாச்சி	6.66
13.	உதகமண்டலம்	4.90
14.	மதுரை	3.33
15.	இராமநாதபுரம்	2.73
16.	கடையநல்லூர்	7.46
17.	கோவில்பட்டி	7.72
18.	விக்ரமசிங்கபுரம்	9.31
19.	உத்திரமேரூர்	9.33
20.	பூந்தமல்லி	3.00
21.	பண்ணுருட்டி	8.00
22.	சிதம்பரம்	1.00
23.	காவேரிப்பாக்கம்	1.00
24.	சோளிங்கர்	1.67
25.	சேலம்	4.00
26.	மேட்டூர்	3.33
27.	பள்ளிபாளையம்	1.00
28.	மோகனூர்	0.50
29.	அறந்தாங்கி	1.05
30.	சீரங்கம்	3.33
31.	புஞ்சை புகளூர்	4.00
32.	குளித்தலை	2.00
33.	இலப்பைக்குடிக்காடு	0.50
34.	புஞ்சை புளியம்பட்டி	8.67
35.	திருப்பூர்	2.00
36.	காங்கேயம்	12.00
37.	சிறுமுகை	2.60
38.	நிலக்கோட்டை	3.00
39.	ஒட்டன்சத்திரம்	2.00
40.	காரைக்குடி	12.67
41.	சிவகங்கை	14.00
42.	கீழக்கரை	6.67
43.	திருப்பத்தூர் (இராமநாதபுர மாவட்டம்)	3.33
44.	புளியங்குடி	2.00
45.	காயல்பட்டினம்	2.00
46.	செட்டிகுளம்	1.00

வடிகால் வசதித் திட்டங்கள்

வடிகால் வசதித் திட்டங்கள்

47.	காஞ்சிபுரம்	13.33
48.	திருச்சிராப்பள்ளி	27.98
49.	கோயம்புத்தூர்	8.81
50.	மதுரை	8.67

இவ்விடம்
குறைந்த விலையில்
அரிசி கிடைக்கும்
தமிழ்நாடு அரசின் சீரிய கொள்கையால் உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டு எங்கும் அரிசி குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் நிலை.
பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வளிக்க நாற்பது லட்சம் ரூபாயில் புதிய திட்டம்.
விட்டுடு சாமி! வேலை கிடைக்கலே! அதுதான் பிச்சை எடுக்கிறேன்!
பயப்படாமே என் கூட வா! உழைச்சுச் சாப்பிடலாம்! வேலை தருகிறேன்!
கல்விக்காக
1967-ல் 44 கோடி ரூபாய்
1970-ல் 67 கோடி ரூபாய்

தமிழ் வளர்த்தோருக்குத் தலைநகரில் சிலைகள்

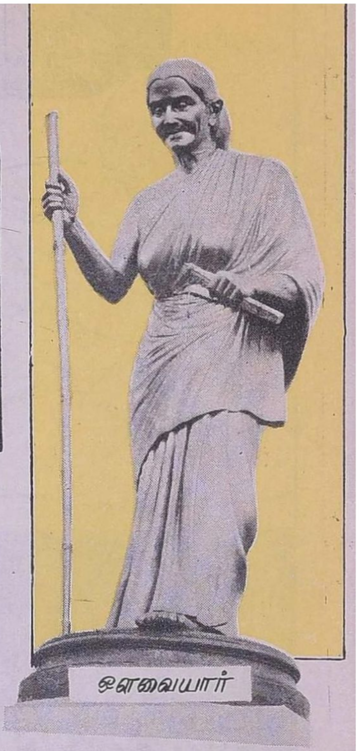

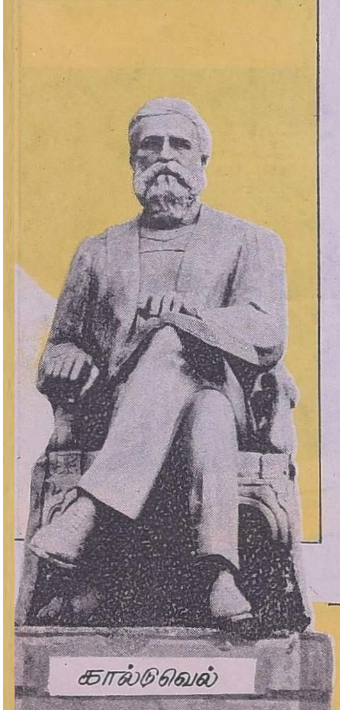

பாரதிதாசன்

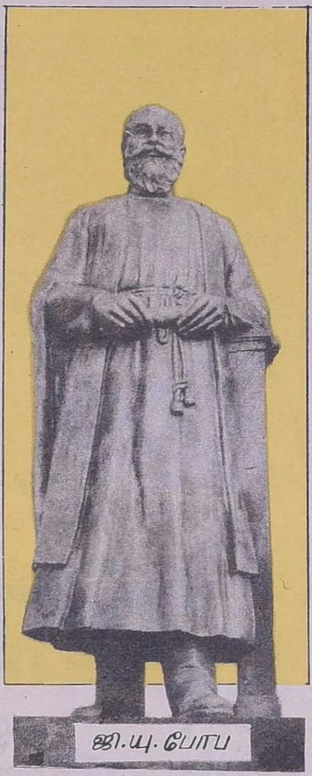
ஜி.யு.போப

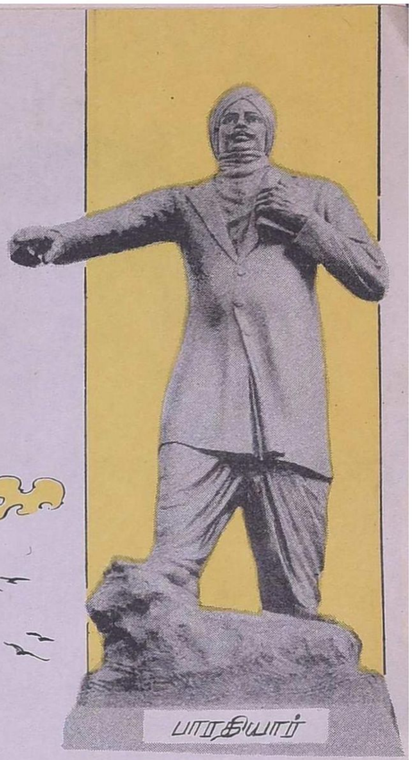
பாரதியார்

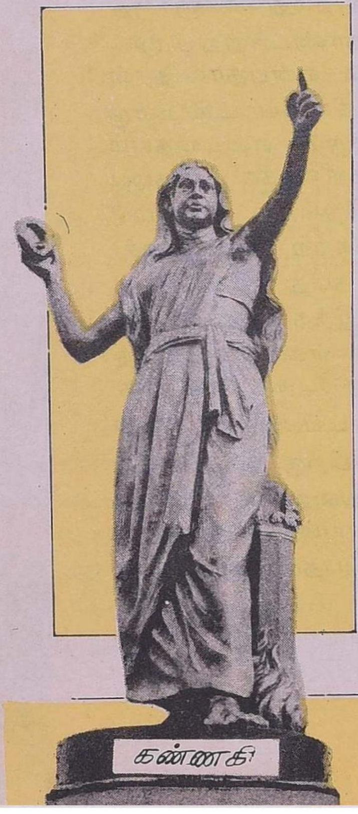
கண்ணகி

வீரமாமுனிவர்

கம்பர்

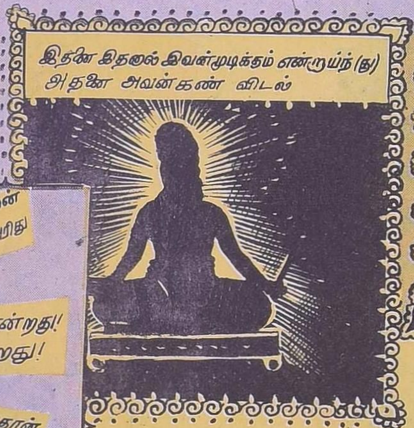

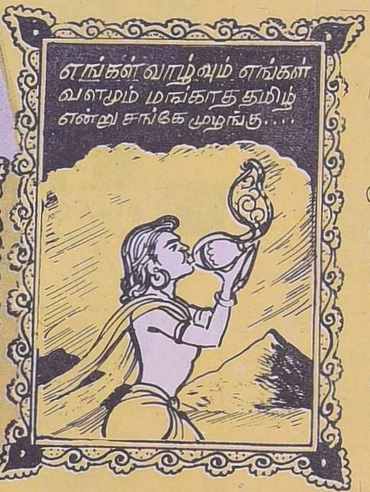

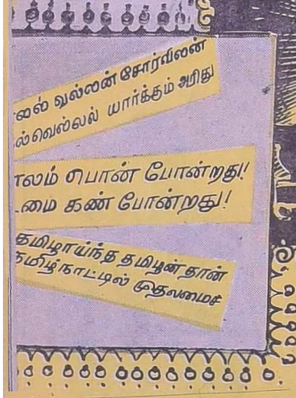

அரசியல் துறை அதிகாரங்களும், நிதித் துறை அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கு மேலும் தேவை என்று கேட்பது, மாநிலங்களில் இருப்போர் அதிக அதிகாரங்களை நுகர வேண்டுமென்கிற ஆசையால் அல்ல; மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு நெருங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டால்தான் எதிர்பார்க்கும் விதத்தில், நமது மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற முடியும் - என்பதால் தான் மாநில சுயாட்சி கோருகிறோம் என்பதையும் தெளிவாக்க விரும்புகிறோம். மேலும், விஞ்ஞான யுகத்திற்கேற்ற (சமதர்மச்) சமுதாயம் அமைப்பதே நமது இலட்சியம் என்று கூறுகிற நேரத்தில், இந்த நோக்கத்தில் நமது பொருளாதாரக் கொள்கையும், சமுதாயக் கொள்கையும் இணைந்திருப்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறோம். சாதி - பேதம் நிறைந்த நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் நமது வளர்ச்சிக்குப் போடப்படும் விலங்காகும். மிகப் பெரிய சமுதாய சீர்திருத்தப் பணிகள் – ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு நாம் செய்திருக்கும் சாதனைகள் சாதாரணமானதல்ல. ஆகவே சமுதாய சீர்திருத்தத் துறையில் நமது பணி தொடர்ந்து நடைபெறும். அதுவே விஞ்ஞான யுகத்திற்கேற்ற சமுதாயம் உருவாகும் வழி என்று கருதுகிறோம். சோஷலிஸ சமுதாயம் நமது இலட்சியமாக இருப்பதால் அடிப்படை

உரிமைகளை அழித்து விட்டு, வறுமையை அனைவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்பது அரசின் நோக்கமல்ல. ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்வு ஒளிபெற - சமூக நீதி நிலைத்திட - சோஷலிஸம் நடைமுறைக்கு வந்திட - தனி மனிதனின் வாழ்வுக்கான அடிப்படை சொத்து உரிமைகளைச் சீர்குலைக்காமல் அரசு சீரிய பணியாற்றும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் வகையில் நான்காவது திட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். பெரிய தொழில்களோடு, சிறு தொழில் வளர்ச்சி, கிராமப்புற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் நீக்க உதவும் என்று கருதுகிறோம். சிறு தொழில்களை அமைக்கச் சிறந்த வாய்ப்புகள் இருப்பினும் போதிய நிதி வசதி இன்மையால் பலர் இதற்கு முன் வரவில்லை. இக்குறையைத் தீர்க்கத் தமிழ் நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி வாரியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இதன் பணியைத் தீவிரப்படுத்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு குழுவினை அமைக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். சிறு கடை வைப்பது - சிறு வியாபாரம் நடத்துவது - ஆகியவையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க உதவும். சிறு கடை வைக்க முனைவோருக்கும், சிறு தொழில் நடத்த முனைவோருக்கும் போதிய நிதி வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க ; சிறுதொழில் - சிறு வியாபார உதவி வாரியம் அமைக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். சமதர்ம சமுதாய அமைப்பில் நமது கவனத்தைக்கவர்கிறவர்கள் வாய்ப்பு வசதிகளின்றிஇருக்கின்ற பின்தங்கிய சமூகத்தவரும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுமாவர்.

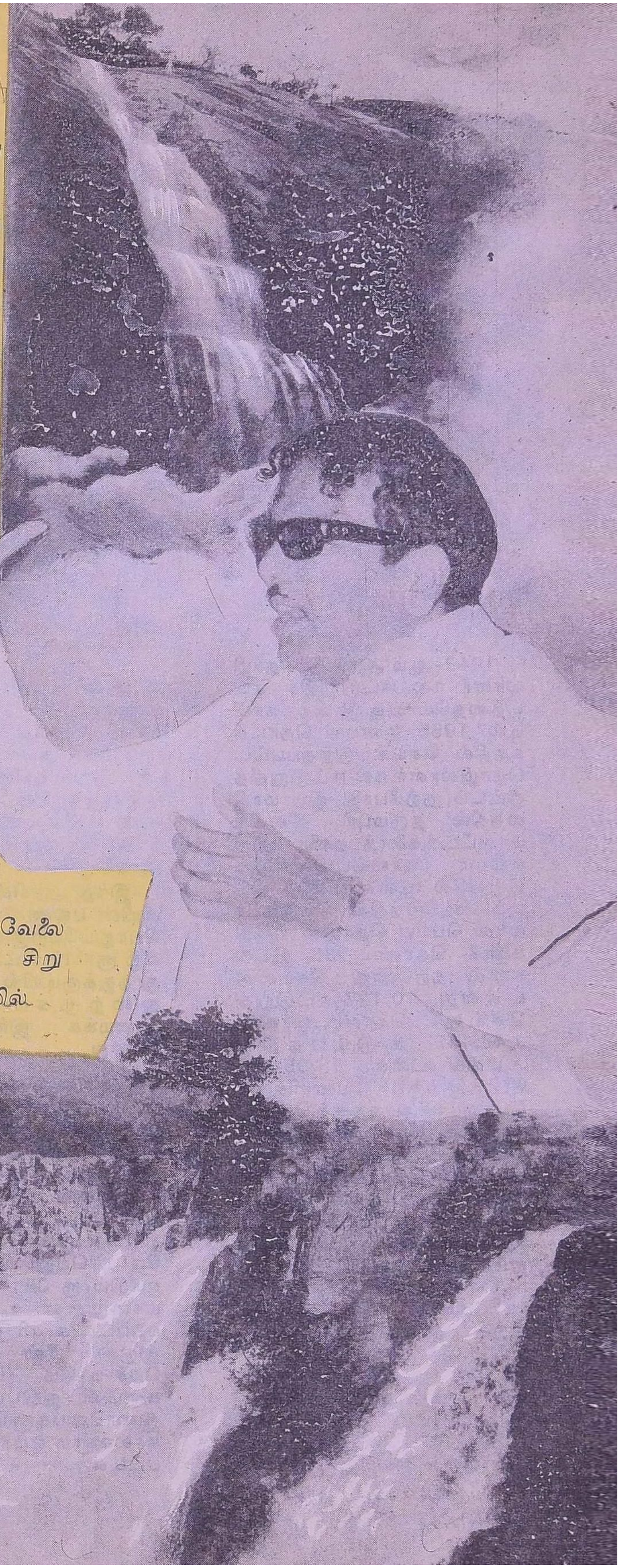

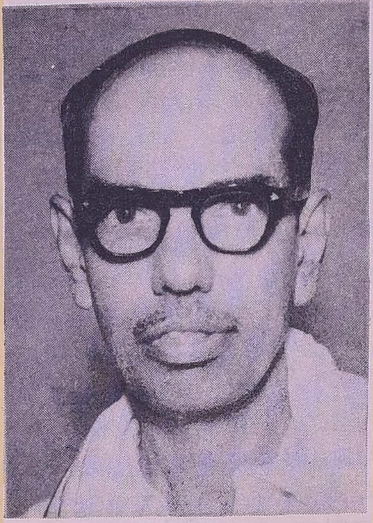

1948-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தையொட்டி தமிழ் நாட்டில் 1955 ஜனவரி தொடக்கத்தில் செயல்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம், தற்போது இம் மாநிலத்தில் தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயலில் உள்ளது. இத் திட்டம், மாநிலத்தில் பெரும்பாலான பெரிய தொழில் பகுதிகளைக் கொண்ட 33 இடங்களில் தற்போது செயலில் உள்ளது. 10,127 ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள். 3,46,447 குடும்பத்தில் அடங்கி உள்ள 13,95,915 பேர்களுக்குப் பயனளிக்கும் பொருட்டு அரசுக்குச் சொந்தமான 85 அரசு மருந்தகங்கள், ஒன்பது வலம் வரும் மருந்தகங்கள், தொழிலாளர் பயனுக்கான 5 மருந்தகங்கள், மூன்று பகுதி நேர தனி மருத்துவ மனைகள், மாநில முழுவதும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த அரசின் விடாமுயற்சியின் பலனாக மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டத்தின் கீழ் ரூ 210 லட்சம் செலவில் தூத்துக்குடியில் மீன் பிடி துறைமுகம் ஒன்றை அமைக்க இந்தியா முன் வந்தது.

அரசினால் வகை செய்யப்பட்ட மீன்பிடி வசதிகளின் பயனாக 1970 சனவரி முடிய தமிழ் நாட்டின் துறைமுகங்களிலிருந்து ரூ 2.04 கோடி மதிப்புள்ள மீன் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது மற்றொரு சாதனையாகும். இதில் ரூ 1.3 கோடி பெறுமானமுள்ள கருவாடும், ரூ 0.81 கோடி பெறுமானமுள்ள உறைய வைக்கப்பட்ட கூனி இறால், சிங்கி இறால் மீன் வகைகளும் பெச்-டி-மெ (Beche-de-mes) சுருமீன் துடுப்புகளும், மீன் இரைப்பைகளும், தவளைக் கால்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறது நமது அரசு. மே தினத்தை ஊதியத்துடன் அமைந்த விடுமுறை நாளாக்கியிருக்கிறது. பொது மக்கள், தங்களது கடமையை உணர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று அண்ணா அவர்கள் கொண்டிருந்த எண்ணத்தைச் சீரணியினரின் துணை கொண்டு நிறைவேற்றி வருகிறது இந்த அரசு.

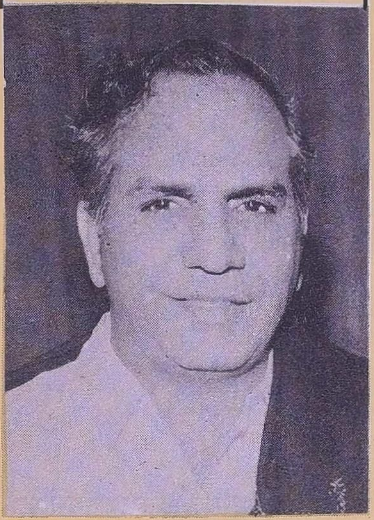

மக்களாட்சியின் அடித் தளங்களாக விளங்கும் ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கச் சட்டம் செய்து நடைமுறைப் படுத்தினோம். மக்களாட்சி முறை வளர்ச்சிக்கு இது ஓர் அருந் தொண்டாகும்.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் அடைந்திருக்கும் வெற்றியே இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறையில் காட்டிவரும் கவனத்திற்குச் சரியான எடுத்துக் காட்டாகும்.

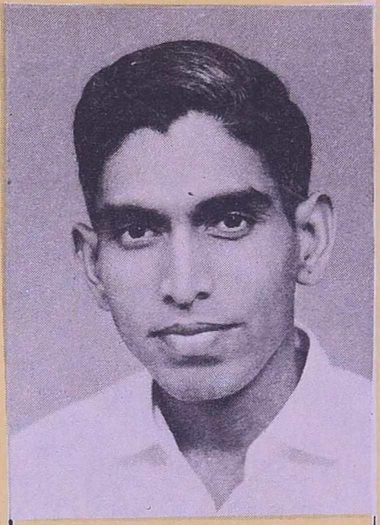

சேலம் இரும்பாலை மூலம் பல துணைத் தொழில்கள் உருவாக முடியும். சேலம் இரும்பாலையைத் தனி வாரியத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரவும், இதில் தமிழகத்திற்குப் பங்கு தரும்படியும் மைய அரசை வலியுறுத்துவோம். வெற்றியும் பெறுவோம். உருக்கு தேவையான அளவு இல்லாத காரணத்தால் தமிழகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட சிறு தொழில்களின் குறை இனி மேல் இருக்காது!

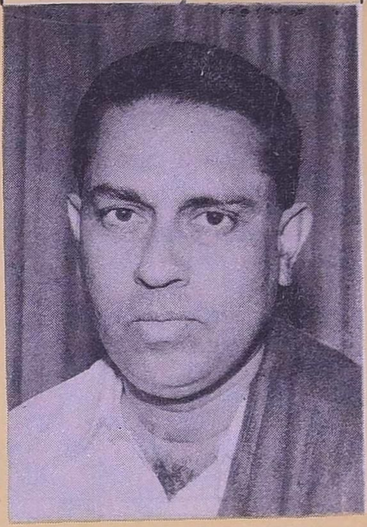

மைசூர் மாநிலத்தின் அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள், காவிரியின் கீழுள்ள பாசன நலனிற்குப் பெரிதும் தீங்கிழைக்கும் என அஞ்சுகிறோம். மாநிலங்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் விதித்துறைகளுக்கு உட்பட்டு இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுமென்று உறுதியளிக்க மைசூர் அரசு விரும்பவில்லை. மைசூர் அரசின் ஒருதலைப்பட்சமான நடவடிக்கையில் எழுந்த பாதகமான சூழ்நிலையை எண்ணி, 1956-ஆம் ஆண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நீர்த் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாட்டுக்கும் மைசூர் அரசுக்குமிடையேயுள்ள தகராறை நடுவர் மன்றத்துக்கு விடுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளோம்.

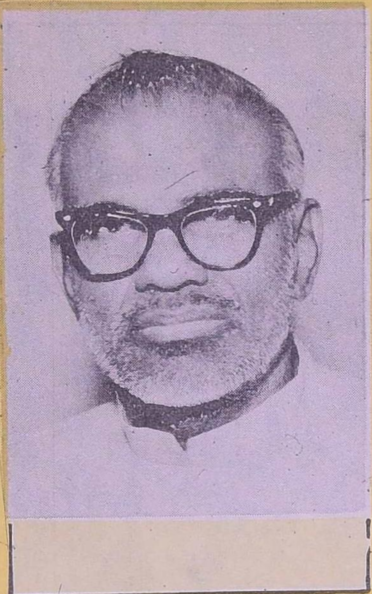

ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் உள்ள சின்னஞ் சிறு விவசாயிகளும் பலன் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன், நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகத்தைத் தமிழகத்தில் துவக்கியுள்ளோம். இந்தியாவில் வேறு எங்கும் இது போன்ற நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகம் கிடையாது; தமிழகத்தில்தான் உண்டு!

சமயச் சார்புள்ள அரசாக இருப்பினும் அல்லது, சமய நெறி முறையைப் பகுத்தறிவுக் கண்ணேடு அணுகும் அரசாக இருப்பினும், கோயில்களின் நிதி தவருகப் பயன்படுவதைத் தடுத்தே ஆகவேண்டும்! வழிபாட்டு முறைகளில் தலையிடாமல் வழிபாடு ஒழுங்காக நடந்து வர வகைசெய்வதும் இந்த அரசின் தொண்டு.

அகதிகளைக் குடியேற்றுவதற்காகத் திருச்சி மாவட்டத்தில் 1,200 ஹெக்டேர் பரப்புக்குமேல் நிலத்தை அரசு ஏற்கனவே ஒப்படைத்தது. இலங்கை அகதிகளைக் குடியேற்றி, தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இராமநாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்தூர், திருவாடானை வட்டங்களிலும் உள்ள காட்டுப் பகுதிகளையும் அரசு ஒப்படைத்தது.

முன்னுள் ஊராட்சிக் காடுகள் மீட்புக்காகவும், முன்னுள் ஜமீன் காடுகளை ஏற்று நிர்வகித்து வரவும், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. மென் மரங்கள், வாட்டில், கற்பூரத் தைல மரங்கள் கொண்ட தோட்டங்களும் வளர்க்கப்பட்டன.

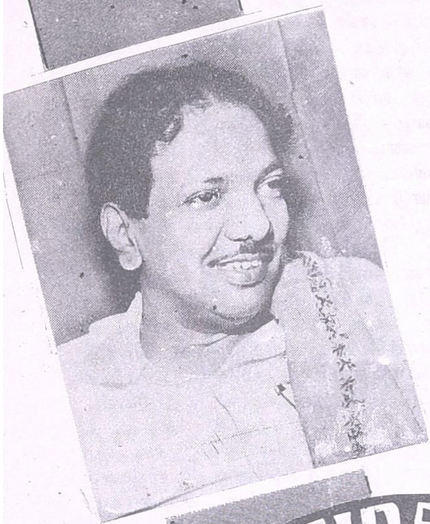

தமிழக முதல்வர் எழுதும்

இனியவை இருபது

13. பாரிஸ் நகரின் பின்னணி

சூரிக் நகரிலிருந்து சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் விமானம் பாரிஸ் நகர் வந்தடைந்தது. விமான நிலையத்தில் நம் தாயகத்தின் மக்களும், இந்திய 'தூதரகத்தினரும், ஏர் இந்தியா அதிகாரிகளும் பிரெஞ்சு அரசின் அதிகாரிகளும் வரவேற்றனர். அங்கிருந்து ''ஓட்டல் ஜார்ஜ்'' என்னும் விடுதிக்குச் சென்றோம்.

பாரிஸ் நகரம் 'உலகத்தின் இன்ப புரி'யாகும். நாடகம், நாட்டியம் போன்ற கலைகளுக்கு இன்றும் தாயகமாகத் திகழ்வதாகும். ஓவியம் முதல் ஒப்பனைக் கலை வரை, பாரிஸ் நகரக் கலைஞர்கள் உருவாக்குகின்ற பாணிகள் பாரெங்கும் பரவுகின்றன.

ரோமுக்கொரு டைபர், பான் நகருக்கொரு ரைன், லண்டனுக்கொரு தேம்ஸ், எகிப்திற்கு ஒரு நைல், (சென்னைக்கொரு கூவம்) என்பது போலப் பாரிஸ் நகரின் மத்தியில் சைன் நதி ஓடுகிறது. அதன் பளிங்கு நீரோட்டமும் அதில் உல்லாசப் படகுகள் மிதந்து செல்லும் காட்சியும் ரசிகத் தன்மையற்றவனையும் ரசிகனுக்கிவிடும்.

ஓங்கி வளர்ந்த அழகான கட்டடங்கள் நிரம்ப உண்டு பாரிஸ் நகரில். ரோம் நகருக்கு முசோலினி எழில் கூட்டியதைப் போல, பாரிஸ் நகரைப் பெரிதும் உருவாக்கியவன் மூன்றும் நெப்போலியன்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இந்த எழில் நகரம் தாக்குதலுக்கு ஆளாகித் தகர்ந்துபோகும் நிலைவந்தது. பாரிஸ் அழிவதை எண்ணிப் பார்த்திடவும் சகியாத ஆட்சியாளர்கள், ஜெர்மனித் துருப்புகள், பாரிசுக்குள் தடையின்றி நுழையலாமென்றும், அதனை அழித்துக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்றும் அறிவிக்கவே, பாரிஸ் நகரம் பழுதுபடாமல் தப்பியது. நான்கு ஆண்டுகள் இட்லரின் துருப்புகள் பாரிசை நோக்கி நெருங்கி வந்த வேளையில் கிளர்ந்தெழுந்த பொது மக்களால் மீட்கப்பட்டது.

விண்ணினை முட்டும் மாளிகைகள்; அவற்றில் அருமையான வேலைப்பாடுகள் அமைந்த சிற்பங்கள்; ஆனல் அவற்றின் நேர்த்தியை அனுபவித்திட முடியாத உயரத்தில் உள்ளன. ''அவையெல்லாம் வானவீதியில் செல்லும் தேவதைகள் பார்த்து ரசிக்க அமைக்கப்பட்டவை; நாம் கண்டு களிக்க அல்ல'' என்று அங்கு வேடிக்கையாகச் சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய கட்டடங்களில் ஒன்றுதான் 'நாட்டர் டாம்' ஆலயம். நாட்டர் டாம் என்றால் ''நமது தலைவி'' என்று பொருள். அது கன்னி மேரியைக் குறிக்கிறது. சைன் நதியின் இடையே உள்ள தீவுத்திட்டில் இந்த ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. 1163-ஆம் ஆண்டில் இதனைக் கட்ட ஆரம்பித்தார்களாம். 1240-ஆம் ஆண்டுதான் கட்டடப் பணி முடிவுற்றதாம். 430 அடி நீளமும் 170 அடி அகலமும் கொண்ட இந்த அற்புதக் கோயிலைப் பின்னணியாகக் கொண்டுதான் விக்டர் ஹியூகோ 'நாட்டர் டாம் கூனன்' (Hunchback of Notre dame) என்னும் அழியாத காவியத்தை எழுதியிருக்கிறார்.

''இந்திய மாளிகை''யில் (India House) இந்திய மாணவர்கள் எனக்கு வரவேற்பு ஒன்றினை நல்கினர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழர்களாக இருக்கக் கண்டேன்.

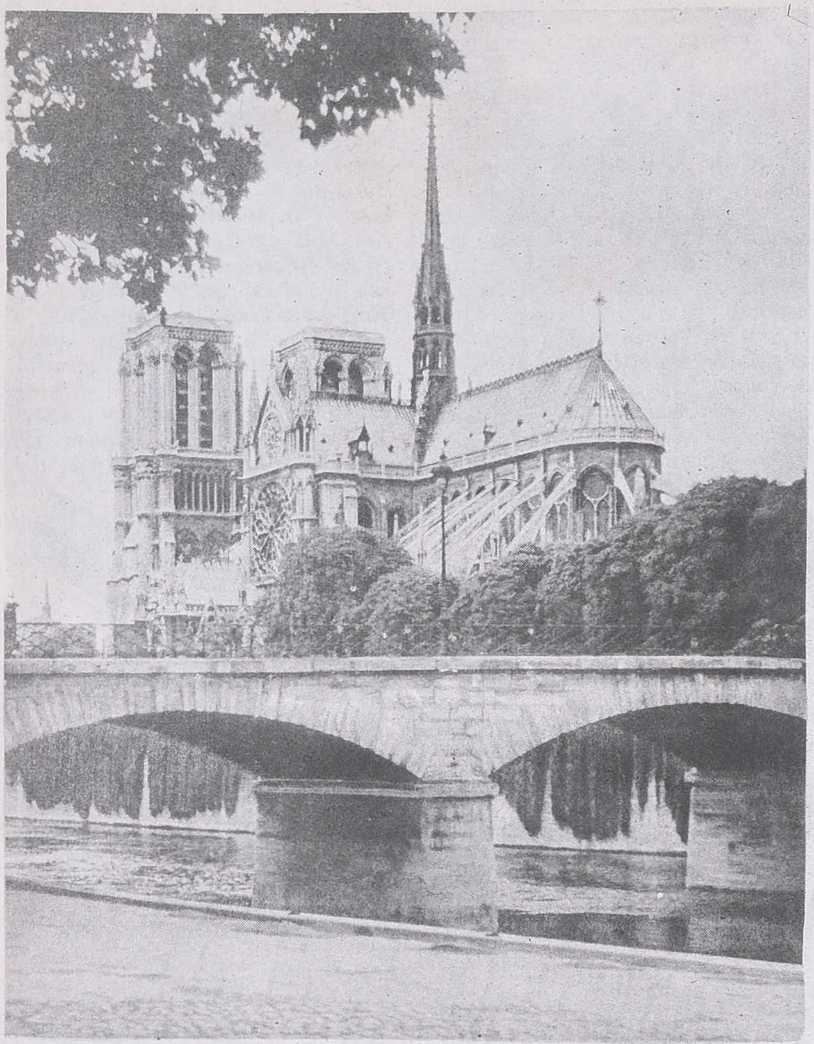

நாட்டர்டாம் கோயில்

மாணவர்களுடன் இந்தியக் குடும்பங்களும் ஒன்று சேர்ந்து வரவேற்றனர். பாரிஸ் மண்ணில் பல தமிழ்க் குடும்பங்களைக் கண்டதில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.

தமிழ் பரப்பிடத் தளராது தொண்டாற்றிவரும் தனிநாயகம் அடிகளும், பேராசிரியர் பில்லியோசாவும், இந்திய மாளிகையின் இயக்குநரும், இந்தியத் தூதரகச் செயலாளர் திரு. புஷ்பதாஸ் போன்ற பலரும் அங்கு கூடியிருந்தனர். மாணவர் தலைவரின் மணியான தமிழ்ப் பேச்சு என் செவிகளில் செந்தேனுகப் பாய்ந்தது.

இந்திய உணவு வகைகளை எங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற பேரார்வத்தால் பல்லாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று கருத்துடன் கல்வி பயிலும் அந்த மாணவமணிகள் தாங்களே சமைத்த உணவை எங்களுக்கும், வந்திருந்த பாரிஸ் நகர நண்பர்களுக்கும் பரிமாறினர்.

''வெய்தாய் நறுவிதாய்
வேண்டளவும் தின்பதாய்
நெய்தான் அளாவி
நிறையிட்டுப் பொய்யாய்
அடகென்று சொல்லி
அமுதத்தை இட்டார்
கடகஞ் செறியாதோ கைக்கு''

என்று அங்கவை சங்கவை என்பார் வீட்டில், இலைக்கறி உண்டபோது, ஔவையார் பாடியதாக உள்ள பாடல் என் நினைவிற்கு உடனே வந்தது.

விருந்துண்ட பின்னர் விக்டர் ஹியூகோ வாழ்ந்த வீட்டைப் பார்க்கக் கிளம்பினேம். ''விக்டர் ஹியூகோ இங்குதான் வாழ்ந்தான்'' என்று பலகை ஒன்று எழுதித் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் என் உள்ளமும் உடலும் சிலிர்த்தன. அமைதியான சூழ்நிலையில் எளிமையான தோற்றமுடைய அந்த வீடு விக்டர் ஹியூகோவின் புகழை இன்றும் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

விக்டர் ஹியூகோ 1802-ஆம் ஆண்டு பிறந்தான். ஜே. எல். எஸ். ஹியூகோ என்பது அவன் தந்தையின் பெயர். சோஃபை என்பது அவன் தாயின் பெயர். இளம் வயதிலேயே அவன் சிறப்புமிக்க கவிதைகளை எழுதினுன். தன்னுடைய உணர்ச்சிமிக்க கவிகளால் பிரெஞ்சு மக்களைக் கவர்ந்த அவன், 'பிரெஞ்சு நாட்டு இளவல்களின் தலைவன்' எனப் பெயர் பெற்றுன். ஆரம்பத்தில் முடியாட்சியில் அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தபோதிலும் பின்னர் சம உரிமை பெற்ற சமுதாயம் அமைய வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டான். பிரெஞ்சு நாடாளுமன்ற அங்கத்தினனுகச் சில ஆண்டு காலம் பணியாற்றினுன்.

மூன்றுவது நெப்போலியன் அதிகாரத்திற்குவந்தபொழுது, அவனுல் விரட்டப்பட்டு ஜெர்ஸி என்ற இடத்தில் சுமார் பதினெட்டு ஆண்டுகள் தனிமையில் வாழ்க்கை நடத்தினுன். அவனது 'ஷார்டிமென்ட்ஸ்' என்ற நூல் ஏகாதிபத்தியத்தை வன்மையாகத் தாக்கும் கருத்துக்கள் அடங்கிய ஒன்றுகும். 1856-ம் ஆண்டு, தான் எழுதிய கவிதைகளில், தனது மகளும் மருமகளும் நீரில் மூழ்கி இறந்த சோகக் கதையை உணர்ச்சிப் பிழம்பாக வடித்தெடுத்திருக்கிறுன் ஹியூகோ. மகா கவியானுலும் பாசத்திற்கு அடிமைதானே! நன்கு வாழ்ந்த மகளும் மருமகளும் காலத்தின் கோலத்தால் மாண்டதை உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு எழுதியுள்ளான்.

பாரி மலை பறிபோன ஒரு திங்களுக்குப் பின்னர் பௌர்ணமி நிலவைப் பார்த்துப் பாரி மகளிர், சென்ற திங்களில் தாங்கள் இருந்த நிலைமையையும், இந்தத் திங்களில் தாங்கள் இருக்கின்ற நிலைமையையும் எண்ணிப் பார்த்து,

''அற்றைத் திங்கள்
அவ்வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையேம்
எம்குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்கள்
இவ்வெண் நிலவில்
வென்றெறி முரசின் வேந்தர்எம்
குன்றும் கொண்டார்
யாம் எந்தையும் இலமே''

என்ற அவலச்சுவை நிரம்பிய புறநானூற்றுப் பாடலும் அதனைத் தொடர்ந்து நினைவிற்கு வந்தது.

அரசியல் வாழ்வில் தன்னை ஈடு

படுத்திக் கொள்பவன் — கவிதை, காவியம் என்று தன் வாழ்க்கையைச் செலவிடுபவன் — இவர்களுக்குப் பொது வாழ்விலே எதிர்ப்புகளும் சொந்த வாழ்க்கையில் சிக்கல்களும் ஏற்படுவது உலகின் மரபு போலும்!

விக்டர் ஹியூகோவின் காதல் வாழ்வில் கடும் புயல் வீசிற்று. தான் மனமார நேசித்த ''ஆடில்'' என்ற பெண்ணை மணம் செய்துகொள்ளப் பெற்றோர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. தந்தை, நெப்போலியனின் ராணுவத்தில் பெரிய அதிகாரி. தாய் பிரபுக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். ஆகவே, சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்த ''ஆடில்'' என்ற பெண்ணை மணக்கச் சம்மதம் தர மறுத்துவிட்டனர்.

உண்மையான காதலுக்குத் தோல்விஇல்லை; எதிர்ப்புகள் தடைப்படுத்தியதும் கிடையாது. உண்மையான காதலின் வலிவு ரோமியோ—ஜூலியட், லைலா—மஜ்னு, அமராவதி—அம்பிகாபதி போன்றோர்களின் வாழ்க்கைக் காவியங்களில் பின்னிக் கிடக்கின்றது.

ஹியூகோவும் தான் காதலித்த பெண்ணையே மணந்து தீருவது என்று கடைசிவரை காத்திருந்தான்! அவன், தன் காதலிக்கு எழுதிய கடிதங்கள் காதலின் தூய தன்மையினை உணர்த்தும் இறவாக் காவியங்களாக அமைந்துள்ளன.

இலக்கிய நயம்பெற்ற நாடகங்களையும் சமுதாயச் சிக்கல்களைப்பற்றிய நாவல்களையும் தேச பக்தியூட்டும் பாடல்களையும் அவன் எழுதியுள்ளான்.

அவன் எழுதிய நாடகங்கள், சீர்திருத்தத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டும், சம தர்மத்தை அடிப்படையாக வைத்தும், சமுதாயத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளால் ஏழை மக்கள் படும் அவதிகளைச் சித்திரித்தும் காட்டுகின்றன. (Les Miserables) ஏழை படும் பாடு என்ற அவனது நூலே அதற்கு எடுத்துக் காட்டு; அது உலகத்திலுள்ள தலைசிறந்த நாவல்களில் ஒன்று என்று போற்றப்படுவதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை.

விக்டர் ஹியூகோவின் கவிதை, நாடகம், நாவல் இவை யாவும் பெரும்பாலும் இலக்கியத் தன்மை வாய்ந்தவை.

ஆனால் ஜெனீவாவில் பிறந்து, பிரான்சு நாட்டில் வாழ்ந்த ரூசோவின் எழுத்து, வறுமையால் வாடிய பிரெஞ்சு மக்களுக்கு அருமருந்தாக அமைந்தது; உணர்ச்சியை ஊட்டிற்று; உத்வேகத்தைத் தூண்டிற்று; கோழையையும் வீரனாக்கியது; பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்திட்டது.

''பிறந்தபொழுதே பெற்ற தாய் கண்ணை மூடிவிட்டாள். உற்ற தந்தையோ இந்த மண்ணைவிட்டே ஓடிவிட்டான். இன்னும் எத்தனை பேர் தலையை உருட்டப் போகிறதோ இந்தக் குழந்தை?'' என்றனர் ரூசோவைப் பார்த்து

உண்மைதான்!

அவன் பிறந்ததால்—

பின்னாளில், பிரான்சில் பலரின் தலைகள் உருண்டன.

''புரட்சியா இது? கலகமல்லவா?'' என்று கூறிய அரசனின் ஆதிக்கத் தலை உருண்டது.

''ரொட்டி கிடைக்கவில்லையென்றால் கேக் சாப்பிடுவதுதானே'' என்று கேட்ட அரசியின் ஆணவத் தலை உருண்டது.

''நத்திக் கிடக்கும் நாய்களுக்கு நாடாளும் உரிமையா?'' என்று வினவிய பிரபுக்களின் அதிகாரத் தலைகள் உருண்டன.

பதினாறாம் லூயியின் ஆட்சியின் கருவறுத்த பயங்கரமான புரட்சிக்கு வித்தாக இருந்த ரூசோ, தன் பதினாறாம் ஆண்டிலேயே தாய்நாட்டைவிட்டுக் கிளம்பிவிட்டான்.

ஏற்றுக் கொண்டிருந்த தொழிலை விட்டு விலகி, எங்கெல்லாமோ அலைந்து இறுதியில் 1741-ல் பாரிஸ் வந்து சேர்ந்தான்.

அங்கு திரும்பிய திக்கெல்லாம் அவன் கண்ட பேதங்கள் அவனுடைய நெஞ்சைப் பிளந்தன. வளமை சிலருக்கும் வறுமை பலருக்கும் என்று நிலவி வந்த கொடுமை, ரூசோவைச் சிந்திக்க வைத்தது.

செல்வச் செழிப்பில் மிதந்துவந்த பிரபுக்கள் வரிகட்டும் தேவையின்றிச் செருக்குடன் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களின் சுரண்டலால் துவண்டு கிடந்த ஏழைகள் வரிச் சுமையையும் தங்கள் மெலிந்த தோளில் சுமந்து வாடினர்.

இவற்றையெல்லாம் கண்ட ரூசோவின் நெஞ்சம் ''உரிமைகளுடன் பிறந்த மனிதன் எங்கும் தளையுண்டு தவிக்கிறானே'' என்று குமுறியது. ''பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்'' என்று —ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முழங்கிய வள்ளுவனின் குரல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ரூசோவின் கருத்தாக வடிவு கொண்டபொழுது பிரான்சு திடுக்கிட்டது.

அவனின் கருத்துக் குவியலான சமுதாய ஒப்பந்தம் (Social Contract) என்ற நூலைக் கண்டு பிரெஞ்சு அரசு நடுங்கிற்று; மடாலயங்கள் மருண்டன; மன்னரும் பிரபுக்களும் திகைத்தனர்.

''மன்னன், மகேசனின் வடிவம்'' என்ற கருத்து மக்களை ஏமாற்றி வந்த காலம் அது. ஆனால் ஆட்சி என்பது ''ஆள்வோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கும் ஏற்படுகின்ற ஒப்பந்தம். ஆளப்படுவோர் விரும்பினால் ஆள்வோனை அடைக்கலாம்; அகற்றலாம்'' என்ற ரூசோவின் கருத்து மக்களின் மனத்தில் ஆழப் பதிந்தது.

''ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட அரசன் தவறு செய்தால்—அவனைக் கண்டிக்க நாம் யார்?'' என்று நடுங்கி வாழ்ந்த மக்கள் அந்தக் கனவு கலைந்து எழுந்தனர். பாவங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு பணிந்து வாழ்ந்த ஏழைகள், தங்கள் பழைமைப் பார்வையை அகற்றிவிட்டு, அரசனையும் சமயக் குருக்களையும், பிரபுக்களையும், புதிய கோணத்தில் பார்க்கத் தொடங்கினர். புத்துணர்ச்சி பெற்ற மக்களுக்கு ரூசோ மூன்று புதிய முழக்கங்களை வழங்கினான்.

சுதந்திரம்!

சமத்துவம்!

சகோதரத்துவம்!

ஆம்! இந்த மூன்று நாதங்களும் ஏழையரின் இதயத் துடிப்போடு இரண்டறக் கலந்து போயின. புரட்சி பூக்கின்ற தருணம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மக்களை அடக்குவதற்குப் பதினாறாம் லூயி படை திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற சேதி பரவிற்று, பாரிசு நகர வீதிகளில்.

ஒடுக்கப்பட்டோர் திரண்டெழுந்தனர்!

குமுறிக் கொண்டிருந்த மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர்!

சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் முழக்கங்கள் எங்கணும் கேட்டன!

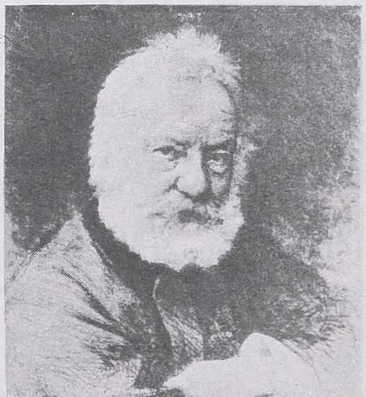

ஹியூகோ

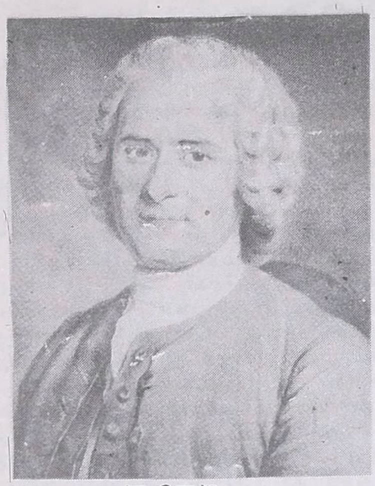

ரூசோ

பல நாட்கள் பட்டினி கிடந்தவனுக்கு எப்படி வந்தது இந்தப் புது வேகம் என்று பிரபுக்கள் மருண்டு மனம் குலைந்து பாரிஸ் மண்ணை விட்டே ஓடும்வகையில், ஏழை எளியவர்களின் பட்டாளம் நகரத்தின் தெருக்கள் எங்கும் அலைமோதிற்று. புரட்சியாளருக்கு எதிராக நின்ற அத்தனை பேரையும் ''கில்லட்டினுக்கு''ப்பலியாக்கினர்.

இத்தாலிக்கு எழுச்சி ஊட்ட ஓர் மாஜினி இருந்தான்.

வழிநடத்த ஒரு கரிபால்டி இருந்தான்.

ஆனல் பிரான்சு நாட்டிற்கோ, ரூசோவின் வடிவில் ஒரு மாஜினி கிடைத்தான். ஆனல் அவர்களின் பார்வையில் ஒரு கரிபால்டி அகப்படவில்லை.

1789-ல் பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஆரம்பமானது முதல் 1804-ல் நெப்போலியன் ''ஐரோப்பாவின் சக்கரவர்த்தி'' என்று தன்னை முடிசூட்டிக் கொண்டது வரை பிரெஞ்சு நாட்டில் குழப்பமும், நிலையான ஆட்சியில்லாத ஒரு நிலைமையும் இருந்து வந்தது. நெப்போலியனுக்குப் பின்னர்தான், பிரெஞ்சு நாடு வேகமாக முன்னேறிற்று. வறுமையால் வாடிய மக்கள் வளம்பெற்று வாழத் தொடங்கினர்.

ஹியூகோவின் எழுத்து வன்மை பிரெஞ்சு நாட்டின் இலக்கியத்திற்குப் பெரிதும் பணி செய்தது என்றால், ரூசோவின் எழுத்து ஒரு புரட்சித் தீயையே மூட்டியது என்ற எண்ணத்தோடு மீண்டும் ஒருமுறை ஹியூகோ பெருமகனர் வாழ்ந்த வீட்டைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டேன் — பின்னர் நாங்கள் தங்கியிருந்த விடுதிக்குத் திரும்பினேம்; பொழுதும் சாய்ந்தது.

(தொடரும்)

உழவுத் தொழிலே, தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் மூலாதாரமானதாகும்

தமிழ்நாட்டின் மொத்த வருவாயில் ஏறத்தாழ 41 சத அளவை வேளாண்மையும், வேளாண்மை அடிப்படையிலான தொழில்களுமே அளிக்கின்றன. வேளாண்மையும், வேளாண்மை அடிப்படையான தொழில்களுமே தமிழ்நாட்டின் மக்கட் தொகையில் 60 சத அளவுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுத்து வருகின்றன.

வேளாண்மை உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகளைப் பொறுத்தே, பொருளாதாரத் திட்டங்களின் வெற்றி அமையும். வேளாண்மைப் பொருள்களின் நிலையான விலைவாசிகளே நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டும். எனவே தான், இன்றையத் தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மை வளர்ச்சியில் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

ஆட்சிப் பொறுப்பை 1967 மார்ச் மாதத்தில் ஏற்றுக் கொண்ட பொழுது தமிழ் நாட்டில் உணவு நிலைமை மிகவும் கவலைக் கிடமாக இருந்தது. பொதுமக்களுக்கு உணவுப் பங்கீட்டு முறை மூலம் வழங்கப்பட்ட உணவு தானியங்களின் அளவு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. சர்க்கரை போன்ற மிகவும் இன்றியமையாத பொருள்களின் விலை விஷம்போல நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே இருந்தது. எனவே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அமைச்சரவை உணவு நிலைமையில் திருப்தியான நிலைமை ஏற்பட உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தது.

. கோவில்பட்டிப் பகுதியில் முன்னேடித் திட்டமாக மானுவாரி சாகுபடித் திட்டம் இந்த ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

. சென்ற ஆண்டின் நவரைப் பட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடும் தீவிரத் திட்டத்தின் கீழ் செங்கற்பட்டு, வடஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 3.5 லட்சம் ஏக்கர்களில் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனல் அந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் 6.15 லட்சம் ஏக்கர்களில் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடுபவர்களுக்குத் தேவையான விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பூச்சி பூஞ்சாள மருந்துகள் ஆகியவை லாரிகளில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு உழவர்களின் வீட்டு வாசலிலேயே விநியோகம் செய்யப்பட்டன.

''உழவர்களைத் தேடிச் செல்லும் கிடங்காக'' கிராமங்கள் தோறும் லாரி, மற்ற வாகனங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டது வரலாறு காணுத புதுமையாகும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

ஏற்றுமதிக்கேற்ற பூக்களை உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறது.

சமவெளிகளிலும் கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு சாகுபடி செய்யப் படுகிறது.

வாழைச் சாகுபடியில் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறது. வாழைப்பழம் ஏற்றுமதி செய்யவும் ஆவன செய்யப் பட்டு வருகிறது.

முந்திரிச் சாகுபடிப் பரப்பை ஆண்டிற்காண்டு அதிகப்படுத்தி வருகிறது.

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் துவங்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

இந்த ஆண்டில் (1970-71) பின்கண்டவாறு 67 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டு வருகிறது.

அரிசி

49.00 லட்சம் மெட்ரிக் டன்

சிறு தானியங்கள் மற்றும் ஏனைய தானியங்கள்

16.50 லட்சம் மெட்ரிக் டன்

பருப்பு வகைகள்

1.50 லட்சம் மெட்ரிக் டன்

மொத்தம்

67.00 லட்சம் மெட்ரிக் டன்

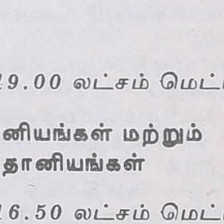

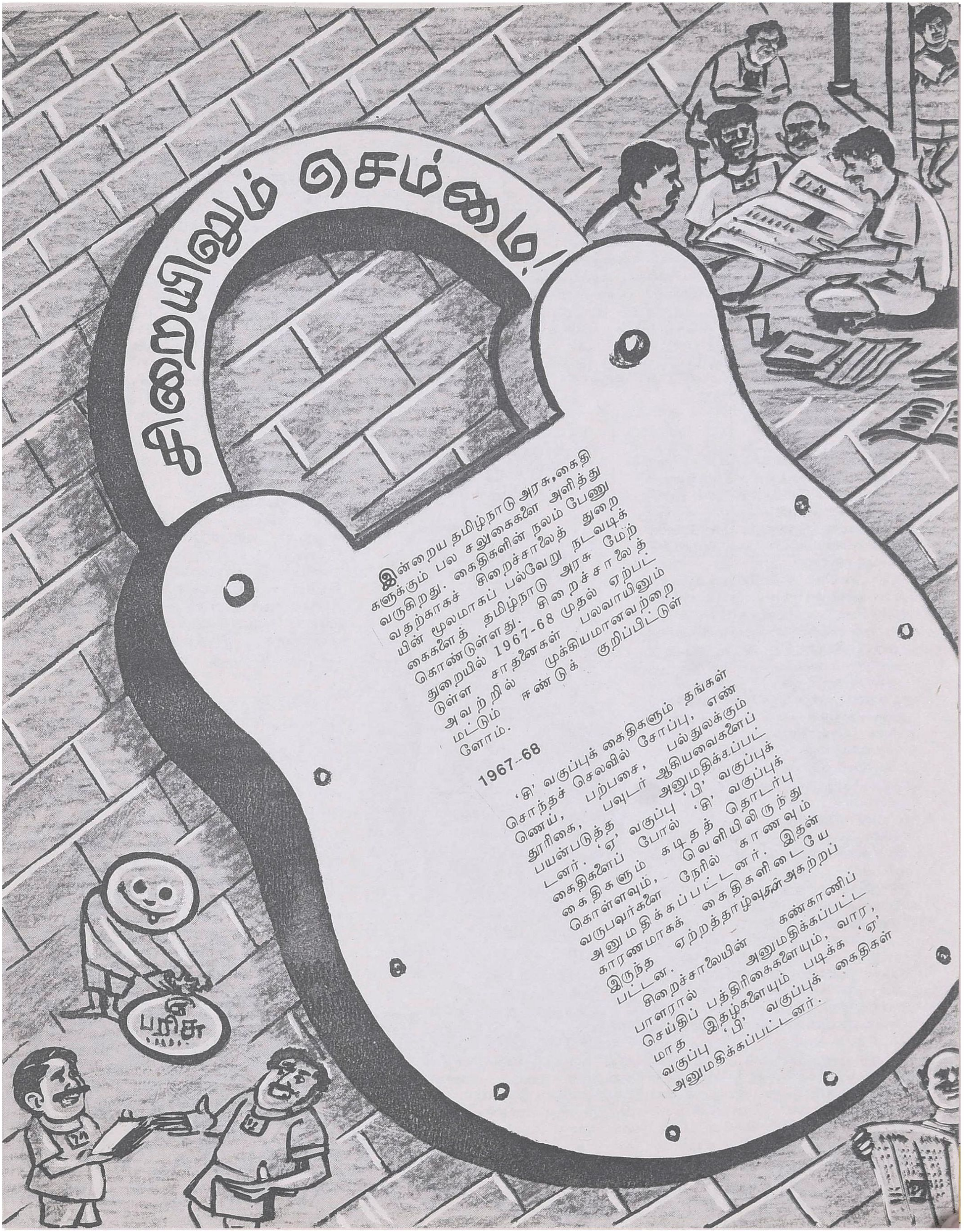

சிறையிலும் செம்மை!

இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு, கைதிகளுக்கும் பல சலுகைகளை அளித்து வருகிறது. கைதிகளின் நலம் பேணுவதற்காகச் சிறைச்சாலைத் துறையின் மூலமாகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. சிறைச்சாலைத் துறையில் 1967-68 முதல் ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகள் பலவாயினும் அவற்றில் முக்கியமானவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

1967-68

'சி' வகுப்புக் கைதிகளும் தங்கள் சொந்தச் செலவில் சோப்பு, எண்ணெய், பற்பசை, பல்துலக்கும் தூரிகை, பவுடர் ஆகியவைகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டனர். 'ஏ' வகுப்பு 'பி' வகுப்புக் கைதிகளைப் போல் 'சி' வகுப்புக் கைதிகளும் கடிதத் தொடர்பு கொள்ளவும், வெளியிலிருந்து வருபவர்களை நேரில் காணவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதன் காரணமாகக் கைதிகளிடையே இருந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகற்றப்பட்டன.

சிறைச்சாலையின் கண்காணிப்பாளரால் அனுமதிக்கப்பட்ட செய்திப் பத்திரிகைகளையும், வார, மாத இதழ்களையும் படிக்க 'ஏ' வகுப்பு 'பி' வகுப்புக் கைதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

மத்திய சிறைச்சாலையில் உள்ள கைதிகளுக்கும், பாஸ்டல் பள்ளிக் கூடத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் பொங்கல் நாளன்று அதிக அளவு உணவு அளிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டை யொட்டிக் கைதிகளின் தண்டனைக் காலங்கள் வெவ்வேறு தர அளவில் குறைக்கப்பட்டன. இதனால் 2,784 கைதிகள் விடுதலையடைந்ததுடன், 11,488 கைதிகள் பயனடைந்துள்ளனர். சிறைக்கைதிகள் எழுதிய 'சிறைதரும் தேன் கவிதை' என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது.

பெண் கைதிகளின் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக வேலூரில் ஒரு குழந்தை வளர்க்குமிடமும் ஒரு குழந்தை காப்பிடமும் கட்டப்பட்டன.

1968-69

கோடைக் காலத்தின் வெம்மையைத் தணித்துக் கொள்வதற்காகப் பனைமட்டை விசிறிகள் கைதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன.

கைதிகள் ஓய்வு நேரங்களில் கேரம், செஸ் விளையாட அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

அரசின் செலவிலேயே அரசாங்கத் தேர்வுகளுக்குச் செல்ல, கைதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடத்திலுள்ளவர்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

எல்லா வகுப்புக் கைதிகளும் விரும்பும் வார, மாத இதழ்களை வாங்கிப் படிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அவ்விதழ்கள் மதிப்பிற்குரியவைகளாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கச் செலவில் 100 கைதிகளுக்கு ஒரு பத்திரிகை வீதம் தினமணி, சுதேசமித்திரன், நவமணி ஆகிய பத்திரிகைகள் வழங்கப்பட்டன. இவ்வசதி துணை சிறைச்சாலைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

கைதிகள் பரிசுச் சீட்டுகள் வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். 3 கைதிகள் பரிசும் பெற்றுள்ளனர்.

பொங்கல் அன்று ஒவ்வொருவருக்கும் 50 பைசா செலவில் சிறப்பு உணவு அளிக்கப்பட்டது. இது, துணைச் சிறைச்சாலை, மத்திய சிறைச்சாலை, பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடம் ஆகியவைகளுக்கும் நிரந்தரமாக்கப்பட்டது.

காந்தி நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டிக் கைதிகளின் தண்டனைக் காலங்கள் பல்வேறு தர அளவில் குறைக்கப்பட்டன. இதனால் 2,687 கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டதுடன், 9,561 கைதிகள் பயனடைந்தனர். 12-11-68க்கு முன்பு மரண தண்டனை பெற்றவர்கள் அனைவருக்கும் இந்திய அரசு முடிவின்படி, மரண தண்டனை நீக்கப்பட்டு, வாழ்நாள் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. இதனால் 111 கைதிகள் தூக்குமரத்தில் ஏற்றப்படுவதிலிருந்து தப்பினர்.

தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்ட கைதிகளைச் சேலத்திலிருந்து வேலூர் மத்திய சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டு, வேலூர் கிறுத்துவ மருத்துவக் கல்லூரி டாக்டர் செல்வபாண்டியன் மற்றும் அவருடைய உதவியாளர்களால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டனர். தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்ட கைதிகளுக்கு காலணிகள் வழங்கப்பட்டன. 12 பேர் முழு அளவில் தொழுநோயிலிருந்து குணமடைந்தனர்.

தஞ்சாவூருக்கு அருகில் நீலகிரி என்ற இடத்தில் 114 ஏக்கர் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை அமைக்கப்பட்டது. திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலையில் குறைந்த அளவு கண்காணிப்பே இருந்தாலும் இதுவரை யாரும் தப்பித்துச் செல்லவில்லை. அங்கு கைதிகள் கிணறு வெட்டுதல், நிலம் திருத்தல், உழுதல், பயிரிடுதல் ஆகிய பணிகளில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டுள்ளனர். அங்குள்ள கைதிகளுக்கு நாளொன்றுக்கு 50 கிராம் அரிசி அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 25 பைசா கூலியும் கொடுக்கப்படுகிறது. 6 நாள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் தண்டனைக் காலம் குறைகிறது. எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதற்காக மாதமொன்றுக்கு 90 கிராம் நல்லெண்ணெய்யும் 45 கிராம் சீயக்காய்த் தூளும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்குரிய ஆலோசனை கூறுவதற்காக, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்கள் தங்கள் தங்கள் அலுவல் எல்லையில் உள்ள மத்திய சிறை, துணைச்சிறை, பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடம் ஆகியவற்றைப் பார்வையிட அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

1969-70

1 சிறைச்சாலைத் துறையின் தொழிற்சாலைகளில் தரமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதுடன் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அங்கு பணிபுரியும் எல்லாக் கைதிகளும் சிகரெட், பீடி அல்லது புகையிலை பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டனர். முன்பு அனுமதிக்கப்பட்ட அளவு குறைவாக இருந்ததால், அது உயர்த்தப்பட்டது.

2. கல்வி சம்பந்தமான ஒலி பரப்புகளைக் கேட்டுக் கைதிகளும் பயனடைய வேண்டும் என்பதற்காகக் கோயம்புத்தூர், சேலம், சென்னை மத்திய சிறைகளுக்குப் புதிய வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கப்பட்டன.

3. சிறைச்சாலைகளில் செய்யப்படும் மனைத் துணைப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, நாட்டு மரங்களை வளமாக்கும் நிலையம் ஒன்று வாங்கப்பட்டது. நாட்டு மரங்களைத் தேக்கு மரங்களுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தியதால் திருச்சி மத்திய சிறையில் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவு செலவு குறைந்தது.

4. புதுக்கோட்டையிலுள்ள பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் புதிய தச்சுப் பட்டறை வாங்க ரூபாய் 36,000 அனுமதிக்கப்பட்டது.

5. சேலம் மத்திய சிறையில் உள்ள அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்குச் சுழலும் கடைசல் பொறி வாங்கப்பட்டதால் அலுமினியப் பொருள்களின் உற்பத்தி விலை குறைந்ததுடன், உற்பத்தியும் பெருகியது.

6. முன்னாள் முதலமைச்சர் டாக்டர் அண்ணா அவர்களின் 61-வது பிறந்தநாள் விழாவையொட்டி 15-9-69 அன்று 15 ஆண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலம் தண்டனை அனுபவித்தவர்கள் இரக்கம் காட்டும் குறிப்பாக விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இதனால் 21 கைதிகள் பயனடைந்தனர்.

7. புதுக்கோட்டை பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளவர்களில் சிலர், புதுக்கோட்டையில் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திற்கு நாள்தோறும் சென்று பயிற்சி பெற்றுத் திரும்ப அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குப் புத்தகம் வாங்க ரூபாய் 54 - அனுமதிக்கப்பட்டது.

8. புதுக்கோட்டை பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடம், சேலம், திருச்சி மத்திய சிறைகள், மற்றும் சில துணைச் சிறைச்சாலைகளில் நீரால் எளிதில் தூய்மைப்படுகிற கழிப்பிடம் கட்டுவதற்காக ரூபாய் 2,69,000 அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன.

9. மூன்று திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளில் பண்ணை வேலை செய்துவரும் கைதிகளுக்கும், மாதவரம் பால்பண்ணையில் கிணறு தோண்டும் வேலையில் ஈடுபடும் கைதிகளுக்கும் தண்டனைக்குறைப்பு, கூலி, பீடிகள், எண்ணெய், சீயக்காய்த் தூள் முதலியன வழங்கப்பட்டன.

10. துணைச் சிறைச்சாலைகளில் உள்ள எல்லாக் கைதிகளும் தங்கள் சொந்தச் செலவில் சோப்பு, எண்ணெய், சிகரெட், பீடிகள், புகையிலை முதலியவைகள் வாங்கிக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

1970-71

1. சிறைச்சாலைச் சமையற்கூடங்களில் பணிபுரியும் கைதிகளுக்கும் பீடி, சிகரெட், புகையிலை வாங்கிக் கொள்ளும் சலுகை அனுமதிக்கப்பட்டது.

2. துணைச் சிறைச்சாலைகளில் உள்ள கைதிகள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதற்குத் தலைக்கு 28கிராம் நல்லெண்ணெய், 28 கிராம் சீயக்காய்த் தூள் வீதம் மாதந்தோறும் அளிக்கப்படுகிறது.

3. எல்லா மத்திய சிறைச்சாலைகளிலும் உள்ள குற்றவாளிக் காவலர்களுக்குத் (Convict Warder) தனிச் சமையற் கூடமும், சாப்பிடும் இடமும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தொடர்ந்து நிரந்தரமாகவும் ஆக்கப்பட்டன.

4. மத்தியசிறை, துணைச் சிறைச்சாலைகளில் உள்ள கைதிகள் தங்கள் துணிகளைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் மாதத்திற்கு அரைபார் துணி சோப்பு வழங்கப்பட்டது.

5. சிறைச்சாலைகளில் கைதிகளுக்கு விலங்கிடுவதை மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கருதி, அம்முறை விலக்கப்பட்டது.

6. நீரினால் எளிதில் தூய்மைப் படுத்தப்படுகிற கழிப்பிடங்களை வேலூர், பாளையங்கோட்டை, கோயம்புத்தூர் மத்திய சிறைச்சாலைகளிலும், சேலம், கொக்கிரகுளம் ஆகிய இடங்களில் ஆண்களுக்காக உள்ள தனித்துணைச் சிறைச்சாலைகளிலும் 5 ஆண்டுகளில் படிப்படியாகக் கட்டி முடிக்க 2,28,200 ரூபாயும், சென்னை மத்திய சிறையில் 3 ஆண்டுகளில் படிப்படியாகக் கட்டி முடிக்க 3,20,000 ரூபாயும் தமிழ்நாடு அரசு அனுமதித்துள்ளது. கடலூர் மத்திய சிறைச்சாலையில் ரூபாய் 60,000 செலவில் இவ்வகைக் கழிப்பிடங்களைக் கட்டும் திட்டம் அரசின் கவனிப்பில் உள்ளது.

7. வேலூர் மத்திய சிறையில் தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்ட கைதிகளுக்குச் சிறந்த முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருவதால் எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் உள்ள தொழுநோய் கைதிகளையும் வேலூர் மத்திய சிறைச்சாலைக்கு மாற்று மாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

8. மத்தியசிறை மற்றும் பாஸ்டல் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சமையலாளர் நியமிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

9. கைதிகளுக்குக் கல்வி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேலூர் மத்திய சிறையில் முதன் முதலாக இரவுப் பள்ளிக்கூடம் துவக்கப்பட்டது. படித்த குற்றவாளிகளை ஆசிரியர்களாக்கி இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்படி மாலை 7.00 மணி முதல், 9.00 மணி வரை, இரவுப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்படுகிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை தேர்வு நடத்தி, முடிவும் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

10. சிறைத் தண்டனை அனுபவித்து விடுதலை அடைந்த முன்னாள் குற்றவாளிகளுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது என்று இருந்த தடையை அகற்றி, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு நல்கி மறுவாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக, முன்னாள் குற்றவாளிகள் எந்த சூழ்நிலையில் குற்றம் செய்தார்கள் என்ற உண்மைகளின் அடிப்படையில் ஆய்ந்து, தகுந்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க விதியைத் தளர்த்தலாம் என்று தமிழ்நாடு அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. இதனால் முன்னாள் குற்றவாளிகள் அரசாங்க வேலைகளில் சேர்ந்து பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

காவலர்களுக்கு முதலமைச்சர் விருது

காவற்படையினரிடையே கடமை உணர்ச்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு, வீரச்செயல் புரிந்த அல்லது தலைசிறந்த கடமையாற்றிய காவற்படையினருக்கு ரூபாய் 3000 வரை பணமுடிப்புடன் கூடிய 'தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் காவல் விருது' (The Tamil Nadu Chief Minister's Police Medal) வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகத் தமிழ்நாட்டில் தான் முதலமைச்சர் விருது அளிக்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கால்நடைகளைக் காத்திட்டோம்!

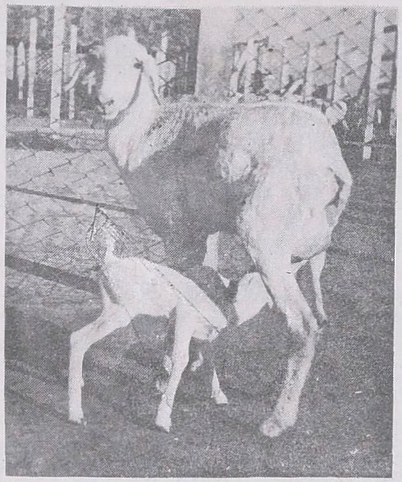

நமக்கு வேண்டிய பால், முட்டை, இறைச்சி, முதலிய இன்றியமையாத பொருள்களைக் கால்நடைகளிடமிருந்தே பெற்று வருகிறோம். அதுவும் குறிப்பாக, மாடுகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தேவையான உழவு மாடுகளையும், தொழு எருவையும் வழங்கி உழவர்களின் தோழனாக விளங்கி வருகின்றன. சத்துள்ள உணவு பெற நாம் கால்நடைகளையே பெரிதும் நம்பி இருக்கிறோம். நம் தமிழ்நாட்டில் 1966-ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின்படி 1,08,59,345 மாடுகளும், 27,24,017 எருமை மாடுகளும், 1,03,92,024 ஆடுகளும், 4,74,871 பன்றிகளும், 1,12,25,890 கோழிகளும், 1,18,684 இதர கால்நடைகளும் (குதிரைகள், கழுதைகள், ஒட்டகங்கள் முதலியன) உள்ளன. ஆனால் அவைகளின் தரம் குன்றியிருப்பதால், நமக்குத் தேவையான பால், இறைச்சி, முட்டை ஆகியவைகள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, சீரியமுறையில் இனக்கலப்பு முறைகளை மேற்கொள்வதன்மூலமும், தொத்துநோய்களைத் தடுப்பதன் மூலமும், கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்தி பால், இறைச்சி, முட்டை ஆகியவைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கால்நடை பராமரிப்புத் துறை பெரும்பணி ஆற்றி வருகிறது.

இனக்கலப்பு மற்றும் உயர்வழி இனப்பெருக்கம் மூலம், வகைப்படுத்த முடியாத உள்ளூர் கால்நடைகளின் பால் கொடுக்கும் திறன், பாடுபடும் சக்தி ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதும், கால்நடைகளின் வியாதிகளை அதுவும் முக்கியமாக வெக்கை நோயைச் சிறந்த முறையில் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமாகப் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான ஊட்டச்சத்துக்கள் மிக்க முட்டை, இறைச்சி ஆகியவைகளின் உற்பத்தியை உயர்த்துவதும் கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையின் முக்கிய குறிக்கோள்களாகும்.

கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணைபுரியும் முகத்தான் 1967-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற தமிழ்நாடுஅரசு, கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையைச் சீரமைப்புச் செய்யச் சிறப்புக் குழுக்களை அமைத்தது. கால்நடை ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்காகக் கால்நடைக் கல்லூரி முதல்வரின் பதவி, கூட்டு இயக்குநர் பதவி நிலைக்கு முதன் முதலாக உயர்த்தப் பட்டது.

கால்நடை உதவி மருத்துவர்களின் செயல் திறனை உயர்த்த வேண்டும் என்று கருதிய அரசு 1968-69-ஆம் ஆண்டில் கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் அனைவருக்கும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அலுவலர் தகுதியை அளித்தது. அத்துடன் இரண்டாம் நிலை கால்நடை உதவியாளர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஏறத்தாழ 420 பேர்களுக்கு முதல் நிலை கால்நடை உதவியாளர் பதவி கொடுக்கப்பட்டது. பதவி உயர்வு இல்லாமல் நீண்ட காலமாக முதல்நிலை கால்நடை உதவியாளர்களாகவே உள்ளவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பள விகிதம் அளிக்கப்பட்டது.

அடுத்து, 1969-70-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு அரசு கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையிலிருந்து கால்நடைக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பகுதியைத் தனியே பிரித்துக் கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறை என்றும், கால்நடைக்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித்துறை என்றும் இரு தனித் துறைகளாக ஆக்கியது. அதே ஆண்டில் கால்நடைப்பராமரிப்புத்துறை, சீரமைப்புச்செய்யப்பட்டது. சீரமைப்பின் காரணமாக ஒவ்வொரு வட்டாரவளர்ச்சிப் பகுதிக்கும் 2 கால்நடை உதவி மருத்துவர்களின் பணி கிடைத்தது. கால்நடைகளின் நலம் பேணுவதில் தீவிரக் கவனம் செலுத்துவதற்காக 90 கால்நடை உதவி மருத்துவர் பதவிகள் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையின் வரலாற்றிலேயே இது முதல் நிகழ்ச்சியாகும். மேலும் 158 கால்நடை உதவியாளர்கள் பதவியும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையில் 1-4-67 முதல் செப்டம்பர் 1970 வரை ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களின் விவரம் வருமாறு :—

கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையின் நிர்வாகத்தில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணைகளிலிருந்து இனப்பெருக்கம் செய்வதற்காக உற்பத்தி செய்து அனுப்பப்பட்ட பொலிகாளைகள்.

1967-68-ஆம் ஆண்டில் 100 பொலிகாளைகள்
1968-69-ஆம் ஆண்டில் 156 பொலிகாளைகள்
1969-70-ஆம் ஆண்டில் 136 பொலிகாளைகள்

கால்நடைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பாலின் அளவு.

1967-68-ஆம் ஆண்டில் 15,42,542 கிலோ
1968-69-ஆம் ஆண்டில் 14,79,503 கிலோ
1969-70-ஆம் ஆண்டில் 13,47,023 கிலோ
1970-71 (செப்டம்பர்வரை) 5,65,440 கிலோ

சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் கருத்தரிக்கச் செய்யப்பட்ட மாடுகள் 12,50,772.

கருத்தரிக்கச் செய்ததின் மூலமாகப் பிறந்த கன்றுக் குட்டிகளின் எண்ணிக்கை 2,19,441.

அலமாதியில் உள்ள பண்ணையில் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்ட பசுக்கள் 1,889.

ஆட்டுப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஆட்டுக் குட்டிகள் 9,260.

ஆட்டுப் பண்ணைகளில் இருந்து இனப்பெருக்கம் செய்வதற்காக அனுப்பப்பட்ட செம்மறியாட்டுக் கிடாக்கள் 5,639.

ஆட்டுப் பண்ணையிலிருந்து விற்கப்பட்ட செம்மறி ஆடுகள் 4,525.

இனப்பெருக்கம் செய்வதற்காக விற்கப்பட்ட பன்றிகள் 3,789.

கோழி இனப்பெருக்க நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முட்டைகள் (ஆண்டு வாரியாக)

1967-68-ஆம் ஆண்டில் 25,52,823 முட்டைகள்
1968-69-ஆம் ஆண்டில் 37,13,786 ,,
1969-70-ஆம் ஆண்டில் 35,48,254 ,,
1970-71 (செப்டம்பர் வரை), 18,03.111 ,,

மேற்படி முட்டைகளிலிருந்து, கோழிக்குஞ்சு உற்பத்தி செய்வதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்து விற்ற முட்டைகளின் எண்ணிக்கை 3,21,429.

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கோழிக் குஞ்சுகள் 5,84,433.

இனப்பெருக்கம் செய்வதற்காக விற்கப்பட்ட கோழிக்குஞ்சுகள் 3,17,166.

கோழிகளுக்கான தீவனம் உற்பத்தி செய்து லாப நட்டமின்றி விற்ற அளவு 3,789 மெட்ரிக் டன்.

கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதற்காக 1966-67-ல் இருந்த கால்நடை மருந்தகங்கள் 272.

ஆனால், தற்பொழுது (1970-71) உள்ள கால்நடை மருந்தகங்கள் 466.

இதன் காரணமாகக் கிராமப்புறங்களிலும் கால்நடைகளின் நலம் பேணப்படுகிறது.

அம்மை மற்றும் தடுப்பு ஊசி போடப்பட்ட கால்நடைகள் (ஆண்டு வாரியாக)

1967-68	22,90,800
1968-69	81,67,949
1969-70	61,26,480
1970-71 (செப்டம்பர்வரை)	27,83,298

சிகிச்சை செய்யப்பட்ட கால்நடைகள் (ஆண்டு வாரியாக)

1967-68	12,14,189
1968-69	22,67,634
1969-70	19,35,814
1970-71 (செப்டம்பர் வரை)	10,59,478

கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறைமூலம் காயடிக்கப்பட்ட கன்றுக்குட்டிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 8,65,584.

பரிசோதனைச் சாலைகளில் பரிசோதனை செய்யப்பட்ட பொருள்களின் எண்ணிக்கை 2,44,751.

வெக்கை நோயை அறவே ஒழிப்பதற்கு 3 தடுப்பு நிலையங்களையும், 2 கண்காணிப்புக் குழுக்களையும் அமைத்து இந்த ஆண்டுமுதல் 3 ஆண்டுக்காலம் பணிபுரிய ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூபாய் 7.72 இலட்சம்.

இப்படிப் பல்வேறு சாதனைகளை நிறைவேற்றிக் கால்நடைகளின் நலம் பேணுவதுடன், தமிழ்நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவும் வழிசெய்து வருகிறது கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறை.

பால் பெருகியது

உழவர் சமுதாயத்திற்குத் துணை வருவாய் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும், சமுதாயத்தின் எல்லா வகுப்பினருக்கும் நியாயமான விலையில் நல்ல பால் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற இரட்டைக் குறிக்கோளுடன் கிராமப்புறங்களில் பால் உற்பத்தியை மிகுதியாக்கப் பால்பண்ணைத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இக்குறிக்கோள்கள் சென்னை, மதுரை பால்பண்ணைகளின் மூலம் நிறைவேறி வருகின்றன. இவ்விரு பால்பண்ணைத் திட்டங்களுக்கும், கூட்டுறவுத் துறையினுல் நிர்வகிக்கப்படும் பால் பண்ணைகள் துணை செய்கின்றன. சென்னை, மதுரை பால்வழங்கும் திட்டங்களில் 1-4-67 முதல் டிசம்பர் 1970 வரை கீழ்க்கண்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பால் வழங்கும் திட்டங்களுக்குப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து நாள்தோறும் சராசரியாக வழங்கப்பட்ட பாலின் அளவு:—

ஆண்டு	சென்னைத்திட்டம்	மதுரைத் திட்டம்
1967-68	*30,010* லிட்டர்	*16,000* லிட்டர்
1968-69	*39,600* ,,	*20,700* ,,
1969-70	*35,921* ,,	*17,321* ,,
1970-71	*37.033* ,,	*11,080* ,,

பால் வழங்கும் திட்டங்களின்கீழ் நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக விநியோகம் செய்யப்பட்ட பாலின் அளவு:—

ஆண்டு	சென்னையில் வழங்கப்பட்ட அளவு (லிட்டர்)	மதுரையில் வழங்கப் பட்ட அளவு (லிட்டர்)
1967-68	*33,050*	*10,000*
1970-71 (டிசம்பர் வரை)	*57,059*	*15,813*

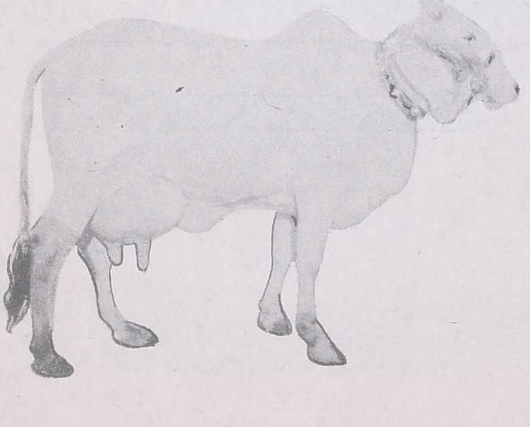

பால் வழங்கும் திட்டங்களின் மூலம் பலன் பெறும் வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை:—

ஆண்டு	சென்னை	மதுரை.
1967-68	*28,200*	*16,900*
1968-69	*46,000*	*18,600*
1969-70	*47,000*	*20,300*
1970-71 டிசம்பர் வரை	*48,020*	*24,000*

பால் வழங்கும் திட்டங்களுக்காக அமைக்கப் பட்டிருந்த பால் கிடங்குகள்

ஆண்டு	சென்னை	மதுரை
1967-68	*77*	*34*
1968-69	*121*	*37*
1969-70	*135*	*53*
1970-71 (டிசம்பர் வரை)	*187*	*53*

சென்னை மாநகருக்கு நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக 3,00,000 லிட்டர் பால் தேவைப்படுகிறது. ஆனுல் தற்பொழுது நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக 60,000 லிட்டர் பால் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இந்த அளவு, சென்னை மாநகருக்குத் தேவைப்படும் அளவில் ஐந்தில் ஒரு பங்கேயாகும். இக்குறையை அகற்றி எல்லோருக்கும் நியாயமான விலையில் பால் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக 'ஆப்பரேஷன் பிளட்' என்ற புதிய திட்டத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு துவங்கியுள்ளது. இத்திட்டம் இந்த ஆண்டு முதல் 5 ஆண்டுக்குள் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும்.

தமிழ்நாடு அரசு சென்னையில் இரண்டாவது பால் பண்ணையைத் தென் சென்னைப் பகுதியில் கிண்டிக்கு அருகில் அமைக்க அனுமதி அளித்துள்ளது.

மதுரையிலும், மதுரையின் சுற்றுப்புறங்களிலும் தேவைக்குமேல் அதிகமாகக் கிடைக்கும் பாலில் இருந்து பால்பொடி தயாரிக்கும் நிலையம் ஒன்றை மதுரையில் அமைக்கத் தமிழ்நாடு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனுல் கிராமப்புற மக்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் பாலை விற்க முடிவதுடன், அரசும் பற்றுக் குறைக் காலத்தில் பால்பொடியைப் பயன்படுத்திப் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க இயலும்.

பாலுடன் நிலக்கடலை புரதச்சத்துச் சேர்த்து **'லாக்டோன்'** உற்பத்தி செய்வது பரிசோதனையாகச் சென்னையில் துவக்கப்பட்டுள்ளது.

'கேர்' நிறுவனம் மாட்டுக்கொட்டகை கட்டுதல், கிணறு தோண்டுதல், பால் கறக்கும் கருவி, சோதனைக் கருவி ஆகியவைகள் வாங்குவதற்காக வழங்கும் நிதி உதவியைப் பெற்று 20 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்

டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்க ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது. முதன் முதலில் 5 கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் செயல் படுத்தப்படவிருக்கிறது.

சென்னை பால் பண்ணையில் 1966-ஆம் ஆண்டில் இருந்த கறவை மாடுகளின் எண்ணிக்கை 165.

தற்பொழுது உள்ள கறவை மாடுகளின் எண்ணிக்கை 1,195. இவற்றில் 910 மாடுகள் கலப்பு இனங்களையும், 16 வெளிநாட்டு இனங்களையும் சேர்ந்த தாகும்.

மதுரையில் 1967-ஆம் ஆண்டில் 'யூனிசெப்' நிறுவன நிதி உதவியுடன் ரூபாய் 115 லட்சம் செலவில் நாளொன்றுக்கு 50,000 லிட்டர் பாலைக் காய்ச்சித் தூய்மை செய்யும் நிலையம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு துவக்கியுள்ளது.

குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் பால்வழங்க வேண்டும் என்பதற்கான திட்டம் 11-10-68 அன்று சென்னையிலும், 29-12-68 அன்று மதுரையிலும் துவக்கப்பட்டது. குறைந்த விலை பால் சென்னையில் லிட்டர் 70 பைசா வீதமும், மதுரையில் லிட்டர் 60 பைசா வீதமும் விற்கப்படுகிறது. தற்பொழுது சென்னையில் நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக 8,000 லிட்டர் குறைந்த விலை பால் 35 தனி பால் கிடங்குகள்மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இந்த அளவை 1971-72-ஆம் ஆண்டில் நாளொன்றுக்கு 15,000 லிட்டர் வீதம்வழங்க ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுபோலவே தற்பொழுது மதுரையில் நாளொன்றுக்குச் சராசரியாக வழங்கப்படும் 1,225 லிட்டர் குறைந்த விலை பாலின் அளவை, 1971-72-ஆம் ஆண்டில் 3,000 லிட்டருக்கு உயர்த்தப்படும். இதனால் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் பலர் பயனடைவர்.

ஸ்வீடன் நாட்டுக் கடனுதவியின்கீழ் வரப்பெற்ற குளிர் சாதனங்கள் பல்வேறு பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

சத்துவாச்சேரி என்ற இடத்தில் உள்ள பால் குளிரச் செய்யும் நிலையத்தை, காய்ச்சித் தூய்மைப்படுத்தும் நிலையமாக மாற்ற ரூபாய் லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் செயல்படத் துவங்கும். கன்னியாகுமரி கூட்டுறவு பால் வழங்கும் யூனியனுக்கு, அதிக அளவு பாலைக் காய்ச்சித் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 1.35 லட்சம் கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது போலவே உதகை கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத்திற்கு மணிக்கு 2,000 லிட்டர் பாலைக் காய்ச்சித் தூய்மைப்படுத்தும் நிலையம் அமைப்பதற்காக ரூபாய் 3 லட்சம் கடன் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன பால் வழங்கும் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கு ரூபாய் 250 மானியமாகவும், ரூபாய் 250 கடனாகவும் அளிக்கப்படுகிறது. மானியத் தொகையை அரிசன நலத்துறையும், கடன் தொகையை பால் பண்ணை வளர்ச்சித்துறையும் வழங்குகின்றன. இச்சங்கங்களுக்குப் பால் பாத்திரங்கள், சைக்கிள்கள் வாங்கவும், நிர்வாக அலுவலர் பொறுப்புக்கு ஏற்படும் செலவுக்கு உதவி செய்யவும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பின்கண்டவாறு மானியத்தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகை
1969-69	ரூ. 2,86,430
1969-70	,, 3,97,900
1970-71 (குறியளவு)	,, 4,00,000

கிராமப்புறப் பால்பண்ணை வளர்ச்சிக்காக, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக், கால்நடைத் தொழுவம், பால்பண்ணை கட்டடம் கட்டவும், வாகனங்கள், குளிர் சாதனங்கள், சோதனை செய்யும் கருவிகள் வாங்கவும், கறவை மாடுகள் வாங்கவும் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் பின்கண்டவாறு கடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கு அளிக்கப்பட்ட கடன் தொகை	கிராமப்புற பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் காக வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை
1967-68	ரூ. 38,53,000	ரூ. 3.60 லட்சம்
1968-69	,, 32,73,500	,, 4.11 ,,
1969-70	,, 25,00,000	,, 3.60 ,,
1970-71	,, 22,00,000	,, 4.50 ,,

கறவை மாடுகள் வைத்துள்ள தனிப்பட்டவர்களும் சென்னை பால் வழங்கும் திட்டத்திற்குப் பால் வழங்குகிறார்கள். இவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு ரூபாய் ஒரு லட்சம் அனுமதி அளித்துள்ளது. கடன் பெறுகிறவர்கள், ரூபாய் 1000 கடன் பெற்றிருந்தால், 25 லிட்டருக்குக் குறையாமல் பால் வழங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன், இத்திட்டம் சோதனையாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தியாகும் பாலின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன், தரத்திற்கேற்ப லிட்டர் ஒன்றுக்கு 82 பைசா முதல் 94 பைசா வரை எருமைப்பாலுக்கும், 70 பைசா முதல் 78 பைசாவரை பசும்பாலுக்கும் விலை கொடுப்பதுடன், பால் அரிதாகக் கிடைக்கும் மாதங்களில் லிட்டருக்கு 6 பைசா உதவித் தொகையும் அளிக்கப்படுகிறது.

பல்தொழில் கலைவளர்க்கோர் பல்கலைக்கழகம்

தொழில்நுட்பக் கல்வியின் விரிவும் வளர்ச்சியும் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே தொழில்களுக்குத் தேவையான மக்கள் சக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டே எந்தத் திட்டமும் வகுக்கப்படல் வேண்டும்.

1967-68-ல் தமிழகத்தே 12 பொறி இயற் கல்லூரிகளும் 36 தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளும் 16 தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளும் இருந்தன. ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இவற்றிலுள்ளவர்கள்:

பொறி இயல் கல்லூரிகளில் 2820
தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் 4827
தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளில் 960

1967-68 திட்டப்படி 144.78 லட்ச ரூபாய் செலவாயிற்று.

நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கிய திட்டங்கள்

1. கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரியின் நூல் நிலைய வசதிகளை விரிவாக்கியதுடன் கோவை அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் தொழில் நிலையங்களை நவீனப்படுத்தியமை.

2. சேலம் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரிக்கு வேண்டிய தளவாடச் சாமான்களை வழங்கியதுடன் அதன் கட்டடங்களையும் கட்டியமை.

3. கோவையிலும் சென்னையிலும் மகளிர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளுக்குரிய விடுதிகளைக் கட்டி முடித்தமை.

4. சென்னையில் வணிகக் கல்விப் பயிற்சி நிலையக் கட்டடத்தைக் கட்டி முடித்தமை.

5. சென்னையில் திரைப்படத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக் கட்டடத்தைக் கட்டி முடித்தமை.

6. தூத்துக்குடியில் அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக் கட்டடத்தைக் கட்டி முடித்தமை.

7. கிண்டி பொறியியற் கல்லூரியிலும், மத்திய தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலுமுள்ள தளவாடச் சாமான்களை மாற்றியமைத்தமை.

8. சென்னை திரைப்படத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் நவீனப் படப்பிடிப்புக் கூடத்தையும் பதிவேடுகள் அறையையும் கட்ட மேற்கொண்டமை.

1968-69-ல் இவ்விலாகாவின் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 160.14 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. இவ்வாண்டிலே சேலத்தே அரசினர் பொறியியற் கல்லூரி மாணவர் விடுதியும், அலுவலர் இல்லங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. நெசவுத் தொழில் நுட்பக்கல்லூரிக்கும், வணிகக் கல்விப் பயிற்சி நிலையத்திற்கும் வேண்டிய தளவாடப் பொருள்கள் அளிக்கும் ஏற்பாடும் முற்றுப் பெற்றது. தமிழக அரசுக்காக மாதாந்திரத் திரைப்படச் செய்திச் சுருள் உற்பத்தி செய்யும் பணியைத் திரைப்படத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி தொடங்கியுள்ளது.

பொறி இயல் வல்லுநரிடையே வேலையில்லா நிலை பெருகி வருவதை முன்னிட்டு 1969-70-ல் தொழில் நுட்பக் கல்விப் பிரிவை மேலும் விரிவாக்குவதை நிறுத்திவிட்டு இப்போதுள்ள இந்நிலையங்களை ஒருங்கிணைப் பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

ஏற்கனவே பலதரப்பட்ட கல்விப் பிரிவுகளை விரிந்த அளவில் ஆரம்பிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவேதான் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளிலும் சேர்வோர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவில்லை; அன்றியும் சில குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அவைகளின் எண்ணிக்கைகள் குறைக்கவும் பட்டன. கிண்டி பொறி இயல் கல்லூரியில் மின்சார, இயந்திர சோதனைக் கூடங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் புதுப்பிப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட வேலைகளுக்கு ரூபாய் 92.44 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. வேலையில்லாப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி ஆழ்ந்து அறிந்த பிறகு தேர்ந்த நிபுணர்கள் குழுக்கள் கூடி, பட்டம் பெற்றவர், சான்றுப்பத்திரப்படிப்புப்பெற்றவர்களுக்கு வேலை தரக்கூடிய வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கான வழிவகைகளை வகுக்க அமைக்கப்பட்டன. கோயம்புத்தூர் அரசினர் தொழில் நுட்பப்பள்ளியில் அணுவினுட்பட்ட நுட்பங்கள் பற்றிய பலதரப்பட்ட படிப்பு வகைகள், போக்குவரத்துப் பொறியியல் துறைகள் ஆகியவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கிண்டிப் பொறியியல் கல்லூரியில் செய்திப் போக்குவரத்துப் பொறியியலில் மேல் பட்டப்படிப்புக்கான கல்விமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திருச்சி வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரியில் மேல் பட்டப் படிப்புக்கான ஒரு தொழில் அபிவிருத்தித் துறையும் மிக அழுத்தமுள்ள பொறிகலத் தொழிற்சாலைக் கூட்டுறவுடன் அழுத்த பொறிகலங்களின் மாதிரி அமைப்பு உற்பத்தி இவைகளில் பொறியியல் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் வேதியல் பொறியியலும், உலோகத் தொழில் பொறியியலும் ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றும் உள்ளது. தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் போலவே, கட்டடச் சிற்பு நிபுணர் உதவியாளர்களுக்கான சான்றுப் பத்திரப் படிப்பு ஒன்றும், சென்னையில் பெண்கள் தொழில் நுட்பப் பள்ளியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருவி நுண் தொழில்துறை கூட சென்னையிலுள்ள பெண்கள் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வகை இணைப்பு முறையில் (சாண்ட்விச்) சர்க்கரை உற்பத்தி செய்தல் பற்றிய ஒரு சான்றுப் பத்திரப் படிப்பு (டிப்ளாமா), சென்னை இரசாயனத் தொழில் நுணுக்கத்துறைப் பள்ளியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரப் பொறியியலில் பகுதி நேரச் சான்றுப்பட்டப் படிப்பு ஒன்றும், மின்சாரப் பொறியியலில் சான்றுப் பட்டப்படிப்பு ஒன்றும், திருச்சி அரசினர் தொழில் நுட்பப் பள்ளியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விரிந்த அளவில் திரைப்படத் தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகளை முன்னேற்ற கீழே சான்றுப் பத்திரப் படிப்பும், மேல்பட்டத் தொழில் நுணுக்கப் பள்ளியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) திரைப்பட இயக்கம்
(2) திரைப்படத் தொகுப்பு
(3) திரைப்பட நடிப்பு

எங்கும் தமிழ்!

1967-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் முதற்கொண்டு தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகத்தைச் சார்ந்த பொதுத் துறையில் உள்ள தமிழ் வளர்ச்சிப் பிரிவுகளும், ஆட்சி மொழிக் குழு, தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், மொழி பெயர்ப்புத்துறை, செய்தி விளம்பரத்துறை ஆகிய வற்றிலும் பெரும்பாலான கடிதப் போக்கு வரத்துகளில் தமிழைப் பயன்படுத்த வகை செய்யப்பட்டது.

தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அரசு ஊழியர்களுக்கு ஏற்ற பயிற்சி யளிக்கும் திட்டம், 1967-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரையில் தொடர்ந்து நடத்தப் பெற்றது. இந்தப் பயிற்சி, பெரும்பாலான ஊழியர்களுக்கு முடிந்துவிட்டதன் விளைவாக, இதற்கெனக் குறிப்பிடப் பட்ட தேர்வுகளை, ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவை நடத்த, அரசு ஏற்பாடு செய்தது. அதாவது, சென்னை மாநகரிலுள்ள அலுவலகங் களைப் பொறுத்தவரை ஆட்சி மொழிக் குழுவும், மற்ற மாவட்டங் களில் அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் இதற்குரிய தேர்வு நடத்துவது என்றும், அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. மேலும், கரு வூலக் கணக்கு இயக்குநர் அலு வலகம் (Director of Treasuries and Accounts), சம்பளக் கணக்கு அலு வலர் (Pay and Accounts Officer) அலுவலகம் ஆகியவைகளில் பணி புரிவோருக்குச் சிறப்பான வகையில் தமிழ்த் திட்டம் பற்றிய பயிற்சி வகுப்பு நடத்த, 1-7-67 முதல், தனி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதே போன்று, தமிழ்நாடு கதர் கிரா மத் தொழில் வாரியத்தின் பணி யாளர்களுக்குத் தமிழில் குறிப் பும் வரைவும் எழுதுவதற்கான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதே போன்று, அரசு அலுவலகங்களில் தேவைப்படும் தமிழ்த் தட்டச்சர் களுக்கு ஏற்ற பயிற்சியும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இத் தகைய பயிற்சியில் தேர்வு பெறு வோருக்கு ஊக்கமூட்டும் வகையில், பதவி உயர்வு அளிக்கவும், தேர்ச்சி பெறுதவர்களுக்குக் காலமுறை ஊதிய உயர்வு தராமை, வேலை யைக் காயமாக்காமல் வைத்தல் போன்ற தண்டனைகளை அளிக்கலா மெனவும், அரசு ஆணையிட்டது.

இதையடுத்து, அரசு அலுவலகங் களுக்குத் தேவையான தட்டச்சுக் களை வழங்குவதற்கும் திட்டமிடப் பட்டு, விரைவில் அவற்றை அளிக்க எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை வாயி லாக, ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆய்வுப் பணி

ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின்படி, அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்தும், ஒரு சில விதி விலக்குகள் நீங்கலாகத் தமிழ்த் திட்டத்தை அன்றாட அலு வலகப் பணியில் பயன்படுத்தி வர வேண்டும். அலுவலகங்களில் இப் பணி சரிவர நடைபெற்று வருவதை நேரில் கண்டு, ஆய்வு செய்து, ஆட்சி மொழிக் குழு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வந்துள்ளது. இதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள வினாப்பட்டி யின்படி, எல்லா விவரங்களும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. அலு வலகங்களில் உள்ள முன்னேற்றம், மூன்று வகையாகத் தரப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. (50 விழுக்காடுகளுக்கு மேல் 'நன்று' எனவும், 35க்கு மேல் 50க்குள் 'சுமார்' எனவும், 35 விழுக்காடுகளுக்குக் கீழ் 'குறைவு' எனவும் குறிக்கப்பெறும்.) ஆண்டு தோறும் (1967 முதல்) ஆய்வு செய் யப்பட்ட அலுவலகங்களின் பட் டியை அட்டவணையில் காணலாம்.

''குறைவு'' என்ற அளவில் செயற்படும் அலுவலகங்களைப்பற்றி நேர்முகக் கடிதங்கள் வாயிலாகத் தொடர்புடைய துறைத் தலைமை அலுவலருக்கும், அரசுச் செயலாள ருக்கும் செய்திகள் அனுப்பப்படுகின் றன. மேலும் இத்தகைய அலு வலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தைச் செம்மையுறச் செயல்படுத்த எடுத் துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி யும் அறிக்கைகள் கோரப்பட்டு, அவை பற்றியும் தொடர் நடவடிக் கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இந் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, மாநிலமெங்குமுள்ள அரசு அலு வலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தைச் செம்மையுறச்செயற்படுத்த வேண்டு மென்ற எண்ணம், மேலோங்கி இருப்பது தெரிய வருகிறது. தொடர்ந்து எஞ்சியுள்ள மாவட்டங் களிலுள்ள அரசு அலுவலகங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படு கின்றன.

மொழி பெயர்ப்புப் பணி

ஆட்சிமொழிக் குழுவின் கீழ்த் தமிழ்நாடு அரசு அலுவலகங்களுக் குத் தேவைப்படும் சட்டங்கள், விதி கள், நடைமுறை நூல்கள் முதலி யவை ஆங்கிலத்தினின்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. துறைத் தலைவர்களைக் கலந்து அவர் களுடைய பரிந்துரையின் மேல் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டிய நூல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றன. அந்நூல்களை மொழி பெயர்ப்பாளர் பட்டியலில் உள்ள வர்களுக்கு அனுப்பி அவை மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றன. பின்னர் இதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட் டுள்ளவர்களால் கூர்ந்தாய்வு செய்

யப்பட்டு, இறுதியாக அந் நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புகள், மொழி பெயர்ப்புத் தனி அலுவலரால் திருத்தப்படுகின்றன. அவ்வாறு திருத்தப்பட்டவை தொடர்புடைய துறைத் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களால் அரசு அச்சகத்தின் மூலம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இவ்வாறு 1967-ஆம் ஆண்டில் 11 நூல்களும் 11 துறைக்கு வேண்டிய படிவங்கள், மாதிரி வரைவுகள் முதலியவைகளும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் தொடர்புடைய துறைத் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

1968

1968ல் 2-வது உலகத் தமிழ் மாநாடு விழா, தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதையொட்டி, ஆட்சி மொழிக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில் வரலாற்றில் பொறிக்கத்தக்க தீர்மானம் ஒன்று 23-1-68 அன்று, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்று முதல் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் (அதாவது 22-1-1973குள்) அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்திலும், தமிழ்த் திட்டம் முழுமையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்ற முக்கியக் கொள்கை, வரையறுக்கப்பட்டது.

ஆட்சி மொழிக் குழு 1968 அக்டோபர் திங்கள் முதல், திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தின் மூன்றும் நிலையைச் செயற்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு, ஆட்சி மொழிக் குழுவால் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. சட்டத்துறை, சட்டமன்றத் துறை, நிதித் துறை, ஆகியவை தவிர ஏனைய தலைமைச் செயலகத் துறைகள் அனைத்தும் துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள், மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகங்கள், உள்ளாட்சித் துறை அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றோடு, தமிழிலேயே தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆட்சி மொழிக் குழுவின் செயற்குறிப்பினை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது.

தமிழ்த் திட்டப் பயிற்சி வகுப்புகள், இவ்வாண்டிலும் மாநிலக் கணக்காய்வுத் தலைவர் (Accountant General Office) அலுவலகப் பணியாளர்களுக்கும் தொடர்ந்து நடத்தப்பெற்றன. தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணைக் குழுவின் (Tamil Nadu Public Service Commission) பணியாளர்களுக்கெனத், தமிழ்த் திட்டப் பயிற்சி வகுப்பு, தனியாகத் தொடங்கப் பெற்றது.

1968-ஆம் ஆண்டிலும், அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டம் செயற்படும் முறை குறித்துத் தொடர்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆட்சி மொழிக்குழுச் செயலாளர் அவர்களும் ஆய்வுத் தனி அலுவலரும் 1,287 அலுவலகங்களை ஆய்வு செய்தனர். இவற்றில் 133 அலுவலகங்களில் முன்னேற்றம் 'நன்று' எனவும், 708 அலுவலகங்களில் 'சுமார்' எனவும் எஞ்சிய 446 அலுவலகங்களில் குறைவு எனவும் இருந்தது.

இந்த ஆண்டில் 10 நூல்களும் 8 துறைகளுக்கு வேண்டிய படிவங்கள் மாதிரி வரைவுகள் முதலியனவும் மொழி பெயர்ப்புச் செய்து முடிக்கப்பட்டுத் துறைத் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

1969

அரசு அலுவலகங்களுக்கு மிகவும் பயன்தரத் தக்க வகையில் ஆட்சிச் சொல்லகராதியின் மூன்றும் பதிப்பு, தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் அவர்கள் மேற்பார்வையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமைச் செயலகச் சிறப்புச் சொற்கள் துணை அகராதி ஒன்று அச்சிடப்பெற்றது. அத்துடன், அன்றாட வழக்கில் வாலாயமாகப் பயன்படுத்தப் பெறும் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தொகுத்து, அவற்றிற்கிணையான தமிழ்ச் சொற்களையும் சேர்த்து அச்சிடப்பெற்ற அட்டைகளும் தலைமைச் செயலகப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப் பெற்றன.

27-9-69 முதல், துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள் அனைத்தும் தமக்குள் கடிதப் போக்குவரத்தைத் தமிழிலேயே நடத்த வேண்டுமென்று, அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

17-10-1969 அன்று மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில், தமிழ்த் திட்டம் செயல்படுவதில் அதிக முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று, முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் மொழிபெயர்ப்புப் பணியும், மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வுப்பணியும், ஆட்சி மொழித் திட்ட ஆய்வும் விரைவாகச் செயல்படப் புதிதாக

தமிழ்மாநாட்டு ஊர்வலக் காட்சி

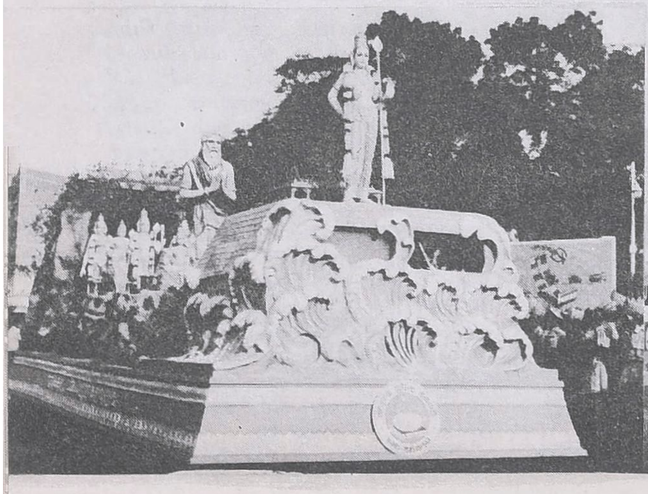

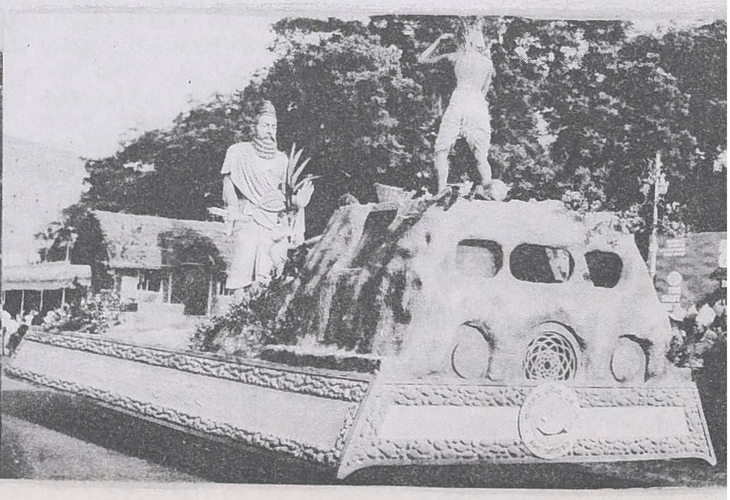

இரண்டு மொழிபெயர்ப்புத் தனி அலுவலர்கள், இரண்டு ஒப்பச்சர்கள், ஒன்பது ஆய்வுத் தனி அலுவலர் ஆகிய பதவிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைமைச் செயலகத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் (சட்டம், நிதி, சட்ட மன்றம் தவிர) தமிழ்த் திட்டம் 29-12-69 முதல், செயலுக்கு வந்தது.

அரசு அலுவகங்களில் தமிழ்த் திட்டம் செயற்படும் முறை குறித்துத் தொடர்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வுத் தனி அலுவலரும் ஆட்சி மொழிக் குழுச் செயலாளரும், 457 அரசு அலுவலகங்களை ஆய்வு செய்தனர். (ஆய்வுத் தனி அலுவலர் பதவி 1-3-69 முதல் 31-10-69 வரை நிரப்பப்படவில்லை) மேற்குறித்த 457 அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்ட முன்னேற்றம் 148 அலுவலகங்களில் 'நன்று' எனும்படியும் 192 அலுவலகங்களில் சுமார் எனும்படியும் எஞ்சிய 117 அலுவலகங்களில் 'குறைவு' எனும்படியும் இருந்தது.

இந்த ஆண்டில் மொத்தம் 4 நூல்களும் 7 துறைகளுக்கு வேண்டிய படிவங்களும் வரைவுகளும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு தொடர்புடைய துறைத் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

1970

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சி மொழிக் குழு தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. 17-8-70ல் ஆட்சி மொழிக் குழுக் கூட்டம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆட்சிச் சொல்லகராதியின் மூன்றும் பதிப்பு ஆய்வு செய்யப்பட்டு, ஆட்சி மொழிக் குழுவிற்கு முக்கிய பரிந்துரைகள் அனுப்பப்பட்டன.

துறைத் தலைமை அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது பற்றிய மூன்றும் நிலை, (அதாவது, துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள், தமக்கிடையே தமிழில் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்துதல்) முடிவுபெற்றுத் தற்பொழுது நான்காம் நிலையைச் (அதாவது, துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள் அரசுத் தலைமைச் செயலகத் துறைகளுடன் தமிழிலேயே கடிதப் போக்குவரத்து நடத்த வேண்டுமென்ற நிலையைச், செயல்படுத்துவது பற்றி, ஆட்சி மொழிக் குழு அனுப்பியுள்ள செயற்குறிப்பு, அரசின் ஆய்விலுள்ளது.

1-4-70 முதல், நிதித் துறை, சட்டத் துறை ஆகியவற்றில் தமிழ்த் திட்டத்தின் முதல்நிலை செயற்படுத்தப்பட்டது. அதாவது, பொது மக்களிடமிருந்து தமிழில் வரும் கடிதங்களுக்குத் தமிழிலேயே பதில் எழுதுவது, வாலாயமான பதிவேடுகளையும், குறிப்புகளையும் தமிழிலேயே எழுதுவது போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.

அரசுப் பணியில் 30-11-57-க்கு முன்னர் அமர்த்தப்பட்ட அரசு ஊழியர்களில், தமிழில் போதிய தேர்ச்சி பெறுதவர்களுக்கென, ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்வு நடத்தப் பெறுகிறது. சென்னை மாநகரில், ஆட்சி மொழிக் குழுவும் மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களும் இத் தேர்வுகளை நடத்துகிறார்கள். சென்னை மாநகரில் 1970 மார்ச்சு 26, 28 தேதிகளில் இத் தேர்வுகள் நடைபெற்றன.

அரசு அலுவலகங்களுக்குத் தேவைக்கேற்ப அவ்வப்போது, தமிழ்த் தட்டச்சுகள், தாமதமின்றி வழங்கப்படுகின்றன. இது தொடர்பாக, அரசு வெளியிட்டுள்ள குறிப்பாணையின் விளைவாக, தலைமைச் செயலகத் துறைகளிலும் துறைத் தலைமை அலுவலகங்களிலும் இது குறித்து நேரடியான கவனம் செலுத்தவும், காலதாமதமின்றி விரைவான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும் ஏற்பாடு ஆகியுள்ளமை, குறிப்பிடத்தக்க செய்திகளாகும். எளிதில் தூக்கிச் செல்லும் தமிழ்த் தட்டச்சுகளை (Portable Tamil Type writiers) வாங்கி, எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை இயக்குநர் வாயிலாக, அரசு அலுவலகங்களுக்கு வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்த் திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக, அரசு அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் கண்காணிப்பாளர்கள், உதவியாளர்கள், எழுத்தர்கள் போன்ற. அரசிதழ் பதிவுபெறு ஊழியர்களில் நல்ல வரைவுகளும் குறிப்புகளும் தமிழில் எழுதினல் அவற்றிற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ரூ. 500- பரிசாக வழங்குவதென்றும், சென்னை மாவட்டத்திற்கு இரு பரிசுகள் வழங்குவதெனவும் அரசு முடிவெடுத்தது. இதன்படி பரிசுக்குரிய குறிப்புகளும் வரைவுகளும் ஆய்வு செய்யப் பெறுகின்றன.

தரணி மெச்சிய தனிப்பெரும் மாட்சி

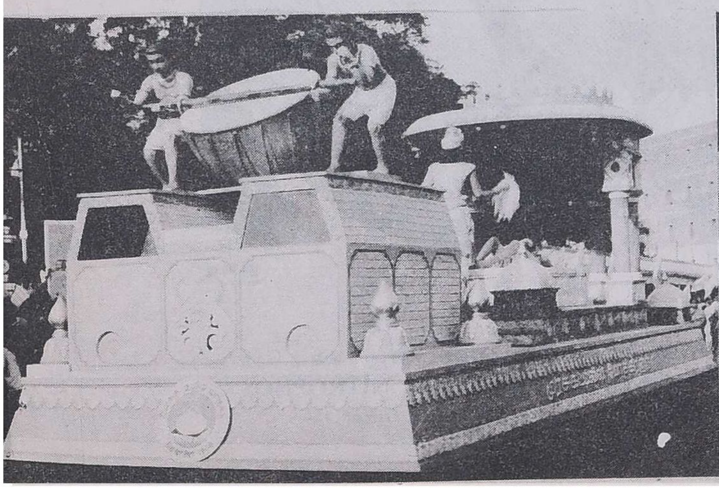

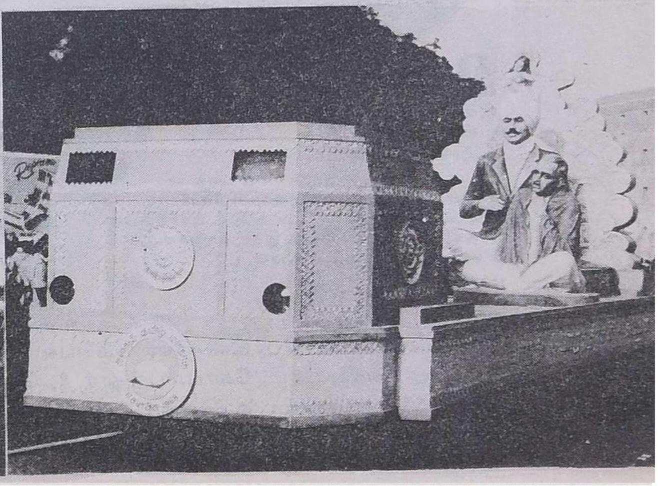

டைதேன் எம் 45

மட்டுமே
பெரும்பான்மையான
பயிர்களைப் பாது
காக்கக்கூடியது...
மென்மையான
பயிர்களுக்கு சாலச்
சிறந்தது!

உலகெங்கிலுமுள்ள விவசாயிகளிடையே மிகவும் பிரபலமான காளான் கொல்லி, டைதேன் எம் 45 தான். அது, பெரும்பான்மையான பயிர்களின் அதிகபட்ச நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. மழை, நீர்ப் பாசனம் இவற்றினால் கரைந்து விடுவதில்லை. டைதேன் எம் 45, விதைகளின் விதை கலவையாக உபயோகிக்க 100 கிராம் பாக்கெட்டுகளில் கிடைக்கிறது.

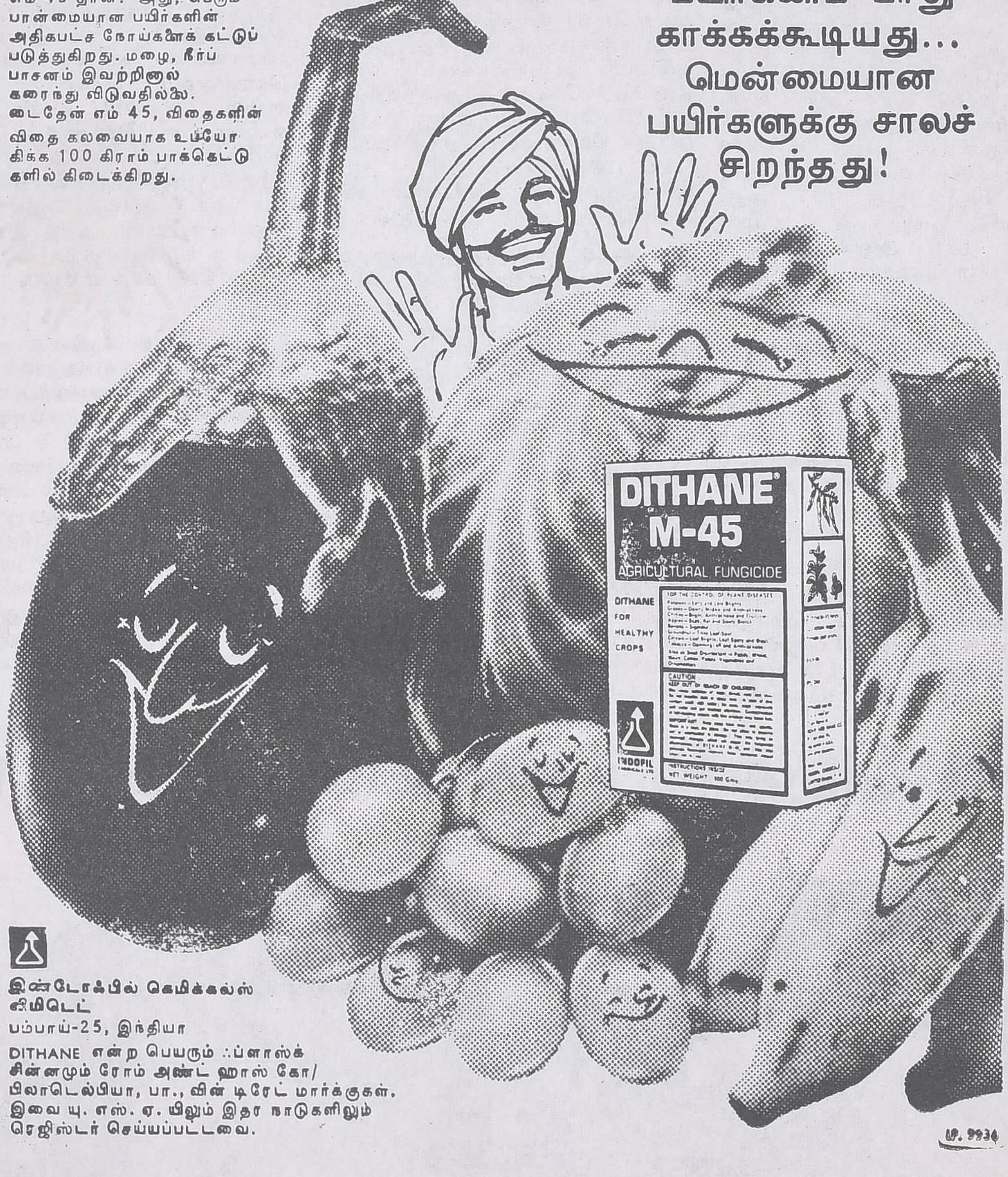

இன்டோஃபில் கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட்
பம்பாய்-25, இந்தியா

DITHANE என்ற பெயரும் ஃப்ளாஸ்க் சின்னமும் ரோம் அண்ட் ஹாஸ் கோ/ பிலாடெல்பியா, பா., வின் டிரேட் மார்க்குகள். இவை யு. எஸ். ஏ. யிலும் இதர நாடுகளிலும் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவை.

விநியோகிப்போர்

தி சைன்டிபிக் பெர்டிலிசர்ஸ் கம்பெனி (பி) லிட்., சுதர்சனம்: பொன்னுரங்கம் ரோடு,
ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர் 2. தொலைபேசி: 22854. தந்தி: NITROPHOS
கிளைகள்: உதகமண்டலம், சென்னை, மதுரை, கடலூர், திருச்சிராப்பள்ளி.

அரசு ஆடவர் ஆரணங்கு பொறுப்பை உணர்த்தும்....

தமிழ்நாட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு இயக்கம் வேரூன்றி, கடந்த நான்காண்டுகளில், நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளோர் பாராட்டும் வகையில் பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. தமிழ்நாட்டிற்கு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 29, 20.01 இலட்சம். இதில் 88.25 இலட்சம் ரூபாய் பிரச்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஆண்டுதோறும் செலவிடப்பட்ட தொகை :

1951-56	23,553	1967-68	1,09,89,695
1956-61	17,33,123	1968-69	1,19,85,000
1961-66	1,53,07,228	1969-70	1,84,33,181

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக 1951லிருந்து 1967 வரை16 ஆண்டுகளில் முந்தைய ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 3 கோடியே 18 இலட்சம், 1967 முதல் 70வரை மூன்றாண்டுகளில் செலவிடப்பட்ட தொகை ரூ. 4 கோடியே 14 இலட்சம். இது மகத்தான சாதனை அல்லவா? 1965-ல் 125 வட்டாரங்கள் குடும்பக் கட்டுப் பாடுப் பணியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. 100 வட்டாரங்கள் 1969-70லும் 149 வட்டாரங்கள் 1970-71லும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுப் பணிகளின் கீழ் கொண்டு வரப் பட்டன. குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டபின் பரிசீலனை நிலையங்கள் கீழ்க்கண்ட மருத்துவமனைகளில் இயங்குகின்றன. 1. அரசினர் மகளிர் குழந்தைகள் மருத்துவமனை எழும்பூர், சென்னை-8. 2. அரசினர் கஸ்தூரிபாய் காந்தி மருத்துவ மனை, சென்னை-5. 3. அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை, மதுரை. நடப்பாண்டில் தமிழகத்தில்மேலும் ஏழு மருத்துவ மனைகளில் இந்த நிலையங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சுகாதார முறையிலே சாக்கடை நீரை அப்புறப்படுத்த, உடனடியாக நிறுவத்தக்க சாதனம், இதோ.

எவரெஸ்ட்

ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட்

ஸெப்டிக் டாங்க்

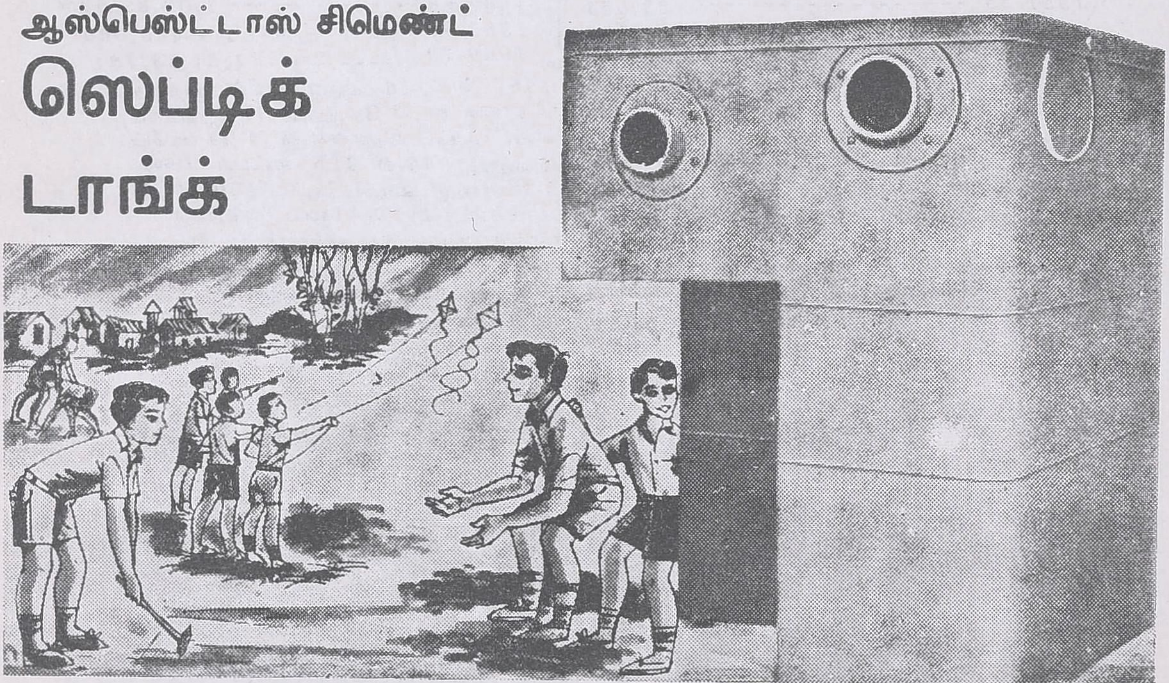

புதை வடிகால் வசதி இல்லாத இடங்களிலே, சுகாதார முறையில் சாக்கடைக் கழிவை அப்புறப் படுத்த உதவுகிறது எவரெஸ்ட் ஸெப்டிக் டாங்குகள் (சுத்திகரிப்புத் தொட்டிகள்). கிருமிகளின் செயலால் அந்த சாக்கடைக் கழிவுகள் திரவமாகவும் ஆவியாகவும் மாற்றப்பட்டு, தேக்கக் குழிகளிலோ, பள்ளங்களிலோ விடப்படுகின்றன. தயார் நிலையிலுள்ள ஸெப்டிக் டாங்குகள் இவை, நிறுவ இலகுவானவை, சுகாதாரத் தூய்மைக்கு உறுதி தருபவை. நம் நாடெங்கும் ஏற்கெனவே உபயோகத்திலுள்ள எவரெஸ்ட் ஸெப்டிக் டாங்குகள். ஆலோசனைகளுக்கு அருகிலுள்ள எவரெஸ்ட் ஸ்டாக்கிஸ்டைப் பாருங்கள்.

எவரெஸ்ட்

ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட் தயாரிப்புகள்.

நாடுநெடுகப் பரவிய வினியோக அமைப்பையும், தேர்ச்சிபெற்ற தொழில்நுட்ப உதவியையும் பின்பலமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஆஸ்பெஸ்ட்டாஸ் சிமெண்ட் லிட்,
(டர்னர் & நியூவால் க்ரூப்பின் ஒரு உறுப்பினம்)
பம்பாய் . கல்கத்தா . ஜபல்பூர் . சென்னை . நியூ டெல்லி
போத்தனூர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).

Focus. Q. 10TM

ஏழை மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, அரசு அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோர்க்கு வீடுகள் கட்டிக், குறைந்த வாடகையில் விடும் திருப்பணியைச் செய்து வருகிறது, தமிழ் நாடு அரசு வீட்டு வசதி வாரியம். இதற்கென்றே இயங்கி வருகிறது இந்த வாரியம். மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் குடியிருப்பும் ஒன்றாகும். அடிப்படைத் தேவைகளான, உணவு, உடை, உறையுள், குடிதண்ணீர், மின்சாரம், இவையெல்லாம் எல்லா மக்களுக்கும் கிட்டுவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது அரசு. நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் மக்கள் வீடின்றித் தவிப்பதைத் தவிர்க்க, அதிக வாடகை கொடுத்து அவதியுறும் அவல நிலையினைப் போக்க, வீட்டு வசதிவாரியம் பல்வேறு குடியிருப்பு மனைகளை நகரங்களில் கட்டியுள்ளது.

1956லிருந்து 1967 வரை 11 ஆண்டுகளில் வீட்டு வசதி வாரியம் இவ்வகையில் 4,073 வீடுகளைக் கட்டித் தந்திருக்கின்றது.

ஆனால் 67லிருந்து 70 வரை, இந்த மூன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் மட்டும் 6,322 குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு (1971) மேலும் 528 இல்லங்கள் கட்டப்பட இருக்கின்றன.

குறைந்த வருமானமுள்ளவர்கள், அரசு ஊழியர்கள் போன்றவர்களுக்கு 1956லிருந்து 67ம் ஆண்டு வரை 11 ஆண்டுகளில் 8,917 குடியிருப்புகள், வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆனால் 67லிருந்து 70 வரை மூன்றாண்டுகளில், 10,028 குடியிருப்பு மனைகள் கட்டி முடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 1,869 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

பதினோராண்டைத் தோற்கடிக்கும் மூன்றாண்டுச் சாதனை இது!

வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் பல்வேறு திட்டங்களினால் நிறைவேற்றப் பட்டவைகளின் பட்டியல் இதோ:—

வரிசை எண்	பொருள்	1967-68	1968-69	1969-70	31-3-70 முதல் '70 டிசம்பர் வரை
1.	குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான வீடுகள்	415	437	600	500
2.	நடுத்தரக் குடும்பத்தினருக்கான வீடுகள்	168	225	450	450
3.	குடிசை மாற்றுக் குடியிருப்புக்கள்	1524	2998	1800	715
4.	மத்திய அரசின் வாடகைத் திட்டத்தில் உள்ள வீடுகள்	1716	808	502	342
5.	தொழிலகங்களின் உதவி பெற்றவர்களுக்கான குடியிருப்புத் திட்டங்கள்	60	—	—	—
6.	தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புக்கள்	793	50	982	422

வீட்டு மனைகள் :

1.	குறைந்த, நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான வீட்டு மனைகள்	2434	644	2000	1000
2.	கலைத்தொழிலாளருக்கான வீட்டு மனைகள்	4000	—	—	400
3.	திறந்த வெளி மனைகள்	523	—	—	—

வீடுகள் தந்தோம்

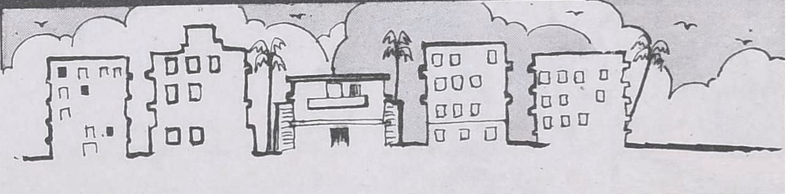

உங்களுக்கு வேண்டிய
எல்லாமே இங்கே கிடைக்கும்
குறளகம்
சென்னை.1
கதர்-கைத்தொழில்
அங்காடி
தொலைபேசி எண்கள் : 20461. 20462. 20463. 20464. 20465.
கைவண்ணப் பொருள்களின்
களஞ்சியம்

நாம் வளர்த்த

நலமான கூட்டுறவு

கூட்டுறவுத் துறையின் சேவை தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் தேவை என்று கருதிய இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு கூட்டுறவுத்துறையில் பல சீரமைப்புகளைச் செய்துள்ளது. கூட்டுறவுத்துறைமூலம் கடன் வழங்குவதற்கு நன்முறையில் செயல்படும் கிராம கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதால், கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் நவீனமுறையில் தொடர்ந்து செயல்படும் மூல அலகுகளாகச் சீரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. இதனால் அவைகள் உழவர்களின் தேவைகளையெல்லாம் கொடுத்து உதவும் உண்மையான பயன்தரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக விளங்கி வருகின்றன. முன்பெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் ஒரு சிலரே தொடர்ந்து பயன் பெற்று வந்தனர். அந்நிலையை மாற்றிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பயனடையும் படிச் சட்டதிட்டங்களை மாற்றி அமைத்தது இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு.

வேளாண்மைக்குப் போதிய நிதி வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தமிழ்நாடு அரசு, நிறுவனக் கடன் உதவியைப் பெறுவதற்கான பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தது. அவைகளில் முக்கியமானது நில அடமான வங்கிகளை, நில வள வங்கி என்று மாற்றி, நிலங்களை மேம்படுத்துவதற்குப் பெருமளவில் உதவி செய்ய வழி செய்ததேயாகும். நிலவளவங்கிகள், புதிய கிணறுகள் தோண்டவும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், பம்பு செட்டுகள் அமைக்கவும், நிலத்திருத்தம் செய்யவும், டிராக்டர் போன்ற இயந்திரங்களை வாங்கவும் கடன் கொடுத்து வருகின்றன. பழைய கடன்களை அடைப்பதற்கு நில அடமான வங்கிகள் கடன் கொடுத்து வந்ததை, நிலவள வங்கிகள் நிறுத்திவிட்டன. முன்பெல்லாம் நில அடமான வங்கியில் கடன் பெறுவதற்கு உழவர்கள் நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இன்றைய அரசு, கடன் கொடுக்கப் படும் இடம் கூடுமானவரை உழவர்களுக்கு வெகு அருகிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியிலும் ஒரு 'முதல் நிலை நில வள வங்கி' அமைக்கத் திட்டமிட்டு வருகிறது. முதல் நிலை நிலவள வங்கிகள் போதிய நடைமுறை மூலதனம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் உச்ச அளவாக ரூபாய் 25,000 வரை பங்கு மூலதனம் கொடுத்து வருகிறது. 1968-69-ஆம் ஆண்டுவரை 106 நில அடமான வங்கிகளே இருந்தன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் 67 நிலவள வங்கிகளும், 1970-71 (30-11-70 வரை) 50 நிலவள வங்கிகளும் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறுவன நிதிகளை நன்கு பயன்படுத்தக் கருதிய இன்றைய அரசு 1-4-68 முதல் புதிய கிணறு வெட்டுதல், பம்பு செட்டுகளை அமைத்தல் ஆகிய நீண்டகால தக்காவிக் கடன்கள் நிலவள வங்கிகள் மூலமாகவே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தது. நிலவள வங்கிகளிலிருந்து எளிய முறையிலும், விரைவிலும் உழவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கடன் கொடுக்கும் நடைமுறை விதிகளை எளிதாக்கியது இன்றைய அரசு. நில வளர்ச்சிச் சட்டத்தையும் திருத்தி அமைத்தது.

அத்துடன் உழவர்களின் கடன் வாங்கும் எல்லையையும் உயர்த்தியது இன்றைய அரசு. முன்பு அடமானம் காட்டப்படும் நிலத்தின் மதிப்பில் 50 சத அளவுக்கே கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தற்பொழுது 75 சத அளவுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் உழவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கடன் தொகையும் உயர்ந்துள்ளது.

இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே, கூட்டுறவுத்துறை மூலம் நவீன அரிசி ஆலைகளை அமைத்தது; இரசாயன உரத் தொழிற்சாலை, எழுதுபொருள் உற்பத்தி நிலையம், பாலித்தீன் பைகள் உற்பத்தி நிலையம், பழங்களைப் பக்குவப்படுத்தும் நிலையம், நறுமணப்பொருள், பொடி தயாரிக்கும் நிலையம் ஆகியவைகளையும் அமைத்துள்ளது.

இன்றைய தமிழ்நாடு அரசே இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக, ஏழை எளிய உழவர்களும் பயன் பெறக் கூட்டுறவு நீர்ப்பாசனச் சங்கத்தை அமைத்து, அதற்கெனச் சட்டமும் கொண்டு வந்தது. வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் உதவியுடன் சிறிய பாசனத் திட்டங்கள், தோட்டப்பண்ணை அமைக்கும் திட்டங்கள், நிலம் திருத்தும் திட்டங்கள் அடங்கிய சிறப்புப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவளவங்கி, முதல்நிலை நிலவள வங்கிகள் மூலம் செயல்படுத்தவும், அரசு நிதி உதவி செய்து வருகிறது. இத்திட்டங்களுக்கு இதுவரை தமிழ்நாடு அரசு ரூபாய் 89.21 லட்சம் செலவிட்டுள்ளது.

மாநிலமெங்கும், நிலத்தின் அடியில் உள்ள நீரைப் பெருமளவில் வெளியே கொண்டு வந்து பசுமைப் புரட்சியைத் தீவிரப்படுத்த ரூபாய் 71.42 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள 31 திட்டங்களைத் தமிழ்நாடு அரசு தயாரித்துள்ளது.

உழவர்கள் மின்சார வாரியத்திற்கு வைப்புத் தொகை செலுத்திப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புப் பெறுவதற்கு நிதி உதவும் பொருட்டு ஒரு புதிய திட்டம் தமிழ்நாடு அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ், உச்ச அளவாக ரூபாய் 3000 - வரை உழவர்களுக்குக் கடனுதவி வழங்கப்படும்.

மேலும் புதிதாக 4 சர்க்கரை ஆலைகளைக் கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு பயனுள்ள திட்டங்களைக் கூட்டுறவுத் துறை நிறைவேற்றி வருவதுடன் மேலும் பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டுள்ளது.

1-4-67 முதல் 30-11-70 வரை கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் :

(1) குறுகிய, நடுத்தர காலக் கடன்கள் :—

1967-68ல் கொடுத்தது ரூ 37.26 கோடி
1968-69ல் கொடுத்தது ரூ 44.12 கோடி
1969-70ல் கொடுத்தது ரூ 42.77 கோடி
1970-71 (30-11-70 வரை) ரூ 31.74 கோடி

(1966-ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 31.44 கோடி என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.)

(2) நீண்ட காலக் கடன்கள் :—

1967-68ல் கொடுத்தது ரூ. 6.96 கோடி
1968-69ல் கொடுத்தது ரூ 13.69 கோடி
1969-70ல் கொடுத்தது ரூ. 16.26 கோடி
1970-71 (30-11-70 வரை) ரூ 9.61 கோடி
(1966-67ல் கொடுக்கப்பட்டது ரூபாய் 4.27 கோடி என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்).

(3) கூட்டுறவு மத்திய வங்கியால் திறக்கப்பட்ட கிளைகள் :—

1967-68	13 கிளைகள்
1968-69	20 கிளைகள்
1969-70	51 கிளைகள்
1970-71 (30-11-70வரை)	22 கிளைகள்

(4) புத்துயிர் அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ், உதவி செய்யப்பட்ட வேளாண்மைக் கடன் கழகங்கள் :—

1967-68	100
1968-69	170
1969-70	206
1970-71 (30-11-70 வரை)	300

(5) புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட நிலவள வங்கிகள் :—

1969-70	67
1970-71	50

1968-69ல் 106 நிலவள வங்கிகளே இருந்தன. தற்பொழுது மொத்தம் 223 நிலவள வங்கிகள் உள்ளன.

(6) நிலவள வங்கிகள் மூலம் புதிய கிணறு மானியத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகை :—

1968-69	ரூபாய் 3.10 லட்சம்
1969-70	ரூபாய் 24.21 லட்சம்
1970-71 (30-11-70 வரை)	ரூபாய் 10.22 லட்சம்

(7) கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விற்பனை செய்யப்பட்ட வேளாண்மைப் பொருள்களின் மதிப்பு :—

1967-68	ரூபாய் 22.39 கோடி
1968-69	ரூபாய் 23.00 கோடி
1969-70	ரூபாய் 26.00 கோடி

(8) கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விநியோகம் செய்யப்பட்ட இரசாயன உரங்களின் மதிப்பு :—

1967-68	ரூபாய் 10.50 கோடி
1968-69	ரூபாய் 11.00 கோடி
1969-70	ரூபாய் 13.50 கோடி
1970-71 (30-11-70 வரை)	ரூபாய் 10.50 கோடி

இரசாயன உர விநியோகத்திற்கு 1969-70ல் ரூபாய் 16 லட்சத்தைப் பங்கு மூலதனமாகத் தமிழ்நாடு அரசு கொடுத்துள்ளது.

(9) நவீன அரிசி ஆலைகள் அமைத்தது :—

1968-69	1
1969-70	5
1970-71 (30-11-70 வரை)	5

மேலும் ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. இவைகளுக்குப் பங்கு மூலதனமாக ரூபாய் 135.73 லட்சத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியுள்ளது.

(10) புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கிடங்குகள் 128

(11) லாரிகள் வாங்க உதவி செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 34

(12) கிடங்கு-அலுவலகம்-சேவைக் கொட்டகை கட்டுவதற்காக உதவி செய்யப்பட்ட சங்கங்கள் 10

(13) புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பக்குவப்படுத்தும் நிலையங்கள் :

1. பழங்களைப் பக்குவப்படுத்தும் நிலையம் 1
2. தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் நிலையம் 1
3. மரவள்ளிக் கிழங்கிலிருந்து ஜவ்வரிசி தயாரிக்கும் நிலையம் 1
4. எண்ணெய் ஆலைகள் 3

(14) புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட சிறப்பங்காடிகள் 5

(15) புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட நவீன சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் 17

(16) நுகர்வோர் கூட்டுறவின் கீழ் பக்குவப்படுத்தும் நிலையங்கள் அமைக்க உதவி பெற்ற சங்கங்கள் ;—

(1) காகிதம் மற்றும் எழுதுபொருள் உற்பத்தி நிலையம் 5

(2) ரொட்டி தயாரிக்கும் நிலையங்கள் 2
(3) காப்பித்தூள் அரைக்கும் நிலையங்கள் 2
(4) பாலித்தின் பைகள் உற்பத்தி நிலையங்கள் 2
(5) சலவை சோப்பு உற்பத்தி நிலையம் 1
(6) பருப்பு ஆலை 1
(7) மணப்பொருள்பொடி செய்யும் நிலையம் 1
(8) நிலக்கடலை எண்ணெய் உற்பத்தி நிலையம் 1

(17) புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1353

(18) குறுணை வடிவ இரசாயன உரத் தொழிற்சாலை அமைக்கவிருப்பது 1

இத்தொழிற்சாலை மன்னார்குடி அருகில் ரூ. 25 லட்சம் மதிப்பில் அமையும். இத்தொழிற்சாலைக்கு ரூ. 8.25 லட்சத்தைப் பங்கு மூலதனமாகவும், ரூ. 10.00 லட்சத்தைக் கடனாகவும் தமிழ்நாடு அரசு கொடுத்துள்ளது.

வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டுச் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் திட்டங்களின் பட்டியல் :

சிறிய பாசனத் திட்டம்

திட்டத்தின் பெயர்	திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மூலதனம் (ரூபாய்-லட்சத்தில்)

1. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்

(1) புதுக்கோட்டை, கோட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	92.50
(2) லால்குடி, உடையார்பாளையம் பகுதியில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	49.50
(3) முசிறி வட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	102.50
(4) குளித்தலை வட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	79.00
(5) மணப்பாறைப் பகுதியில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	66.00
(2) கரூர் வட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	69.00

2. தர்மபுரி மாவட்டம்

கிருஷ்ணகிரி, ஊத்தங்கரைப் பகுதியில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	122.00

3. கோவை மாவட்டம்

(1) தொண்டாமுத்தூர், பெரியநாயக்கன்பாளையம் வட்டாரங்களில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	110.00
(2) உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	125.00

4. இராமநாதபுர மாவட்டம்

(1) சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் பகுதிகளில் கிணறு தோண்டும் திட்டம் (முதல் பகுதி)	9.00
(2) ,, ,, (இரண்டாம் பகுதி)	165.00

5. செங்கற்பட்டு மாவட்டம்

செங்கற்பட்டு, மதுராந்தகம் வட்டங்களில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	110.00

6. மதுரை மாவட்டம்

(1) திருமங்கலம், உசிலம்பட்டிப் பகுதிகளில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	114.00
(2) திண்டுக்கல், வேடசந்தூர் வட்டங்களில்கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்	91.50
(3) மதுரை, மேலூர் வட்டங்களில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	63.00

7. திருநெல்வேலி மாவட்டம்

(1) சங்கரன்கோவில் வட்டத்தில் கிணறுகள் தோண்டுதல், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ஆகிய திட்டம்	134.00
(2) நாங்குனேரி வட்டத்தில் கிணறுகள் தோண்டும் திட்டம்	126.00
(3) திருநெல்வேலி, தென்காசி வட்டங்களில் கிணறு தோண்டும் திட்டம்	112.50
மொத்தம்	1,740.50

இதர திட்டங்கள் :

1. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்

(1) பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டப் பகுதியில் நிலம் திருத்தும் திட்டம் (முதற் கட்டம்)	452.90
(2) ,, (இரண்டாம் கட்டம்)	190.00

2. நீலகிரி மாவட்டம்

தேயிலைத் தோட்டம் அமைக்கும் திட்டம்	25.00

3. தஞ்சாவூர் மாவட்டம்

தென்னந்தோப்பு அமைக்கும் திட்டம்	29.56

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

ரப்பர் தோட்டம் அமைக்கும் திட்டம்	24.00

5. சேலம் மாவட்டம்

காப்பி தோட்டம் அமைக்கும் திட்டம்	25.00
மொத்தம்	745.57

சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்	1740.50
இதர திட்டங்கள்	745.57
மொத்தம் :	2486.07

மீனே! மீனே!

புரதச்சத்து பற்றுக்குறை நிலவிவரும் இந்நாளில் புரதச்சத்து மிக்க மீன்களை வழங்கி நாட்டு மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்துகிறது தமிழ்நாடு அரசின் மீனளத்துறை. தமிழ்நாட்டில் குளத்து மீன் வகைகளையும், கடல் மீன் வகைகளையும் பெருமளவில் பெருக்குவதற்கு மீனளத்துறை முயன்று வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் 1967-68ஆம் ஆண்டில் 3.2 லட்சம் மெட்ரிக் டன் மீன்கள் உற்பத்தியாகி உள்ளன. தற்பொழுது ஆண்டு தோறும் 3.3 லட்சம் டன் மீன்கள் உற்பத்தியாகின்றன. தமிழ் நாட்டில் மீன் வகைகள் உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவதற்குப் பெரும் வாய்ப்பு உள்ளது. மீன்பிடித்தல், சேமித்து வைத்தல், விற்பனைக்கு அனுப்புதல் ஆகியவற்றில் அறிவியல் அடிப்படையான முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டின் மீன் உற்பத்தியை மேலும் உயர்த்த மீனளத்துறை பாடுபட்டு வருகிறது.

மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு மீனளத்துறை மூலமாக ஏராளமாக மீன்பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகளைக் கொடுத்து உதவுவதுடன், மீன் பிடி தளங்களையும் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. தூண்டுதல் மூலமாக மீன்களை முட்டையிடச் செய்யும் நுணுக்கத்தை மேற்கொள்ளுதல் மூலமாகவும் மீன்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்யப்படுகிறது. மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக மீன் ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

1-4-67 முதல் 31-12-70 வரை மீனளத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகள்

1. மீன்பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகள் பல்வேறு வகையிலும் பயனளித்து வருவதால், அவைகளின் தேவை ஆண்டிற்காண்டு பெருகி வருகிறது. மீன் பிடிப்பவர்களுக்குத் தேவையான மீன்பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகளைக் கொடுத்து உதவுவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசின் படகு கட்டும் நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட அளவு இயந்திரப் படகுகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

மீனளத்திலும்
தமிழ்நாடு அரசின்
சாதனை மிகப்பெரிது!

முத்து

ஆண்டு	எண்ணிக்கை
1967-68	138
1968-69	104
1969-70	135
1970-71 (குறியீடு)	145

இத்துடன் தனிப்பட்டவர்களால் 80 மீன்பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இயந்திரப்படகுகள் மானிய விலையில் மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

2. மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு மீன் வலை தயாரிப்பதற்காக வழங்கப்பட்ட நைலான் கயிறுகள்;—

1967-68	11,300 கிலோ
1968-69	9,415 கிலோ
1969-70	13,360 கிலோ
1970-71 (குறியீடு)	14,000 கிலோ

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நைலான் கயிறு வாங்குவதற்காக 20 சத மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இவ்வாண்டில் மானியம் வழங்க ரூபாய் ஒரு லட்சம் செலவிடப்படும்.

8. மண்டபத்தில் நாளொன்றுக்கு 50 டன் மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு மீன்பொடி தயாழுக்கும் நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. விரைவில் உற்பத்தியைத் துவங்கவிருக்கும் இந்நிலையம், இந்தியாவிலுள்ள மீன்பொடி தயாரிக்கும் பெரிநிலையங்களில் ஒன்றாகும்.

9. வேளாண்மை மறுநிதிக் கழக உதவியுடன் மீனள மேம்பாட்டிற்காக 2 திட்டங்கள் 1968-69ல் தீட்டப்பட்டன. சென்னை மீன்பிடிப்போர் கூட்டுறவு இணைப்பும் திருநெல்வேலி மாவட்ட மீன் பிடிப்போர் கூட்டுறவு இணைப்பும் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மீனள மேம்பாட்டிற்கு ரூ. 281.13 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் 19.03 லட்சத்தை வேளாண்மை மறுநிதிக்கழகம் கடனுகக் கொடுத்துள்ளது; ரூபாய் 9.10 லட்சத்தைத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. மீன் பிடித்தல், இருப்புவைத்தல், பதனப்படுத்தல், விற்பனைக்கு அனுப்புதல் ஆகியவைகளில் நவீன முறைகளை மேற்கொள்ளச் செய்தல், படகுகளைப் பழுதுபார்த்துக் கொடுத்தல் ஆகியவைகளின் மூலமாக மீன் மற்றும் மீனிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ் 10 மீன் பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகள், மீன்பிடிப்போர் கூட்டுறவு இணைப்புகளுக்கு வழங்கப்பட்டு, தனிப்பட்ட மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த இரு ஆண்டுகளில் மேலும் 40 மீன் பிடிக்கும் இயந்திரப் படகுகளை இத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்க ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கு, மேலும் பல இயந்திர மீன்பிடி படகுகளை உபயோகிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளதுடன் நான்கு 57 அடி நீளமுள்ள எஃகு வலைஞர் நாவாய்களையும் விரைவில் பயன்படுத்தவிருக்கிறோம்.

4. நாகப்பட்டினம், கடலூர் (இரண்டாம் கட்டம்) ஆகிய இடங்களில் மீன் பிடிக்கும் துறைமுகங்களை அமைத்து வருவதுடன், தூத்துக்குடியில் ஒரு பெரிய மீன்பிடிக்கும் துறைமுகம், ரூபாய் 225 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. சென்னையில் ரூ. 338 லட்சம் செலவில் மீன் பிடிக்கும் துறைமுகம் அமைக்க ஆரம்ப வேலைகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சல் என்ற இடத்தில் ரூபாய் 200 லட்சம் செலவில் ஒரு மீன் பிடிக்கும் துறைமுகம் அமைப்பது பற்றிய ஆய்வு முன்னேற்ற நிலையில் உள்ளது.

5. 54 டன் பனிக்கட்டி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய 17 பனிக்கட்டி உற்பத்தி நிலையங்களும், 145 டன் மீன் மற்றும் மீனிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு 24 குளிர்பதனக் கிடங்குகளும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இத்துடன் எண்ணூரில் 3 டன் மீன்களைக் குளிர்ந்த நிலையில் வைப்பதற்கும், 3 டன் பனிக்கட்டிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், 30 டன் மீன்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கும் குளிரவைக்கும் நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தில் சுரங்க, குளிர வைக்கும் நிலையம் (Tunnel Fregeder) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில் 2.5 டன் மீன்களைக் குளிர்ந்த நிலையில் வைக்கவும், 50 டன் மீன்களைச் சேமிக்கவும் வசதியான குளிரவைக்கும் நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

6. மீன்பிடிப்பதற்குத் தேவையான படகு, வலை, நைலான் கயறு ஆகியவைகள் வாங்குவதற்கும், பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை விற்பனை செய்வதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக மீன்பிடிப்பவர்களுக்குப் பின்கண்டவாறு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளன :

1967-68	2.62 லட்சம்
1968-69	4.48 லட்சம்
1969-70	2.28 லட்சம்

7. நவீன முறையில் மீன்பிடிப்பதற்கு 310 மீன் பிடிப்பவர்களும், 21 அலுவலர்களும் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

உயிரென மதித்தோம்

"மலைவாழை அல்லவோ கல்வி" — புரட்சிக் கவிஞரின் பொன்னோவியம் இது. பாமர மக்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறப்பதையே தன் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது தமிழக அரசு. பட்டிதொட்டிகளிலெல்லாம் பள்ளிகளைத் திறந்து கல்வியைப் பெருக்கும் பணியில் தமிழக அரசு தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. தமிழ்நாட்டில் 1970-71-ல் பொதுக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 66.83 கோடியாகும். 1966-67-ல் பொதுக் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட, இது 23 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். அறிவு வளர்ச்சிப் பணியில் ஏழை எளிய மக்களின் அரசு எத்துணை அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் பட்டயம் கூறுகின்றன.

* * *

பொதுக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் :—

1966-67	43.86 கோடி ரூபாய்
1967-68	53.56 கோடி ரூபாய்
1968-69	57.51 கோடி ரூபாய்
1969-70	65.39 கோடி ரூபாய்
1970-71	66.83 கோடி ரூபாய்

துவக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவைகளின் எண்ணிக்கை பெருகியதுடன் படிப்பவரின் எண்ணிச்கையும் பெருகியுள்ளது. கல்லூரி புகுமுக வகுப்பு வரை (பி.யு.சி.) பி.டி.சி. எல்லோருச்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளின் மாணவருக்கான வசதியையும், பள்ளியின் தரத்தையும் பெருக்குவதோடு ஆசிரியர்களின் வசதிகளைப் பெருக்கவும் பல திட்டங்கள் செயலாற்றப்பட்டுள்ளன.

* * *

இந்த அரசினால் புதிய புதிய பள்ளிகள் துவக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன :—

300 மக்கள் தொகை கொண்ட ஊரில் எல்லாம் தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது பள்ளிகள் உள்ளன. 1966-67-ல் இருந்ததைவிட 724 துவக்க, உயர் துவக்கப் பள்ளிகளும், 263 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், 56 கல்லூரிகளும் இன்று அதிகமாக உள்ளன. மூன்று நிலைகளிலும் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் படிப்படியாக 8.59 இலட்சம் மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

	துவக்கப் பள்ளிகள்	உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	கல்லூரிகள்
1966-67	31,157	2,372	105
1967-68	31,429	2,449	116
1968-69	31,712	2,513	126
1969-70	31,823	2,580	141
1970-71	31,881	2,635	161

1966-67ல் 31,157 துவக்க உயர்துவக்கப் பள்ளிகள் இருந்தன. இன்று 31,881 பள்ளிகள் உள்ளன. கடந்த நான்காண்டுகளில் முறையே 272, 283, 111, 58 பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

* * *

துவக்க, உயர் துவக்கப் பள்ளிகள் அளவில் மட்டும் பெருக்கம் நின்றுவிடவில்லை. உயர்நிலைப்பள்ளிகளும் எண்ணிக்கையில் பெருகியுள்ளன. 1966-67 முதல் 1970-71 வரை ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் முறையே 77, 64, 67, 55 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. 1966-67ல் இருந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 2,372. இன்று இருப்பவை 2,635. கல்லூரிகளிலும் கடந்த நான்காண்டுகளில் பெரும் வளர்ச்சியைக் காண்கிறோம். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மட்டும் 56 கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் முறையே 11, 10, 15, 20 கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று 161 கல்லூரிகள் உள்ளன. 1966-67ல் 105 கல்லூரிகள் மட்டுமே இருந்தன. இவை தவிர ஓரியண்டல் பள்ளிகள் (கீழ்த்திசை மொழிப்பள்ளிகள்) மூன்றும் குறை உறுப்புடையவர்களுக்கான பள்ளிகள் இரண்டும் 1967-68க்குப் பின்னர் புதியதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

* * *

பள்ளிகள் கல்லூரிகள் பெருகப் பெருகப் பள்ளி செல்லும் மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை இந் நான்காண்டுகளில் மேலும் பெருகியுள்ளது.

இந்த நான்காண்டுகளில் மட்டும் தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 21,700 ஆசிரியர்களும், உயர் நிலைப்பள்ளிகளில் 6,430 ஆசிரியர்களும் கல்லூரிகளில் 3,244 ஆசிரியர்களும் அதிகப்படி நியமனம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது.

பள்ளிகள் எண்ணிக்கையும் மாணவ, மாணவியர்

உயர்நிலைக் கல்வியை

களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியதுடன், மாணவ, மாணவியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற வசதிகளும் நான்கு ஆண்டுகளில் விரிவாகப் பெருகியுள்ளது. 1 முதல் 8 வகுப்பு வரை துவக்க, உயர் துவக்கப் பள்ளி களில் படிக்கின்ற மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதி யினருக்கு மதிய உணவு, பள்ளியில் வழங்கப்படுகிறது. தற்போது 18 லட்சம் மாணவ, மாணவியர் பள்ளி களில் மதிய உணவு பெருகுகின்றனர். இதற்கான 1967-68, 1968-69 1969-70 ஆகிய மூன்றுண்டுகளில் அரசு செலவிட்ட தொகை முறையே ரூ. 179.29; 177.46; 196 லட்சம், 1970-71க்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 196 லட்சமாகும்.

* * *

பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான உணவுப் பொருள் களைச் சேகரித்து வைக்கப் பிராந்தியக் கிடங்குகள் ஒவ் வொரு மாவட்டத்திலும் அமைக்க 'கேர்' நிர்வாகத் தினரின் ஒத்துழைப்புடன் அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அதற்காகச் சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பிராந் தியக் கிடங்குகள் பத்து இடங்களில் கட்ட, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத் திலும், பள்ளிக்கூடங்களில் மதிய உணவுத் திட்டத்தினை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த மத்திய சமையற்கூடங் கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 30 மத் திய சமையற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண் டில் மேலும் 30 சமையற்கூடங்கள் கட்டி முடிக்கத் திட்டமுண்டு. சமையற்கூடங்களுக்காக 1969-70 முதல் நாளது வரை ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் வகுப்பிலிருந்து மூன்றும் வகுப்பு வரை பள்ளியில் மதிய உணவு பெற்றுப் படிக்கின்ற சிறுவர், சிறுமியர்க்கு இலவசப் புத்தகங்களும், எழுது கருவிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. 1967-68 முதல் நான்காண்டு களில் இதற்கெனச் செலவிடப்பட்ட தொகை முறையே ரூ. 3.45, 5.98, 4.69, 10.86 லட்சம் ஆகும். இதனுல் பயன்பெற்ற சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை முறையே :

1967-68	11.06 லட்சம்
1968-69	11.46 லட்சம்
1969-70	11.62 லட்சம்
1970-71	11.91 லட்சம்

பள்ளியில், மதிய உணவு, இலவசப் புத்தகம், சிலேட்டு வழங்குவதுடன் பெற்றோர்களை ஊக்குவித்து, நன்கொடையாளர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவர் களின் ஒத்துழைப்புடன் இலவச உடையும் பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் திட்டமும் நல்லமுறை யில் ஆசிரியப் பெருமக்களின் உதவிகொண்டு செயல் படுத்தப்பட்டுள்ளது. சென்ற நான்காண்டுகளில் மாணவ, மாணவியருக்கு ரூ. 31 லட்சம் மதிப்புள்ள சீருடைகள் பள்ளிகளில் வழங்கப் பெற்றுள்ளன. இது தவிர, பள்ளிகளின் முன்னேற்றத்திற்கான சீரமைப்பு மாநாடுகள் 115 இந்நான்கு ஆண்டுகளில் நடத்தப்பட் டுள்ளன. இம்மாநாடுகள் மூலம் கடந்த நான்கு ஆண்டு களில் பெறப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 3.45 கோடி.

* * *

(1967-68 -ரூ. 57.99 லட்சம், 1968-69 -ரூ.1 கோடி 4 லட்சம்).

(1969-70 - ரூ. 37.16 லட்சம், 1970-71ல் ரூ. 10 கோடி 46 லட்சம்).

* * *

ஆசிரியர் சமுதாயத்தை இந்த அரசு என்றுமே மறந்ததில்லை. ஆசிரியப் பெருமக்கள் மனநிறைவுடன் வாழ, இந்த அரசு எல்லாவித உதவிகளையும் அளித்து வருகிறது. பல திட்டங்களின் மூலம் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் ஆசிரியர்களுக்கு மேற்கொண்டும் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களை மறந்துவிடாமல் அவர்களுக்கும் சில வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

* * *

அரசின் நிர்வாகத்திலுள்ள அலுவலர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் உதவிபெறும் பள்ளியில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் 1967-68 முதல் நகர ஈட்டுப் படி வழங்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளாட்சித்துறை ஆசிரியர் களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படியும், 1967-68 முதல் உயர்த்தப்பட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

* * *

அரசின் நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட பள்ளியில் பணி புரியாமல் 1-4-55க்கு முன் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படாமல் இருந்தது. அக் குறையை நீக்கும் பொருட்டு அவ்வாசியர்களுக்கும் ஓய் வூதியம் அளிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. (1968-69).

அரசுப் பணியில் இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கும் 1-4-69 முதல் குடும்ப ஓய்வு நிதிச் சலுகை அளிக்கப் பட்டுள்ளன.

உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும்

மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை

	1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71
தொடக்க, உயர்தொடக்கப்பள்ளிகள்	50,72,093	53,67,327	54,27,290	55,24,730	56,74,296
				கூடுதல் :-	6,02,203
உயர்நிலைப்பள்ளிகள்	13,04,119	13,49,930	14,31,032	14,46,739	14,86,241
				கூடுதல் :-	1,82,122
கல்லூரிகள்	91,590	1,10,652	1,29,628	1,52,791	1,65,856
				கூடுதல் :-	74,266

ஆசிரியர்களுக்கும் விடுப்பு (லீவ்) வசதிகளுக்கான விதிகள் அமைத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர்கள் தங்கள் கல்வித்தகுதியை உயர்த்திக் கொள்ளத் தூண்டுகோலாய் இருக்கவும், அதன் மூலம் போதித்தலின் தரத்தை உயர்த்தவும், அதிகப்படி கல்வித் தகுதியைப் பெறும் ஒவ்வொரு ஆசிரியர்க்கும் அவரது சம்பள அளவையில் இரண்டு படி உயர்வுகள் அளிக்க 10-1-69 அன்று அரசு ஆணை வழங்கியுள்ளது. இதன்படி இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்கள் பி.டி. அல்லது பி.இ.டி. பட்டம் பெறும்போதும், பி.டி. அல்லது பி.இ.டி. பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி., அல்லது எம்.இ.டி. பட்டம் பெறும்போதும் சம்பளநிலையில் இரு படி உயர்வுகள் பெறுவர்: இவ்வாறே மொழி ஆசிரியர்களும், இதர ஆசிரியர்களும், பி.டி. அல்லது பி.இ.டி. பட்டம் பெறும்போது சம்பள நிலையில் இருபடி உயர்வுகள் பெறுவர்.

தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் அளிக்கப்பட்டு வரும் அரசாங்க விருதுகள் 1969-70 முதல் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆசிரியர் இல்லம் அமைக்கும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 1969-70ல் வேலூரில் ஆசிரியர்களின் முயற்சியால் கட்டப்பட்ட ஆசிரியர் இல்லத்திற்கு அரசு ரூ. 50,000 அன்புடன் மானியம் அளித்து உள்ளது.

சென்ற மூன்றாண்டுகளில் ஆசிரியைகளுக்காகக் கிராமப்புறங்களில் 432 வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டிலும் 86 வீடுகள் ரூ. 5 இலட்சம் செலவில் ஆசிரியைகளுக்காகக் கட்டத் திட்டம் உண்டு.

ஆசிரியர்களின் தகுதியையும், தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு அவ்வப்போது பணியிடைப் பயிற்சி வகுப்புகள் (Inspection Training) நடத்தப் பெற்று வருகின்றன. இதற்காக, சென்ற மூன்றாண்டுகளில் மட்டும் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 7,93,673. நடத்தப்பட்ட பயிற்சி வகுப்புகள்எண்ணிக்கை 132.

கீழ்க்குறித்த சலுகைகளும், ஆசிரியர்களுக்கு 1970-71 முதல் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(1) குறைந்த பட்ச ஓய்வுச் சம்பளம் (பென்ஷன்) ரூ. 20லிருந்து ரூ. 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. (2) உதவிபெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி இப்பொழுது வழங்கப்படுவதுடன் சேமநிதியில் இருந்து பண்டிகை முன் பணம் பெற வசதியும், அரசினர் மருத்துவமனைகளில் இலவச மருத்துவ வசதியும், ரூ. 500க்கு மேற்படாமல் திருமணச் செலவிற்கான கடன் உதவி பெற வசதியும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மலைப் பகுதிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குத் தனியாக மலைப்படித்தொகை வழங்கவும் அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. இத்தகைய சலுகைகள் இதற்கு முன்பு அரசின் நிர்வாகத்திலுள்ள அலுவலர்களுக்கும் உள்ளாட்சித் துறையில் உள்ள அலுவலர்களுக்கும் மட்டுமே இருந்தன.

செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களில் பலர் தங்கள் கல்விக்கேற்ற பதவிகளில் பணிபுரிவதற்குப் பள்ளிகளில் செகண்டரி கிரேடு பணியிடங்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர் நிலையில் சம்பளம் பெற்றுப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இந்நிலையை மாற்ற அரசு 1967-68 முதல் படிப்படியாக ஆண்டுதோறும் செகண்டரி கிரேடு பணியிடங்களைப் பள்ளிகளில் அதிகமாக ஏற்படுத்தி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் பெற வசதி செய்துள்ளது. இதன்படி நான்காண்டுகளில் 14,000 ஹையர் கிரேடு பணியிடங்கள் செகண்டரி கிரேடு பணியிடங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியப் பயிற்சியில் தேர்வு பெற்று வேலையின்றி இருப்பவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரும் நோக்கத்துடன் இவ்வாண்டு, அரசு 500 பி.டி.கள், 5000 செகண்டரி கிரேடுகள், 1000 ஹையர் கிரேடுகள் ஆக மொத்தம் 6500 பணி இடங்களை ஏற்படுத்தி 6500 பேரைத் தொழில் பயிலும் ஆசிரியர்களாக (apprentice teachers) நியமிக்க ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. பல்வேறு பள்ளிகளில் ஆசிரியப் பணியிடங்கள் இனிமேல் நிரந்தரமாகக் காலியாகும்போது தொழில் பயிலும் ஆசிரியர் பணியிடங்களில் வேலை பார்ப்பவர்களே நிரந்தரமாக அவ்வப்பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தின்படி வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவர்.

* * *

அரசினர் நிர்வாகத்தில் உற்படாத பிற பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் பணிநிலை பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தித் தர இவ்வரசு முனைந்துள்ளது. அப்பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்ய ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குழுவின் அறிக்கை கிடைக்கப் பெற்றவுடன் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்குச் சென்ற நான்காண்டுகளில் தளவாடச் சாமான்கள் வாங்குவதற்கு ரூ. 60 லட்சமும், அவைகளில் நூலகங்கள் அமைப்பதற்காக ரூ. 5 லட்சமும், கட்டடங்களுக்காக ரூ. 345 லட்சமும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டட மான்யமாக, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் (ஆய்வுக்கூடக் கட்டடத்திற்கும் சேர்ந்து) 276 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் அறிவியல் ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைக்க 1967-68, 1968-69, 1969-70 ஆண்டுகளில் முறையே 88, 67, 108 ஆக மொத்தம் 263 பள்ளிகளுக்கு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூ. 40,000 வீதம் மானியம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்கான மொத்தத் தொகை ரூ. 91.59 லட்சம், 1970-71ல் 66 பள்ளிகளுக்கு இம்மான்யம் வழங்கப்படும்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் நூலகம் அமைக்க ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ரூ. 2000 வீதம் சென்ற மூன்றாண்டுகளில் முறையே 150, 213, 159 ஆக மொத்தம் 522 பள்ளிகளுக்கு மான்யம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மான்யம் வழங்கப்பட்ட தொகை ரூ. 6.37 லட்சமாகும்.

உதவிபெறும், தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளின் காப்புச் செலவிற்கான மான்யம் (Maintenance Grade) 1-1-69 முதல் 10%லிருந்து 12%, ஆக உயர்த்தப்பட்டது. நகராட்சிக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் காப்புச் செலவிற்கான மான்யம் 1967-68 முதல் 50 லிருந்து 66.66% ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

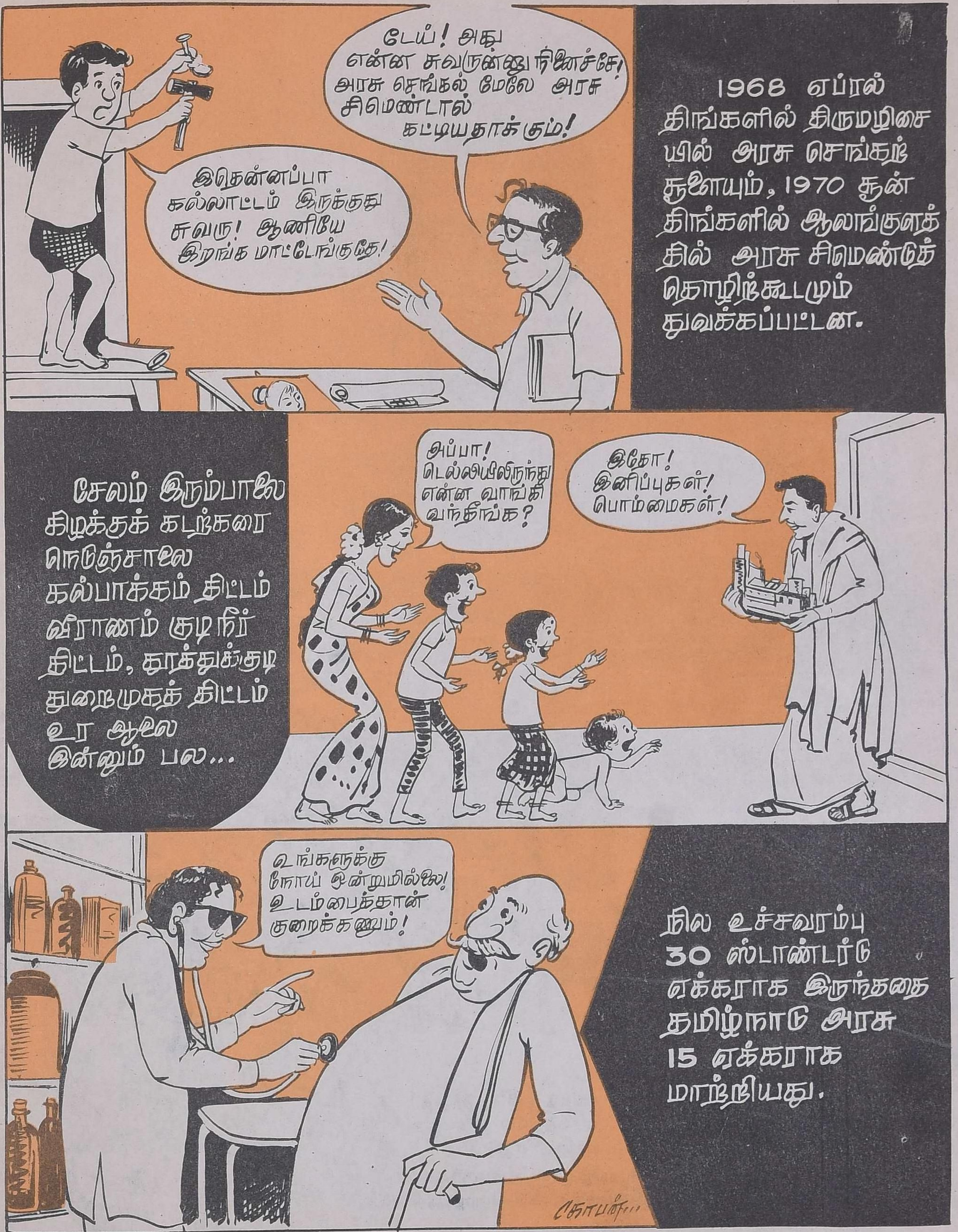

டேய்! அது என்ன சுவருன்னு நினைச்சே! அரசு செங்கல் மேலே அரசு சிமெண்டால் கட்டியதாக்கும்!
இதென்னப்பா கல்லாட்டம் இருக்குது சுவரு! ஆணியே இறங்க மாட்டேங்குதே!
1968 ஏப்ரல் திங்களில் திருமழிசையில் அரசு செங்கற் சூளையும், 1970 சூன் திங்களில் ஆலங்குளத்தில் அரசு சிமெண்டுத் தொழிற்கூடமும் துவக்கப்பட்டன.
சேலம் இரும்பாலை கிழக்குக் கடற்கரை நெடுஞ்சாலை கல்பாக்கம் திட்டம் வீராணம் குடிநீர் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் உர ஆலை இன்னும் பல...
அப்பா! டெல்லியிலிருந்து என்ன வாங்கி வந்தீங்க?
இதோ! இனிப்புகள்! பொம்மைகள்!
உங்களுக்கு நோய் ஒன்றுமில்லை! உடம்பைத்தான் குறைக்கணும்!
நில உச்சவரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக இருந்ததை தமிழ்நாடு அரசு 15 ஏக்கராக மாற்றியது.

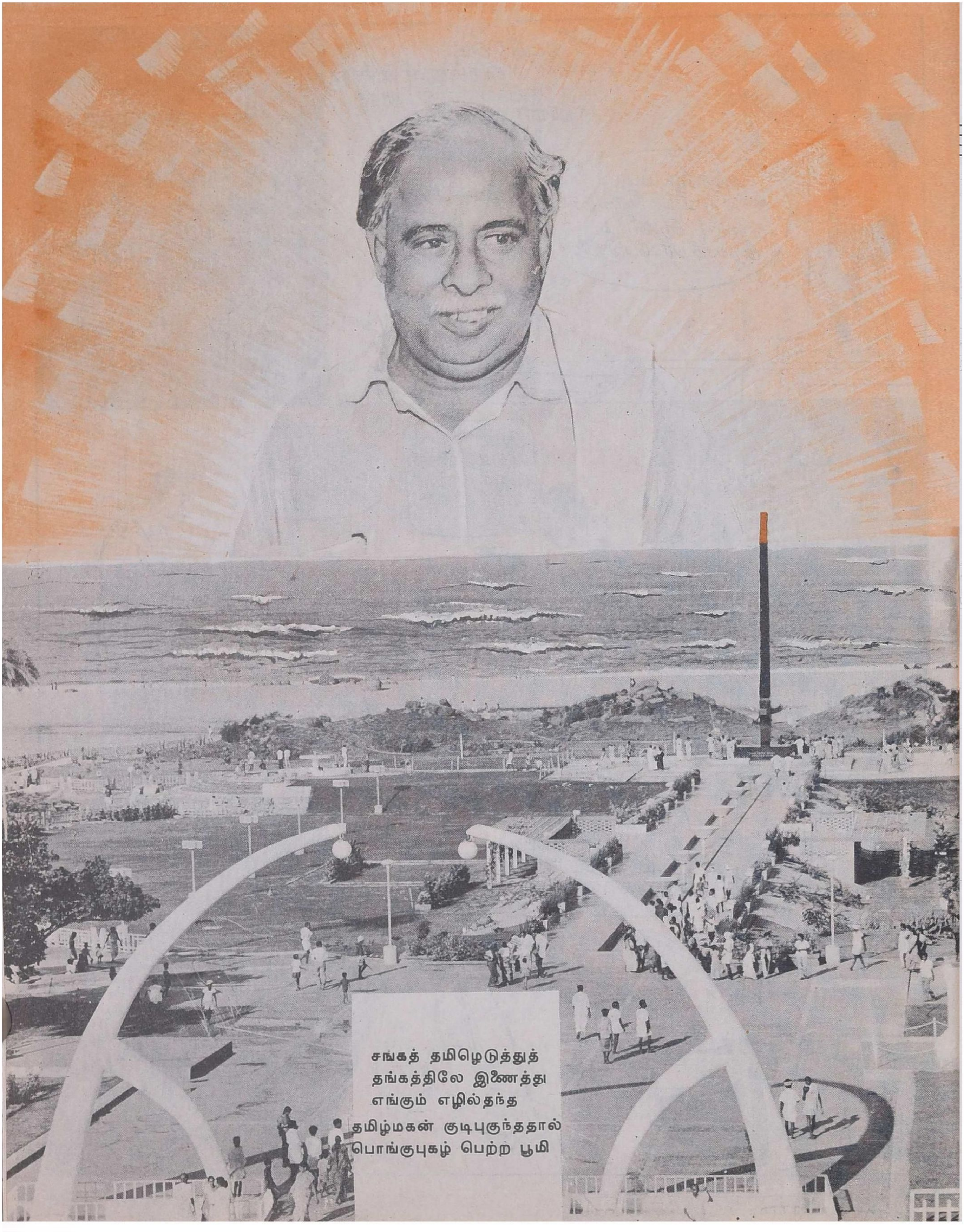

சங்கத் தமிழெடுத்துத்
தங்கத்திலே இணைத்து
எங்கும் எழில்தந்த
தமிழ்மகன் குடிபுகுந்ததால்
பொங்குபுகழ் பெற்ற பூமி

வங்கக் கடற்கரையில் உறங்கும்
தங்கத் திருமகன் துயிலகத்தைக்
காண்பதற்கு நாள்தோறும்
தலைநகரில் கூடும் மக்கள் வெள்ளம்

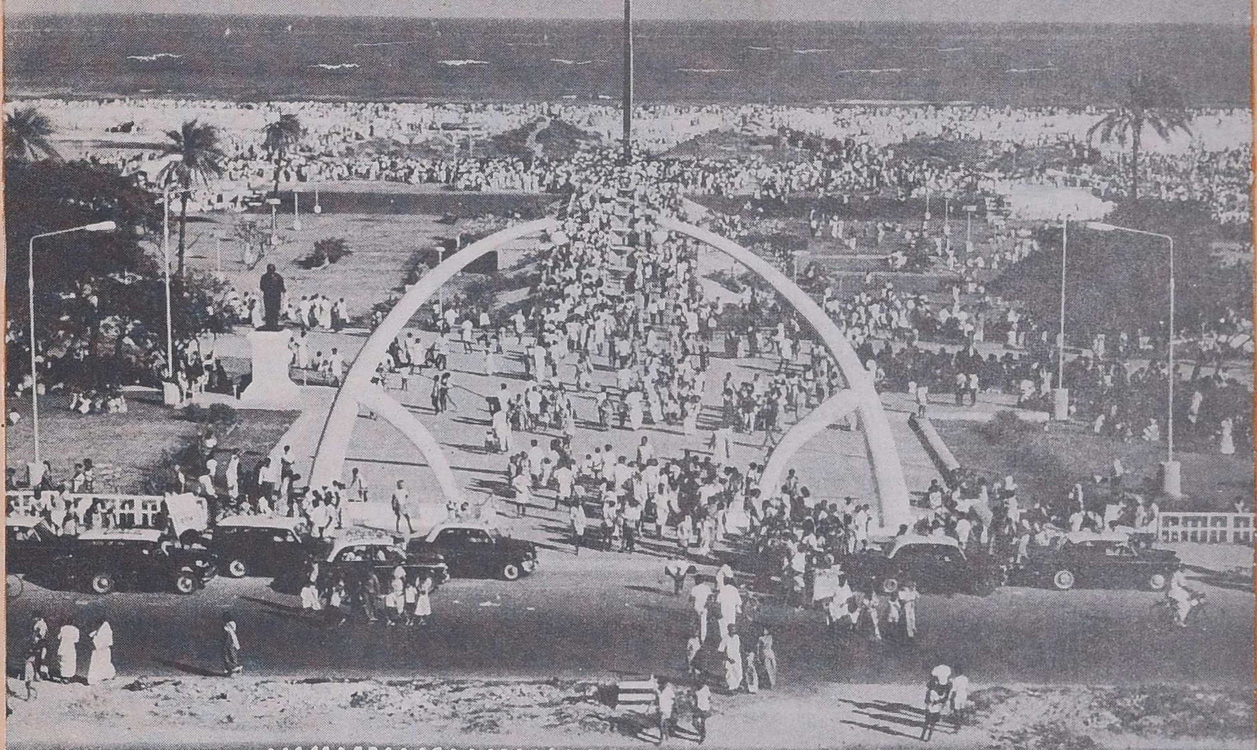

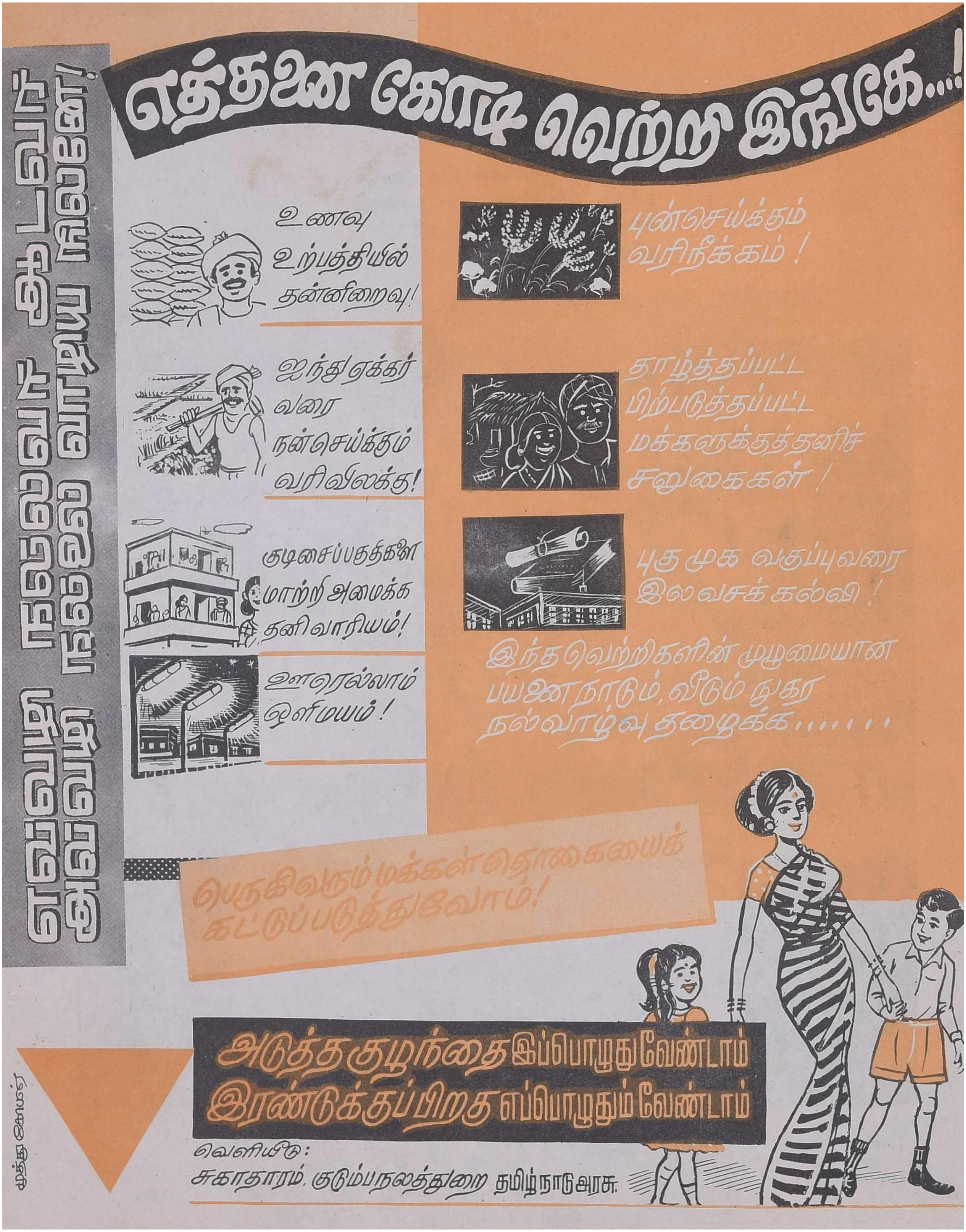
எத்தனை கோடி வெற்றி இங்கே...!
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே!
உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு!
ஐந்து ஏக்கர் வரை நன்செய்க்கும் வரிவிலக்கு!
குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றி அமைக்க தனி வாரியம்!
ஊரெல்லாம் ஒளிமயம்!
புன்செய்க்கும் வரிநீக்கம்!
தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனிச் சலுகைகள்!
புகுமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி!
இந்த வெற்றிகளின் முழுமையான பயனை நாடும், வீடும் நுகர நல்வாழ்வு தழைக்க......
பெருகிவரும் மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவோம்!
அடுத்த குழந்தை இப்பொழுது வேண்டாம்
இரண்டுக்குப் பிறகு எப்பொழுதும் வேண்டாம்
வெளியீடு:
சுகாதாரம், குடும்பநலத்துறை தமிழ்நாடு அரசு.

சீரணிப் பெருமை செப்பவும் பெரிதே!

பொது நன்மைக்காக ஒன்றுபட்டு உழைக்கும் உணர்ச்சிக்குத் தமிழகத்தில் என்றுமே குறைவில்லை. இந்தக் கருத்தினை மையமாக வைத்துச் சீரணி என்ற சிறந்த அமைப்பை உருவாக்கித் தந்தார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்பதைத் தமிழகம் அறியும்.

நாட்டு விடுதலைக்குப்பின் சமூகத் தொண்டு—அறிவுத் தொண்டு வளர நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாட்டின் தந்தை காந்தியடிகள், உழைப்பின் உயர்வை உணர்த்திட, நிர்மாணத் திட்டத்தை நாட்டிற்குத் தந்தார். அவர் வழியிலே தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, தான் அரசுப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டபின் இல்லாமை, போதாமை, அறியாமை என்ற இடர்ப்பாடுகளைப் போக்க எண்ணிச் சீரணி என்ற அமைப்பை உருவாக்கித் தந்தார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்.

மக்களின் நல்வாழ்வுக்கெனத் தீட்டப்படும் திட்டங்கள் முழு அளவில் நிறைவேற்றப்பட அரசு மட்டும் முயன்றால் போதாது. அரசோடு மக்களும், தொண்டுள்ளம் படைத்த இளைஞர்களும் முன்வர வேண்டும். எல்லோரும் எல்லாக் காலத்திலும் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட இயலாது. தொழில் தொல்லைகள், குடும்ப பாரம், இன்னும் பல ஆசாபாசங்கள் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கும். அவைகளை ஒதுக்கித் தள்ளி நாட்டைச் சீராக்கிச் செம்மைப்படுத்த, அதற்கென்று ஒரு சிலராவது அவசியம் பொதுப்பணிக்குத் தங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். தங்களது குடும்ப காரியங்களைக் கவனித்தது போக மீதமுள்ள நேரத்தை வெறும் பொழுதுபோக்குக் களியாட்டங்களில் வீணாக்காமல் நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்விற்குத் தங்களின் உழைப்பினைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பணம் படைத்தோர் நிதியும், ஆற்றல் மிக்கோர் ஆற்றலையும் அளித்து உழைப்பின் ஒரு பகுதியைச் சமுதாயப் பணிக்கு அளித்திட வேண்டும். இத்தகைய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பின்னிப் பிணைந்ததுதான் சீரணி. சீரணியின் நோக்கம் வன்முறை அல்ல. தூய தொண்டாற்றவும், தோழமை வளர்க்கவும் மக்களின் வாட்டத்தைப் போக்கவும், நாட்டின் வளத்தைக் கூட்டவும் உருவாக்கப்பட்டதுதான் சீரணி.

ஊர்தி நன்றாக ஓட, அதை ஓட்ட விசை இருந்தால் மட்டும் போதாது. அது தவறான வழியில் செல்லாமல் தடுக்கத் தடுப்பும் (பிரேக்) வேண்டும். நாடு செழிக்க நல்ல ஆறு இருந்தால் மட்டும் போதாது; அது தடம்புரண்டு ஊரை அழித்திடாமலிருக்கக் கரை வேண்டும். சமூகத்தொண்டு புரிய இளைஞர்கள் பலபேர் இருந்தால் மட்டும் போதாது; அவர்களின் ஆற்றலை, திறமையை, உணர்ச்சியை ஆக்கப்பணிக்குத் திருப்பக் கட்டுப்பாடான அணி ஒன்று தேவை. அதுதான் சீரணி.

உணர்ச்சிப் பிழம்பாய், உள்ளத் துடிப்போடு நிற்கும் இளைஞர் சமுதாயத்தை ஆக்கப் பணிக்கு ஈடுபடுத்தவும், நாடு எனக்கென்ன செய்தது என்று கேட்காமல், நாட்டிற்கு நான் என்ன செய்தேன் என்று சிந்திக்க வைக்கவும் — தன் கையே தனக்குதவி என்ற தாரக மந்திரத்தைத் தரணிக்கு நினைவுப்படுத்தி மக்களைத் தன்னலங் கருதாது பொதுப்பணிக்குத் தயார்ப்படுத்தவும், எல்லாவற்றிற்கும் அரசையே நம்பும் அவல நிலையைப் போக்கித் தன்னால் முடிந்ததை நாட்டிற்குச் செய்ய அணி ஒன்று தேவை. அதுவும், சர்க்கார் பற்றற்ற, சர்க்கார் நேரடித் தலையீட்டில் வராத, ஊதியம், பணம், உத்தியோக உயர்வு கோராத ஒருவித அணி, எல்லா நாட்டிற்கும் தேவை என எண்ணினார் அறிஞர் அண்ணா— சீரணி உருவாயிற்று. நாட்டைச் சீர்படுத்த, சிக்கல்கள் நீக்கிச் செப்பனிட, சமுதாயத்தை, மக்கள் வாழ்வைச் சீரமைக்க, அறிவைப் பரப்ப, ஆக்கப்பணிகள் ஆற்ற அமைக்கப்பட்டதுதான் சீரணி.

இந்த அமைப்பில் வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், பொறியியல் வல்லுநர்கள், பாட்டாளிகள், மாணவர்கள், தாய்மார்கள், எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசியலில் ஈடுபாடில்லாத முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள், ஆக 44,000 சீரணித் தொண்டர்கள் பைந்தமிழ் நாடு பல் வளம் பெறவும், சமூகம் நல்ல ஏற்றம் எய்தவும் எல்லாத் துறைகளிலும் மறுமலர்ச்சி காணவும், நல்ல ஆக்கப்பணிகள் ஆற்றவும், சீரணியில் நம்பிக்கையும், கொள்கையில் பற்றும், செயலில் ஈடுபாடும் கொண்டு, உள்ளத் தூய்மையோடு, காய்தல் உவத்தல் அகற்றிக் கைமாறு கருதாது, கட்டுப்

பாடோடும், கண்ணியத்தோடும், கடமையாற்றுவேன் என்று உறுதி மொழி ஏற்று ''சீரணி பத்து'' என்ற கோட்பாடுகளை வழிகாட்டி யாக அமைத்துக் கொண்டு நாட் டின் வளத்தைப் பெருக்க, காட் டைத் திருத்திக் கழனியாக்க, நீண்ட நெடுங்காலமாகச் செப்பனி

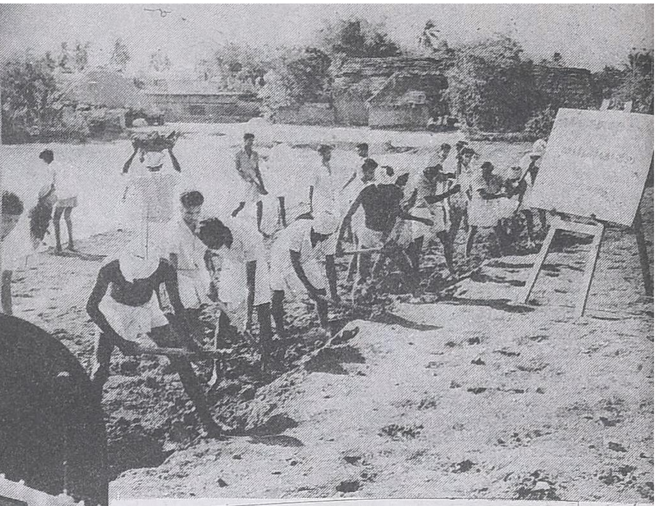

டப்படாத ஏரிகள், குளங்கள், செப் பனிட்டு, அறிவைப் பெருக்கப் பள் ளிகள் அமைத்து, கிராமங்கள் செழிக்க இணைப்புச் சாலைகள் ஏற் படுத்திக் கடந்த மூன்றுண்டுக் காலத் தில் உருவாக்கித் தந்த சாதனைகள் ஏராளம், ஏராளம்.

ஆக்கப்பணியில் ஈடுபட்ட அரும் பணி ஆற்றும் சீரணித் தொண்டர் களுக்குப் பொது வாழ்விற்கெனப் பொது நெறியைப் பேணவும், கடமை உணர்ச்சியோடு, கண்ணி யம், கட்டுப்பாடு காக்கவேண்டி, சீர ணித்துறை அமைச்சர் திரு என். வி. நடராசன் அவர்கள் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் ஆலோசனைக் கேற்ப முதற்கட்டமாகச் சென்னை நகரச் சீரணியினருக்குக் கட்டுப்பாட் டுப் பயிற்சி அளிக்கத் திட்டம் உரு வாக்கி, சுமார் 1000 சீரணித் தொண் டர்களுக்கு ஏழு நாள் பயிற்சி கொடுக் கப்பட்டது. இந்தப் பயிற்சி பய னுள்ளதாக அமைந்த காரணத் தால் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்ததின் மூலம் சீரணிக்குத் தனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித் தார்கள். இதனை எண்ணி எண்ணிச் சீரணித் தொண்டர்கள் தங்களின் பணியில் மேலும் முனைப்போடு ஈடு படத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் கள்.

சென்ற ஆண்டு சீரணி கண்ட செம்மலின் மணி விழா நினைவாக சென்னைக் கடற்கரையில் அனைத்துக் கட்சியின் உபயோகத்திற்காகச் சீரணி அரங்கினை உருவாக்கித் தங் களின் நன்றிக் கடனைச் சீரணி கண்ட செம்மலுக்கு அளித்துப் பெருமைப் பட்டார்கள். அதேபோன்று இந்த ஆண்டும் எளியோர்களுக்குத் தீப் பிடிக்காத மலிவு வீடுகளைக் கட்டித் தர முற்பட்டு 170 வீடுகள் முடியும் தறுவாயில் உள்ளன. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் தங்களின் அயராத உழைப்பாலும், ஆர்வத் தாலும் உருவாக்கித் தந்த சாதனை களை எண்ணி எண்ணி ஏறுநடை போடுகிறார்கள். இதோ அவர்களின் சாதனைகள் :

சாதனைகள்:

1. கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளி கள் 944.

2. தூர் எடுக்கப்பட்ட கால்வாய் குளங்கள் 967.

3. அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் 448.

4. மருந்து தெளிக்கப்பட்ட நிலங் கள் 1500 ஏக்கர்கள்.

5. விளை நிலமாக்கப்பட்ட நிலங் கள் 500 ஏக்கர்கள்.

6. வெள்ளையடிக்கப்பட்ட பள்ளி கள் 13,523.

7. பெயர்ப் பலகைகள் வழங்கப் பட்ட பள்ளிகள் 2,562.

8. அமைக்கப்பட்ட காய்கறித் தோட்டங்கள் 3,224.

9. பொது அறிவை வளர்க்க அமைக்கப்பட்ட சீரணி அறிவகங் கள் 534.

10. பள்ளிச் சுவர்களில் திருக் குறள் பொறித்தல், திருவள்ளுவர் உருவப் படங்களைப் பள்ளிகளில் வைத்தல், சாலைகளைச் சுத்தம் செய் தல், பள்ளிகளில் மின் விளக்கு அமைத்தல் போன்ற இதரப் பணி கள் 9,648.

11. சீரணித் தொண்டர்கள் மூலம் உண்ணும் உணவு முறையில் மாறுதல் செய்து கோதுமை உணவு உட்கொள்ள முன் வந்தவர்கள் 7,02,146.

இப்பணிகளின் மொத்த மதிப் பீடு ரூ. 69,51,781

இதற்கென அரசு செலவிட்டது ரூ. 26,13,000-தான்.

இத்தகைய சாதனைகளைக் கண்டு, மைய அரசு அமைச்சர்கள், தமிழக அரசு மேதகு ஆளுநர், சர்வோதயத் தலைவர் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், எல்லைக் காந்தி, மொரிசியஸ், பிஜித் தீவு அமைச்சர்கள், வேறு பல அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்கள் தங்களின் பாராட்டுதல்களைத் தெரி வித்து, சீரணி என்ற அமைப்பு வாழ வும் வளரவும் வேண்டியிருக்கின் றார்கள்.

மேலும், சென்னை நகரிலும், தமிழகத்திலும் பொது மக்கள் நன்மைக்காகச் சீரணியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட—மேற்கொண்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சிறப்பான பணிகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவைகளாகும் :

சென்னை நகரில் காலையிலும், மாலையிலும் பேருந்துப் போக்குவரத்தில் அதிக நெரிசலின் காரணமாகப் பொதுமக்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐம்பது பேருந்து நிலையங்களில் சீரணித் தொண்டர்களை நிறுத்தி, பேருந்தில் ஏறும் பொதுமக்களை வரிசைப்படுத்தி, பொதுமக்களுக்கு வசதி செய்து தருகிறார்கள். இதன் காரணமாகப் பேருந்துகள் குறித்த காலத்தில் வருவதுடன், இடநெருக்கடி இல்லாமலிருக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து, சென்னை நகரில் சேரி வாழ் மக்களின் குழந்தைகள் நல்ல ஊட்டச் சத்தில்லாமல் உடல்நலம் குன்றியிருப்பதை எல்லோரும் அறிவோம். இக்குறையினைப் போக்க, தமிழக முதல்வர் அவர்களின் பெரு முயற்சியால், மூன்று வயதிற்கு உட்பட்ட இளம் குடிசைவாழ் சிறார்களுக்குச் சத்துணவு வழங்கும் பொறுப்பினைச் சீரணித் தொண்டர்கள் ஏற்று, இதுவரை 60,000 குழந்தைகளுக்கு மேலாக சத்துணவு, வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தைச் சீரணியின் தொண்டுள்ளத்தோடு மிகவும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அனைத்துக் கட்சிக்கும் பயன்படும் வகையில், சென்னை நகரிலுள்ள மெரீனக் கடற்கரையில், ''சீரணி அரங்கம்'' ஒன்று. சீரணித் தொண்டர்களால், மிகக் குறுகிய கால அளவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மயிலை கபாலீஸ்வரர் கோயிலின தெப்பக்குளத்தில் தூர் எடுக்கும் பணியைச் சீரணியினர் மேற்கொண்டனர். தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் இதனைத் துவக்கி வைத்தார்கள். இதன் மூலம் ஆஸ்திகப் பெரு மக்களின் பாராட்டுதல்கள் தமிழக அரசுக்கும், சீரணி அமைப்பிற்கும் கிடைத்தன.

சென்ற ஆண்டைப் போலவே இந்த ஆண்டும், சீரணித் தொண்டர்கள், சென்னையிலுள்ள 60 தெருக்களில் துப்புரவுப் பணியினை மேற்கொண்டனர். இதில் அமைச்சர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் உள்ள குடுமியான்மலை விவசாயப் பண்ணையில் நிலத்தைப் பண்படுத்தும் வேலையில் ஈடுபட்டதில், புதையுண்டு கிடந்த ஒரு குளத்தையே சீரணியினர் கண்டு பிடித்தனர். அதைச் சீர் செய்ததில் சுமார் 45 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்ற பான்மையை, தமிழக ஆளுநர் அவர்களே, தனது வருகையின்போது கண்டு களித்துப் பாராட்டினார்கள்.

அண்ணல் காந்தியடிகளின் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு 15-4-1969 அன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கோட்டூரில் சீரணித் தொண்டர்களும் உள்ளூர்ப் பொதுமக்களுமாக 25,000 பேர் சேர்ந்து, ஒரே நாளில் எட்டு மைல் நீளமுள்ள சாலையை அமைத்தனர்.

திருச்சி-இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலிருக்கும் வார்ப்பட்டு-ஓரத்துப்பட்டு கிராமங்களை இணைக்கும் மூன்று மைல் நீளமுள்ள சாலை 10-1-1969 அன்று, 3,000 சீரணித் தொண்டர்களால் ஒரே நாளில் அமைக்கப்பட்டது.

இத்தகைய சீரிய திட்டம் மேலும் வலிவோடும் பொலிவோடும் வளரவும், சீரணி கண்ட செம்மலின் கனவு நனவாகச் சீரணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியுடன் நடைபெற, அரசியல் கண்ணோட்டமில்லாது அனைவரும் சீரணியில் அணி அணியாக வந்து ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்டு, ''உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேராதியல்வது நாடு'' என்கிற நலமிகு நாட்டை உருவாக்க வாரீர், வாரீர், என்று தமிழகம் அழைக்கின்றது. வாழ்க, வளர்க, சீரணித் தொண்டு.

ஏழைகளுக்கு ஏழடுக்கு மாளிகைகள்

ஏழை எளிய மக்களின் அரசு பாமர மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றி வைக்க அரும்பாடுபட்டு வருகிறது. குடிசை வாழ் பகுதிகள், சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்குப் பெரியதொரு களங்கமாகும். நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்ற பாமர மகன் குந்தக் குடிசையின்றி அவதியுறும் நிலை, வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்திற்கே ஒரு சவாலாகும்! இச்சவாலை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது ஏழைகளின் அரசு. குடிசை வாழ் மக்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதெற்கென, **குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம்** என்று தனியாக ஒரு வாரியத்தையே அமைத்துள்ளது இந்த அரசு.

ஏழு ஆண்டுகளில், 40 கோடி ரூபாய் செலவில், குடிசைப் பகுதி வாழ் மக்கள் நல்ல ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையில் வாழ, கட்டடங்கள் கட்டித்தரப்படும்; குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தின் பணி இதுதான்.

இந்த வாரியத்தின் முதல் கட்டப் பணி, சென்னை சைதாப்பேட்டை பகுதியில் உள்ள வெங்கடாபுரத்தில் புதிய குடியிருப்புகளை 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 402 இல்லங்களாகக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சென்னை தியாகராய நகர் தொகுதியில் மாம்பலம் ஏரிக்கரையில் சுமார் 60 மனைகளில் 500 குடியிருப்புகள் நான்கடுக்கு மாடிக் கட்டடங்களாகக் கட்டும் வேலை சுமார் 37 லட்ச ரூபாய் திட்டத்தில் ஆரம்பமாகிவிட்டது.

சைதைத் தொகுதி கோட்டூர்புரத்தில் 1,848 புதுக்குடியிருப்புகள் மூன்று அடுக்கு மாடிக் கட்டடங்களாக 130 லட்ச ரூபாய்த் திட்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

வட சென்னை வியாசர்பாடியில் 1,020 புதுக்குடியிருப்புகள் மூன்று மாடிகளோடு 71.20 லட்ச ரூபாயில் கட்டும் ஆரம்பவேலைகள் முடிவு பெற்றுவிட்டன. இந்த மூன்று பெரும் திட்டங்களும் ''இடைக் காலக் குடியிருப்பு'' என்னும் பெயர் கொண்டவைகளாகும். இவை தவிர குடிசை வாரியம், நொச்சிக் குப்பம், அயோத்தியா குப்பம், டொம்மிங் குப்பம், விசாலாட்சித் தோட்டம் முறையே 1000 புதுக் குடியிருப்புகள், 678 புதுக் குடியிருப்புகள் 240 புதுக் குடியிருப்புகள், 768 புதுக் குடியிருப்புகள் மற்றும் (1) பிருந்தாவனம் குடிசை நீக்கு திட்டம் (558 குடியிருப்புகள்) (2) புபேதார் தோட்டம் (330 குடியிருப்புகள்) (3) அப்பாவு நகர் (164 குடியிருப்புகள்) (4) மாம்பலம் ஏரிக் கரைத் திட்டம் (1,422 குடியிருப்புகள்) (5) வெங்கடாபுரம் (384), (6) கபாலீஸ்வரர் கோவில் திட்டம் (138), (7) புளியந்தோப்பு (282), (8) கல்யாணபுரம் (342), (9) கரிமேடு காலனி (100), (10) தாண்டவராய சத்திரம் (384), (11) ரங்கநாதபுரம் (330) போன்ற முன்பே போடப்பட்ட திட்டங்கள் புது முறுக்கோடும் ஆங்காங்கே நடந்து வருகின்றன.

இன்னும் எந்தெந்தப் பெரிய குடிசை வாழ் பகுதிகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வது என்பதற்கான 'சர்வேயும்', 'புள்ளி விவரமும்' இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட குழுவினரால்....சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிச் சேகரிக்கும் பொழுது ஆங்காங்கு வாழும் குடி வாழ்மக்களின் குடும்பங்கள் புகைப் படம் எடுக்கப் படுகின்றன. புதிதாகச் சேரும் குடிசைகளையும் மக்களையும் தவிர்க்கவும், அதே சமயம் புது வீடுகளில் அவர்கள் குடியேறிய பின் அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அந்த வீடுகளில் 'வாடகைக்குப்' புகாமல் பாதுகாக்கவும் இந்தப் புகைப்படம் ஒட்டிய 'பாஸ் புக்' ஒன்று அவர்களுக்கு வழங்கவும், அவர்களைப்பற்றிய முழு விவரமும் கொண்ட புத்தகம் ஒன்று மேற்படி புகைப்படத்தோடு வாரிய அலுவலகத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

வறுமையால் வாடுவோருக்கு வாழ ஓர் இடம் தரும் புனிதத் தொண்டு இது!—ஏழையின் வாழ்விலே மகிழ்வு பொங்கிடச் செய்யும் திருப்பணி இது!

ஏழாண்டுகளுக்குள் எப்படியும் குடிசைகளே இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு, பல துறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டுவரும் தமிழக அரசுதான், இந்தியாவிலேயே இப்படி ஒரு தனி வாரியத்தையே இதற்காக உருவாக்கியுள்ளது.

ஏழையின் சிரிப்பில்தானே இறைவன் இருக்கின்றான்!

அரசு ஊழியர்களுக்கு

1967 நவம்பர் திங்களில் இருந்து முதல் முறையாக அகவிலைப்படி உயர்வு அளிக்கப் பட்டது.

1-10-67 முதல் நகர ஈட்டுப்படி, சென்னைக் கும் 1-3-68 முதல் மதுரை நகருக்கும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

1967 டிசம்பர் உதகை, கூனூர், கொடைக் கானல் போன்ற மலைப்பகுதிகளில் பணிபுரி வோருக்குக் குளிர்காலப்படி வழங்கப்பட்டது.

பல்லாண்டுக் காலமாகப் பத்திரப் பதிவுத் துறையில் கீழ்நிலை எழுத்தர்களாகவே பணி யாற்றிக் கொண்டுவந்த 215 பேர், மேல் நிலை எழுத்தராகப் (U. D. C.) பதவி உயர்வு பெற்றுர் கள்.

அரசிதழ் பதிவுறு அரசு அலுவலர்களின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கல்லூரியில், புகுமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி வழங்க ஆணை பிறப் பிக்கப்பட்டது.

சர்வே இலாகாவில் பணிபுரியும் சர்வேயர் களின் ஊதிய விகிதங்கள் 1959-ஆம் ஆண்டு அமைத்த, முதல் ஊதியக் குழுவில் மிகக் குறை வாக இருந்தது, கணிசமான அளவிற்கு உயர்த் தப்பட்டது.

1-6-68 முதல், 2-வது முறையாக அகவிலைப் படி உயர்வு.

கதர் ஆடை கடனுக வழங்குவது போல், கைத்தறி ஆடை வாங்கவும் கடன் வழங்கப்பட் டது.

விவசாயத்துறையில் பணிபுரியும் முதுநிலை, இளநிலை டிராக்டர் ஓட்டிகளுக்கு ஊதிய விகிதம் 75-1-85, 80-2-100 என்றிருந்ததை முறையே 90-3-105-4-125, 125-3-140-5-150 என உயர்த்தப்பட்டது.

10-9-68 முதல், ஈட்டிய விடுப்பைப் பண மாகப் பெற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

23-9-68 முதல், வேண்டுகோளின்படி மாற் றலாகும் அரசு ஊழியர்களுக்கும், பணியில் சேரு வதற்குக் காலம் (Joining time) கொடுக்கப் பட்டது.

11-1-69 முதல், 3-வது முறையாக அகவிலைப் படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டது.

மருத்துவச் சான்றிதழ், அடிக்கடி பெற வேண்டிய அவலநிலையை நீக்கி, நோயுற்றபோது சலுகைகள் பெற 'மருத்துவச் சான்று அட்டை' வழங்கப்பட்டது.

1-4-69 முதல் திருமணக் கடன் ரூ. 2000- வழங்கப்பட்டது.

முந்திய அரசு 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே அமைக்க வேண்டிய 2-வது ஊதியக் குழுவினை இந்த அரசு 4-9-69ல் அமைத்தது.

விடுப்பு ஊதியத்தைக் கணக்கிட 12 மாத ஊதிய சராசரி கணக்கில் கொள்ளப்பட்டிருந் ததை 12-7-68 முதல், 10 மாதமாகக் குறைக்கப் பட்டு, பின் அதனையும் நீக்கி, 1-11-69 முதல் கடைசி மாதம் என்ன ஊதியம் வழங்கப்பட் டதோ அதனையே வழங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட் டது.

அலுவலக முன்னேற்றத்திற்கும், நிர்வாக நடைமுறையில் முன்னேற்றம் காணுவதற்கும், திட்டங்களை ஊழியர்கள் வழங்கினல் ரூ. 2000-

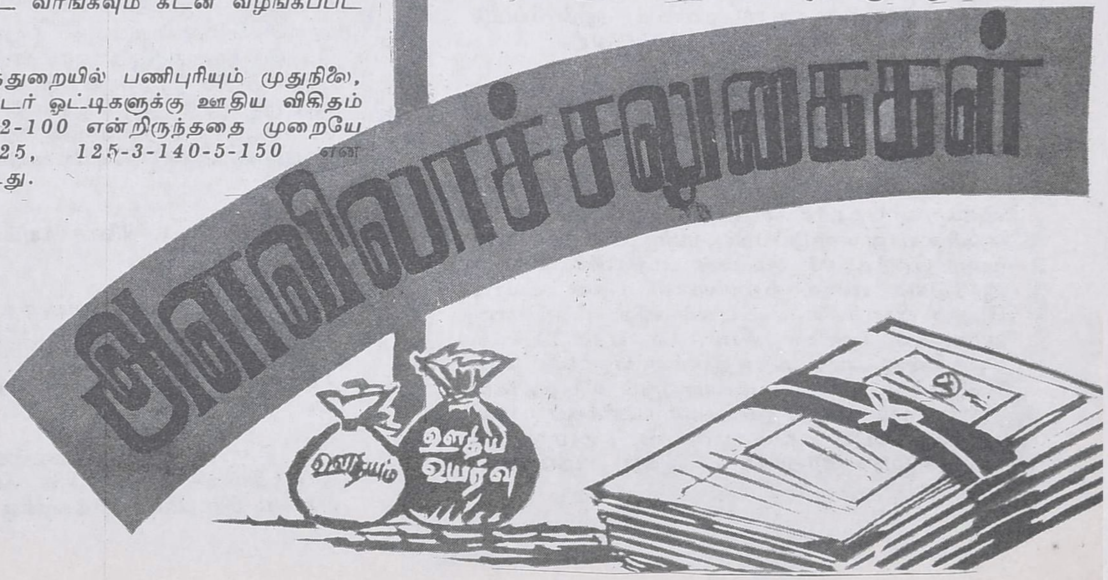

பரிசாக வழங்கப்படும் என அரசு 11-11-69-ல் ஆணை பிறப்பித்தது.

பத்திரப் பதிவுத்துறையில், பகுதி எழுத்தர்கள் நீண்ட காலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையே ஊதியமாகப் பெற்றுவந்ததை மாற்றிப் புதிய ஊதிய விகிதமாக 70-2-100 என ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஊதிய உயர்வு பெறத்தக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

1-3-70 முதல், 500 ரூபாய் ஊதியம் பெறும் அரசு ஊழியர்கள் அனைவருக்கும், இடைக் கால நிவாரணமாக ரூ. 10 - வழங்கப்பட்டது. (குறிப்பு : வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இடைக் கால நிவாரணம் வழங்கப்பட்டதில்லை).

ஒய்வுக் கால ஊதியத்தையும், கிராஜுட்டியையும் கணக்கிடுவதற்கு, 1966-ஆம் ஆண்டுவரை உள்ள அகவிலைப்படியை ஊதியத்துடன் இணைத்துக் கணக்கிடல் 26-2-70 முதல் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. (இதனால் ஒய்வுக் கால ஊதியம் கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்தது).

ஒய்வுக்கால ஊதியத்தைக் கடைசி 3 ஆண்டுகளின் ஊதியத்தின் சராசரியைக் கணக்கிட்டு வந்ததை மாற்றிக் கடைசி 12 மாதங்களின் சராசரி ஊதியத்தைக் கணக்கிட்டு வழங்க ஆணையிடப்பட்டது. (இதனால் ஒய்வுக் கால ஊதியம் உயர்ந்தது).

குறைந்த பட்ச ஒய்வுக் கால ஊதியம் 1-3-70 முதல் ரூ. 30 - ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

பல்லாண்டுக் காலமாகச் சேப்பாக்கத்தில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்களுக்குக் குடிநீர் இல்லாத குறையை நீக்கிட, பம்பு செட்டுகளும் குழாய்களும் அமைத்திட ரூ. 50,000 - அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதேபோல் தலைமைச் செயலகத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்கும் செங்குன்றம் குடிநீர் வழங்க வழிவகை செய்யப்பட்டது.

வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து கொடுவாளாக இருந்து வந்து ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறை 3-9-70 முதல் ஒழிக்கப்பட்டது.

ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற மலைப் பகுதிகளுக்கு 1-9-70 முதல், படி உயர்த்தப்பட்டது.

வேளாண்மைத்துறையில் 1961-ஆம் ஆண்டிலிருந்து, எழுத்தர்களில் இருந்து உதவியாளருக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதில், மண்டல சீனியாரிட்டி முறை இருந்ததால், சில மண்டலங்களில் குறைந்த ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்ற பின்பு சில மண்டலங்களில், மிகுதியான ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்கள் பதவி உயர்வு பெறுகின்ற அவல நிலை இருந்து வந்ததை நீக்கி தமிழகம் முழுவதும் பணியாற்றும் எழுத்தர்கள் சீரான முறையில் உதவியாளர் பணிக்குப் பதவி உயர்வு பெறத்தக்க முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவர 26-9-70-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

மூக்குக் கண்ணாடி வாங்க, ஊழியர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து முன் பணம் ரூ. 50 - கொடுக்க 17-9-70-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

உதவியாளரிலிருந்து, துணை தாசில்தார் பதவி உயர்வுக்கும், துணை தாசில்தாரில் இருந்து தாசில்தார் பதவி உயர்விற்கும் இருந்து வந்த வயது வரம்பாகிய 40, 45-ஐ முறையே 48, 50 ஆக உயர்த்தியும், தாசில்தாரிலிருந்து துணை மாவட்ட ஆட்சியாளர் பதவி உயர்விற்கு வயது உச்ச வரம்பை 50-ல் இருந்து 52 ஆக உயர்த்தியும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ரூ. 300-ஊதியம் பெறும் ஊழியர்களுக்குத் தொழில் வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

விழா முன்பணம் (Festival Advence) ரூ. 120- ஆக இருந்தது ரூ. 150- ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

தர்மபுரி மாவட்டத் தலைநகரில் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்களுக்கு ரூ. 3 - வீட்டு வாடகையாக வழங்கப்பட்டு வந்திருந்ததை மாற்றி ஏனைய மாவட்டத் தலைநகருக்கு வழங்கப்படுவதுபோல் வீட்டு வாடகையினை உயர்த்திக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது, 24-10-70-ல். (இது முந்திய அரசால் 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.)

வேளாண்மைத்துறையில் பணிபுரியும் டிரிலிங் பிரிவு ஊழியர்களின் ஆண்டு ஊதிய உயர்வினைக் கணக்கிடுவதில் பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்து வந்த (Footage System) அறவே நீக்கப்பட்டுத் துன்பம் போக்கப்பட்டது.

தலைமைச் செயலகத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களின் வசதிக்காக, (காரிகன் அரங்கு) என்ற இடத்தைத் திருத்தி அமைத்து 'அண்ணா அரங்கம்' என்ற ஓர் பெரிய அரங்கு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

2-வது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை அரசு பெற்றுப் புதிய ஊதிய விகிதங்கள் 2-10-70 முதல் அமுல் படுத்தப்பட்டது. **(முன் தேதியிட்டுக் கொடுத்தது, தமிழக அரசின் 23 ஆண்டுக்கால வரலாற்றில் இதுதான் முதல் முறை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)** இதனால் அரசுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஆரம்பத்தில் 21 கோடி ரூபாயும் இறுதி வாக்கில் 47 கோடி ரூபாயும் கூடுதல் செலவாகும்.

முழு அகவிலைப்படியும் ஊதியத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

வீட்டு வாடகைப்படி, மத்திய அரசு ஊழியர்கள் பெறுவது போலவே 15%-க்கு உயர்த்தப்பட்டது. இது 71-72-ல் 8%, 72-73-ல் 12%, 73-74-ல் 15% என மூன்று கட்டத்தில் உயர்த்தப்படும்.

தினப்படி (Daily Allowance) வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து கடைநிலை ஊழியருக்கு 1.25 எனவும் இளநிலை எழுத்தருக்கு ரூ. 2 - என்றும்

இருந்தவை, முறையே, ரூ. 3, ரூ. 4.50 எனக் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. மற்றவர்களுக்கும் உயரும்.

ஒரு பதவியில் அதிகப்படியான ஊதியத்தைப் பெற்றவர் மேலும் ஊதிய உயர்வோ அல்லது பதவி உயர்வோ இல்லாது துன்பப்படுகின்ற நிலை நீங்கிடப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் வரை இரண்டு ஆண்டிற்கு ஓர் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது.

பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் ஊழியர் தன்னுடைய கணக்கிலுள்ள விடுப்பினை 120 நாட்களுக்கு ஊதியமாகப் பெற வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசு ஊழியர்கள் எந்த வகையில் பயணச் சலுகை பெறுகின்றார்களோ அதே சலுகை தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

ஓய்வுக்கால ஊதிய வரம்பு நீக்கப்படுகிறது.

குடும்ப ஓய்வுக்கால ஊதியம் அளிக்க கிராஜுட்டியில் இரண்டு திங்கள் ஊதியத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருந்ததை மாற்றி ஒரு மாத ஊதியம் மட்டுமே குறைத்துக் கொள்ளப்படும்.

குறைந்த பட்ச ஓய்வுக் கால ஊதியம் ரூ. 20 -ல் இருந்து ரூ. 50 -க்கு உயர்த்தப்பட்டது.

ஓய்வு பெறப் பணிக்காலத்தின் வரம்பு 30 ஆண்டிலிருந்து 25 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்படுகிறது.

ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும், பணிபுரியும்போது, என்னென்ன மருத்துவச் சலுகைகள் பெறுகிறார்களோ அவை அத்தனையும் பெறவும், விழா முன்பணம் பெறவும், அகவிலைப்படி பெறவும் தகுதியுடையவர்களாகின்றார்கள்.

ஏழை எளிய மக்களின், நடுத்தர மக்களின் நல்வாழ்விலே அக்கறை கொண்டுள்ளது தமிழக அரசு. அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்ற சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பானவர்களின் வாழ்விலே மகிழ்வு காண வேண்டும் என்பதைத் தன் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளது தமிழக அரசு. கடந்த நான்காண்டுச் சாதனைப் பட்டியல் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது.

அரசு சிமெண்ட்

பாதுகாப்புத் திறன் நிறைந்தது

இப்பொழுது எங்கும் கிடைக்கிறது

மிகச் சன்னமான தரமுடைய அரசு போர்ட்லண்ட் சிமெண்ட் இப்பொழுது சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. இந்த உயர்ந்த ரக சிமெண்டை எமது ஸ்டாக்கிஸ்ட்டுகள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கு லட்சம் டன்னுக்கும் அதிகமான அளவில் விற்பனை செய்வார்கள். ஐ.எஸ்.ஐ. நிர்ணயித்துள்ள தரத்தைக் காட்டிலும் சிறப்பான சிமெண்ட்.

கட்டுமானங்களுக்கு மிகுந்த வலுவையும் வனப்பையும் அளிக்கும் உயர்ந்த ரக அரசு சிமெண்ட் உபயோகித்துக் கட்டிடம் கட்டுங்கள்.

TIDCO

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (வ.து.)
(தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமானது)
150-A, மவுண்ட் ரோடு, எல்.எல்.ஏ. கட்டிடம், 3வது மாடி, தபால் பை நெ. 5205, சென்னை-2.
தொழிற்சாலை: தமிழ்நாடு சிமெண்ட்ஸ், ஆலங்குளம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

AC-13

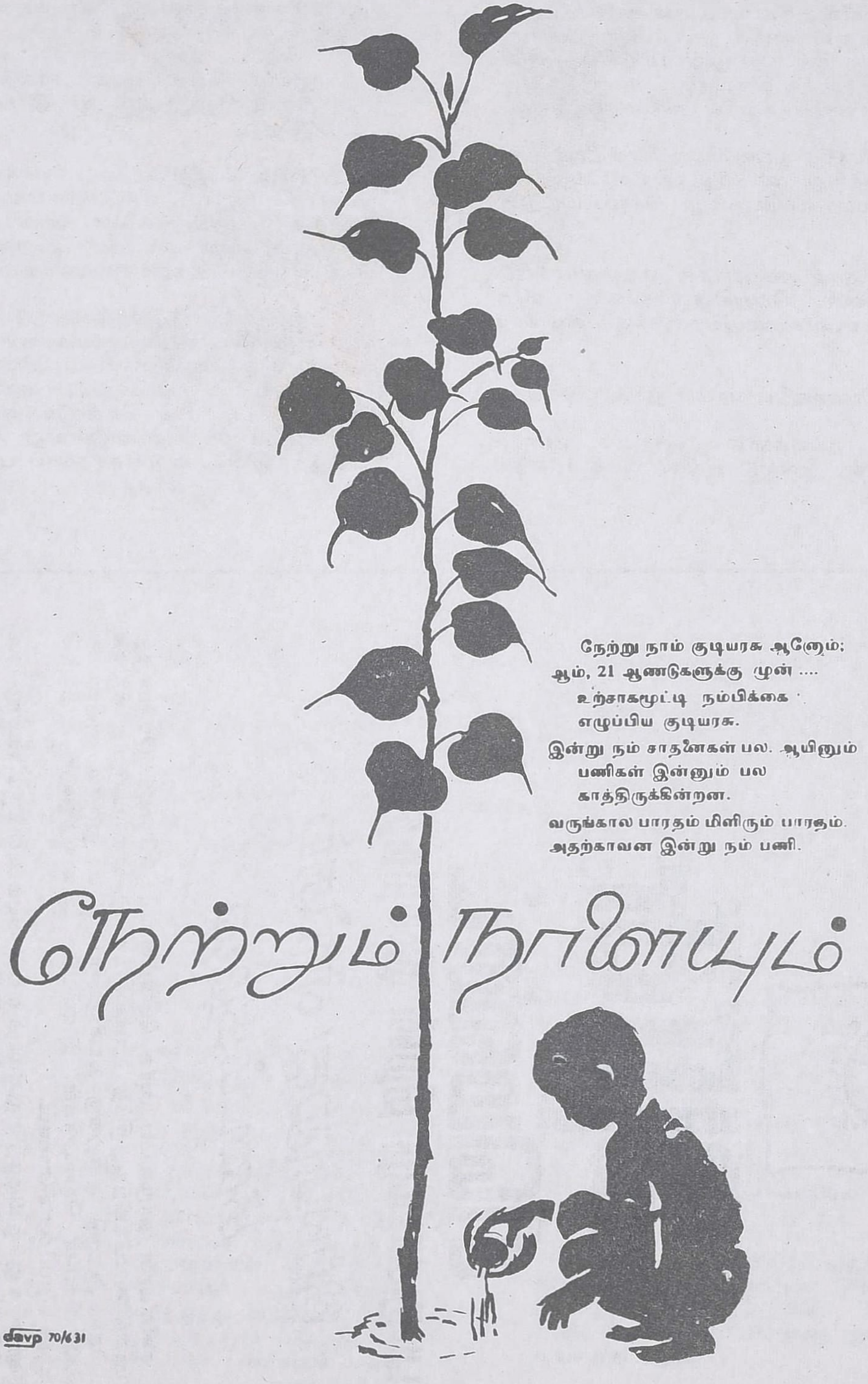
நேற்று நாம் குடியரசு ஆனோம்;
ஆம், 21 ஆண்டுகளுக்கு முன் ....
உற்சாகமூட்டி நம்பிக்கை
எழுப்பிய குடியரசு.
இன்று நம் சாதனைகள் பல. ஆயினும்
பணிகள் இன்னும் பல
காத்திருக்கின்றன.
வருங்கால பாரதம் மிளிரும் பாரதம்.
அதற்காவன இன்று நம் பணி.
நேற்றும் நாளையும்
davp 70/631

சேமிப்பிலும் சாதனை

தமிழகம், பல்வேறு துறைகளைப் போல், சேமிப்புப் பண்பை வளர்ப்பதிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் பெருகிவரும் சேமிப்புத் தொகையே இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

1967-68-ல் 38.54 கோடி ரூபாயாகவும், 1968-69-ல் 38.12 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்தது 1969-70-ல் ரூ. 40.34 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. 1970-71-ல் நவம்பர் திங்கள் வரை 25.04 கோடி ரூபாய் வசூல் ஆகியுள்ளது. இந்த ஆண்டு வசூல் கடந்த ஆண்டுகளின் வசூலைத் தாண்டிவிடுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சம்பளப் பட்டியல் சேமிப்பைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்தின் சாதனை பெருமைப்படத்தக்கதாகும். பின்வரும் புள்ளி விவரங்கள் அதனை எடுத்துக் காட்டும்.

மாநிலத்திலுள்ள 30 நகராட்சிகளில் உள்ள ஊழியர்களில் 90 சதவீதம் சம்பளப் பட்டியல் சேமிப்பில் சேர்ந்துள்ளனர். வளரும் மாதச் சேமிப்பைப் பொறுத்தவரையில் முந்திய ஆண்டுகளைவிட இவ்வாண்டு (1-12-70 படி) 4 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக வசூலாகியுள்ளது.

மாநில சிறுசேமிப்புத் துணைத்தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் இடையறாத முயற்சிகளும் வேண்டுகோளும் இப்பலன்களைத் தந்துள்ளன என்றால் மிகையாகாது. அவரது தீவிர முயற்சியால் ஆசிரியர்களும், மாணவ-மாணவியரும் லட்சக்கணக்கில் சேமிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 1966-ல் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவ-மாணவியர் இரண்டரை லட்சம் பேர்தான் சேமித்து வந்தனர். 1970-ல் 9 லட்சம் பேர் சிறு சேமிப்பில் சேர்ந்துள்ளனர்.

1966-ல் ஒரு லட்சம் ஆசிரியர்கள் சிறுசேமிப்பில் முதலீடு செய்து வந்தனர். 1970-ல் இரண்டு லட்சம் ஆசியர்கள் சிறுசேமிப்பில் பணம் போட்டு வருகிறார்கள். திருவாரூர் ஊராட்சிப்பள்ளி மாணவர்கள் மட்டும் சுமார் 3600 பேர் சேமிப்பில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால், துணைத்தலைவரின் முயற்சியே பெரிதும் காரணம்.

1969-ல் சிறுசேமிப்பில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. பிற மாநில நிறுவனங்கள் கூட தமிழகத்தில் சிறுசேமிப்பில் முதலீடு செய்யலாயினர். மராட்டியம், வங்காளம், ஒரிசா ஆகிய மாநில நிறுவனங்கள், சுமார் 10 லட்சம் ரூபாயினைத் தமிழகத்தில் சிறுசேமிப்பு நிதியில் முதலீடு செய்தனர்.

1970—மே திங்களில் ஒரே நிறுவனம் மட்டும் 16 லட்ச ரூபாயளவில் சிறுசேமிப்பில் முதலீடு செய்துள்ளது. சென்னை உர ஆலை, இம்பீரியல் புகையிலை நிறுவனம், பிரசாத் பிராசஸ், வாகினி ஸ்டுடியோ, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஆகிய நிறுவனங்களிலுள்ள ஊழியர்கள் சுமார் 1000 பேர் சம்பளப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறு சேமிப்பு விளம்பரங்களுக்காக மாநிலம் முழுவதும் 7 ஊர்திகள் இயங்கி வருவதோடு, துணைத் தலைவரின் தனி முயற்சியால் நடமாடும் அஞ்சலக ஊர்தி ஒன்றும் புதிதாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. பள்ளிகளுக்கும் இல்லங்களுக்கும் சென்று சேமிப்புப் பழக்கத்தை வளர்க்க இந்த ஊர்தி பெரிதும் உதவி வருகிறது. இதனை மக்கள் இயக்கமாக்கத் தமிழ்நாடு அரசு முழுமுயற்சியினை எடுத்து வருகிறது.

ஆண்டு	சம்பளப்பட்டியல் சேமிப்பு குழுக்கள்	உறுப்பினர்	மாத சராசரி வசூல்
1967-68	5,200	3,15,672	17,82,000
1968-69	5,680	3,89,520	21,52,000
1969-70	5,252	3,60,000	17,76,000
1970-71 (1-12-70ல் உள்ளபடி.)	6,070	3,60,000	24,00,000

மண் செழித்துப் பொன் விளைய

M F காம்ப்ளக்ஸ் உரங்களை உபயோகியுங்கள்

தற்பொழுது **M F** காம்ப்ளக்ஸ் உரங்கள் *15-15-15, 14-28-14* என்ற இரு ரகங்களில் விநியோகிக்கப் படுகின்றன.

சென்னையிலுள்ள மதராஸ் பெர்ட்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம்தான் முதன் முதலாகத் தமிழ் நாட்டிற்கு குருணை வடிவமான **M F** காம்ப்ளக்ஸ் உரங்களை அறிமுகப்படுத்தி விநியோகித்து வருகிறது.

கிடைக்குமிடங்கள் :

ஷா வாலஸ் கம்பெனி,
இ. ஐ. டி. பாரி கம்பெனியாரின்
விநியோகஸ்தர்கள்
மற்றும்
கூட்டுறவு நிறுவனங்கள்

மதராஸ்
பெர்ட்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட்
சென்னை (மணலி)

நல்வாழ்த்துக்கள்

யுனைடெட் இந்தியா ரோலர் 'ப்ளவர்' மில்ஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்
1/4, சூரியநாராயண செட்டி தெரு
சென்னை-81

உயர்ந்த தரமுள்ள
"கோபுரம்" மார்க்
மைதா, சூஜி
மற்றும்
"கப்பல்" மார்க்
ஆட்டா
கோதுமைத் தவிடு தயாரிப்பாளர்கள்

தொலைபேசி எண் : 52670 - 52671
52672 - 52673

தந்தி : MONARCH

Sarach

தங்கபஸ்பம்—சிட்டுக்குருவி லேகியம்

Dr. S. K.

கலந்து சாப்பிடுங்கள். இதற்கு நிகரானது எதுவும் இல்லை. இழந்துபோன சக்தியை மீட்டெடுக்கவும், சொப்பன ஸ்கலிதம், இல்வாழ்க்கைப் பிரச்சனை, இளமை உணர்ச்சிக் குறைவு, கைகால் அசதி, புஷ்டி நஷ்டம், தளர்ச்சி, வெட்கம், பயம், ரத்தக் குறைவு, கெட்ட கனவுகள் முதலியவற்றைக் குணப்படுத்திப் புதிய சக்தி, புத்துணர்ச்சி தந்து இல்வாழ்க்கையில் இணையில்லா வெற்றி தருகிறது. 73 வருட அனுபவமும் நற்சாட்சிகளும் பெற்றது இதுவே! பத்தியம் இல்லை. 30 வேளை தங்கபஸ்பம்—சிட்டுக்குருவி லேகியம் —விலை ரூ. 60.00. பாதி அளவு அனுப்ப இயலாது. வி.பி.பி.-யில் பெற இன்றே எழுதுங்கள்.

வைத்தியத் திலகம்–வைத்திய ராஜ்

டாக்டர் S. காளிமுத்து, R.M.P. (IND), V.V.C., A.M.I.H.

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை (REGD) பழனி S.I.
போன்: 16 தந்தி: சித்தர்

சென்னை கிளை ஆபீஸ் :
41, நைனியப்பன் தெரு, G. T. சென்னை-1
போன் : 21448

பிற்பட்டோரைப் பேணத் தனித்துறை

சமுதாயத்தில் பிற்பட்டோர் நலனில் தமிழக அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. தாழ்த்தப் பட்ட, பிற்பட்ட மக்களை முன்னேறச் செய்வதைத் தான் அடிப்படை இலட்சியமாகக் கொண்டு இயங்கு கிறது தமிழக அரசு.

பிற்பட்டோர் நலத்துறை என்று ஒரு தனித் துறையே இந்த அரசினுல் 1969-ல் துவக்கப்பட்டது. அதற்கு முன், பிற்பட்டோர் நலன் பற்றிக் கவனிக்கத் தனியாக ஒரு துறை கிடையாது.

முன்பெல்லாம், பிற்பட்ட வகுப்பினர் கல்வி—உதவிப் பணம் பெற வேண்டுமென்றல் 45 அல்லது 50 மதிப்பெண்கள் முந்திய தேர்வில் பெற்றிருக்க வேண்டும். பிற்பட்டோர் நலனைத் தன் கண்ணேபோல் கருதும் தமிழக அரசு இதை மாற்றி, 40 மதிப்பெண்கள் இருந்தால் போதும் என்று ஆணையே பிறப்பித்தது. இதனுல் படிப்பிலே பின் தங்கியுள்ள பிற்பட்ட வகுப் பினைச் சார்ந்த மாணவர்கள் பெரும் பயன் எய்தியுள் ளனர்.

உதவிப் பணம் பெறுபவர்கள், நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கும் வரையில்தான், ஒரு வரையறைக்குட்பட்டு, உதவிப் பணம் பெற்று வந்தார்கள். ஆனல், இந்த ஆட்சி வந்தவுடன் இந்த முறையை மாற்றித் தகுதி படைத்த அனைவருக்கும் இந்த உதவிப் பணம் அளிக்கப்பட வேண் டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது.

இந்த முறையினுல் பலன் பெற்றேர் ஏராளம்! ஏராளம்!!

இதோ புள்ளி விவரங்கள் :

	பலன் பெற்றேர்	அளிக்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகை (இலட்சக் கணக்கில்)
1967-68	65,263	106.25
1968-69	88,006	129.78
1969-70	1,32,013	174.38
1970-71	1,84,818	214.16

பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலத்துறை ஏற்படட பொழுது இருந்த மாணவரில்லங்கள் 48 தான். இப் புதிய துறை ஏற்பட்ட பிறகு மாணவரில்லங்களின் எண்ணிக்கை 67 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

	மாணவரில்லங்கள்	இல்லங்களில் தங்கிப் படிப்போர்
1967-68	48	4,598
1968-69	48	4,598
1969-70	48	4,598
1970-71	67	6,103

உதவிப் பணம் வழங்குவதில், சட்டம், புலவர், பட்ட மேற்படிப்பு போன்ற கல்விகளுக்கு இதற்கு முன் னுல் வரையறை இருந்தது. இத்துறை ஆரம்பிக்கப் பட்டவுடன், இந்த வரையறை நீக்கப்பட்டுவிட்டது. 40 விழுக்காடு மதிப் பெண்கள் பெற்று, ஆண்டு வரு மானம் ரூ. 2000க்கு உட்பட்ட எல்லா பிற்பட்ட வகுப் புகளைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கும் உதவிப் பணம் அளிக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது இந்த அரசினுல்.

குறைந்த வருமானக்காரர், குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்ட வகுப்பினருக்கென மத் திய அரசின் ஆணைப்படி ஆண்டுதோறும் ரூ. 14.84 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்படுகிறது.

இத்துறை மூலம் நிர்வகிக்கப்படும் 270 குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்ட பட்டியலி லிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர் களுக்காக நடத்தப்படும் பள்ளிகளில், மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தினுல் ஆண்டுதோறும் சுமார் 31,000 சிறுவர் சிறுமியர் மதிய உணவு பெறு கின்றனர்.

அவர்கள் அரசு மாணவரில்லங்களில் தங்கிப் படித்தால் ஆண்டுதோறும் சீருடைகள் இருமுறை வழங்கப்பட்டு வந்தன. இத்திட்டம் கடந்த ஆண்டில் இவ்வகுப்பினருக்காக நடத்தப்படும் 270 பள்ளிகளில் மூன்றும் வகுப்பு வரை பயிலும் சிறு வர் சிறுமியரும் பயனடையும் வகையில் விரிவுபடுத்தப் பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 9000 சிறுவர் சிறுமியர் பயன் பெறுகின்றனர்.

இவ்வகுப்பினருக்கு ஆண்டுதோறும் உழவு மாடுகள் வாங்கவும், பாசனக் கிணறுகள் வெட்டவும் முறையே ரூ. 500, ரூ. 2000 வழங்கப்படுகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 2.58 இலட்சமாகும்.

மருத்துவ வகுப்பினருக்கும், சலவையாளருக்கும் ஆண்டுதோறும் (மாவட்டத்திற்குத் தொழிலுக்கு 60 பேர் வீதம்) தொழிற்கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப் படுகின்றன. ரூ. 75 பெறுமான தொழிற்கருவிகளை மருத்துவ வகுப்பினர்களும் ரூ. 110 – பெறுமான கருவிகளைச் சலவையாளர்களும் இதன் மூலம் பெறு கின்றனர்.

பிற்பட்டோர் நலன் பற்றி ஆய்வு செய்யத் தனி ஒரு குழுவையே, பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஒன் றினையே அமைத்தது அரசு. இப்படி ஒரு குழு அமைக் கப்பட்டது இதுதான் முதல் தடவை. அக்குழு தன் னுடைய அறிக்கையை அரசுக்கு அளித்துவிட்டது. அப் பரிந்துரைகளை அரசு பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்ய இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச்சீட்டு

தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச்சீட்டுக்காக நாம் செலவிடும் ஒவ்வொரு ரூபாயும்

இலட்சாதிபதிகளை மட்டும் உருவாக்கவில்லை!

"....பள்ளிகள் கட்ட,....

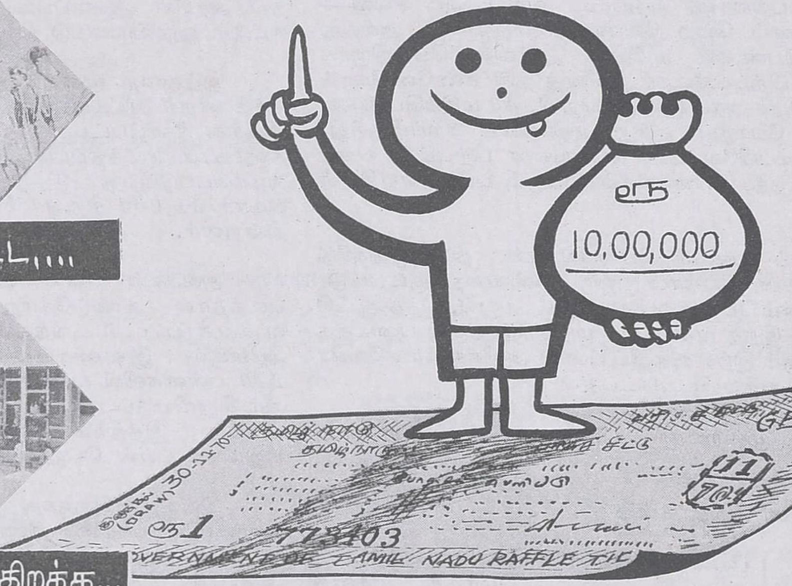

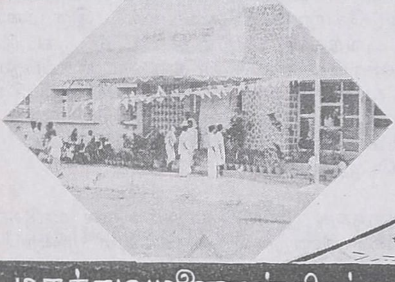

மருத்துவமனைகள் திறக்க...

குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றியமைக்கப்

பயன்படுகிறது!

நாட்டின் நல்வாழ்வையும் உருவாக்குகிறது!

முத்து

நம்
நல்வாய்ப்பைச்
சோதிக்க
நல்லதொரு
திட்டம்
இன்றே வாங்குவீர்
தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டு
வெளியீடு: இயக்குநர், செய்தி விளம்பரத்துறை, தமிழ்நாடு அரசு, சென்னை-9

தொழிலாளர் நலன்

"வளர்க தொழில் — வாழ்க தொழிலாளர்'' என்பதன் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசு தொழிலாளர் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது.

நாட்டிலே தொழில் வள வேண்டும். தொழில் வளர்ந்தால வேலைவாய்ப்புப் பெருகுவதோடு தொழிலாளரின் ஊதியமும் பெருக முடியும். தொழில் வளர, தொழில் அமைதி தேவைப்படுகிறது. இத் தொழில்அமைதியை நிலை நாட்டத் தமிழ்நாடு அரசு முழு முயற்சியும் எடுத்து வருகிறது.

சில முக்கிய உடன்பாடுகள் :

சுமார் 17,000 தொழிலாளர்கள் கொண்ட நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித்தொழிற்சாலையின் ஊதிய உயர்வுக்கான கோரிக்கை எழுந்த சமயம், தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதியும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் நேரிலே நிர்வாகத்தினருடன் பேசி, அத்தொழிற்சாலைகளில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் நன்மையைக் கருதிக் கணிசமான ஊதிய உயர்வு கிடைக்க வழி செய்தார்கள். குறைந்த பட்ச ஊதியம் 185 ரூபாய் என்றும், ஆண்டுக்கு ஊதிய உயர்வினால் அதிகமாகச் செலவாகும் தொகை 92 லட்சம் ரூபாய் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மீண்டும் சில நாட்களுக்கு முன் 1969-70ஆம் ஆண்டு போனஸ் பிரச்சனை எழுந்த போது முதல்வரும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் வழங்கிய அறிவுரையின் பேரில் 4 சத போனசுடன் மேலும் 1 சதம் தொழிலாளருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது.

மலைத்தோட்டங்களிலே உள்ள தோட்டத் தொழிலில் 1 லட்சத்துக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். இந்த காப்பி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு, போனஸ் போன்ற பிரச்சனைகளை எந்த விதமான தகராறும் ஏற்படாமல் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கான ஒப்பந்தம் சுமுகமான முறையில் ஏற்பட இவ்வரசு உதவி அளித்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் தோட்டத் தொழிலில் தகராறும், பலாத்காரமும் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில்

நமது மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான இவ்வொப்பந்தம் பாராட்டுதற்குரியது.

தோல் பதனிடும் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர் வேலை மிகக் கடினமானது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு மாநில ரீதியில் பலம் வாய்ந்த தொழிற்சங்கம் இல்லாத காரணத்தினல் -அவர்களின் ஊதியம் குறைவாக இருந்ததோடு இடத்துக்கு இடம் வேறுபாடும் அதிகமாக இருந்தது. 1969-ஆம் ஆண்டு இவர்களின் ஊதியப் பிரச்சனை எழுந்தபோது இவ்வரசின் தொழிலாளர்துறை நேரிலே தலையிட்டுத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கின்றது என்று தொழில் அதிபர்களுக்கு எடுத்துக்கூறியதின் பேரில், தொழில் அதிபர்களும் அரசின் நியாயமான போக்கிலே நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் இப்பிரச்சனைக்கு முடிவு காணும் வகையில் தொழிலாளர்துறை ஆணையரின் நடுத்தரத் தீர்ப்பை ஒப்புக் கொள்வதாக முன் வந்தார்கள். தீர்ப்பும் இப்போது வழங்கப்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள 8,000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கணிசமான ஊதிய உயர்வு பெற்றிருக்கின்றனர். மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில் கூட்டமைதி நிலை மாநில அரசு அக்கறை காட்டி வருகின்றது. ஓவர்சீஸ் வங்கி, சென்னைத் துறைமுகம், ரயில்வே பயர்மென் இவை போன்ற பிரச்சனைகள் முதல்வர் முயற்சியால் துரிதமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சில புள்ளிவிவரங்கள்

1969ஆம் ஆண்டில்	வேலை நிறுத்தங்கள்	இழக்கப்பட்ட வேலைநாட்கள்
தமிழ்நாடு	171	6,84,500
மேற்கு வங்காளம்	352	97,92,036
மகாராட்டிரம்	616	12,07,119
கேரளம்	181	14,26,596

பஞ்சாலைத் தொழில்

பஞ்சாலைகள் பல மூடப்பட்டன என்பது நமக்குத் தெரியும். இவற்றில் 14 ஆலைகள் முந்திய ஆட்சியிலே மூடப்பட்டன. பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதற்கு அன்றைய ஆட்சியில் பரவலாகக் கையாளப்பட்ட கொள்கைதான் காரணம். தமிழ்நாட்டிலே நூற்பு ஆலைகள் மாத்திரம் ஏற்படுத்த லைசென்சுகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனல் இந்த நூலைப் பயன்படுத்த நெசவாலைகள், விசைத்தறி ஆலைகள் தமிழ்நாட்டிலே நிறுவப்படவில்லை. ஆலைகளிலே நூற்ற நூலில் கைத்தறிக்கு வேண்டியது போக பாக்கியை வடநாட்டிலே உள்ள நெசவு ஆலைகளுக்கு அனுப்பி ஆகவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருந்தது. வட நாட்டிலே படிப்படியாகத தங்களுக்கு வேண்டிய நூற்பு ஆலைகளைப் பெருக்க ஆரம்பித்த உடனே நம்முடைய நூலை விற்பனை செய்வதில் மந்தம் ஏற்பட்டதில் வியப்பில்லை. அதோடுகூட, கூட்டுறவுத்துறையிலும் ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட்டு இந்த நூற்பு ஆலைகளைத்தான் அன்று நிறுவினர்களே ஒழிய, நெசவு ஆலைகளையோ, விசைத்தறி ஆலைகளையோ அல்லது வேறு வேலை வாய்ப்புத் தரக்கூடிய தொழில்களையோ போதுமான அளவு நிறுவவில்லை.

காலக் கண்ணாடி

காலத்தைக் கடந்து கம்பீரமாக நிற்கின்றன, தாஜ் மஹால் போன்ற கவின்மிகு கட்டடங்கள். காலம் பதித்துச் சென்ற சுவடுகளை நாம் அவற்றைக் கண்டதும் எளிதாக அறியமுடிவதில்லை. வனப்பு மிகுந்திருப்பினும் வாய் திறவாதவை, அந்தச் சின்னங்கள். அவற்றைவிட சாஸனங்களும் சரித்திரமுமே கால ஓட்டத்தைக் கண்ணாடிபோலத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. நூல்கள் அனைவருடனும் அளவளாவுகின்றன. கடந்த காலத்தை மெய்யாகப் பேணிப் பாதுகாப்பவை, புத்தகங்களும், பிற தஸ்தாவேஜுகளுமே; சரித்திரம் எங்கு, எப்படிச் சாகாவரம் பெறுகிறது என்பதை வருங்காலத்துக்கு விளக்கிக் கூறி வழி காட்டுகின்றன, அவை.

மகத்தான நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும், வரலாற்றை வகுக்கும் வல்லவர் குறித்தும் எழுதுவதையும் படிப்பதையும் முன்னிலும் எளிதாக்கியுள்ளது நவீனமுறைக் காகிதத் தயாரிப்பு. சேஷசாயி பேப்பர் அண்ட் போர்ட்ஸ் நிறுவனம் தற்போது தயாரித்துவரும் தரமான காகிதம் அமரநிலைக்குரிய 'அந்த நாளை' ஆராய்ந்தறியப் பேருதவி புரிகிறது என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

சேஷசாயி பேப்பர் அண்ட் போர்ட்ஸ் லிமிடெட்,
பள்ளிப்பாளயம், சேலம் ஜில்லா, தென்னிந்தியா

SPB
உயர்ரகத்தைக் குறிக்கும் வாட்டர்மார்க்

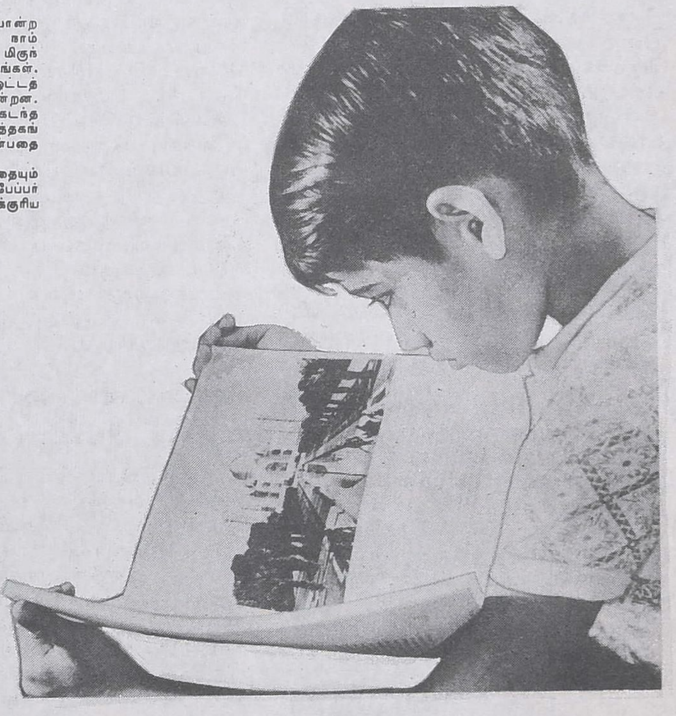

FDS.SPB 777 TMA

முந்திய அரசின் குறைகளால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைச் சமாளிப்பதில் இப்போதைய அரசு பெரும் கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. முதலாவதாக, வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு உதவிப் பணமாக அரசு 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தது. இரண்டாவதாக, மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு வங்கிகளிலே இருந்து பண உதவி பெறுவதற்காக அரசு உத்திரவாதம் அளித்து உதவி செய்தது. இவ்வாறு வங்கிகளில் உதவி பெற்றுத் திறக்கப்பட முடியாத நூற்பு ஆலைகளுக்குப் பரிசீலனைக் குழுக்கள் அமைத்து அக்குழுக்களின் பரிந்துரைப்படி அரசே அவ்வாலைகளை எடுத்து நடத்த முன் வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி ஆலைகளை எடுத்து நடத்துவதற்குத் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு பஞ்சாலை நிறுவனத்தை (Tamil Nadu Textile Corporation) மாநில ரீதியில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இவ்வாறு 1969-ஆம் ஆண்டில் திறக்கப்பட்ட மில்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 15.

மே தினம் —
சம்பளத்துடன் விடுமுறை

மே தினம் என்பது உலகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு திருநாள். தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள உரிமையைப் பெற்றதைக் கொண்டாடும் நாள். தொழிலாளர்கள்மேல் பற்றுதல் கொண்ட அறிஞர் அண்ணா, இந்நாளை ஊதியத்தோடு கூடிய விடுமுறை நாளாகத் தொழிலாளர்கள் பெறவேண்டும் என்று பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அன்றைய ஆட்சியில் காந்தி பிறந்த நாளுக்கு ஊதியத்தோடு கூடிய விடுமுறைவிடச் சட்டத்தைத் திருத்த முன்வந்தபோது, மே தினத்திற்கும் அவ்வாறு விடுமுறை வேண்டும் என்று கேட்டது தட்டிக் கழிக்கப்பட்டது. இன்று, அண்ணா கண்ட கனவு நனவாகின்ற முறையிலே மே தினம் ஊதியத்தோடு கூடிய விடுமுறையாகத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முந்தைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியிலே, தொழிலாளர் நலனுக்கு என்று திட்டம் எதுவும் வகுக்கப்படவில்லை. இப்போது, தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்காகத் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்த நிதிக்கு தொழிலாளர்கள், தொழில் அதிபர்கள் கொடுக்கின்ற தொகையோடு அரசு 5 லட்ச ரூபாய் வழங்கியிருக்கின்றது.

தொழிலாளர் குடும்பத்துக்குச் சத்துணவு

தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களில் உள்ள தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் நோய்வாய்ப்படாமல் இருக்கவும், குழந்தைகள் நல்ல வளர்ச்சி அடையவும் அவர்களுக்கு நாள்தோறும் இலவசமாகச் சத்துணவு அளிக்கத் தமிழக அரசு இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாகத் திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்தியிருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த 'கேர்' நிறுவனத்தாரின் உதவியுடனும் தொழில் அதிபர்களின் ஒத்துழைப்பாலும் இயங்கும் இத்திட்டம் ஏறக்குறைய 20,000 பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் பயன் அளித்து வருகிறது.

குறைந்த அளவு
ஊதிய நிர்ணயம்

தொழிற்சங்க பலம் இல்லாத காரணத்தினாலும், நாட்டில் பரவிக் கிடக்கும் சில தொழிற்சாலைகளில் போதிய ஊதியம் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதைச் சரிப்படுத்துவதற்காக, இத்தொழில்களில், குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்து, அந்த அளவு ஊதியத்திற்கும் குறைவாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஆணை பிறப்பித்து, அது நடைமுறையில் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்று கண்காணிப்பதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இப்படிப் பயன் பெற்ற தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழில், பனியன் நெசவு, தோல் பதனிடும் தொழில், எண்ணெய் ஆலைகள், செங்கற்சூளை, உப்பளம் முதலியவற்றில் வேலை செய்பவர்கள்தான். மேலும், படகுத் தொழில், தங்க நகைத்தொழில், மரவேலை, விசைத்தறி முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்வது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

தொழிலாளர் அரசு ஈட்டு உதவித் திட்டம் (இ.எஸ்.ஐ.)

இத்திட்டத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ உதவி அளிப்பதோடு மற்ற பல உதவிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. 1966-67ஆம் ஆண்டு மருத்துவ வசதிக்காகச் செலவழித்த தொகை 94 லட்ச ரூபாய். 1969-70ல் இது 203 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி இத்திட்டத்தினால் பயன்பெறுகின்ற தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் 1967 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் 6,36,500 ஆக உயர்ந்தது. தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளித்திருக்கிறது. கோவையில், 500 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு பெரிய மருத்துவமனையும் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு நம் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் உதவி குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அப்படிக் குறைக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசுக்குப் பலமுறை முதல்வரும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக் கூறி வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவையில் கட்டப்பட்ட மருத்துவ மனையை விரைவிலே திறப்பதற்கும் தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம் மருத்துவ மனையைத் திறப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசு இம்மருத்துவ மனையில் உள்ள படுக்கைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அம்மாதிரி படுக்கைகள் குறைக்கப்படாமல் அம் மருத்துவமனை திறக்கப்படவேண்டு மென்று தமிழக அரசு கருதுகிறது. அதனால் தான் தாமதம் ஆகிறது.

இ.எஸ்.ஐ. திட்ட வசதிகளைத் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வடலூர், நெல்லிக்குப்பம் பகுதிகளுக்கும் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மீஞ்சூர் பகுதிக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் அடைந்துள்ள சம்பள உயர்வுகள் சில

தமிழக மின்சார வாரியம் ரூ. 4 கோடி

பதிவு பெறாத அரசின் ஊழியர்கள் ரூ. 6 கோடி

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம் ரூ. 1 கோடி (சுமார்)

1967 முதல் 1969ஆம் ஆண்டு முடிய பிராவிடன்ட் பண்டுத் திட்டத்தில் கட்டுப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களில் மட்டும் தொழிலாளர் ஊதியத்தில் ரூபாய் இருபது கோடிக்கு மேல் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத இடைக்கால சம்பள உயர்வு இருமுறை வாங்கித்தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஏழைகளின்
முகத்தில்
புன்னகை தவழச்
செய்த
தமிழ்நாடு அரசின்
சாதனை
நிலமற்றோருக்குச் சட்டபூர்வமாக
நிலப்பட்டா
வீட்டுமனைகள்
முத்து

தஞ்சை மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	21,417	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	23,605	ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	26,651	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,115	ஏக்கர்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	25,656	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	58,799	ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	3,268	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	120	ஏக்கர்

மதுரை மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	12,525	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	35,046	ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	10,071	பேர்

திருச்சி மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	20,248	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	42,583	ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	29,235	பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,062	ஏக்கர்

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	25,550 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	47,420 ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	67,325 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,715 ஏக்கர்

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	32,576 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	54,499 ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	60,154 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,860 ஏக்கர்

கோவை மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	7,271 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	20,242 ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	35,497 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,098 ஏக்கர்

நீலகிரி மாவட்டத்தில்

1-3-67 முதல் 31-12-70 வரை

நிலப்பட்டா பெற்றவர்	71 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	110 ஏக்கர்
மனைப்பட்டா பெற்றவர்	962 பேர்
வழங்கப்பட்ட நிலம்	28 ஏக்கர்

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்

1-3-67	நிலப்பட்டா பெற்றவர்	14,455 பேர்
முதல்	வழங்கப்பட்ட நிலம்	29,002 ஏக்கர்
31-12-70	மனைப்பட்டா பெற்றவர்	22,272 பேர்
வரை	வழங்கப்பட்ட நிலம்	1,014 ஏக்கர்

தர்மபுரி மாவட்டத்தில்

1-3-67	நிலப்பட்டா பெற்றவர்	16,139 பேர்
முதல்	வழங்கப்பட்ட நிலம்	29,442 ஏக்கர்
31-12-70	மனைப்பட்டா பெற்றவர்	5,173 பேர்
வரை	வழங்கப்பட்ட நிலம்	151 ஏக்கர்

சேலம் மாவட்டத்தில்

1-3-67	நிலப்பட்டா பெற்றவர்	10,360 பேர்
முதல்	வழங்கப்பட்ட நிலம்	26,777 ஏக்கர்
31-12-70	மனைப்பட்டா பெற்றவர்	6,155 பேர்
வரை	வழங்கப்பட்ட நிலம்	166 ஏக்கர்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்

1-3-67	நிலப்பட்டா பெற்றவர்	5,373 பேர்
முதல்	வழங்கப்பட்ட நிலம்	13,239 ஏக்கர்
31-12-70	மனைப்பட்டா பெற்றவர்	4,715 பேர்
வரை	வழங்கப்பட்ட நிலம்	176 ஏக்கர்

தமிழ்நாடு முழுவதும்

1.3.67	நிலப்பட்டா பெற்றவர்	1,91,641 பேர்
முதல்	வழங்கப்பட்ட நிலம்	3,80,764 ஏக்கர்
31.12.70	மனைப்பட்டா பெற்றவர்	2,71,478 பேர்
வரை	வழங்கப்பட்ட நிலம்	8,505 ஏக்கர்

கதர் - கிராமத் தொழில்கள்

சாதனைகள்

அச்சம் அகன்றது ஆக்கம் மிகுந்தது!

"இவ்வரசு ஆட்சிப் பொறுப் பேற்ற பிறகு கதர்த் திட்டம் கை விடப்படுமோ எனும் அச்சம் பலரிடம் இருந்ததுண்டு. ஆனல் பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் 'இந்தத் திட்டம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக் களுக்கு வேலே வாய்ப்பளிக்கிறது. உழைத்து வாழும் உணர்வைப் போதிக்கிறது. ஆகவே இதை மனி தாபிமானக் கண்ணேட்டத்துடன் தான் காணவேண்டும்,' என்று கூறி ஞர்கள்" —முதல்வர் கலேஞர் கருணுநிதி அவர்கள்.

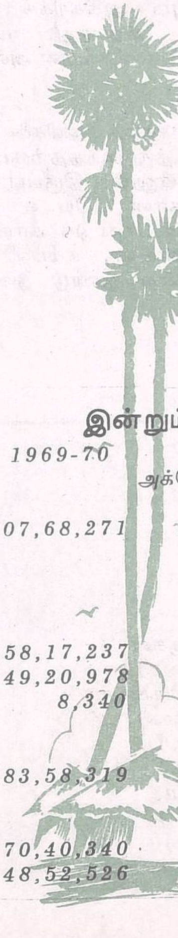

	அன்றும் 1966-67	இன்றும் 1969-70	1970-71 அக்டோபர் முடிய
அ. நூல் உற்பத்தி (சிட்டங்கள்)	2,59,89,847	3,07,68,271	1,84,31,975
ஆ. கதர் உற்பத்தி : (மதிப்பு ரூபாய்)			
1. பருத்தி	1,53,03,005	1,58,17,237	1,11,03,400
2. பட்டு	36,75,993	49,20,978	39,57,430
3. கம்பளி		8,340	4,573
இ. கதர் விற்பனே:	ரூ. 2,02,91,165	2,83,58,319	2,82,37,430
ஈ. ஊதியம் வழங்கியது:			
1. நூற்போர்	ரூ. 64,67,228	70,40,340	36,53,767
2. நெய்வோர்	ரூ. 42,32,008	48,52,526	31,64,349

இவ்வடிப்படையில் இந்த அரசு கதர்த்திட்டத்தை ஊக்குவித்து வரு வது, இங்கு தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களால் புலப்படும்.

அடிப்படை நோக்கங்கள்

இவ்வரசு கதர் வளர்ச்சித் திட் டத்தை மூன்று அடிப்படை நோக் கங்களுடன் மேற்கொண்டது.

1) கிராமங்களிலே வேலே வாய்ப் பற்ற நிலேமையையும், போதிய வேலே வாய்ப்பில்லாத நிலேமையை யும் போக்குவது.

2) கிராமங்களிலுள்ள வேளாண் மைக் குடிமக்கள் தங்களுடைய ஒய்வு நேரத்தை நூல் நூற்பதில் செல விட்டுத் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வகைசெய்வது.

3) கிராம மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளுக்கு மற்றவர் களே நம்பியிராமல் அவர்களேத் தன் னிறைவு உள்ளவர்களாக ஆக்குவது, ஆகியவையே ஆகும்.

வேலே வாய்ப்பு

கதர் வேலேத் திட்டத்தில் சுமார் ஒரு லட்சம் நூற்பாளர்களும், நெச வாளர்களும் ஏனேய பணியாளர் களும் வேலே வாய்ப்புப் பெறுவதில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்படு கிறது. ஆண்டுதோறும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொழிலாளர் களுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது.

விற்பனே பெருகுகிறது

சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் இவ் வரசு எடுத்துக்கொண்ட சிறப்பு முயற்சியின் காரணமாகத் தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைகளின் போது கதர் விற்பனே குறிப்பிடத்தக்க அளவு பெருகியுள்ளது. அவ்வமயங்

களில் கதர்த் துணி விற்பனைக்குச் சிறப்புத்தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. 1966-67ம் ஆண்டில் ரூ. 202.91 லட்சம் விற்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1967-68ல் ரூ. 208.56 லட்சமும், 1968-69ல் ரூ. 221.44 லட்சமும் 1969-70ல் ரூ. 283.58 லட்சமும், 1970-71ம் ஆண்டில் அக்டோபர் மாதம் முடிய ரூ. 282.37 லட்சத்திற்கும் கதர்த் துணி விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதிலிருந்து விற்பனை வளர்ந்து வருகிறது என்பது தெளிவாகும். கதர்த் துணியின் இருப்பு தேக்கமுறாமல் இருப்பதற்காகத் தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் 171 விற்பனை நிலையங்களை இயக்கி வருகின்றது. இவ்வரசு பொறுப்பேற்றபின் சென்னையில் பல அடுக்குகள் கொண்டதோர் 'குறளகம்' என்னும் கட்டடம் திறக்கப்பட்டு, அதில் பெரிய அளவில் கதர் - கைத்தொழில் அங்காடி ஒன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சியிலும், கோவையிலும் பேரங்காடிகள் இயங்கி வருகின்றன. மற்றப் பெரிய நகரங்களிலும் பேரங்காடிகள் திறக்க ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது. மதுரையில் காந்தியடிகள் தம் ஆடை மாற்றம் செய்த இடத்தை வாங்கி அதில் பேரங்காடி துவக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது.

பெருக்கம் சேர்க்கும் பெருமை முயற்சிகள்

கதர்த் துணியின் விலையைக் குறைத்தாலன்றி கதர் விற்பனையைக் கணிசமான அளவுக்குப் பெருக்க இயலாது. அதன் விளைவாகக் கதர் நூல், கதர்த் துணி, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும் முடியாது. இச்சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன், அனைத்திந்தியாவிலும் இதுவரையில் இல்லாத 12 கதிர்கள் கொண்ட அம்பர் இராட்டைகளைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரும் ஒரு பெரும் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. இதுவரையில் 65 கிராம துணி உற்பத்தித் தொழில் நிலையங்கள் செயல்படத் துவங்கியுள்ளன. இவைகளினால் நூல் உற்பத்திச் செலவு குறைவதுடன் மலிவான பருத்தி ரகங்கள் விற்பனை செய்யவும் ஏதுவாகும். மேலும் இந்த இராட்டைகளில் நேர்த்தியான தரமும் உரமுள்ள இழை நூலை உற்பத்தி செய்து கதர்த் துணியில், நல்ல நேர்த்தியான ரகங்களின் உற்பத்தியையும் பெருக்கிட முடியும். இவ்வகைத் துணி உற்பத்தியைப் பெருக்கிட ஐந்து துணி உற்பத்தி நிலையங்களை ரூ. 5.90 லட்சம் செலவில் துவக்கவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவிலேயே சிறந்த முறையில் இயங்கி வருவது

இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள துணி வகைகளை நமது மாநிலத்திலும் புகுத்திப் பட்டாடை உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டு உள்ளது. பட்டு உற்பத்தியிலும் கணிசமான அளவை எய்தியுள்ளது.

இதுகாறும் கதர்த் துணிகளைப் பம்பாயில் அச்சடித்து வந்ததற்குப் பதிலாக ஈரோட்டிலும், திருப்பூரிலும் அச்சடிப்பதற்கான புதிய வசதிகள் சென்ற இரண்டாண்டுக் காலமாக செய்யப்பட்டுள்ளன. கம்பளி உற்பத்தியும் சென்ற ஆண்டு துவக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமத் தொழில்கள்

கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வறுமை நிலையைப் போக்கவும் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மனித உழைப்புத் திறனையும் பொருள்களையும் பயன்படுத்தவும் குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் மக்களின் இன்றியமையாத் தேவைகளுக்கு வகை செய்யவும் கிராமத்தொழில் திட்டங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு பனைவெல்லம், நாட்டுச்செக்கு எண்ணெய், தோல், தேன், நார், கைக்குத்தல் அரிசி, மட்பாண்டம், தச்சுக் கொல்லுத் தொழில் போன்ற 19 கிராமத்

	அன்றும் 1966-67	1969-70	இன்றும் 1970-71 அக்டோபர் முடிய
இலாகா அலகுகள் (எண்ணிக்கை)	288	315	315
கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (எண்ணிக்கை)	2238	2403	2412
உற்பத்தி மதிப்பு (லட்சத்தில்)	770.62	933.15	370.59
விற்பனை மதிப்பு (லட்சத்தில்)	882.47	1012.86	402.81
வேலை வாய்ப்பு (எண்ணிக்கை லட்சத்தில்)	2.459	2.722	2.362

தமிழ்நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியமே

தொழில்களை வாரியம் நேரடியாக அலகுகளின் மூலமும் அத்தொழில் களுக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமத்தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங் களின் மூலமும் இயக்கி வருகின் றது. இவைகளில் 3 லட்சத்திற்கும் அதிகமான பேர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஊதியம் பெறுகிறார்கள் என் பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைப், பின்வரும் புள்ளி விவரங்களில் காணலாம்.

பனையில் அந்நியச் செலாவணி

கதருக்கு அடுத்தபடியாகக் கிரா மத் தொழில்களில் பனைவெல்லத் தொழில் முக்கியப் பங்கு பெறுகிறது. மதுவிலக்கு, செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதனால் வேலையிழந்தவர் களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத் திற்கு வகை செய்யும் நோக்குடன் பனைவெல்ல கிராமத்தொழில் கூட் டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட் டன. பனைப் பொருட்கள் பலவிதங் களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பனை ஓலைத் தொழில், நார், பழம் பக்குவப்படுத்தல், ''பாம்கோலா'' முதலிய தொழில்களில் கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ரூ. 32.83 லட்சம் மதிப்புள்ள பனை நார்த் தும்புகள் முதலியன வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டு அந்நியச் செலாவணி பெறு வதற்கு வகையாய் அமைந்துள்ளன. இதேபோன்று (பிரஷ்) துடைப்பான் களை இங்கு உற்பத்தி செய்து வெளி நாடுகட்கு அனுப்புவதன் மூலம் கணிசமான அந்நியச் செலாவணி யைப் பெறும் சிறந்த திட்டம் ஒன்றை வாரியம் ஆய்ந்து வரு கிறது.

பதனீர் இறக்குவோர் விபத்து நலனுதவித் திட்டம் ஒன்றினை வாரியம் சென்ற ஆண்டு துவக்கியுள் ளது. இதுவரையில் ரூ. 45,900 விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு மான்யமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கழிவிலிருந்து வளமை

அடுத்து, நாட்டுச் செக்குப் பிண் ணாக்கிலிருந்து மீண்டும் எண்ணெய் பிழிந்து எடுக்கும் நவீன சாதனங் களை நாமக்கல்லில் ரூ. 10.67 லட்சம் செலவில் நிறுவிட ஏற்பாடுகள் செய் யப்பட்டு வருகின்றன.

அரிசித் தவிட்டிலிருந்து எண் ணெய் பிழிந்து சோப்புச் செய்யப் பயன்படுத்துவதற்கென தமிழ்நாடு எண்ணெய் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்கள் சம்மேளனம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. மூன்று எண்ணெய் பிழியும் கருவிகளுக்கான விலையில் 10ல் ஒரு பகுதியாக ரூ. 3 லட்சம் அனுமதி அளிக்கப்பட் டுள்ளது.

உண்ணு எண்ணெய்யிலிருந்து இது வரையில் துணி வெளுக்கும் சோப்பு கள் செய்யப்பட்டன. தற்போது குளிப்பதற்குப் பயன்படும் நறுமண சோப்புகளையும் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வரு கின்றன.

பசுமைப் புரட்சிக்கு உறுதுணை

கிராமப்புறங்களிலே இயக்கிவரப் படுகின்ற இயந்திர சாதனங்களை ஆங்காங்கே அவ்வப்போது தச்சு முறையில் பழுதுபார்த்து ஆவன செய்வதற்கு வேண்டி, தச்சு, கருமார் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 21 ஏற்படுத்தப்பட்டு அவைகள் சிறந்த பயனுள்ள வகையில் வேலை செய்து வருகின்றன.

கிராமங்களில் மேலும் விவசாயத் தொழில் புரட்சியை வளர்க்கு முகத்தான் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் கிராமீயத் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கவும், அதில் மின் வசதி, தண்ணீர் வசதி போன்ற இன்னபிற வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலமும் வேலை வாய்ப்பின்றி இருக் கும் படித்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் திறமைக்கேற்ற தொழில்களை நிறு விட வாய்ப்பளிக்கவும் இவ்வாரியம் முன் வந்துள்ளது. அதன்படி, முதற் கண், ஒன்பது கிராமீயத் தொழிற் பேட்டைகள் ரூ. 13.53 லட்சம் மதிப்பில் அமைத்திட அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளுக் கான கட்டடங்கள் கட்டப்படு கின்றன.

வாரிய ஊழியர்களுக்கான சலுகைகள்:

தற்காலிக நிலையில் இருந்துவந்த வாரிய ஊழியர்களின் நிலையை நிரந்தரப்படுத்திப் பல்வேறு பதவி களையும் நிலைப்படுத்தித் துறையை, ஊழியர்களின் நம்பிக்கைக்கு உறு துணையான ஓரமைப்பாக இவ்வரசு செய்தது. அதையொட்டி ஆயிரக் கணக்கான வாரிய ஊழியர்களின் பணி வரன்முறைப் படுத்தப்பட் டது. மற்றும் வாரிய ஊழியர் களுக்குக் கடந்த இரண்டாண்டு களாகத் தீபாவளிப் பருவத்தின் போது தலைக்கு ரூ. 25 மதிப்புள்ள கதர்த்துணி இலவசமாக வழங்கப் பட்டு வருகிறது.

இவற்றைத் தவிர, வாரிய ஊழியர் களுக்கு அரசு அளிக்கும் பஞ்சப்படி, மற்ற சலுகைகள் யாவும் பொருந்து மாறும் செய்ததோடு வீடு கட்ட, வாகனம் வாங்க, திருமணம் செய்ய முன்பணம் வழங்கும் சலுகைகளும் அ.ரிக்கப்பட்டுள்ளன.

"சுதந்திரம் புது எல்லைகளுக்கு வழிகாட்டும்போது, இந்தியா மறுபடியும் தன் மேன்மையை உணரும். அதுபோது, துன்பங்களும், அவலங்களும் நிறைந்த கடந்த காலத்தைவிட, எதிர்காலமே இந்தியாவை ஈர்த்துக்கவரும். தன்னுள்ளே நிலைத்து நின்றபோதினும், பிற நாட்டினரிடமிருந்து வேண்டியன கற்கவும், அவர்களுடன் கூட்டுறவு கொள்ளவும் ஊக்கம்கொண்டு, நம்பிக்கையோடு இந்தியா முன்னேறிச்செல்லும்.

—ஜவஹர்லால் நெஹ்ரு

ஒரு மாண்புடை இந்தியரின் கனவு நிறைவேறியுள்ளது. மதராஸ் ரி∴பைனரீஸ் லிமிடெட் மூலம் வளமான எதிர்காலத்தை நோக்கி மற்றுமொரு உறுதியான அடி எடுத்து வைத்துள்ளது இந்தியா. மதராஸ் ரி∴பைனரீஸ், இன்று இந்தியர்களால் இயக்கப்பட்டு, இந்திய மண்ணில் நிற்கும் ஒரு இந்திய நிறுவனமாகும். எனினும், அதன் அமைப்பில், அமெரிக்க, ஈரானிய, இத்தாலிய நிறுவனங்களின் தொழில் நுட்பமும், செலாவணியும் பங்கு பெற்றுள்ளன. அவர்களின் கூட்டுறவு மூலம், தொழில் நுட்பவியல், மூலக் கச்சாப் பொருள், அன்னிய செலாவணி முதலிய நற்பலன்கள் இந்தியாவிற்குக் கிடைத்துள்ளன.

இன்று, மதராஸ் ரி∴பைனரீஸ் பலவகைப் பெட்ரோலிய பொருட்களைத் தயாரிக்கின்றது. இவற்றில் சில இந்தியாவில் முதன்முறையாக ஆக்கப்படுவதாகும். இப் பெட்ரோலிய தயாரிப்புகள், இந்திய இல்வாழ்க்கை, வேளாண்மை, தொழில், போக்குவரத்து முதலியவற்றூடே புதுமையைப் புகுத்தி, பலவேறு துறைகளிலும் இந்தியாவின் முன்னேற்ற வேகத்தை அதிகரிக்கின்றன.

கடினமான உழைப்புடன், நண்பர்கள் உதவியும் சேரும்பொழுது, பெருங்கனவுகளும் நனவாகின்றன.

மதராஸ் ரி∴பைனரீஸ் லிமிடெட்
122-D, மவுண்ட்ரோட், சென்னை-6

EP.MRL-8

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர்: செய்தித்துறை இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு. அச்சிட்டது, வடபழனி அச்சகம், சென்னை-26.

நெசவோ ஒப்புயர்வற்றது.
கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறி
ஆடைகள்
சகாயமான விலை...
ஆதாயமான உழைப்பு
தமிழ்நாடு
கைத்தறி நெசவாளர்
கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்
பாலசுந்தரம் பில்டிங்ஸ்,
எழும்பூர், சென்னை-8.